

Η ΤΥΝ

ΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Α.Δ.Ε.

Κίερα και
μυαίος.

Η ΘΕΛΗΣΙΣ

ΕΝΑΣ ΙΣΧΥΡΟΣ ΜΟΧΛΟΣ

Υπάρχουν τόσα πολλά πράγμα-
α, που μπορεί να πη κανένας γιά
η θέλησι — και έχουν λεχθί τόσα
τολλά — ώστε νομίζω πως το κα-
υτερο που έχω να κάμω είναι να
ας δώσω μία οδηγία:

Μη σκεπτόσαστε, παραδείγματος
άρην: Θέλω να μην ξανακαπνίσω.
Κεφθήτε απλώς: Δεν καπνίζω πιά.
Απεφάσισα να μην ξανακαπνίσω.

Θέλω να πώ, με άλλα λόγια, ότι
εν πρέπει να τοποθετούμε την έ-
έργια της θελήσεώς μας στο μέ-
ον, σαν να πρόκειται για κάτι που
αποκτήσαμε, αλλά στο παρελ-
ον, σαν να πρόκειται για κάτι α-
οκτημένο ήδη. Γιατί μία πράξι θε-
ήσεως τοποθετημένη στο μέλλον α-
ηκει στην κατηγορία των «καλών
αι ώραιων αποφάσεων». Για τις ό-
οιες όλοι ξέρουμε πόσο εύθρα-
τες είναι.

Μεταξύ όλων των ανθρώπινων ι-
οτήτων, που οι ψυχολόγοι μελε-
ούν, η θέλησι είναι η πιο άθεδαία,
πιο συζητούμενη. Οι πιο πολλοί
άνθρωποι στέκουν στα πόδια τους
έτι θωβεία στηριγμάτων: κανο-
νικές ώρες εργασίας, αναπαύσεως,
ισακεδασών κλπ. Και να γιατί οι
αλίοι υπάλληλοι, οι γέροιο έμπο-
οι, από τους οποίους αποσύρει κα-
ένας απότομα τα στηρίγματα, κα-
αρέουν, γίνονται έντελως άδουλοι,
αποδρασμένοι σε θάνατο.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ

Υστερα από μια ώρισημένη ήλι-
α, όλες οι πράξεις μας έχουν κα-
αντήσει πράξεις αυτομάτου. Η θέ-
ησι σχεδόν δεν παίζει κανένα ρόλο.
Ο,τιδήποτε όμως και αν είναι η
έλησις, είτε ξεχωριστή διανοητική
ιότης, είτε μέσο ένισχύσεως της
αντασίας ή ο,τιδήποτε άλλο, εκεί-
ο που έχει σημασία για μας είναι
α ξέρουμε να χρησιμοποιούμε αυτή
η δύναμι. Και ίδου τί μπορούμε να
ούμε σχετικάς:

1ον. — Πρέπει να μάς άρέσει έ-
ένο που θέλουμε να κάμωμε, να μάς
έση διαρκώς και περισσότερο.

2ον. — Πρέπει να συγκεντώνωμε
ένα ώρισημένο έργο την όλοτητα
ον δυνάμεών μας. Οι άνθρωποι που
έλούν» πολλά πράγματα συγχρό-
ς ή διαδοχικώς, δεν ξέρουν να θέ-
ουν και δεν καταφέρουν τίποτα.

3ον. — Πρέπει να οργανώνωμε
η έλσή μας σε τρόπο ώστε ό,τι
πορεί να ξεπληρωθή τον κύριο
τικειμενικό μας σκοπό, να προσ-
βεται στη γενική προσπάθεια. Έ-
ίνοι που δεν είναι ικανοί να συγ-
ντρώσουν την προσοχή τους και
επιμένουν, κινδυνεύουν να απο-
χουν στη ζωή τους, γιατί:

4ον. — Η θέλησις δεν αποδίδει
μέσα αποτελέσματα, αλλά υστερα
πό καιρό.

5ον. — Δεν πρέπει να ενεργούμε
σταδία έντάσεως και υποτάσεως,
αλλά συνεχώς.

6ον. — Πρέπει να μιλούμε γιά
τόφασσι, παρά γιά θέλησι.

7ον. — Δεν πρέπει να θεωρούμε
η θέλησι σαν μία δύναμι ανεξάρ-
τη από τον έαυτό μας, από το έ-
μας. Η θέλησις είναι αυτό του-
τό έγώ μας.

8ον. — Δεν υπάρχει θέλησις χω-
ς σκοπό.

9ον. — Εύκολώτερα αποδίδει η
λησις στις κρίσιμες περιστάσεις
ς ζωής. Και έχει μεγάλη σημα-
α να μετατρέψωμε μία έπιτυχία
σε αποφασιστική περίστασι της
ής μας.

10ον. — Δεν πρέπει να θεωρούμε
η θέλησι σαν κάποια δύναμι που

δρίσκεται μέσα μας και που μάς
δίδει όρμη.

11ον. — Δεν άρκει μόνο να «σφί-
ξωμε τα δόντια». Αυτό είναι απλώς
μι άσάσις: πρέπει ν' ακούμε την
ένστικτώδη μας θέλησι που μάς πα-
ρορμά και να φροντίζωμε να της δι-
ευκολώνωμε το δρόμο της, ξεριζώ-
νοντας τα παράσιτα, τις άνώφελες
σκέψεις.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Νομίζω πως οι γενικές αυτές συμ-
βουλές, που βγαίνουν από την πεί-
ρα — από έπιτυχίες ή άποτυχίες
— είναι σωστές. Και δεν έχουν έ-
φορμολή μόνο στη σταδιοδρομία,
στις έπιχειρήσεις κλπ., αλλά και
στην ιδιωτική ζωή σας, κυρίες μου,
στην κατάκτησι της ευτυχίας. Και
η ευτυχία είναι πολύ πιο δύσκολο
να κατακτηθή και να διατηρηθή, πα-
ρά μία έπιχείρησις, μία σταδιοδρο-
μία.

Οι γυναίκες γενικώς δυσκολεύον-
ται, ίσως περισσότερο από τους άν-
δρες να προσαρμοστούν στις μεθό-
δους άγωγής της θελήσεως. Πρέπει
στην αρχή να δώσουν καλά στο μυα-
λό τους ότι δεν είναι έπίδειξις θε-
λήσεως το να κτυπήσει κανένας το
πόδι του κάτω και να φωνάξη:
«Θέλω!»

Πρέπει επίσης να παραδεχθούν
ότι η έλλησις πρέπει να χρησιμο-
ποιηται γιά πράγματα που θέλωμε
να κάμωμε έμεις οι ίδιοι και όχι γιά
έκείνα που θέλωμε να έπιδώλλωμε
στους άλλους να κάμουν. Παραπα-
λές γυναίκες θέλουν γιά λογα-
ριασμό των άλλων, θέλουν ό μόν
η ό δε που τις ένδιαφέρει να έπιτύ-
χουν τούτο η έκείνο και στο μεταξύ
ξεχνούν να θέλουν γιά λογαρια-
σμό δικό τους.

Έκτός από αυτά, οι συμβουλές
που μπορεί κανένας να δώση στο
πεδίο αυτό, έχουν την άξία τους
και γιά τις γυναίκες και γιά τους
άνδρες έξ' ίσου. Οι γυναίκες δεν έ-
ναι πιά οι εύθραστες κούκλες και
— τουλάχιστον — είναι έξ' ίσου ι-
κανές όσο και οι άνδρες να έχουν
μία κεντρική ιδέα, ένα σαφές καθω-
ρισμένο κύριο αντικειμενικό σκοπό,
στον όποιο να έπιδιώκουν να φθά-
σουν.

Πρέπει, όμως, να άπαλάνουν ά-
πό τη συνήθειά τους να θέλουν
γιά άσημαντα και παραμικρά πρά-
γματα.

ΡΟΖΑΛΙΝ ΝΤΙΒΟΡ

*

ΜΑΛΛΙΝΑ ΚΑΙ ΠΑΝΙΝΑ ΓΑΝΤΙΑ

Τα μάλλινα και τα πάνινα γάν-
τια δεν χρειάζεται να πλένονται φο-
ρεμένα στα χέρια. Βουτάτε τα σε
χλιαρές σαπουνάδες έως ότου καθα-
ρισθούν, χρησιμοποιώντας νέα σα-
πουνάδα για κάθε ζευγάρι. Ξεπλύ-
νετέ τα και στίψετε το νερό τους,
πιέζοντας τα μέσα σε πετσέτα όπως
και τα πέτσινα. Αν το χρώμα τους
ξεβάφη, χρησιμοποιείτε χάρτινες πε-
τσέτες γιά να φύγν το νερό τους και
να σώσετε τις πετσέτες σας από λε-
κέδες. Τα πάνινα γάντια μπορούν να
στεγνώσουν και σε τελάρα, σε μία
πετσέτα ή σε ξύλο. Άλλα τα μάλ-
λινα πίνουν άν δεν τους δώσετε το
σχήμα τους και δεν τα καρφισώσε-
τε πάνω σε μία πετσέτα.

ΤΑ ΜΠΙΜΠΕΛΟ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Σας συνέβη ποτέ να μπήτε σ' ένα σπίτι που κά-
θε του έπιπλο είναι φορτωμένο με περιττά μπιμπελο
και που οι τοίχοι του είναι στολισμένοι όχι μονάχα
με άναοίθυτες φωτογραφίες και ζωγραφικούς πί-
νακες, αλλά και με μικρές έταξέρες, με κονσόλες
και με βιτρίνες που έχουν μέσα διάφορα άσημαντα
πραγματάκια; Άσφαλώς ναι, γιατί η Άθήνα έχει
πολλά τέτοια σπίτια. Σ' αυτά το μάτι δεν βρίσκει
καμιά ξεκούρασι κι' αν τυχόν μέσα σ' όλο αυτό το
συνονούλευμα ανακαλύψη κάποιον πίνακα ή κάποιο
μπιμπελο που έχει μια καλλιτεχνική άξία, δεν θα
μπόρεση να χαρή την όμορφιά του, καθώς είναι πνι-
γμένο μέσα στα πολυάριθμα άλλα άσημαντα αντι-
κείμενα.

ΤΑ ΜΠΙΜΠΕΛΟ ΠΡΟΔΙΔΟΥΝ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ποιός, θα μου πητε, μπορεί να συσσωρεύση τόσα
έτεροκλίτα πράγματα; Σας άπαντώ: ό αισθημα-
τίας, ό συλλέκτης, ό προληπτικός και έκείνος που
δεν έχει καλλιτεχνικό αισθητήριο. Ο καθένας και η
κάθε μία διαλέγει τ'α μπιμπελο που ταιριάζουν στον
τύπο της. Κι' από το μπιμπελο μπορεί κανείς να
μαντέψη τον χαρακτήρα. Ο αισθηματίας π. χ. άδια-
φορεί γιά την καλλιτεχνική άξία των πραγμάτων.
Αυτός τα πράγματα τα βλέπει αισθηματικά. Το να
του ζητάτε να κάνει μια έκλογη άνεμεσα στα αντι-
κείμενα που έχει, είναι σαν να του ζητάτε να κάνει
μια έκλογη άνεμεσα στα αισθηματά του.

Αυτό το βάζο π. χ. το έφερε ο πατέρας του στη
μητέρα του από ένα ταξίδι του στην Αίγυπτο, έκεί-
νο με τα κακότεχνα λουλούδια το ζωγράφισε ή άδελ-
φή του, που πέθανε στην άνοιξη της ζωής της, το
άλλο του το χάρισε ένας παιδικός του έρωτας, κ.ο.κ.
Με λίγα λόγια έχει κάποιο αισθηματικό δεσμό με
κάθε αντικείμενο.

Ο συλλέκτης φθάνει στο ίδιο αποτέλεσμα από
άλλους δρόμους. Η μανία της συλλογής τον κάνει
ν' ξεχνάη κάθε άλλο πράγμα και γεμίζει το σπίτι
του με τα αντικείμενα του πάθους του. Έκείνος που
μαζεύει αντικείμενα από πορσελάνη ή γυαλί, έκείνος
που μαζεύει κλειδιά ή παλιά ρολόγια, ταμπάκιερς ή
πίπες, έχει ένα είδος τύφλωσι. Κι' έτσι βλέπουμε
σπάνια αντικείμενα άνεμεσα σε κοινότατα, πράγμα
που μειώνει την άξία τους και την όμορφιά τους.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Συμβουλευόμαστε, λοιπόν, τον αισθηματία να συγ-
κεντρώση σ' ένα δωμάτιο, στο γραφείο του λόγου
χάρη, όλα τα αντικείμενα, που γι' αυτόν μόνον έχουν
κάποια σημασία, γιά τον άλλον κόσμο όμως είναι
χωρίς άξία.

Τό ίδιο και γιά τον συλλέκτη. Να μαζέψη σ' ένα
δωμάτιο όλα τα αντικείμενα του πάθους του και ν'
άφήση τα πιο όμορφα και τα πιο καλλιτεχνικά πάνω
στο έπιπλο.

Ο προληπτικός μαζεύει τα αντικείμενα από κα-
θαρά μεταφυσικούς λόγους. Αποδίδει υπερφυσική
δύναμι στα πράγματα που συλλέγει. Αυτός δεν πρό-
κειται ν' απηγήσει... θεωρώσεως ό,τι συμβουλές και να
του δώσωμε. Πάντως δεν ταιριάζει στην εποχή μας
σ' έναν άνθρωπο να είναι προληπτικός.

Όσο γιά κείνον που δεν έχει καλλιτεχνικό αισθη-
τήριο τί να πούμε: Θα ήθε στίτι του διάφορα κα-
κότεχνα πράγματα που αυτός νομίζει ώραία, μα έ-
σείς τα βρίσκετε φρικτά. Σ' αυτόν δίνουμε τη συμ-
βουλή, να έπισκέπτεται τακτικά τις καλλιτεχνικές έκ-
θέσεις γιά ν' άνέβη το καλλιτεχνικό του αισθητήριο.

*

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

* Όταν γράφη κανείς γιά τη γυναίκα πρέπει να
βουτά την πένα του στο ουράνιο τόξο και να ρίχνη
πάνω στις γραμμές τη σκόνη από τα φτερά μιας πε-
ταλούδας.

Ντιντερό
* Η μετριοφροσύνη στη γυναίκα, αυξάνει την ό-
μορφιά της και κρύβει την άσχημία της.

Φοντενέλ
* Μία άσχημη γυναίκα σπανίως είναι κουτή.

Στάλ
* Στον έρωτα ό χρόνος είναι στιγμή και η στι-
γμή είναι χρόνος.

Άουερ
* Μία άνοησία πρέπει νάναι πολύ χονδρή γιά να
την παραδεχθούν όταν βγαίνει από ένα ώραίο στό-
μα με λευκά δόντια και ρόδινα χείλη.

Στάλ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΤΟΣ 1 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
1 ΜΑΪΟΥ 1950 ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡ. 5.000

Στο πλευρό της Εύας

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΟΙΞΗ

Τό άνοιξιάτικο αεράκι φέρνει το μήνυμα του καλοκαιριού. Η
ρέση κατάρσας. Ούτε άνοιξε πιά, ούτε καλοκαίρι ακόμα. Η έ-
ποχή της γυναίκας. Αν δεν υπήρχε, έπρεπε να την έπινοση.
Καμιά άλλη εποχή δεν την εύνοει όσο αυτή. Το καλοκαίρι της
άποχρωματίας και την προθήκη. Ο χειμώνας την κρύβει κάτω από
γούνες και φορέματα και της σκεπάζει τα γυμνά. Το φθινόπωρο
πάλι δεν είναι γιά την ηλικία της. Καμιά γυναίκα δεν παραδέ-
χεται φθινοπωρινή ηλικία. Είναι τόσο νέες όλες. Η άνοιξη, η προ-
χωρημένη άνοιξη, είναι η σαιζόν της προτιμήσεώς της. Τότε που
αρχίζει να ρίχνη από πάνω της πλεχτά και ταγιέρ, να λυτρώνη
τα κάτω της άκρα από τη δαπανηρά και άγωνιώδη περίπτυξη
της νύχλου, να προσφέρει στη γάμπα τη θωπεία του ήλιου, να
έκθεση το τρίγωνο του στήθους στη δημοσιότητα, να παραδίη
στο χάδι του αέρα γυμνά τα μπράτσα και, καλύπτοντας με τις
παπαρούνες και τα τριαντάφυλλα των έμπριμε τα υπόλοιπα, να
περιφέρει τη χαρούμενη πρόκλησι και τη γοητευτική αθάδεα
της εμφανίσεώς της.

Επί τέλους, άναπνέει. Τί ποικιλία χρωμάτων και σχημάτων
στην περιβολή! Μία δεύτερη άνοιξη, μυρωμένη και μεθυστική σαν
την πρώτη. Μία είναι η μόδα. Έχει όμως τόσα παράγωγα στα
χέρια της γυναίκας... Μέσα στο πνεύμα και το γράμμα της μό-
δας, αλλά σε τόσες παραλλαγές όσες και εκείνες που έκτελούν
τα προστάγματά της.

Ο καυμένος ο άντρας! Τόν βλέπω και τόν λυπούμαι. Διόλδς
και συντηρητικός στην εμφάνισι, που να τολμήση τέτοια περιβο-
λή! Μονόχρωμοι, από το ίδιο ραφείο θγαλμένοι όλοι, τρόφιμοι
όρφανοτροφείων, που κυκλοφορούν με την όμοιομορφη στολή του
άστυλου τους. Μόλις κατά τα τελευταία χρόνια τόλμησε ν' απο-
βάλη σακκάκι και γραβάτα και να ξεκουμπώσει την τραχηλιά. Κι'
έτσι όμως ακόμα, τα κατάφερε να τυποποιηθή και να έμιασε ό-
λοι μας, ό ένας αντίγραφο του άλλου.

Κυττάζει και τη γυναίκα. Δεν κυκλοφορεί αυτή. Άνθίζει. Λέτε
πως τα χρώματα και τα μετάξια βγαίνουν μέσα από τους πό-
ρους της. Άνθισμένες γλάστρες και δένδρα γέμισαν ό δρόμοι.
Λουλούδια του άνθοπωλείου και άγριολούλουδα. Μπουκέτα έν κι-
νήσει.

Δεν ξέρω αν η γυναίκα είναι συμπλήρωμα της άνοιξεως, ή η
άνοιξη συμπλήρωμα της γυναίκας. Ένας περίπατος όμως στην
όδο Σταδίου τις ώρες του μεσημεριού, ή όταν παίρνη το σου-
ρουπό, είναι περίπατος στους κήπους της Έδεμ. Η γή με τα
λουλούδια της πάνω στο μετάξι του έμπριμε, που έτσι καθώς
κολλώνεται από τον μυρωμένο αέρα, θροίζει έρωτικά έμβατήρια.

Νέα πρόσωπα, νέες εμφανίσεις. Η πρωτόβγαλτη έσοδεία του
έτους στην παρθενική της έξοδο. Κοπέλλες έγιναν τα περσινα
νήπια. Χτες ακόμα τα βλέπατε άσχημάτιστα, έγγονιαστα, άπο-
νήρευτα, ζωηρά, άφελή, σκυμμένα πάνω στις κούκλες τους και
ξαφνικά, με την πρώτη πνοή της άνοιξεως, άπόκτησαν την πρώ-
τη καμπύλη, που είναι η έπίσημη έρωτική γραμμή. Άπαράτητη
δε συνοδευόμενη της καμπύλης, η γνώσι του καλού και του κακού,
τα έρυθήματα στο πρόσωπο, η άνησυχία στην έκφρασι, η ευπά-
θεια, η εύκολη άναταραχή, το βλέμμα που δυθίζεται στα πελάγη
των όνειροπολήσεων, ό,τι δηλαδή είναι άρνησι του παιδιού και
ζύπνημα της γυναίκας.

Και σε στέλνουν στους κάμπους και στα βουνά να χαιρετίσης
την άνοιξη. Σα να είναι λιγώτερο διάχυτη στις πλατείες και στα
μπαλκόνια μας, πρόωρες και προχωρημένες άνοιξεις, μπουμπου-
κία που άνθισαν σε χαμόγελα, σε πάθους, σε όνειρα, σε όραματι-
σμούς, σε συγκινήσεις... Το λουλούδιμα της Εύας. Τέτοια έπο-
χή θα ήταν όταν την πλήσασε ό όφης γιά να της ψιθυρίση
το μεγάλο του μυστικό. Διάβολος καθώς είναι, διάλεξε την πιο κα-
τάλληλη στιγμή. Πάνω στην ώρα. Όρα που η γυναίκα γίνεται η
τεντωμένη χορδή παθητικής κithάρας, που άντηχεί έρωτικά τρα-
γούδια στο πρώτο άγγιγμα.

Έπικίνδυνη εποχή, όπως όλες οι εποχές των άνθισων. Άμοι-
βαίο, φυσικό, και στα δύο φύλα το άνθισμα. Του άντρα όμως το
άνθισμα, κάτω από σκούρα σακκάκια, τραχηλιές, λαιμοδέτες, ά-
ναπτύσσεται στο σκότος της άφανείας, έπισκέπτης που έρχεται
ίνκονγιο, λές και δέ θέλει να τον άποκαλύψουν. Αφοβή η γυναί-
κα, είναι η πλήρης άποκάλυψι, άνοιξη μέσα στην άνοιξη, λουλούδι
μέσα στα λουλούδια, πανήγυρι της όράσεως, στεφάνι μαγιάτικο,
πειρασμοί που έξωθούν και τα πιο συγκρατημένα στοιχεία σε
πράξεις παράφορες.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ», Δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησις. Γραφεία: Αθήναι, Σανταρόζα 1. Τηλ. 93-533. Τυπογρ.: Ρ. Παλαμίδου 1. Τηλ. 93-718. Διευθυντής-υπεύθυνος Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ (Βορ. Ηπείρου 61). Άρχ' κτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ύψευθ. τυπογρ. Β. Άραγιάννης, Άμισσο 24α

Οι γυναίκες και οι μήνες

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΜΑΗ

Γυναίκες του Μαή... Λουλούδια και φύλλα
που αλλοιώτικη έχουν δροσιά κι' ευωδιά,
διαβάτη του πρόθου, τα χείλη τους φίλα,
γυναίκες του Μαή, λουλούδια και φύλλα
της άνοιξης, δείχνουν γλυκειά ανατριχίλα,
σαν νάναι άνθισμένα του κήπου κλαδιά.

*

Τριαντάφυλλα χείλη και κρίνα τα χέρια
και μία μυρωμένη, δροσάτη πνοή
και μία μάτια που λάμπουν, μαγιάτικ' άστέρια,
δυσό ματία που λάμπουν, μαγιάτικ' άστέρια,
τριαντάφυλλα χείλη και κρίνα τα χέρια
κατάλευκα στήθη, σωστά περιστέρια,
που θέλουν να νοιώσουν γλυκά την ζωή.

*

Γυναίκες του Μαή... Η αύρα άνεμίζει
με χάρι τα μαύρα ή ξανθά τους μαλλιά,
γυρτή ή παπαρούνα σιγά ψιθυρίζει
στην πράσινη χλόη που την κυματίζει
μαγιάτικο αγέρι, καθώς άνεμίζει:
—Τί όμορφος Μαής... Διψώ γιά φιλιά.

*

Βουίζει το δάσος... Η δύσις κρεμάει
μπερντεές με κόκκινα και με χρυσά,
και να το φεγγάρι, φεγγάρι του Μαή,
που άσχημ' σκορπίζει και δεν το έκτιμάει
την ώρα που η κόρη, στην πόρτα κρεμάει
τόν Μαή, που άγέρι, γλυκό τόν φυσά.

*

Γυναίκες του Μαή... Δροσάτα λουλούδια
που αξίζουν χάδια και χίλια φιλιά,
κι' άγάπη σκορπάτε με τόσα τραγούδια,
γιά μας της άγάπης μικρά μαθητούδια
γυναίκες του Μαή, γυναίκες — λουλούδια
τα λόγια σας είναι του πάθους βιολιά...

*

Και παίζουν και παίζουν σκοπούς μυρωμένους
άπ' τα περιβόλια κι' άπ' την έξοχή
σκοπούς της άγάπης, σκοπούς τονισμένους
σε πράσινους κάμπους και φωτολουσμένους
σκοπούς που μεθάνε, σκοπούς μεθυσμένους
από άλικά χείλη, μία τέτοια εποχή.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Η έκθεσι της ελληνικής μόδας στην 'Αμερική, σημειώνει, σύμφωνα με επίσημες και ανεπίσημες πληροφορίες, εξαιρετική επιτυχία. 'Αξιόλογες 'Αμερικανίδες και ξένες επίλεκτες κυρίες, που βρίσκονται στην Ουάσιγκτων, επισκέφθηκαν την έκθεσι και εκφράσαν το θαυμασμό τους για τα ελληνικά μοντέλα. Μερικές μάλιστα από τις επισκέπτριες ενθουσιάσθηκαν τόσο πολύ, ώστε να θελήσουν να ενισχύσουν ιδιαίτερα την ελληνική αυτή προσπάθεια στον τομέα της μόδας. 'Αποτελεί άλλωστε μία χαρακτηριστική απόδειξι της επιτυχίας, το γεγονός ότι, άσπερες του κινηματογράφου, όπως η Μύρνα Λόου, ποζάρισαν μπροστά στο φακό φορώντας μοντέλα της 'Εκθέσεως. 'Όσοι ξέρουν τη «φωτογραφική» ευαισθησία των στάρ, θα μπορέσουν να εκτιμήσουν καλύτερα το γεγονός αυτό.

Η υπόθεσι του έκδοισμου που ενεργούσαν οι περίφημοι «κινισιοφωτογράφοι»—δεν αναφερόμαστε σε όσους απ' αυτούς είναι τίμιοι επαγγελματίαι—φάνεται ότι θα φέρη σε φως πολύ ενδιαφέροντα πράγματα, όταν οι αρχές συμπληρώσουν τις σχετικές έρευνες. 'Εν τώ μεταξύ είναι βέβαιον ότι οι δράστες του έκδοισμου, είχαν σαν κύριο στόχο τους τη γυναίκα. Τη γυναίκα με τις συναισθηματικές της αδυναμίες, με τις κοινωνικές της προλήψεις, την άτολμία της και τους φόβους της. 'Ακριβώς αυτές τις αδυνατίες πλευρές θέλησαν να εκμεταλλευθούν οι «κινισιοφωτογράφοι», που μετείχαν στην έκδοιστική σπείρα. Και όπως φαίνεται, δεν έπεσαν έξω στους υπολογισμούς τους. Πολλές γυναίκες τους πλήρωσαν ακριβά, πανάκριβα, τους φωτογράφους που κατέκλυσαν τελευταία τους δρόμους της 'Αθήνας.

Επρεπε να βρεθί η μικρή έπαρσιώτισσα για να τους αποκαλύψη και να εκδικηθί το φύλο της. Στην αρχή και η ίδια έδειξε σημεία κάμψης και θα υπέκυπτε ίσως στον έκδοισμο, αν ο «κινισιοφωτογράφος» της δεν ήταν πλεονέκτης και δεν επέμενε σε υπέρογκα... λύτσα. Αυτή η πλεονεξία έσωσε τη μικρή μας, τη γέμισε θάρρος, έδωσε κατά μέρος και αδυναμίες και προλήψεις και φόβους, παρουσιάσθηκε στη Γενική 'Ασφάλεια και κατήγγειλε τα διατρέσαντα. Μόνον έτσι οι γυναίκες της πρωτεύουσας, πιθανόν δε και άλλων μεγάλων πόλεων, γλύτωσαν από τους νεοφανείς αυτούς και αμείλικτους έχθρους, τους πλανόδιους κνηγούς των μικρών αισθηματικών μυστικών τους.

Οι «αναζητήσεις οικείων», που δημοσιεύθηκαν τις ημέρες αυτές στις αθηναϊκές εφημερίδες, πρέπει να παραδεχθί κανείς πως έχουν κάτι το πολύ συγκινητικό ή δραματικό το τραγικό. Οι περισσότερες από τις σχετικές αγγελίες αναφέρουν κοριτσάκια, που ξεριζώθηκαν κατά τη Μικρασιατική καταστροφή από τα σπιτία τους, σε ηλικία δυο, τριών ή δέκα χρονών, για να βρεθούν άπροστατευτα σε μία ξένη—τότε—χώρα, την 'Ελλάδα, χωρίς μητέρα, πατέρα και αδελφό, που πιθανόν να χάθηκαν για πάντα ή να τους πέταξε ο σίφουνας σε άλλη γη. Τώρα η νοσταλγία θρηνεί στις ψυχές των άτυχων αυτών υπαρχών. Θέλουν να μάθουν τί έγινε η μητέρα τους «που ώνομάζονταν Σοφία» ή έστω «η μητριά ήτις ελέγετο Ευαγγελία». Και πόσος πόνος κρύβεται στις ψυχές των μικρών κοριτσιών του 1922, που σήμερα είναι πιά ώριμες γυναίκες, όταν ζητούν να μάθουν κάτι για τους «δυο αδελφούς των οποίων δεν ένθυμούνται τα όνόματα...».

ΕΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Καλέ δεν ντρέπονται μερικοί άνθρωποι! Με κάλεσε προχθές η κυρά Καλλιόπη, να μου συστήση, λέει, τον μέλλοντα γαμπρό της, που ήταν χρόνια στην Αίγυπτο κι' έκανε, λέει, μεγάλη περιουσία. 'Επήγα κι' εγώ, τί νάκανα; Και κάτσαμε και περιμέναμε νάρθη ο πρίγκιπας! Κι' όλη την ώρα η κυρά Καλλιόπη μου μίλαγε για δαυτόν:

— Λεφτά, κυρά Εύλαλεια μου, λεφτά! Τί εργοστάσια στην Αίγυπτο, τί βαμπάκια, τί τράπεζες, τί βαπόρια!

— Και τί ηλικία έχει, κυρά Καλλιόπη μου; τη ρώτησα.

— 'Ε, δεν είναι και πολύ νέος, μου είπε, αλλά δάζει δέκα νέους κάτω.

— Δηλαδή βαστιέται καλά;

— Πολύ καλά!

'Εκεί λοιπόν που τα λέγαμε, νάσου και μπαίνει ένας γεροντάκος, που τί να σου πώ; Μόλις τον είδα, μου θύμισε τον μακαρίτη τον παππού μου!

— 'Εχει και πατέρα ο γαμπρός; ρώτησα την κυρά Καλλιόπη.

— 'Όχι, καλέ, μου είπε. Αυτός είναι ο γαμπρός!

— Αυτός;!

'Εχουμε, αλήθεια, κάτι το θαθεία τραγικό αυτές οι «αναζητήσεις των οικείων».

Η τελευταία λέξι της μόδας, που άφορά τον αισθηματικό τομέα της γυνάκας, είναι το βιτριόλι. Και επειδή η γυναίκα παρακολουθεί την μόδα σε κάθε της έκδηλωσι, δεν μπορούσε να μείνη αδιάφορη. 'Αποτέλεσμα τα τελευταία άφθονα κρούσματα βιτριολισμού. 'Εκείνο όμως που δεν μπορούμε να καταλάβουμε, είναι η έπιμονη όλων των εγκαταλειμμένων να ρίχνουν το βιτριόλι στα μάτια του άπιστου. Φαίνεται ότι μερικές γυναίκες δάλθηκαν να επιβεβαιώσουν το υποστηριζόμενο ότι «ο έρωας είναι τυφλός!»

Ο Μάιος, έν αντίθεσι προς τις γυναίκες αυτή την εποχή, είναι ο πιο «ντυμένος» μήνας του έτους. 'Η γη φοράει το ωραιότερο της έμπριμέ, στολισμένο από ποικιλώχρωμα λουλούδια. 'Όλα τα πράγματα παίρνουν αυτόν τον μήνα έναν πανηγυρικό τόνο. 'Ο ούρανός είναι καταγάλανος, η θάλασσα παιχνιδίζει χαδιάρικα. Μά πιο πολύ χαίρονται και γιορτάζουν τον μήνα αυτόν οι έρωτευμένοι! 'Ισως γι' αυτό δεν γίνονται και γάμοι τον Μάη. 'Από σεβασμό προς τον 'Ερωτα!...

Από το έρχόμενο φύλλο θα καθιερώσουμε μία καινούργια σελίδα, η οποία, όπως ελπίζουμε, θα προκαλέση το ενδιαφέρον των αναγνωστριών μας: Τη σελίδα για τη δράσι της γυναίκας στο πνευματικό, καλλιτεχνικό, έπιστημονικό και πολιτικό τομέα, τόσο στην 'Ελλάδα όσο και στο 'Εξωτερικό. 'Εμείς πρώτοι θα αναγνωρίσουμε ότι η σελίδα αυτή έλειπε πολύ από το περιοδικό μας. Σήμερα η γυναίκα αναπτύσσει τόσο καταληκτική δραστηριότητα, σ' όλους τους τομείς που αναφέρουμε, ώστε να είναι επιβεβλημένο σε ένα γυναικείο περιοδικό να παρακολουθί και να δίνη τακτικά μία γενική εικόνα της δραστηριότητας αυτής. 'Ελπίζουμε ότι θα εκτιμηθί η προσπάθειά μας.

Χριστέ και Παναγιά! Καλέ που πήγε να δώση το κορίτσι της; Σ' αυτό το χούφταλο; Δεν τώδινε καλύτερα σε μία μούμια της Αίγυπτου;

Και δεν ήτανε μονάχα γέρος. 'Αλλ' ήθελε να παραστήση και το παλληκάρaki! Τρομάρα του, ο συχαμένος! Μιλούσε στην κόρη της κυρά Καλλιόπης— κοπελλίτσα ειλικρίνι δυο χρονών—κι' έκανε κάτι γλύκες, που τούτρεχαν τα σάλια του. Πώ, πώ, συχάθηκα τη ζωή μου!...

— 'Αμ! το άλλο; 'Η κυρά Καλλιόπη είχε τραπέζι και μούπε να κάτσω κι' εγώ. Είχε ψητό στο φούρνο πατάτες, τυριά, φρούτα. 'Οραία πράματα! 'Αλλά μόλις κάτσαμε στο τραπέζι, ήρθε αυτός ο κορακόγερος χωρίς σακκάκι. Και φορούσε πουκάμισο με κοντό μανίκι! 'Ακούς πράμα; 'Ε, λοιπόν, μόλις είδα τα ξερά του γυμνά, Παναγίτσα μου!... μου κόπηκε η δρεξί και δεν έφαγα μπουκιά!...

Κι' ύστερα σου λένε, μη μιλάς, για να μη σε πούνε κουτσουμπόλα. Μά πως να μη μιλήσης, μωρέ μάτια μου, όταν βλέπης τέτοιες συχασίες; Πως; Η ΚΥΡΑ—ΕΥΛΑΛΙΑ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εαν θήν γόησσαν, Θεσσαλονίκη: Δεν συμφωνούμε καθόλου μ' αυτό που γράφετε τον άπιο στο πρόσωπο. Το πρόσωπο είναι το κόσμημα του ανθρώπου κι' όσο κι' αν είναι της μόδας το σημάδεμα με διτρίολι, δεν συμφωνούμε καθόλου. 'Ακόμη και μία άπορία: Πως συμβιβάζεται μια «γόησσα» να καταλήγη στο διτρίολι κι' όχι στην γοητεία. Σας άποφενγει μήπως επειδή είδατε «ξανθή γόησσα» κι' όχι μελαχροινή; Τότε δρήςτε κι' έσεις κάποιον άλλον που να του άρέσουν οι ξανθιές κι' όχι οι μελαχροινές.

Ε. Κ. Μ., Θεσσαλονίκη. Ευχαριστούμε πολύ για τα καλά σας λόγια. 'Η θέσι σας όμως μας την γράφετε είναι αναμφίδωλος δύσκολη, αφού σήμερα για ν' αλλάξη κανείς στίτι είναι δύσκολο αν όχι και άκωτόρωτο. 'Εχουμε όμως μίαν ιδέα, μήπως μία που η φιλομουσος οικογένεια έπαθε ένα τέτοιο δυστύχημα βάπτερε να τους συμπονέστε και να τους πλησιάζετε ψυχικά κι' έτσι με την φιλικώτερη έπικοινωνία να τακτοποιήστε το ζήτημά σας, που φαίνεται πως δεν επιδέχεται καμία λύσι.

Σ όντα 'Ολλανδέζου: 'Ελάδαμε το γράμμα σας με την άποσταλίσαν ύλην και σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Προσέχως θα σας άπαντήσωμε ως προς την δημοσίευσιν των πεζών και ποιημάτων σας, αφού τα μελέτηση η συντακτική έπιτροπή.

Ο μάδα φανατικών άναγνωστριών και υποστηρικτών, 'Αθήνας. Σας ευχαριστούμε για το ενδιαφέρον σας και χαίρομεν ιδιαίτέρως γιατί συμπιπτούμε άπολύτως για τη στήλη που σημειώνετε. Χωρίς άλλο η πρόθεσι μας είναι ν' άποβή το περιοδικό μας όχι άπλως ένα όργανο άναψυχής, αλλά κάτι πιο πολύ, ένα μέσον άναπτύξεως της γυναίκας στον τόπο μας. 'Η 'Ελληνίδα έχει ένα σωρό χαρίσματα κι' άρετές, στις ημέρες μας δε σημειώνει και μία πάρα πολύ ικανοποιητική άνοδο του μορφωτικού της έπιπέδου, πράγμα το όποιον με άληθινι, χαρά υπογραμμίζει το περιοδικό μας. Στόν πόλεμο, στην κατοχή, οι περισσότερες γυναίκες δείχθηκαν έφάμιλλες ή και άνώτερες από τους άντρες κι' είναι χαρά μας γιατί έτσι η γυναίκα παίρνοντας μία μεγαλύτερη πρωτοδουλία μέσα στη ζωή, την διαποτίζει με την ευαισθησία της και με την αισθηματικότητα της. Τα όνόματα που μας άναφέρετε τα τιμούμε κι' έμεις, χωρίς ν' άρνηθώμε, δέβαια, ότι υπάρχουν κι' άλλα πολλά που κοσμούν τα ελληνικά γράμματα.

Α. 'Ιωαννίδην. Ευχαριστούμε για όσα μας γράφετε. 'Όσο για το θέμα της έπιστολής σας, έλπίζουμε σε προσέχως μέλλον να είμεθα σε θέση να ικανοποιήσωμε και την άνάγκη αυτή των άναγνωστών μας.

Κάποιον Στρατιωτικών (Ν. Α.). Το περιοδικό μας γενικά πιστεύει στο γάμο και στην ευτυχία που μπορεί να προσφέρει. Ο συνεργάτης μας εξετάζει το θέμα από την κοινωνικο-οικονομική του πλευρά, το όνατέμνει γενικά. Του στείλαμε πάντως το γράμμα σας.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΝΤΥΘΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΙΣΙΑΣ ΦΟΥΣΤΑΣ. — ΤΟ ΚΟΡΣΑΖ ΣΕ ΦΟΡΜΑ ΚΙΜΟΝΟ.—ΤΑ ΡΕΒΕΡ ΣΤΑ ΜΑΝΙΚΙΑ. — Η ΜΕΣΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΘΕΣΙ. — ΤΟ ΜΑΚΡΟΣ ΣΤΑ ΜΑΝΤΩ. — ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ.

'Η μόδα του 1950 έχει σημειώσει όριστικά και άμετάκλητα στροφή. Τα περυσινά καλοκαιρινά φορέματα φαίνονται σήμερα τόσο ντεμοντέ, όσο ντεμοντέ φαίνονταν πέρυσι τα φορέματα του 1930 και του 1925. 'Η έφτεινή μόδα έγκατέλειψε το «νιού λουκ» και άναζήτησε την έμπνευσί της στη γραμμή και στα μοντέλα του 1900 και του 1925.

Μπόρεσε να συνδυάση τις πιο χτυπητές αντίθεσεις και παρουσίασε ένα έναρμονισμένο σύνολο που κάνει την γυναίκα να μοιάζη με χρυλούδι επάνω στο μίσχο του, έτσι καθώς η φούστα της έχει ίσια γραμμή, ένω τα μανίκια είναι φουσκωτά και τα κορσάζ μπουφάν.

'Εφέτος θα δούμε λιγώτερα ταγιέρ και περισσότερα φορέματα. Και τί φορέματα χαριζόμενα! Τα πρωινά και τα άπογευματινά είναι άπλά. Το φουρώ, η ίσια και στενή δηλαδή φούστα, θριαμβεύει έως την ώρα του τσαγιού, άκόμη και έως άργα το βραδάκι. 'Αλλά άπο κεί και πέρα, η φούστα καταφεύγει στην πολυτέλεια. Γίνεται θελκτική. Ντύνεται με ποδιές, με πανώ κυματιστά, με

ζώνες και με έσάρπες, που άυξάνουν πολύ την θηλυκότητα της εμφάνισως. 'Η επιτυχία των λεπτών ύφασμάτων και ιδιαίτερα της μουσελίνας, επιτρέπει στις φούστες ν' άνοίγουν σαν λουλούδια. 'Ετσι, ένω διατηρούν την ίσια τους γραμμή, κατορθώνουν ταυτοχρόνως να είναι πλατείες.

Πολλών ειδών φούστες θα φορεθούν: φούστες πορτοφολί, φούστες με όριζόντια πιετακία από πάνω έως κάτω, φούστες που πλαταίνουν στις περιφέρειες στα πλάγια με τσέπες. Φούστες πλισέ, φούστες με κουμπιά από πάνω έως κάτω, και άλλες με ίσια φύλλα.

'Αλλά το κορσάζ έχει παρ' όλα αυτά τα πρωτεία. Τα μανίκια του είναι πάντα κοντά. 'Η πιο συνηθισμένη τους φόρμα είναι η φόρμα κιμονό, που τα μανικάκια της είναι σαν συνέχεια του κορσάζ. Ρεβέρ, κομμένα με τους πιο διαφορετικούς τρόπους και τύπους, προσθέτουν στα μανίκια όγκο. 'Όσο κοντό και αν είναι, το μανίκι μεγαλώνει, φουσκώνει σαν μπαλόνι, κάτω από ένα ίσιο άμπιεσεμάν, που υπερασπίζει τη φυσική γραμμή των ώμων. Τέτοια μανίκια μπαλόνια, σφίγγουν συνήθως κάτω από τον άγκώνα. 'Αλλοτε το ζαπνέ του κορσάζ συμπληρώνεται στο μανίκι με μικρά δολάν, το ένα κάτω από το άλλο. Πολλές φορές το μανίκι είναι ένα μεγάλο δολάν. Τα κολλητά μανίκια είναι πολύ λιγώτερα, αλλά τότε η μασχάλη είναι πολύ φαρδεύα και κατεβαίνει αρκετά χαμηλά, επάνω στο μπράτσο. Οι πλάτες μπλουζάρουν. Οι ώμοι είναι φυσικοί. 'Η μέση βρίσκεται στη θέσι της και συχνά χαμηλώνει προς τα όπισω. Τα ντεκολτέ έπιφυλάσσονται να δείξουν συντομώτατα τη λευκότητά τους. Για την ώρα δίνουν το πρόσχημα για χίλιες δυο ιδιότροπες γαρνιτούρες, λευκές κατά το πλείστον, με πλαστρόν και γιακαδάκια, που είναι η άνοιξη όλων των εποχών. Πολλά κορσάζ είναι πολύ άνοιχτά και συμπληρώνονται με μεγάλα ρεβέρ, με λευκές σεμιζέτες, με πλισέδες, με όρθια λευκά γιακαδάκια με τσακιστές γωνίες, με γραβάτες σμόκιν που δένουν κάτω από άνδρικά γιακαδάκια και ένα σωρό άλλες λεπτομέρειες, που δημιουργεί η γυναικεία φαντασία.

Τα μαντώ έχουν κοντήνει δσο και τα φουστάνια. Τα μανίκια τους σταματούν στον άγκώνα, γυρίζουν, φουσκώνουν ή λείπουν έντελως. Είναι μάλλον σε τύπο καπουσιέρας, παρ' όλο που μαντώ. 'Ισια και φαρδεύα, φοριούνται συχνά άνοιχτά. Είναι λεπτά και διάφανα και γίνονται από σαντούγκ, άποδ τουάλ ή έπί λεπτή μουσελίνα, τουλί, όργκαντζά κλπ.

Γ. Δ. ΑΝ.

Τα τὰ, Πειραϊά: Σ' εὐχαριστῶ, ἀγα-
πητή μου, γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Ἀλλὰ
θὰ σὲ ἀπογοητώσω, γιατίι δὲν ὑπάρχει ρι-
ζικό γιατρικό, γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ θίγεις.
Τὸ καλύτερο εἶναι αὐτὸ ποὺ γράφεις, ἀλ-
λὰ συμφωνῶ κ' ἐγὼ δὲ κοστιζέι πολὺ ἡ
διατήρησις τοῦ γαστρώματος κάθε 20 μέρες
γιὰ μίᾳ φτωχῇ ἐργαζόμενη κοπέλᾳ. Ὑ-
πάρχει καὶ μίᾳ λουσινὴ μὲ βάσι τοῦ «θεῖου»,
ποὺ πουλιέται στὸ φαρμακεῖο τοῦ κ. Λή-
του, ἀλλὰ δὲν ξέρω ἂν θὰ σὲ ικανοποιή-
σῃ. Σὲ παραπέμπω, λοιπὸν, στὴ διδα-
σκή Μπράτσου, ποὺ θὰ σοὺ δώσῃ ἀσφαλῶς τὴν
πιο κατάλληλὴ ἀπάντησι.

Καρένινα: Πολύ λυπήθηκα, αγαπη-
τή μου. Πίστεψε με ότι καταλάβαινα από-
θέσι όπου έχεις βρεθεί. Το χειρότερο είναι
πού εργάζεσθε μαζί. Μπορείς ν' αλλάξεις
εργασία; ή γραφείο, ή να ζητήσεις τουλάχιστον
μετάθεσι σε άλλο τμήμα; Αν μπο-
ρούσες να το έπιτύχης αυτό θα μπορούσες
ν' αντιδράσεις στο περιβάλλον και στις ά-
ναμνήσεις που ξεπηδούν από το πα-
ραμικρότερα αντικείμενα που σου έρχονται
στο χέρι. Νομίζω πως αφού έχεις παραι-

Σ ἐν κ, Πειραιά : Δὲν ὑπάρχουν διαφο-
ρετικαὶ ἀγάπες. Ὑπάρχουν μοναχὰ ἀνθρώ-
ποι με διαφορετικὸν χαρακτῆρα καὶ διαφο-
ρετικὴ ἀντίληψι γιὰ τὴν ἀγάπην. Στὴν τρα-
γικὴ περιπτώσει πού ἀναφερέτε θέλω να
σὰς τόνισω τοῦτο: Πάρα πολλοὶ ἄνδρες —
καὶ γυναῖκες ἐπίσης — ἔχουν μιὰ πολὺ
ρωμαντικὴ ἀντίληψιν γιὰ τὸν ἔρωτα. Καὶ
μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τοῦ ρωμαντισμοῦ —
ποὺ τροφοδοτεῖται ἀπὸ τὸν πόθο γιὰ μιὰ
ιδανικὴ εὐτυχία, καὶ ἐνισχυέται ἀπὸ τὸν
κινηματογράφον καὶ τὰ ἀναγνώσματα —
βλέπουν τὶς σχέσεις τους με τὴ γυναῖκα
πού ἀγαποῦν. Καὶ ὅσο κρατᾷ βέβαια τὸ
αἴσθημα, ὁ ἀρραβώνας ἀκόμη, ὅλα πηγαί-
νουν καλὰ. Μὰ ὅταν παντρευτοῦν τὰ ὄνει-
ρα γκρεμίζονται. Ἡ βάσι τοῦ ἱδανικοῦ
τους γκρεμίζεται. Βλέπουν τὴ γυναῖκα
τους με τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες της, με
τὶς ἰδιότητες της, με τὶς ἀτέλειές της
καὶ ἀπογοητεύονται. Τοὺς διαφεύχουν τὰ
ῥωμὰ καὶ εὐγενικά χαρακτηριστικά πού
ὑποκρύπτει τὸ πρῶτον ὄνειρόν τους, γιατί δὲν

ΜΥΡΤΩ

Ἄννα Καρένινα. Εἰς τὴν περίπτω-
σιν σας εἰχουμε νὰ σας συμβουλευομε
ὅπως μεταχειρισθῇ Ταμπλέτες Ζυνοπλι-
ῆ Ντερεσκάν, μία τὸ πρωὶ καὶ μία τὸ βρά-
δυ ἐπὶ 2 μῆνας, θὰ τὴν τοποθετῇ μὲ τὸ
δακτυλὸ σας στὸν κόλπον, ἐπίσης γιὰ τὴς
σιμοροῖδες σας σὰς συνιστῶμεν τὸ προ-
κεινὸς Μιντὺ σὲ ταμπλέτες 4—5 τὴν ἡ-
μέραν, διὰ τοῦ στόματος μὲ ἀνάλογη δια-
τροφή, φρούτα, χόρτα, κομπόστες κ.τ.λ.
ὥς καὶ συχνὴ καθαριότητα—γράψατέ μας
μετὰ τὴν θεραπείαν ἂν ἔχετε ἀκόμη ἐνο-
χλήσεις.

Μελαχροινού λ α Γ.Κ. Ἀπὸ τὰ
γραφόμενά σας βγάζω τὸ συμπέρασμα ὅ-
τι πρόκειται περὶ φυσιολογικῆς καταστά-
σεως μὲ ἀνεπτυγμένην κάπως τὴν ὑπερέκ-
κρισιν νωρὶς νὰ ἐφευγῇ τὰ φυσιολογικὰ
ὅρια. Ὡς νὰ προεργεταί καὶ ἀπὸ κάποια
νευρική τῆς ἡλικίας, πάντως δὲν πρέ-
πει νὰ ἀνησυχῇτε.

ΔΕΛΑ ΤΑΣΟΥ

— 'Ο ἄνδρας μου δὲ βλέπει τὴν ὥρα νάρθη ἀπὸ τὸ γραφεῖο του
νὰ ξεκουραστῇ ὁ καυμένος!...

λονή τους. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶ-
ναι ἀξιοθαύμαστο.

«ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΧΟΡΟΥ»

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΔΙΑΠΛΑΘΟΝΤΑΙ ΩΡΑΙΑ ΣΩΜΑΤΑ ΚΙ' ΩΡΑΙΕΣ ΨΥΧΕΣ - ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΜΕ ΣΒΕΛΤΑΔΑ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ - ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΙ ΧΟΡΕΥΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ - Η ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ κ. ΕΛΛΗΣ ΖΟΥΡΟΥΔΗ

Καθώς μπήκαμε στο στούντιο της καθηγήτριας του Έθνικου Ώδειου κ. Έλλης Ζουρούδη, που η σημασία της τέχνης της ως χορογράφου είναι μεγάλη, μας έκανε εντύπωση μία κοπέλλα του λαού που ζητούσε πληροφορίες για να εγγραφεί στη Σχολή.

Με τα στραβοπατημένα τακούνια της, με το κουρασμένο από τη διπλάλη σώμα της, τους ώμους στα μέσα, με τα χαλαρά γονατά της, πώς ήταν δυνατόν να ανταποκριθεί στις δύσκολες απαιτήσεις της Τέχνης που λεγεται χορός, όταν τον δούμε το χορό, με την αληθινή σημασία του όρου; Η κακομοιριά δεν ήταν μονάχα στο παραμορφωμένο σώμα της, είχε προχωρήσει και στην άγνοιά κι' έτσι που μπήκε και ζητούσε πληροφορίες μάσαγε μαστίχα και τσίγκες!

Στην άποριά μας αν η κοπέλλα αυτή θα μπορούσε να παρακολουθήσει, η κυρία Ζουρούδη δεν έδειξε κανένα δισταγμό.

— Έλατε μετά 3, μετά 5 μήνες και δε θα την αναγνωρίσετε. Θα ιδίτε μία κορμωστασιά αγνώριστη.

— Και δε θα μασάει και τσίγκες;

— Ίδιως αυτό. Όχι γιατί θα της το απαγορεύω, αλλά γιατί θα τονωθεί το ήθικό της, καθώς θα καλλιεργηθεί και θα προσκολληθεί σε κάποιο ρυθμό ή ζωή της.

Τα επιχειρήματα ήταν σοβαρά, όμως υπήρχε στη μέση εκείνο το διάστημα 3 ή 5 μήνες. Ανηκούν στο μέλλον και το μέλλον είναι άριστο και άβυσσος. Λοιπόν η κ. Ζουρούδη κατέφυγε σ' άλλο επιχείρημα πιο χειροπιαστό.

Μας έδειξε τις γύρω κοπέλλες που χτες άκόμα, οι περισσότερες έμοιαζαν τη νεοφερμένη στη σωματική και την άλλη άγω-

γή της και σήμερα είναι αγνώριστες.

Τις παρακολουθούμε να κινούνται αδιάκοπα, μέσα στη μεγάλη αίθουσα της Σχολής, με τη συνοδεία ενός πιάνου σε μία γωνία.

Είναι περίπου δέκα, ηλικίας 15—20, κι' οι περισσότερες χορεύουν φορώντας μαύρα μαγιό, κλειστά ως το λαιμό, που αφήνουν όμως γυμνά κι' ελεύθερα χέρια και πόδια, στην αδιάκοπη ρυθμική κίνηση.

Έχω την εντύπωση πως η μουσική σαν τον πολυλόγο μ' ένα ραβδί μαζεύει τις απειθαρχικές κινήσεις, τις συγκεντρώνει σε ρυθμό και τάξη, κι' αυτό είναι το σπουδαιότερο. Τ' ατύα μας τα κατακλύζουν οι νότες του πιάνου, του μουσικού κ. Κούρτελ, οι κινήσεις των σωμάτων από σκληρές κι' απότομες παιδεύονται να γίνουν ολό πιο μαλακώτερες, ενώ τα σώματα στροβιλίζονται κι' οι ανάλαφρες πατημασιές στο πάτωμα διαγράφουν μικρούς και μεγάλους κύκλους κι' άλλους συνδυασμούς. Συμπλέκουν σχήματα φευγαλέα κι' αναπαριστούν ένα νόημα, που ξετυλίγεται και που άμα προσέξεις ξεκαθαρίζεις τη σημασία του.

Οι κινήσεις αυτές πρέπει να γίνονται με μία σβελτάδα αυτόματου. Άλλα και με μία ολοκληρωτική θέληση που θα δεσπόσει όλου του σώματος, ως τους άπώτερους μύς.

Κι' εδώ είναι όλο το μυστικό της αυτοπειθαρχίας και της καλλιέργειας.

Τα παραγγέλματα της κ. Ζουρούδη, ενός ακούραστου και συμπαθητικώτατου προσώπου, διαδέχονται τόνα τ' άλλο:

— Μπατμάν ταντί α κατρίεμ.

— Πρεπαρσιόν σὺρ λε κού ντε πιέ.

Του συνεργάτου μας κ. ΚΩΣΤΑ ΣΟΥΚΑ

Τα κορίτσια του γκρουπ, οι δεσποινίδες: Ντάλσον, Κάπα, Άμυγδαλίδου, Βαρόβρη, Βακιρτζή, Γιαννίρη, Γιαννακοπούλου, Κολοβού, Λαμπρινού, Άννα και Έλενη Μαλτέζου, Σουλιάτου και Τσιριγώτη, προχωρούν τώρα από τις ασκήσεις στην Πιρουέτα.

Πιρουέτα είναι η στροφή, δέξαι, όμως αυτή η στροφή πόσες μορφές έχει; Πόσες δυσκολίες και πόσο κόπο απαιτεί; Η κυρία Ζουρούδη κατορθώνει ν' αντεπεξέρχεται στη στιγμή σ' όλες τις δυσκολίες αυτές, να διακόπτει την «ποκίσιν», να την ξαναρχίζει. Έπιμένει σ' αυτό το σημείο του χορού που δεν είναι μία λεπτομέρεια μόνο. Πρώτα πρέπει να γυρίσει το σώμα καθώς τα πόδια έχουν μία αυστηρή πειθαρχία, ριζωμένα μία στιγμή στο πάτωμα. Στη δεύτερη στροφή θα γυρίσει το κεφάλι και σχεδόν ταυτόχρονα και το σώμα.

Όλα αυτά δεν είναι απλή εξάσκηση του σώματος, είναι γενική εξάσκηση, όλου του ανθρώπου—πνευματικός και σώματος και της βελήσεώς του.

Σ' αυτό το σημείο γυρίζουμε στην κοπέλλα που μασούσε τη μαστίχα. Έχει σταματήσει να μασάει, έχει πάθει μία εύεργετική υποβολή, πάνε μέσα της όλα να γίνουν κάτι ευγενικότερο και πιο έσωτερικό. Είναι σ' αυτό το σημείο ένα ερώτημα μέσα μας και θα το συζητήσουμε με την κ. Ζουρούδη μόλις θα τελειώσει το μάθημα και θα φύγουν οι μαθήτρες. Κάβεται κοντά μας και πιάνει το κεφάλι της. Δέ μας λέει πως είναι κατάκοπη, γιατί μέσα της έχει ένα άσπερτο απόθεμα ζωντανίας, που δεν την αφήνει να ήσυχαση.

Δε νομίζετε πως αυτό που κάνετε δεν είναι μονάχα άγνοια του κορμιού, αλλά κάτι πολύ ευρύτερο; Είδα την κοπέλλα που μάσαγε τη μαστίχα προηγουμένως. Πως μπήκε στη σχολή σας και πως έφυγε διορθωμένη, μετά μία μόνο ώρα. Δικαιώνω τώρα την πεποίθησή σας.

ΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ

Η διακεκριμένη χορογράφος μας είναι απόλυτα σύμφωνη. Τα Πανεπιστήμια μορφώνουν το κεφάλι μονάχα. Μήπως όμως δεν αρκεί το φωτισμένο κεφάλι, όταν ο άνθρωπος, είναι και κεφάλι και πόδια και χέρια και ένστικτα;

Αυτά τα ένστικτα, μήπως με την άγνοια του χορού, που γίνεται με τη μουσική, καλλιεργούνται και εξημερώνονται; Νά ένα θέμα που φαίνεται πως το αντιμετώπιζαν κατάματα πρώτοι οι αρχαίοι πρόγονοί μας. Τα άγγεϊα της κλασσικής εποχής έχουνε χαράξει στον πυρρήσιο και στους άλλους χορούς τους, το πνεύμα της ορχήσεως που παρεφθάρει στις ημέρες μας της καταπιπώσεως και γίνικε σάμπα!

Άλλα, πάλι, οι αρχαίοι είχαν δώσει κυριαρχική σημασία για την άγνοια και στη μουσική, όταν όλες οι Καλές Τέχνες ήταν ενωμένες. Η συνομιλήτριά μας, ώστόσο, παρά την αδιαφορία επίσημων κι' ανεπίσημων, παρά την προκατάληψη των πολλών γι' αυτή τη σημαντική Τέχνη, δεν έχασε καθόλου την αξιοδοξία και το φανατισμό της. Από τα 1933 που διδάσκει, δεν άφη-

σε προσπάθεια να της διαφύγει. Μετά την απελευθέρωσή της από τους Ιταλούς, που την είχανε συλλαβεί γιατί έδωσε άσυλο σ' Έγγλέζους στρατιώτες, μετά την αποφυλάκιση, αφού την έσυραν οι κατακτητές στις φυλακές Άδερωφ, στη Γραβιά, στη Λαμία, στη Λάρισα, στον Τύρναβο, στην Έλασσόνα, άνοιξε πάλι τη Σχολή της και πήγε στο Λονδίνο για να ενημερωθή στα νέα συστήματα χορογραφίας. Μας αναπτύσσει τις νέες τάσεις, που αφορούν τεχνικές λεπτομέρειες, συνδυασμένες με την Ιατρική και γενικότερα την επιστήμη. Ήτανε τυχερή, γιατί εκείνη την εποχή δρέθηκαν στο Λονδίνο τα καλύτερα μπαλέτα.

Το γαλλικό Σανζελιζέ, το Μπαλέ Ρους, το Κολονέλ Μπαζιλ, το Μπαλέ Ρομπέρ, το Μπαλέ Ίντερνασιονάλ και το πιο σπουδαίο απ' όλα, το Κρατικό Άγγλικό Σάντλερς Ουέλς. Το διευθύνει η Ίρλανδη, παρά το έπιθετό της, μαντάμ Νινέτ ντε Βαλουά. Έπιχορηγείται πλουσιοπάροχα από το Βρετανικό Δημόσιο.

Το καθένα απ' αυτά τα μπαλέτα αποτελείται από 70—80 πρόσωπα, χορευτές και χορεύτριες και τα συνοδεύουν μεγάλες ορχήστρες.

Στο Λονδίνο η χορογράφος μας παρακολούθησε τα μαθήματα της Σχολής Σάντλερς Γουέλς Μπέλυ κι' απέκομισε σοβαρές επιφυλάξεις για τα παλιότερα συστήματα του χορού: Δεν προσέχανε όσο χρειαζόταν τις ιδιομορφίες που έχει το κάθε σώμα. Στο γύμνασμα των μυών δεν έδιναν τη μεγάλη σημασία που δίνουν σήμερα.

Καρπός των μελετών της αυτών ήταν οι εντυπώσεις της για τα έγγλέζικα μπαλέτα, που παρεκλήθη και τις μετέδωσε από το Σταθμό Β.Β.С. Βέβαια η σημερινή της διδασκαλία άπάνω σ' αυτές τις θέσεις στηρίζεται.

Μιά από τις σημαντικές της εμφανίσεις θα γίνη στις 5 Ιουνίου, μ' ένα χορόδρομά της σε 7 εικόνες και δυο πράξεις.

Το θέμα παρουσιάζει την κόλαση παθών και μίσους της εποχής μας, και συμπράττουν με τη μουσική του δ κ. Κούρτελ, με τη σκηνογραφία του δ κ. Καρακαντάς, με τα κοστούμια δ κ. Πετροπουλάκης και με τη χορογραφία της κ. Ζουρούδη.

Θα πάρουν μέρος 75 πρόσωπα, η ξεχωριστή χορεύτρια Λιλή Μπερτέ και άλλες επαγγελματίες, όπως αί: Άλκα Νικολαΐδου, του θιάσου Μπουρνέλη, Έρρη Ντέμις, οι Άμερικανίδες αδελφές Κουτέλο, Φώφη Ρούφη κλπ.

Τώρα το ερώτημα μένει πως τ' αγαθά της μουσικής αυτής, της ρυθμικής, της χορευτικής άγωγής, θα επεκταθούν σε περισσότερο κόσμο, ώστε να μην είναι προνόμιο μονάχα μιάς ώριμης συνοικίας των Άθηνών. Το Κράτος θαπρεπε να ενισχύει οργανισμούς και ιδιωτικές πρωτοβουλίες που έχουν γενικότερους αγαθούς σκοπούς.

Κ. ΣΟΥΚΑΣ

ΤΗΣ ΡΑΧΗΛ

Η μεγάλη Γαλλική ήθοποιος όταν ήταν ακόμη πολύ νέα, πήγε να εγγραφεί στο «Κονσερβατοάρ» των Παρισίων. Ένας καθηγητής, όμως, για να την αποθαρρύνει, της είπε:

— Το προτιμότερο για σάς, παιδί μου, θα ήταν να γίνετε ανθοπωλή.

Αργότερα η Ραχήλ έπαιξε την «Ερμιόνη» του Ρακίνα και θριάμβευσε. Άνεκλήθη πολλές φορές επί σκηνής και το καμάρνι της γέμισε από ανθοδέσμες. Παίρνοντας τότε μερικές απ' αυτές, η Ραχήλ πήγε να βρή τον ανθοπώλη καθηγητή, που ήταν μεταξὺ των θεατών και του είπε:

— Ακολουθήσα τη συμβουλή σας, κύριε καθηγητά, και παυλώ λουλούδια. Θέλετε να άγασσέστε;

ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ

στις απογευματινές ώρες

Είναι πολύ φυσικό μία κομψή γυναίκα να προσέχει περισσότερο το απογευματινό της ντύσιμο από το πρωινό. Το πρωί πολύ λίγος καιρός μας μένει για να φροντίσουμε ή να επιδείξουμε ένα φόρεμα. Οι άσχολιες του σπιτιού, τα πρωινά ψώνια, οι διάφορες κούρσες για το ένα και το άλλο, επιβάλλουν το απλό και πρακτικό ντύσιμο, πράγμα που το έχει άλλωστε προβλέψει και η μόδα. Έτσι το απογευματινό ντύσιμο συγκεντρώνει όλη την φροντίδα της κομψής γυναίκας και ή μόδα της παρέχει όλα τα μέσα, τους τρόπους για να προσαρμοσθή στις ανάγκες της ώρας αυτής της ημέρας, του απογεύματος, που είναι ίσως και ή ωραιότερη γι' αυτήν, ιδίως το καλοκαίρι.

Όταν μιλούμε για απογευματινό φόρεμα, έννοούμε το φόρεμα που φοριέται από τις 5 το απόγευμα έως τις 10 το βράδυ. Ταίριαζει πολύ σε φιλικές συγκεντρώσεις σ' ένα γεύμα στο ρεστοράν, άκόμη και στα θέατρο, όταν συμπληρωθή με κάπως διαφορετικό άξεσουάρ.

Τα απογευματινά φορέματα μπορούν να χωρισθούν έφέτος σε τρεις κυρίως κατηγορίες, ανάλογα με το στυλ που έχουν. Οι κομψές γυναίκες μπορούν να διαλέξουν άφοβα έναν από αυτούς τους τρεις τύπους φορέματα, δηλαδή το φόρεμα πλισέ, το φόρεμα σεμιζιέ και το φόρεμα φουρῶ.

Το φόρεμα πλισέ

Όλες οι συλλογές των οίκων ραπτικής συμπεριλαμβάνουν έφέτος πλισέ φορέματα για το απόγευμα και το βράδυ.

Τα φορέματα αυτά γίνονται πάντα από ύφασματα εξαιρετικά απαλά, λεπτά και έλαστικά: από μεταξωτή μουσελίνα, από όργαντζά, από όργαντινα ή και από σαντούγκ. Γίνονται επίσης από τουίγ, από λεπτά μάλλινα ύφασματα ή από κρέπ με άνοικτους χρωματισμούς: πορτοκαλί, κίτρινο, κρέμ ή σε τόνους που γίνονται όλοένα και πιο άνοικτοι αρχίζοντας από το βαθύ βιολετί και φθάνοντας στο μωβ, από το πορτοκαλί στο κίτρινο του άχρου. Οι πιέτες τους πότε άρχίζουν από τη μέση, πότε από τις περιφέρειες και πότε από τα γόνατα, πότε είναι «σελίγ» και πότε πλατείες σαν κορδέλα.

Το πλάτος τους συγκρατείται στη θέσι του με μία ζώνη άρκετα στενή, θελούδινη, γτομπλαρισμένη με δέρμα, από μαλακό δέρμα έλαφιῶ ή από λουστρίνι.

Τα πλισέ φορέματα είναι τομηρά: Άφίνουν ελεύθερο το μπράτσο ψηλά ή το κρύβουν έλαφρά με ένα ψευδομάνικο ζαπονέ. Το φόρεμα πλισέ είναι το κατ' έξοχήν άμπιγιέ φόρεμα του 1950.

Το φόρεμα σεμιζιέ

Το στυλ σεμιζιέ έφαρμοζόταν άλλοτε μονάχα στα πρωινά φορέματα και στα φορέματα ταξιδιῶ και όπορ. Σήμερα όμως που οι γυναίκες άναζητούν πρό πάντων φορέματα που να τις δείχνουν νέες, το φόρεμα σεμιζιέ υοδετείται και ως φόρεμα απογευματινό. Το φόρεμα αυτό πηγαίνει σε όλες σχεδόν τις γυναίκες. Έχει ίσια γραμμή, πιέτες συγκεντρωμένες έμπρος, κομψά σχεδόν κλασσικό που άρχίζει από το λαιμό και καταλήγει στο στρίφωμα, λευκό γιακά, μεγάλες τσέπες, τοποθετημένες λίγο παρακάτω από τους γοφούς, στενή ζώνη που δεν σφίγγει υπερβολικά τη μέση. Το φόρεμα αυτό πηγαίνει πολύ άκόμη και στις γυναίκες που έχουν πάνω από δυο φορές είκοσιπέντε χρόνια και τους δίνει νεανική και ώρια σιλουέτα.

Το φόρεμα φουρῶ

Το φόρεμα φουρῶ γίνεται συνήθως από

μονάρ, από φάιγ, από άλπακά, από μάλλινο ρέψ και από όλα τα ύφασματα που μολονότι είναι πολύ μαλακά και έλαστικά, «πέφτουν» εξαιρετικά καλά. Το φόρεμα φουρῶ είναι φυσικά φόρεμα που άναδεικνύει πολύ τις γραμμές του σώματος, γιατί κολάει σχεδόν στο σώμα. Έκείνο που σπάει την κάπως άυστηρή σιλουέτα που δημιουργεί, είναι τα μανίκια, που είναι συχνά κοντά και πλατιά. Το πλάτος τους συγκρατείται πάνω από τον άγκώνα με μία στενή μανσέτα. Το ντεκολτέ τους είναι συνήθως μυτερό και συμπληρώνεται μ' ένα πολύτιμο κόσμημα ή μ' ένα μπουκετάκι άπό βιολέτες.

Τα τρία φορέματα

Τα τρία φορέματα που δείχνει το σκίτσος μας άνηκουν σ' αυτές τις τρεις κατηγορίες και έχουν μία ιδιαίτερη νότα κομψότητας.

ΡΩΤΗΣΕΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

— Τί θα κάνω σήμερα; Θα βάλω τα δυγατά μου να κάνω την ημέρα πίο ευχάριστη για τον άνδρα μου ή θα τον στενοχωρώσω; Άν αποφασίσετε να κάνετε το πρώτο, ή ημέρα σας θα περάση πολύ ευχάριστα. Άν όμως νομίζετε ότι πρέπει να κάνετε το δεύτερο, μόνο και μόνο έπειδή έχετε έκκρεμείς λογαριασμούς μαζί του από την προηγούμενη ημέρα, τότε άσφαλῶς θα περάσετε κι' έσεις άσχημη και πολύ δυσάρεστη μέρα.

Ένα άραιο γκρουπ από μαθήτς και μαθήτρες της κ. Έλλης Ζουρούδη, ή όποια διακρίνεται στο μέσον με τις γνωστότατες Άμερικανίδες σὺρ αδελφές Κουτέλο άριστερά και δεξιά της

ΚΑΜΕΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ, ΑΛΛΑ...

Πρέπει η γυναίκα να κάνει σπόρ; Οι γνώμες διίστανται. Άλλοι λένε ότι τα σπόρ εμποδίζουν την μητρότητα και καταστρέφουν την γυναικεία ισορροπία. Άλλοι όμως, αντιθέτως, υποστηρίζουν ότι η γυναίκα πρέπει να κάνει σπόρ όπως και ο άντρας.

Ένας Γάλλος γιατρός που μελέτησε επί πολλά χρόνια αυτό το ζήτημα, αποφαινεται ότι η γυναίκα πρέπει να κάνει σπόρ, με τη διαφορά ότι η μορφολογία της γυναίκας, τα εξωτερικά της σχήματα, το μυϊκό της σύστημα, που δεν είναι τόσο ανεπτυγμένο, όσο στον άντρα, δεν την προδιαθέτουν καθόλου για ώριμα βίαια σπόρ, όπως το ποδόσφαιρο, το μπάιτς—μπώλ, ή πάλη, το μπόξ κλπ.

— Ποιά είναι τα καλύτερα σπόρ για τη γυναίκα;

Τα καλύτερα σπόρ που εύνοουν την αρμονική κι' όχι την βίαιη ανάπτυξη των μυών, είναι εκείνα που δεν προϋποθέτουν συνεχείς αποτόμους κινήσεις, οι οποίες μπορούν να θλάσουν τη γυναικεία μυολογία. Στην περίπτωση αυτή καλά σπόρ είναι: Η γυμναστική, το κολύμπι, ή κωπηλασία, το σκι (δυστυχώς στην Ελλάδα, λόγω των ειδικών συνθηκών, είναι ελάχιστα διαδεδομένο), το μπάσκετ—μπώλ, το βόλεϋ—μπώλ, ή ρυθμική γυμναστική κλπ.

Η κλασική γυμναστική και ο ρυθμικός χορός είναι, ό,τι χρειάζεται για την εύλυγσία του γυναικείου σώματος. Προσοχή όμως! Δεν πρέπει η απόκτηση της εύλυγσίας να γίνεται εις βάρος των μυών! Μην πητε: «Δεν είμαι δυνατή, μά είμαι εύλυγιστος». Θυμηθείτε, αντιθέτως, ότι η εύλυγσία δεν έχει καμμία σημασία αν δεν συνοδεύεται από ένα καλό μυϊκό σύστημα.

Η μυϊκή καλλιέργεια πρέπει να κατατάσσεται στην ίδια μοίρα με την πνευματική καλλιέργεια. Και μόνο με τη γυμναστική θ' αποκτήσουμε ένα καλό μυϊκό σύστημα. Υστερα μπορούμε να ειδικευθούμε σ' ένα ή περισσότερα σπόρ.

Η αρμονία βρίσκεται εις την ταυτόχρονη καλλιέργεια της ψυχής, του πνεύματος και του σώματός μας.

— Σε ποιά ηλικία πρέπει να αρχίζουμε τα σπόρ;

Πρέπει ν' αρχίζουμε τα σπόρ στα παιδιά, όταν είναι ακόμα πολύ μικρά. Η εύλυγσία τους κι' η εξαιρετική τους ικανότητα προσαρμογής επιτρέπει σ' αυτά να μάθουν παίζοντας ποδήλατο, κολύμπι, μπάλα κλπ. κι' αποκτούν κατ' αυτό τον τρόπο ένα πραγματικό «αθλητικό κεφάλαιο», για το οποίο μεθούριο θα εύγνωμονούν τους γονείς τους. Είναι όμως αυτονόητο, ότι δεν πρέπει να διαζούμε το παιδί να κάνει σπόρ. Αν δεν έχη διάθεση, θα πη πως δεν είναι καλά και πρέπει να το εξετάση γιατρός. Επίσης το παιδί που κάνει σπόρ πρέπει να τρώη καλά.

Αθλητισμός και ανεπαρκής τροφή ή ανεπαρκής θρέψις είναι πράγματα ασυμβίβαστα. Το σημείο αυτό είναι πολύ σοβαρό. Βλέπουμε συχνά παιδιά, όχι βέβαια υπόρων οικογενειών, να καταγίνονται με διάφορες αθλοπαιδιές και ασκήσεις αθλητικές κατά τρόπο εξαντλητικό για τον λεπτό και εύπαθό τους οργανισμό. Τα δυσάρεστα αποτελέσματα δεν άργουν δυστυχώς.

Συμβαίνει όμως, να μην είναι επικίνδυνα τα σπόρ μόνο δια παιδιά της κατηγορίας αυτής, αλλά και σε παιδιά εύπορων οικογενειών. Η καχεξία αποτέλεσμα της κακής θρέψεως, δηλ. της πλημμελούς αφομοιώσεως των τροφών από ώριμους μικρούς οργανισμούς, είναι κακός άγωγός του αθλητισμού. Υπάρχουν γονείς που έχουν την αντίληψη ότι ο αθλητισμός θα δυναμώση το ασθενικό παιδί τους και δεν ξέρουν ότι απεναντίας θα το εξαντλήση ακόμη περισσότερο. Οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να προσέξουν. Οι ασκήσεις, τα σπόρ πρέπει να προσδιορίζονται μόνον από το γιατρό. Επίσης πρέπει να προσέχουμε πολύ, οι γονείς, να μην κάνουν τα παιδιά μας κατάχρησι του σπόρ κατά την σχολική περίοδο. Το καλοκαίρι είναι η καλλίτερα εποχή. Αυτά για την παιδική ηλικία.

Και κατά την εφηβική ηλικία; Πρέπει ν' αφίνουμε τα κορίτσια να κάνουν όλα τα σπόρ σ' αυτήν την ντελικάτη περίοδο; Ναι, και μάλιστα πρέπει να τα παρακινούμε να επιδιώκονται όσο μπορούν περισσότερο στον αθλητισμό, γιατί σ' αυτήν την ηλικία το σώμα αποκτά πλέον την όριστική του μορφή. Σ' αυτήν την περίοδο ή γυμναστική μπορεί να διορθώση φυσικά ελαττώματα: Ισχνότης, πρόωρο πάχος, ατέλειες της λεκάνης, του στήθους, των ποδιών ή και παραμορφώσεις; πλατυποδία, σκολίωσις κλπ.

— Πρέπει καμιά φορά να μην κάνουμε αθλητισμό;

Πρέπει ν' αποφεύγουμε να κάνουμε σπόρ (κι' ειδικά κολύμπι) κατά την περίοδο της έμμηνου ρύσεως;

Από Ιατρικής απόψεως δεν υπάρχει εμπόδιο. Είναι απολύτως λανθασμένο, παραδείγματος χάριν, ότι τα μπάνια (φυσικά, σε φυσιολογική θερμοκρασία) σταματούν πάντα την έμμηνο ρύση κι' είναι, επομένως, περιττό ν' απαγορεύσουμε τα μπάνια εκ των προτέρων, από την πρώτη κι' όλες έμμηνο ρύση. Μά είναι βέβαιο επίσης, ότι τα μπάνια, καμιά φορά, φέρνουν ανωμαλίες στην έμμηνο ρύση (διακοπή, παράτασις ή αύξησις της έμμηνο ρύσεως) και σ' αυτήν την περίπτωση πρέπει να τ' αποφεύγουμε. Η λειτουργία των ωοθηκών είναι μία λεπτή λειτουργία του γυναικείου οργανισμού κι' όλος ο κόσμος ξέρει, ότι μπορεί να διαταραχθή από τις συγκινήσεις, το κρύο, την αλλαγή του κλίματος κλπ.

Μά καμιά φυσική άσκηση, μετρημένη κι' όχι υπερβολική, δεν μπορεί να κάνει κακό εκείνη τη στιγμή αν ή κοπέλλα αισθάνεται τη διάθεσι να την κάνει. Κατ' αυτό τον τρόπο μπορούμε να συμβουλέψουμε τις γυναίκες, που έχουν άφθονες ή παρατεταμένες έμμηνο ρύσεις να προσπαθήσουν να μην αλλάζουν τίποτα στις συνήθειες φυσικές τους ασκήσεις εκείνη τη στιγμή. Αυτό, φυσικά, έπειτ από μία σοβαρή Ιατρική εξέτασι.

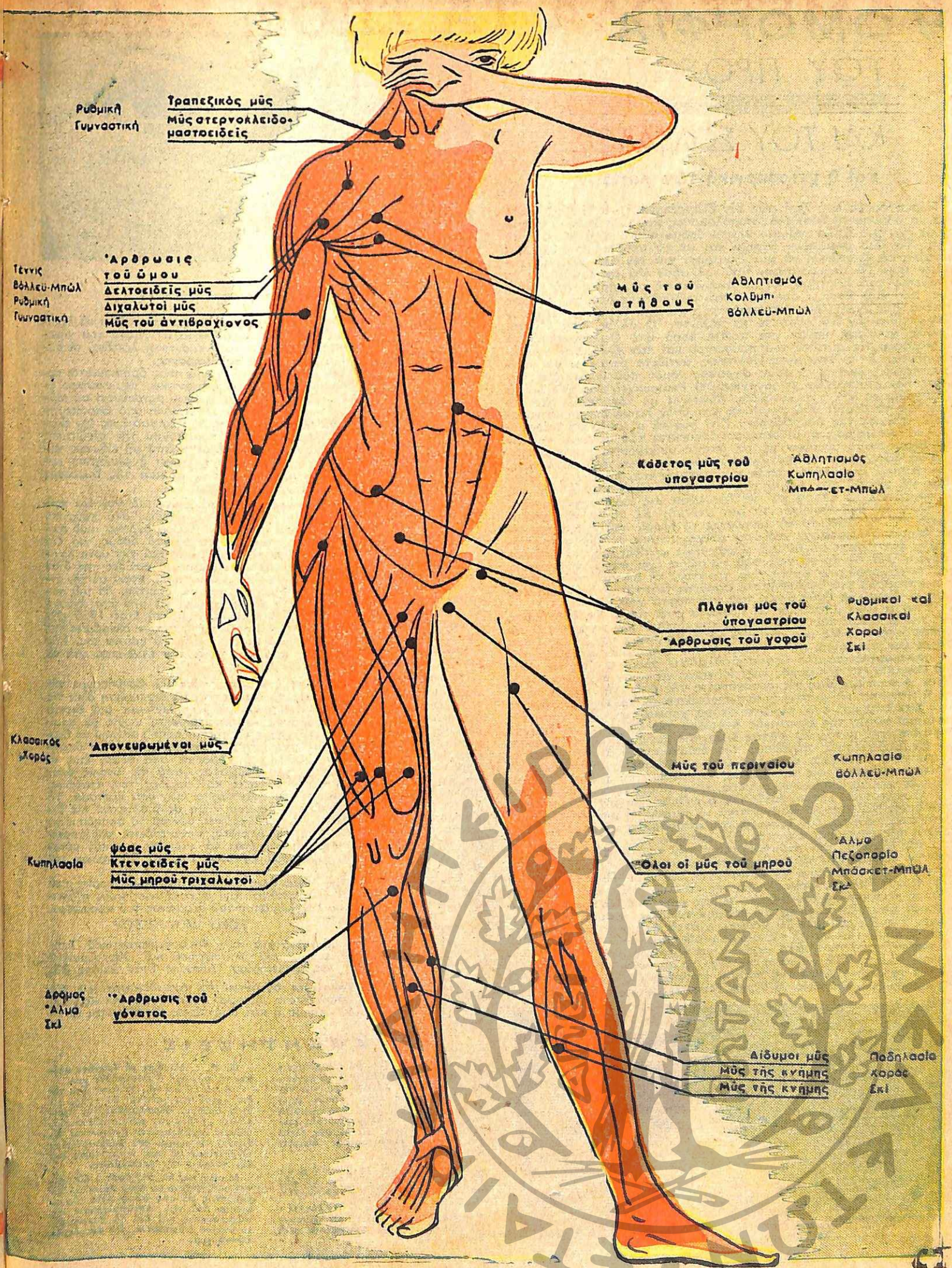
— Πρέπει να σταματάμε τα σπόρ κατά την έγκυμοσύνη;

Κατά τον ίδιο τρόπο δεν υπάρχει κανένας λόγος για ν' απαγορεύσουμε εκ των προτέρων κάθε φυσική άσκηση σε μία έγκυο γυναίκα. Πρέπει πρώτα να την εξετάση γιατρός, μήπως παρουσιάζει κάτι που ν' αποκλείη τα σπόρ (κακή έγκυμοσύνη, κίνδυνος εξωμήτρίου κυήσεως, καρδιακά κλπ.). Όταν μία μέλλουσα μητέρα είναι καλά στην υγεία της, πρέπει να συνεχίση τη γυμναστική της και τα σπόρ της, χωρίς υπερβολές βέβαια. Πρέπει να μην αφήνη κατά την έγκυμοσύνη να γίνονται οι μύς της άτροφικοί και να συνεχίση το τέννις, το κολύμπι κλπ., ως ένα στάδιο πολύ προχωρημένο.

Οι γυναίκες, έξ' άλλου, που κάνουν σπόρ, οι γυναίκες που κινούνται, γεννούν πολύ εύκολα.

— Πότε απαγορεύονται τα σπόρ;

Όταν η γυναίκα έχη τέτοιες παθήσεις, που δεν πρέπει να κάνει καμιά φυσική άσκηση (περιτονίτις, σαλπινγίτις κλπ.). Μά σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν έχει και διάθεσι ή γυναίκα για σπόρ. Υπάρχουν όμως περιπτώσεις που μία κρυφή αρρώστεια μπορεί να επιδεινωθή με τα σπόρ; Είναι τόσο σπάνιες αυτές οι περιπτώσεις, που δεν αξίζει ούτε καν να τις αναφέρουμε. Πάντως, όταν ή γυναίκα αισθανθή και την παραμικρότερη ενόχλησι, πρέπει να την κυτάξη γιατρός.

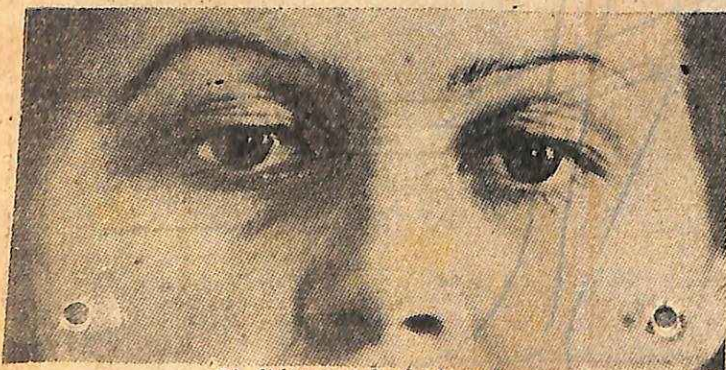
Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ καί η χειρουργική τών ρυτίδων

Πόσες φορές στη ζωή μας δεν διαπράττουμε το ίδιο σφάλμα: Για να βρούμε τη λύσι ενός προβλήματος που μας απασχολεί χαζούμε τον πιο απλό και πιο θετικό δρόμο που οδηγεί σ' αυτή τη λύσι. Το ίδιο συμβαίνει λοιπόν και με το πρόβλημα: τότε μια γυναίκα θα υποβληθεί σε μια έγχειρση για την αφαίρεσι των ρυτίδων της. Οι περισσότεροι που ανέλαβαν και αναλαμβάνουν να απαντούν στο ερώτημα, καταπιάνονται με τα χρόνια της γυναίκας. Και εδώ αρχίζει άμεσα ο πιο πολύπλοκος δρόμος. Ο ένας έξαφνα σας λέει: Μην αποφασίσετε ποτέ μια έγχειρση εναντίον των ρυτίδων αν δεν φθάσετε τα πενήντα. Ο άλλος, στα εξήντα. Πολλές γυναίκες ήρθαν για πρώτη φορά στο Θεραπετήριο να αφαιρέσουν τις ρυτίδες του προσώπου και των βλεφάρων στα εβδομήντα. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, αντίθετα από ό,τι θα περίμενε κανείς, έχει γίνει ένας άγραφος νόμος που καταπιέζει την κρίσι των αισθητικών χειρουργών και δημιουργεί παραπλανητικά προηγούμενα για τις γυναίκες, σύμφωνα με τον όποιον αν δεν κρεμάση το δέρμα στο πρόσωπο και στον λαιμό δεν υποδεικνύεται η ανάγκη της επεμβάσεως. Και φυσικά σ' αυτό θα παραμένουν αβυσσικά σύμφωνοι οι διάφοροι έφευρέται των μαγικών κρεμών και θεαματικών μεθόδων με τις οποίες υπόσχονται χωρίς δισταγμό να αφαιρέσουν τις ρυτίδες των εύκολοπιστων τελατιδίων τους. Και φυσικά όλοι αυτοί, στην πραγματικότητα, κάνουν ό,τι μπορούν με μασάζ και με ισχυρά στυπτικά παρασκευάσματα για να κουρασθή το δέρμα και να ξεχυλώση μια ώρα γρηγορώτερα.

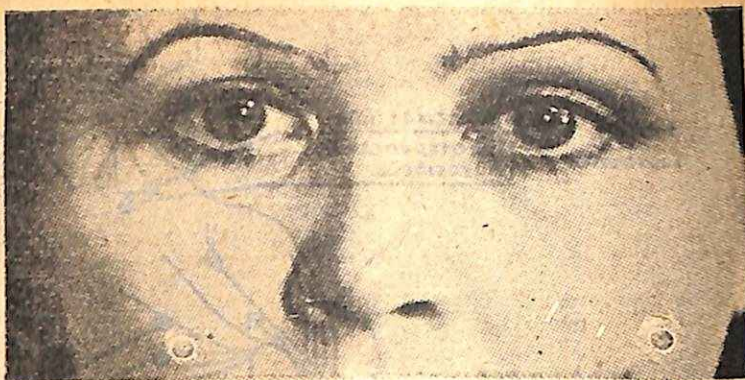
Αλλά ως διερωτηθήτε για μια στιγμή: Σε τί θα σας χρησιμεύσει σ' αλήθεια, το να τεντώσετε το δέρμα του προσώπου — ένα δέρμα άλλωστε γεμάτο από τα χρωματικά στίγματα του γήρατος, ένα δέρμα με θαθεία χαραγμένες ρυτίδες που δεν εξαφανίζονται πιά — τη στιγμή που το σώμα έχει υποκυνέει δραστηριότητα στο παραμορφωτικό βάρος του γήρατος, τη στιγμή που η ψυχή έχει κουρασθή για οποιαδήποτε απόδοσι νεότητας, τη στιγμή που όλες οι ώρες της ζωής έχουν πιά για πάντα χαθή;

Επειτα πώς μπορούμε να πάρουμε στα τυφλά ως οδηγό μας για την έκτελεσι της έγχειρσεως τον αριθμό των χρόνων που τις περισσότερες φορές μας παίζουν τα πιο πονηρά παιχνίδια; Πόσο συχνά δεν βλέπουμε μια γυναίκα μόλις στα τριάντα χρόνια της με κατακοιμισμένο δέρμα που άδικη τρομερά όλη τη νιότη του κορμιού και της ψυχής της; Σ' αυτά τα τριάντα χρόνια χρειάζεται η γυναίκα όλες τις δυνατότητες της ζωής της. Θέλει σήμερα η γυναίκα να μεταφέρει ανεπηρέαστες αυτές τις δυνατότητες στα σαράντα και στα πενήντα ακόμα χρόνια της. Εάν χάσει την ευκαιρία αυτής της δυναμικής περιόδου της ζωής της τι έχει να περιμένει για μετά; Ο μέσος όρος της ζωής μακραίνει διαρκώς με τις καθημερινές προόδους της επιστήμης. Και σύγχρονα οι απαιτήσεις πούχουμε από την ζωή μας διαρκώς αυξάνουν. Μια γυναίκα στα πενήντα της χρόνια, ενώ πριν από μισόν αιώνα ακόμα έθεωρείτο άσυγχωρητα γρηνή, είναι σήμερα νέα ακόμα. Πρέπει να είναι νέα. Της το επιβάλλει ο ρυθμός ήδη της ζωής και της εξέλιξεως. Και μπορεί πραγματικά να παραμένη μια γυναίκα νεώτατη στα πενήντα, εάν εγκαίρως έχει αποφασίσει να υποβληθή στη πρώτη της έγχειρση εναντίον των ρυτίδων.

Στην Ευρώπη, την παλιά Ευρώπη των κουρασμένων λαών, των παλιών πύργων και της ανθρωποφάγου πολιτικής, κατάρθωσε και φύτεψε και λάμπρυνε το καινούργιο λουλούδι. Πριν από είκοσι χρόνια στο Παρίσι, στην κλινική της ντόκτορ Νοέλ, που ήταν συγχρόνως χειρουργός και έκθεσις τέχνης μοντέρνας ζωγραφικής, συνέρρεαν από όλα τα μέρη του κόσμου γυναίκες, νεαρές επίσης γυναίκες των 25 και των 30 χρόνων, για να αφαιρέσουν τις πρώτες ρυτίδες τους. Για να μη τις αφήσουν να χαραχθούν βαθύτερα. Για να προσφέρουν το πρώτο μαστίγιωμα νεότητας στο μόλις κουρασμένο δέρμα. Για να μπορούν έτσι να ανανεώνουν στα κατόπιν χρόνια το αποτέλεσμα της πρώτης εγκαίρης έγχειρσεως. Για να διατηρούν έτσι διαρκώς το δέρμα τους τεντωμένο, νεανικό, με κύτ-

Τα βλέφαρα προ της έγχειρσεως.

...και μετά την θυματουργό επέμβασι!

ταρα γεμάτα πάντα ζωή, και χωρίς να προσθάσουν έτσι να εγκατασταθούν επάνω τους τα άλλα αδυσώπτητα στίγματα του γήρατος: Οι υπερπλαστικές ανωμαλίες, οι γεροντικοί λεκέδες, οι διασταλμένοι πόροι και η δυστροφία του γήρατος.

Για την Ελλάδα δεν μπορούμε να πούμε πως δρισκόμαστε πολύ πίσω. Πάντως έχουμε προχωρήσει σημαντικά, περισσότερο από την Αμερική. Σε διάστημα είκοσι χρόνων μετρούνται σε πολλές εκατοντάδες όσες γυναίκες έχουν έγχειρσθ στο Θεραπετήριο για ρυτίδες. Και θα ήσαν φυσικά πολύ περισσότερες εάν ελειπαν οι ιδιότητες διαδόσεις εναντίον του έργου της αισθητικής χειρουργικής, εάν δεν είχαν γίνει πειράματα από μη ειδικούς χειρουργούς, και αν εύθως εξ αρχής είχε επιτύχει η αισθητική χειρουργική να καλύπτει το τελείως άφανές σημάδι της συρραφής μπρος στο αυτί, που επιτυγχάνεται τώρα.

Και ως ξαναέλθουμε στο ερώτημά μας: Πότε μια γυναίκα πρέπει να αποφασίσει να έγχειρσθ για τις ρυτίδες στο πρόσωπό της; Κατόπιν από όσα εξέθεσα σ' ό,τι έως τώρα έγραψα, μου φαίνεται ότι μπορούμε πιά να πάρουμε το σωστό δρόμο για την απάντησι. Τον δρόμο που δίνει την πιο απλή και την μόνη λογική λύσι. Μια γυναίκα πρέπει να έγχειρσθ τις ρυτίδες της όταν έχη ρυτίδες που δεν διορθώνονται με τίποτα άλλο παρά με την έγχειρση. Η ηλικία δεν είναι διόλου ασφαλής δείκτης. Η μια γυναίκα ρυτιδώνει στα 30 και η άλλη μπορεί να μην έχη ανάγκη έγχειρσεως ούτε στα 50. Στο Θεραπετήριο το έτος 1939 είχε έγχειρσθ μια κοπέλλα 19 ετών για ρυτίδες των βλεφάρων της που δεν τις σχηματοποιεί ούτε μια γυναίκα στα 70 χρόνια της. Σας παραθέτω τις φωτογραφίες προ και μετά την έγχειρση για να κρίνετε και σεις.

Όταν η έγχειρσις γίνη εγκαίρως, τότε θα βοηθήσουμε την ώρα ακριβώς που χρειάζεται το δέρμα για να διατηρήσει όλες τις νεανικές λειτουργίες του. Και μόνο να ξεκολλήσουμε μια έκτασι δέρματος και να την αφήσουμε να ξανακολληθή χωρίς να αφαιρέσουμε καμιά λωρίδα και χωρίς να τραβήξουμε καθόλου το δέρμα, πάλι θα προσφέρουμε μια μεγάλη ευεργεσία για την διατήρησι της νεότητας του. Όπως το κλάδεμα στα φυτά, έτσι ακριβώς και το ξεκόλλημα του δέρματος από τις θέσεις όπου αρχίζει να σχηματίζει τις πτυχώσεις και ρυτίδες του, ξαναδίνει μια καινούργια κυκλοφορία και καινούργια ζωή στα κύτταρα. Το πρώτο-πρώτο απειλητικό σύννεφο του γήρατος διαλύεται. Με εγκαίρης επεμβάσεις κάθε 5, 8 ή 10 χρόνια, δεν θα το αφήσουμε να ξανασυμπυκνωθή πάνω από τις ελπίδες, προσπάθειες και αποτελέσματα μιας ζωής που μπορεί έτσι να γνωρίση — και μόνον έτσι — την απόλυτη νιότη και ομορφιά έως τα 50 χρόνια και πέρα.

Στο ερχόμενο θα σας δώσω όλες τις χρήσιμες πληροφορίες που χρειάζεστε σχετικά με την έκτελεσι της έγχειρσεως προς εξέλιξίν τους. Από αυτής της στήλης ή και ιδιαίτέρως θα δίδονται οι απαντήσεις.

TONY ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών, Γιάν Σμάτς 38.

ΣΗΜ.: Οι αναγνώστριες δύνανται να απευθύνονται εις την δίδα Μπράτσου δι' οιοδήποτε ζήτημα σχετικό με την καλλονή τους. Από αυτής της στήλης ή και ιδιαίτέρως θα δίδονται οι απαντήσεις.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Αννούλα Π., Θεσσαλονίκη: Εύχαριστώ θερμότατα για τα ευγενικά σας λόγια. Έγχειρσεις για την διόρθωσι μύτης επιτυγχάνουν απόλυτως. Στείλετε μίαν φωτογραφίαν της μύτης εκ των εμπροσθεν και δευτέραν από το πλάι για να σας δώσω περισσότερες πληροφορίες. Μείνετε απόλυτως ήσυχη.

ΕΜΕΥΑΛΗΝ ΑΔΙΚΙΑΝ: Γράψετε διευθύνσιν σας για να σας στείλω τις συνταγές που χρειάζεσθε.

Δίδα Ιωάνναν, Ριζόπολιν: Τηλεφωνήστε μου διά να κανονίσουμε να σας δω. Είμαι φιλικώτατα στη διάθεσί σας.

Ο. Ρ.: Δι' ό,τι με έρωτάτε πρέπει να σας δω. Τηλεφωνήστε μου.

ΑΡΣΙΛΛΗ Μ., Κάιρον: Για την διατήρησι των μαλλιών θα γράψω ειδικό άρθρον. Θεραπεύσατε την ορτική κάρια με δίαιτα, αυτοαίμοθεραπεία, ένεσεις εκχειλισμάτων ήπατος και Εφορύλ. Η κρέμα του Θεραπευτηρίου «Κολντίνια» θα σας ικανοποιήση δια την τόνωσιν της επιδερμίδος.

Μιμήκα Μ. Διά ύψος 1.60 πρέπει να ζυγίζετε το πολύ 58 κιλά. Ευχαρίστω να σας δώσω κάθε πληροφορίαν δια την καταπολέμησιν της παχυσαρκίας και δια το Ρεντυκτόλ, το όποιον ενδείκνυται. Θα σας δεχθώ 10-1 μ.μ.

ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΟΡΓΚΑΝΤΙΝΑ

Φαρδείς κινητές λουρίδες γαρνίρουν την πλατεία φούστα αυτού του αμερικάνικου μοντέλου, από λεπτή οργκαντίνα με άσπρα πουά. Κορσάς με ψιλά κουμ-

πάκια, γιακαδάκι και ρεβέρ από το ίδιο ύφασμα με φεστόνι γύρω-γύρω. Όλα αυτά μαζί κάνουν ένα σύνολο που έχει κατακτήσει τις Αμερικανίδες.

ΤΑ ΞΑΝΘΑ ΜΑΛΛΙΑ

στο Βυζάντιο

Βυζάντιον, όπως λέει πάλιν ο Γ-
διος ο σατιρικός ποιητής στο
«Συναξάριό του», ή ίδια δουλειά
γινότανε:

Τὰ πρόσωπά τους τὰ πλουμί-
(ζουν

καὶ καλὰ τὰ ζωγραφίζουν
μερικές διὰ τὰ ἀσπρίζουν
κι' ἄλλες τὰ κοκκινίζουν...

Αὐτὰ ἔκαναν οἱ γυναῖκες τοῦ Βυζαντίου,
οἱ ὁποῖες ἦσαν τόσο κοκέτες, ὥστε νὰ συγ-
κινούν καὶ τοὺς γέροντας ἀκόμα, γιὰ τὴν ἁ-
λίστως δὲν ἐξηγεῖται, πὼς ἕνας ἄλλος ποιη-
τής, ἐπίσης ἀγνωστος, ἔχει δημοσιεύσει ἕ-
να συμβουλευτικὸ ποίημα (στίχοι 199, ὁ-
πως ἀναφέρει στὴν «Ἱστορία τῆς Ἑλλη-
νικῆς Λογοτεχνίας» ὁ Ἡλίας Βουτιρίδης)
μὲ τὸν τίτλο: «Περὶ γέροντος νὰ μὴν πά-
ρη κορίτσι», στὸ ὁποῖο κατακρίνει κάθε
τέτοια ἀφύσικη ἔνωση.

Τὸ χτένισμα τῆς Βυζαντινῆς κυρίας ἀ-
παιτοῦσε δολοκλήρη ἱεροτελεστία, γιὰ τὴν ἡ-
ταν δυσκολώτατο. Φαίνεται μάλιστα πὼς
ἦταν τόσο προκλητικὸ, γιὰ τὴν ἔχουμε τὴν
αὐστηράτατη διαμαρτυρία τοῦ με-
γάλου θεολόγου Γρηγορίου τοῦ Να-
ζιανζηνού, ὁ ὁποῖος γράφει μεταξύ
ἄλλων:

«Μὴ κεφαλὰς πυργώτε νόθοις
πλοκάμοις... (μὴν κάνετε σὰν πύρ-
γους τὰ κεφάλια σας μὲ ψεύτικα
μαλλιά).

Πάντως τὰ χτενίσματα αὐτὰ δὲν τὰ ἐ-
δειχναν στὸν δρόμο οἱ Βυζαντινὲς γυναί-
κες, διότι τὰ ἐκρύβαν μὲ μιὰ σάσαπα τῆς
ἐποχῆς, τὸ καλούμενον μ α φ ὠ ρ ι ο ν. Αὐ-
τὸ ἦταν ἕνα λεπτότατο ὕφασμα ποὺ τὸ ἐ-
φερναν ἀπὸ τὴν πόλιν Γάζα (γι' αὐτὸ ἔχο-
με καὶ μεῖς ἀκόμη σήμερα ἕνα λεπτὸ ὕ-
φασμα ποὺ καλεῖται γ α ζ α).

Τὸ κόκκινο, μὲ τὸ ὁποῖον ἐθαφαν τὰ μά-
γουλα καὶ τὰ χεῖλη, ἐπειδὴ τὸ ἐθαζαν ἀ-
πὸ θαλασσινὰ φύκια, ἐλέγετο φ υ κ ι α σ ῖ-
δ ι (ἡ λέξις παρέμεινε καὶ σ' ἐμᾶς: φτεια-
σίδι), ὅπως δὲ ἐπιμένει ὁ Σκαρλάτος Βυ-
ζάντιος στὸ Λεξικό του, τὸ ρῆμα φτεῖανω
(κάμνω, κατασκευάζω) παράγεται ἀπὸ τὸ
φυκίανω — φκίανω — φτάνω, ποὺ σημαί-
νει διορθώνω τὸ πρόσωπό μου μὲ φυκία.

Τίποτε τὸ καινούργιο, λοιπόν, στὴν ἐπο-
χὴ μας. Δὲν κάνομε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ
ἀντιγράψουμε τὸ Βυζάντιον, ὅπως θὰ ἴδουν
οἱ ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες σὲ προσεχές
φύλλο, μὲ τὰ μπαίν-μπεϊτ.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

*

Μεγαλοψυχία γυναικῶν

«Ὅταν ὁ Κόνραδ ἀνεκρήρυχθη Αὐτοκρά-
τωρ τῆς Γερμανίας, ἐπειδὴ ὁ δούξ τοῦ Βέν-
σπεργκ δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀναγνωρίσει, ἐξε-
στράτευσε ἐναντίον του καὶ τὸν πολιορκη-
σε στὴν πρωτεύουσά του δουκάτου του.

Οἱ πολιορκούμενοι ἀντέταξαν πεισμα-
τώδη ἀμύνα, ἀλλὰ στὸ τέλος ἡ πείνα τοὺς
ἀνάγκασε νὰ παραδοθῶν. Τότε ὁ Κόνραδ,
ἀγανακτισμένος γιὰ τὴν ἀντίστασί τους,
ἀποφάσισε νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ όλους καὶ
νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν. Ἐπειδὴ ὁμως εἶ-
χε καλὴ καρδιά, λυπήθηκε τὶς γυναῖκες καὶ
τοὺς ἐπέτρεψε νὰ φύγουν, παίρνοντας μαζί
τοὺς ὅτι πὺ πολῦτιμο εἶχαν.

Τότε ἡ δούκισσα τοῦ Βένσπεργκ, παρερ-
μηνεύοντας σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον τῆς
τῆς ἀδείας τοῦ Αὐτοκράτορος, φορτώθηκε
στοὺς ὄμους τῆς τὸν σὺζυγό της καὶ ἐγὼ-
γε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἀκολουθουμένη κι'
ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες γυναῖκες, οἱ ὁποῖες μι-
μήθηκαν τὸ παράδειγμά της.

Ὁ Αὐτοκράτωρ, βλέποντας τὸ θέαμα
αὐτὸ, συγκινήθηκε τόσο πολὺ ἀπὸ τὴ με-
γαλοψυχία τῶν γυναικῶν, ὥστε ἔλυσε ἀ-
μέσως τὴν πολιορκία τῆς πόλεως.

ὍΤΑΝ Η ΜΗΤΕΡΑ ΟΥΜΩΝΗ

Προχτές ἄφησες τοὺς θυμούς σου
νὰ ξεσπάσουν ἀσυγκράτητοι. Τὸ
χρῶμα σου εἶχε ἀλλάξει. Πυρρὴ ἔγι-
νες στὸ πρόσωπό ἀπὸ τὴν ὄργη. Ἐ-
σφίξεις γροθιά τὸ χέρι σου καὶ τὸ
χτυπούσες ἐπάνω στὸ τραπέζι.

Καὶ τὴ λόγια ἦταν ἔκείνα ποὺ ἔ-
λεγες, ποὺ ἄφινες νὰ ξεφεύγουν ἀ-
πὸ τὸ στόμα σου χωρὶς καθόλου νὰ
σκέπτεσαι πὼς εἶσαι μητέρα, πὼς
τὰ παιδιὰ σου μαζεμένα τριγύρω σὲ
ἀκούγαν; Γιατὶ τὸ ἔκαμες αὐτό;
Γιατὶ παραφέρθηκες;

Δικαιολογεῖσαι πὼς θύμωσες
γιὰ τὴν Μαρία ἡ ὑπηρετριά, τὴν ὡ-
ρα ποὺ συγγίριζε τὸ σπῆτι, σου ἔ-
σπασε ἕνα δάζο. Καὶ ἕνα δάζο δέ-
βαια δύσκολα σήμερα ἀγοράζεται
ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια ποὺ ἔχει ν' ἀν-
τικρύσῃ ἀνάγκες ἄλλες πολλὰς.

Ἄλλ' ἂς προσέξωμε τὸ πρᾶμα
καλύτερα τώρα ποὺ σὲ ἄφησαν οἱ
θυμοί, ποὺ ἡρέμησες. Γιὰ τὴν ζημιά
ποὺ σοὺ ἔγινε νομίζω πὼς δὲ φταί-
γει ἡ Μαρία ἀπόλυτα. Μερικὰ πρά-
ματα μέσα στὸ σπῆτι ἔχω τὴ γνώ-
μη πὼς φρόνιμο εἶναι νὰ μὴν τὰ ἐμ-
πιστευταί ἡ νοικοκυρὰ σ' ἕνα κο-
ρίτσι σὰν τὴ Μαρία, ποὺ εἶναι ἀκό-
μα ἄμαθο καὶ ἀδέξιο γιὰ ἐργασίες
ποὺ θέλουν λεπτότητα καὶ προσοχή,
ἀλλὰ νὰ τὰ καταπίναται μόνη της.

Ἄλλ' ὅπως κι' ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶμα,
μιὰ ποὺ ἔγινε ἡ ζημιά, τί κέρδιες
ποὺ ξέσπασες σὲ κακολογήματα
καὶ θυμούς; Τὴν ὥρα ποὺ ξεφωνού-
σες ἀγριεμένη καὶ χειρονομούσες καὶ
ἡ παραφορά σὲ εἶχε κάνει ἀγνώρι-
στη, ἂν ἦταν δυνάτον νὰ κῦτλαξες
τὰ παιδάκια σου μὲ τὴν τρομάρα σὲ
ἔβλεπαν, πὼς φωτογραφούσαν μὲ
τὰ ἄβωχα ματάκια τους τὴν ἐξαλλή
μορφή σου, θὰ αἰσθανώσουν λύπη,
μεγάλῃ λύπῃ γιὰ ὅ,τι ἔκαμες. Θὰ
ἐνοιώθες ἀληθινὴ συντριβὴ.

Οὐτ' ἕνα λογάκι, ἀπὸ κείνα ποὺ
ἐξεστόμενες γιὰ τὴν ὑπηρετρία, τὰ
παιδάκια σου δὲν ἔχασαν. Οὐτ' ἕνα
μορφασμὸ ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου δὲν
ἄφησαν ἀπαρηγόρητο. Καὶ ἂν αὐ-
ριο δὴς τὴν κορούλα σου νὰ θυμῶν
καὶ νὰ κἀνῃ μὲ σένα τὰ ἴδια, ἡ τὸν
Κωστάκη σου νὰ σφίγγῃ γροθιά τὸ
χέρι του, τί θὰ τοὺς πῆς; Ποιὸ μη-
τρικὸ κύρος θὰ ὑψώσης καὶ πῶς πα-
ράδειγμα γιὰ νὰ ἐπιβληθῇ; Πὼς
θὰ τοὺς διορθώσης ἐλαττώματα ποὺ
τὰ ἔχεις ἡ ἴδια;

Μιὰ ἄλλη μητέρα πῶς συγκρατη-
μένη καὶ λογικὴ δὲν θὰ ἄφινε τὸν
ἐαυτὸ της ἐμπρὸς στὰ παιδάκια της
νὰ ἐκτεθῇ. Ὅσο μεγάλη καὶ ἂν ἦ-
ταν ἡ λύπη της γιὰ τὴν ζημιά, θὰ
προσπαθοῦσε νὰ μὴν ἐκδηλωθῇ μὲ
τόση ἀγανάκτησι καὶ χολή. Θὰ μπο-
ροῦσε γὰ κάμη κατὶ ἄλλο. Θὰ ἐ-
παίρνε τὴν ὑπηρετρία ἰδιαιτέρα καὶ
θὰ τῆς ἔκανε τὶς παρατηρήσεις.

Τὴν ἀτμόσφαιρα ὁμως τοῦ σπι-
τιοῦ τῆς θὰ τὴν ἄφινε γαληνεμένη
καὶ ἥσυχη. Ὅλα προτιμοῦσε νὰ μὴν
γίῃ μὲ τὴν ζημιά τοῦ σπασμένου δά-
ζου, θὰ φύλαγε ὁμως μὲ ἱερότητα
θρησκευτικὴ γερὰ καὶ ἀράγιστα κά-
τι ἄλλα πολυτιμότερα δάζα, τὶς ψυ-
χὲς τῶν παιδιῶν της.

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Προφυλάξτε
τὰ παιδιά σας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΛΑΡΑ

Ἐξεδηλώθη ἐπιδημία

Ἐπειδὴ δρισκόμαστε σὲ
περίοδο ἐπιδημίας ἱλαράς,
ποὺ εἶναι ἀπὸ τὶς πλεόν
μεταδοτικὲς καὶ ἐπικίνδυνες
ἀρρώστειες τῆς παιδι-
κῆς ἡλικίας, δίνω στὶς μη-
τέρες ὠρισμένους κανόνες
προφυλάξεως καὶ τὸν σω-
στὸ τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ
περιποιηθῇ, ὅταν ἐκδη-
λωθῇ ἡ νόσος, τὸ παιδί
σας. Τὸ πρῶτο μέλημα μι-
ὰς μητέρας, ποὺ εἶναι τὸ
ἀμεσώτερο πρόσωπον ἐπα-
φῆς μὲ τὸ παιδί, ὅταν πλη-
ροφορηθῇ τὴν ἐκδηλώσι
κρούσματος ἱλαράς εἰς τὴν
γείτονα, εἶναι νὰ διακόψῃ
τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ τὰ ὑ-
πόλοιπα μέλη τῆς οἰκογε-
νίας τὰς ἐπισκέψεις μὲ τὸ
σπῆτι τοῦ ἀσθενούς. Ἡ δι-
ακοπὴ αὐτὴ πρέπει νὰ δι-
αρκέσῃ ὅσο συνεχίζει ἡ νό-
σος καὶ 12 ἡμέρες ἐν συνε-
χείᾳ, δηλαδὴ μετὰ τὴν ἀ-
ποδομὴν τοῦ ἐξανθήματος.

Ἐὰν ἡ νόσος ἐκδηλωθῇ
στὸ παιδί σας, ἀρχίζει
πάντοτε μὲ πταρνίσματα,
ἐκτὸν βήχα, διάρροϊαν καὶ
φωτοφοβίαν, ὅποτε πρέπει
ἀπαραίτητως νὰ περιορί-
σετε τὸν μικρὸν ἄρρωστο
στὸ κρεβάτι του, διατηρών-
τας θερμὸ τὸ δωματίο καὶ
σκοτεινὸ, γιὰ νὰ τὸν ἀπαλ-
λάξετε ἀπὸ τὴν φωτοφοβί-
αν. Τὴν 4ην ἢ 5ην ἡμέραν
παρουσιάζεται τὸ ἐξανθη-
μα, ὅποτε κατὰ τὴν περίο-
δον αὐτὴν πρέπει νὰ κλη-
θῇ ὁ ἱατρός σας γιὰ νὰ δι-
απιστώσῃ μὴν τῆς ἱλαρᾶ
ἔχει ἐπιπλακὴ μὲ καμμία
ἄλλη ἀρρώστια, ὅπως ἡ
διφθερίτις, ὠτίτις, βρογχο-
πνευμονία, πνευλίτις, ἐγκε-
φαλίτις καὶ κοκκύτης.

Ἐπειδὴ πρέπει νὰ προ-
σέξουν πολὺ οἱ μητέρες
ποὺ τὰ παιδιὰ τους ἔχουν
προηγούμενα ἀπὸ τὸ ἀνα-
πνευστικὸ τους σύστημα,
διότι πρέπει νὰ γνωρίζετε
ὅτι ἡ ἱλαρὰ ξαναφουντώνει
παλιὰς ἀδενοπάθειες καὶ
φυματίσεις, ἐπειδὴ ἐλατ-
τώνει τὴν ἀλλεργία τοῦ
ὀργανισμοῦ. Ἡ ἱλαρὰ ὁ-
ταν θεραπευθῇ ἀφίνει μό-
νην ἀνοσία, δηλαδὴ δια-
φέρει μὴν μιὰ φορά καὶ πο-
τὲ δύο. Ὅσο μεγαλύτερη δρα-
στηριότητα περιποιήσεως
ἐπιδείξῃ μιὰ μητέρα, τό-
σο περισσότερο θὰ ὠφε-
λήσῃ τὸν μικρὸν τῆς ἁρρω-
στο.

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Ἱατρός

ΠΕΝΤΕ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΧΥΝΕΤΕ

Οἱ περισσότερες νέες ὑπο-
φέρουν μαρτυρία γιὰ ν' ἀδυ-
νατίσουν. Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ
σπάνια τὰ ἄρθρα γι' αὐτὲς
ποὺ θέλουν νὰ παχύσουν. Καὶ
ὁμως καὶ ἡ μειοψηφία αὐτὴ
ζητάει συμβουλὲς γιὰ τὸν τρό-
πο ποὺ μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ
μερικά κιλά...

Νὰ τί συνιστᾷ ἕνας εἰδι-
κός:

Πρέπει νὰ κάνετε κάθε μέ-
ρα γυμναστικὴν ντυμένην ὅσο
μπορεῖτε ἐλαφρότερα. Γιατὶ
—ὅσο κι' ἂν αὐτὸ φαίνεται
παράδοξο—μερικές κινήσεις
προκαλοῦν καλύτερη ἀφομοί-
ωσι τῶν τροφῶν ἀπὸ τὶς ἀ-
δύνατες, ζωερὴ κυκλοφορία
καὶ χαρίζουν ὠραίους μῦς,
δηλ. ὁ ἄ ρ ο ς.

Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε αὐτό,
νὰ τί σὰς χρειάζεται:

1. Νὰ κάμετε τὶς πέντε ἀ-
σκήσεις ποὺ δείχνουν τὰ σχέ-
διά μας, ἀργά, χωρὶς συσπά-
σεις καὶ χωρὶς νὰ φτά-
σετε ποτὲ στὴν κό-
ρα σι.

2. Ν' ἀναπνέετε ἀργὰ καὶ
βαθεῖα κατὰ τὶς ἀσκήσεις.

3. Οἱ ἀσκήσεις αὐτὲς πρέ-
πει νὰ γίνωνται ὅσο μπορεῖ
πρὶν ἀπὸ τὰ γεύματα γιὰ ν'
ἀνοίγουν στὸ μᾶξιμουμ τὴν ὁ-
ρεξί.

4. Ν' ἀναπαύεσθε ὑστερ'
ἀπὸ κάθε ἀσκήσι καὶ κάθε
γεῦμα.

5. Νὰ τρώτε μετὰ τὶς ἀσκή-
σεις, ἕνα δυὸ φρούτα.

*

1. ΜΑΘΕΤΕ Ν' ΑΝΑΠΝΕ-
ΕΤΕ: Γιὰ τὴν ὁμορφίαν τοῦ
στῆθους σας καὶ τῆς πλάτης
σας, κάμετε αὐτὴν ἀσκή-
σι, δέκα φορές: Ὑψώσατε τὰ
χεῖρα ἀπὸ τὰ πλάγια πρὸς
τοὺς ὄμους σὲ ὀριζόντια γραμ-
μή, ὀρθωθεῖτε στὶς μύτες τῶν
ποδιῶν, ἀναπνεύσατε, κρατεῖ-
στε τὴν ἀναπνοή σας. Ὑστε-
ρα κατεβάσατε ἀργὰ τὰ χεῖρα
ἐκπνέοντας καὶ ξαναπατήσατε
ἀπαλὰ στὶς φτέρνες. Ἀνα-
πνεύσατε ἐλεύθερα, μερικὰ
δευτερόλεπτα, χωρὶς νὰ κι-
νῆσθε.

2. ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΓΑΣΤΡΙ-
ΟΝ. ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΓΑ-
ΣΤΡΙΟΝ. Μὲ τὰ χεῖρα καὶ τὰ
πόδια ἀνοιχτά, τὸ κεφάλι ψη-
λά, κάμπτετε τὸ κορμί σας
πρὸς τὰ δεξιά, χωρὶς νὰ λυ-
γίσετε τὰ πόδια. Μὲ τὸ δε-
ξιὸ χεῖρ ἀγγίζετε τὸ ἀρι-
στερὸ πόδι, σηκώνετε καὶ
κάνετε τὸ ἴδιο μὲ τὸ ἀρι-
στερὸ χεῖρ καὶ τὸ δεξιὸ
πόδι (8 φορές πρὸς τὴν κά-
θε πλευρά). Εἶναι ἐξαιρετὴ ἀ-
σκήσι γιὰ τοὺς μῖκρους, ἀλλὰ
καλὴ κυρίως γιὰ νὰ χεῖτε στέ-
ρεο ὑπογάστριο.

3. ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΝΗΜΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΗΡΟΥΣ. Ἀ-
κουμπώντας στὴν ῥάχι, στὴ
θέσι ποὺ βλέπετε, ἀλλὰ ὁ-
στώντας τὰ νεφρά, μὲ τὸ κορ-
μί ὀλοῖσιο, τὰ πόδια κάθετα:
ἀργά-ἀργά, κατεβάσατε τὸ ἔ-

να πόδι, τὸ ἐπαναφέρετε κα-
τόπιν στὴν ἀρχικὴ τοῦ θέσι
καὶ κάνετε τὴν ἴδια κίνησι μὲ
τὸ ἄλλο. Ἡ ἀσκήσι αὐτὴ εἶ-
ναι δύσκολη, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ
καλὴ.

4. ΓΙΑ ΤΑ ΙΣΧΙΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΜΗΡΟΥΣ. Ἀκουμπών-
τας στὴν ῥάχι, μὲ τὰ χεῖρα ἀ-
πλωμένα στὴν προέκτασι τῶν
ὤμων, μὲ τὶς παλάμες πρὸς
τὰ ἔξω, ὑψώνετε τὰ πόδια καὶ
χωρὶς διασύνῃ καὶ δύναμι, ἀ-
νασηκώνετε τὴ λεκάνη, ὥστε
τὴ μέση, κατόπιν τὸ θώ-
ρακα καὶ ἀκουμπάτε τὴ γῆ μὲ
τὴν ἄκρη τῶν ποδιῶν πέρα ἀ-
πὸ τὸ κεφάλι. Ξαναγυρίζετε
στὴν ἀρχικὴ θέσι, σὰν νὰ ξε-
τυλίγατε τοὺς σπονδύλους
τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.

5. ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ Υ-
ΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ. Καθισμένη κα-
τὰ γῆς, μὲ τὰ πόδια ἀνοιχτά,
τὰ χεῖρα στὸ ὕψος τῶν ὤμων,
τὶς παλάμες πρὸς τὰ ἔξω,
τὸν ἀντίχειρα πρὸς τὰ ἔπανά,
τοὺς ὤμους πρὸς τὰ πίσω, τὸ
κεφάλι ψηλά, γέρνετε τὸ κορ-
μί πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ ἀγ-
γίζετε τὴν ἄκρη τοῦ δεξιοῦ
ποδιοῦ μὲ τὸ ἀριστερὸ χεῖρ
καὶ ὕστερα τὴν ἄκρη τοῦ ἀ-
ριστεροῦ ποδιοῦ μὲ τὸ
δεξιὸ χεῖρ (8 φορές) ἀργὰ
καὶ ἀναπνεύοντας βαθεῖα καὶ
χωρὶς συσπάσεις.

ΔΙΑΙΤΑ

Προσπαθήσατε, ἐπίσης νὰ
τροποποιήσατε τὴ διαίτα σας.
Μὴν τρώτε πολὺ.
Τρώγοντας πολὺ, θὰ καταλή-
ξετε νὰ χαλαρώσετε τὸ στο-
μάχι σας, νὰ κουράσετε τὸ
πεπτικὸ σας σύστημα. Τὸ σπυ-
μαντικὸ εἶναι ὀχι τὸ πόσο,
ἀλλὰ ἡ ἀφομοίωσι τῶν
τροφῶν.

ΤΡΕΙΣ ΑΡΧΕΣ

Ἀκολουθεῖτε, ἐπίσης αὐτὲς
τὶς ἀπαραίτητες τρεῖς ἀρχές:

1. Τρώτε σὲ ὠρισμέ-
νες ὥρες, ἀλλὰ πι-
κνὰ. Τὰ ἐλαφρά, ἀλλὰ πολ-
λά γεύματα ἀφομοιώνονται
καλύτερα ἀπὸ τὸ ἕνα βαρὺ
γεῦμα. Ὡστόσο μὴν τρώτε
τίποτε μετὰ τὶς ὀ-
κτὼ τὸ βράδυ. Θὰ φορτώσε-
τε τὸ στομάχι σας γιὰ τὴ
νύχτα.

2. Πίνετε, τρώγον-
τας, κατὰ προτίμησι νερὸ
μὲν κρασί, καὶ τρώγετε στίς
10 καὶ στίς 4 γάλα μὲ αὐ-
γὸ κτυπημένο.

3. Ποικίλλετε τὰ γεύ-
ματα, γιὰ νὰ διεγείρετε τὴν
ὀρεξί σας, πράγμα ποὺ αὐξάνει
τὴν ἐκκρίσι γαστρικῶν ὕ-
γρων καὶ διευκολύνει τὴν ἀφο-
μοίωσι. Οἱ ἀδύνατοι ἔχουν τὸ
δικαίωμα νὰ εἶναι λαίμαργοι.

Νὰ ὁ κατάλογος τῶν κυρι-
ωτέρων τροφῶν ποὺ ἀφομοίω-
νται γρήγορα:

Ὅλα τὰ ἀμυλώδη
(χωρὶς κατάχρησι). Οἱ πά-
στες, τὸ ρυζί, τὰ γαλακτερά
καὶ τὰ γλυκίσματα τὰ πλου-
σια σὲ ζάχαρη καὶ λιπαρὲς
οὐσίες.

Μιά ζακέτα, ένα μαντώ, είναι πάντα απαραίτητα την άνοιξη και τις δροσερές καλοκαιρινές βραδύες. Τα τρία μοντέλα που σας παρουσιάζουμε οφείλονται σε μεγάλο αμερικανικό οίκο μόδας και διακρίνονται για τη χάρι τους και την ωραία τους γραμμή. ★ Το ανοικτό ζακετάκι άριστερά είναι από λεπτό

μάλλινο ύφασμα, σχηματίζει γκοντέ στην πλάτη και έχει στρογγυλό γιακά και όρθιες, σχιστές τσέπες. ★ Το μαντώ στη μέση είναι ριχτό, με μεγάλες, λοξές τσέπες και γυριστό γιακά. ★ Η δεξιά ζακετούλα είναι καμωμένη σύμφωνα με το σχέδιο του μαντώ. Και τα δύο γίνονται κι από λεπτή γκαμπαρτίνα.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ένα από τα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν και απασχολούν από τα παλιά χρόνια τους φιλόσοφους και κοινωνιολόγους είναι το πρόβλημα που σχετίζεται άμεσα με την ευτυχία του ανθρώπου. Ωστόσο όσες έρευνες και αν έγιναν κι' όσες θεωρίες κι' αν διατυπώθηκαν, το πρόβλημα αυτό στη βάση του παραμένει άλυτο.

Πρώτα-πρώτα δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη απάντηση στην ερώτηση τί είναι αυτό που λέμε ευτυχία. Μπορούμε να πούμε πως ο καθένας μας δίνει ώριμο, περιεχόμενο. Κι' ακόμα εμείς οι ίδιοι με τον καιρό αλλάζουμε γνώμη. Πολλές φορές ένα κορίτσι του λαού νομίζει πως ευτυχία είναι τα πλούτη και γι' αυτό μακαρίζει εκείνους που έχουν χρήμα και καλοπερνούν. Αντίθετα, πολλοί από εκείνους που έχουν πολυκατοικίες, βίλες και αυτοκίνητα δεν μένουν ευχαριστημένοι και νομίζουν πως δεν είναι ευτυχισμένοι.

Έξω όμως από την παρατήρηση αυτή έχουμε να κάνουμε και μια άλλη. Οι νέοι όταν είναι πάνω στον άνθο της ηλικίας τους, όταν δηλαδή τα νιάτα πλημμυρίζουν από ζωή και πάθος, δίνουν πολύ υλιστικό περιεχόμενο σ' αυτό που φαντάζονται πως είναι ευτυχία, γιατί κυριαρχεί μέσα τους το ένστικτο της γενετήσιας όρμης. Οι ηλικιωμένοι πάλι — οι πενηντάρηδες, εξηντάρηδες — νοσταλγούν τα περασμένα και θεωρούν τον εαυτό τους δυστυχισμένους με πού είναι πια οι απόκληροι της γενετήσιας ζωής.

★

Μα και ανάμεσα στα δυο φύλα είναι διαφορετική η αντίληψη πάνω στο ζήτημα αυτό. Άλλοιωματικά η γυναίκα φαντάζεται την ευτυχία και άλλοιωματικά ο άντρας. Βέβαια υπάρχουν ώριμα κοινά σημεία που οι αντιλήψεις τους συναντώνται, μα υπάρχουν άλλα — κι' αυτά είναι τα πιο πολλά — που τους χωρίζουν. Ο άντρας λ. χ. κούραζεται να μένει τις πιο πολλές ώρες στο σπίτι, ευχαριστείται πιο πολύ τις ώρες που έχει διαθέσιμες να τις περνά στο καφέ, στο μπαρ, στη λέσχη, στην ταβέρνα, στο χαρτοπαίγνιο κλπ. Και το σπουδαιότερο, βρίσκει πιο μεγάλη ευχαρίστηση να κορτάρη, να φλερτάρη, να κουβεντιάσει, να συζητήσει με άλλες γυναίκες. Για την τελευταία αυτή περίπτωση ίσως τον σπρώχνει το γενετήσιο ένστικτό του, γιατί στα πιο πολλά ζώα βλέπουμε πως το αρσενικό αναζητεί το θηλυκό έξω από την αγέλη του.

Η γυναίκα πάλι όχι μόνο της κακοφάνεται για τις τέτοιες εκδηλώσεις του άντρας της, αλλά και η σπιτική ζωή με τις απαιτήσεις της και παράλληλα οι υποχρεώσεις και οι συνθήκες της μητρότητας μεταβάλλουν την ψυχολογία της και κλονίζουν το νευρικό της σύστημα. Μα και εκείνες που έχουν υπηρεσία και παραδουλεύφτρες στο σπίτι τους, κι' αυτές κουράζονται και πλάνηται με τη ζωή που κάνουν και άρχίζουν να ζηλεύουν και να μιλούν ευχαριστημένες από την οικογενειακή ζωή τους. Μερικές πάλι οργανώνουν πάρτυ ή συχνάζουν στα λεγόμενα καλά κέντρα, αρχίζουν το κουτσομπολιό και πολλές φορές έλεος υβριάζουν, κι' έτσι σιγά-σιγά δημιουργούνται οι όροι που καταστρέφουν την οικογενειακή αρμονία.

Βέβαια τις πιο πολλές φορές στα μέσα και κατώτερα στρώματα η ανέχεια — οι οικονομικές δηλαδή δυσχέρειες — είναι ο πρωταρχικός παράγοντας που ουσιαστικά διαλύει ένα σπίτι και φέρνει τη δυστυχία μέσα σ' αυτό.

Όταν λείπουν τα μέσα της συντηρήσεως, φυγαδεύεται η καρδιά από το σπίτι, η γκρίνια δημιουργεί αντιθέσεις και στο τέλος η ζωή με τον ένα ή άλλο τρόπο γίνεται

αβίωτη. Λίγο πολύ όλοι μας έχουμε υπ' όψη τέτοιες περιπτώσεις.

★

Μα όπως είπαμε, το ζήτημα είναι πιο πολύπλοκο, γιατί η ευτυχία σπάνια υπάρχει και σε σπιτία που ευπορούν. Γι' αυτό πολλοί κοινωνιολόγοι και ψυχολόγοι, αναζητούν την βαθύτερη αιτία στην έλλειψη ικανοποιήσεως της γενετήσιας όρμης. Από τους διαλογικούς νόμους, όταν περάσει ο μήνας του μέλιτος και πολλές φορές ακόμα πριν περάσει, η πραγματικότητα διαψεύδει, δι' είχε πλάσει η φαντασία στον καιρό του φλογερού ερωτικού όργασμου. Κι' έτσι μια πού ο άντρας από το ένστικτό του ρέπει στην ερωτική ποικιλία, αναζητά κρυφά ή φανερά αλλού την ικανοποίηση της γενετήσιας όρμης.

Αν η γυναίκα δεν προσέξει ή πιο σωστά δεν δώσει σημασία στο ρόλο που πρέπει να παίξει, τότε χάνει την πρώτη εκδηλωτική θερμότητα που είχε όταν ήταν κορίτσι, παύει να είναι χαδιάρ, περιποιητική, γλυκομίλητη, με δυο λόγια χάνει την ελκυστική της δύναμη και απομακρύνει, άθελά της ίσως, το σύζυγο από κοντά της. Υποστηρίζουν λοιπόν οι ψυχολόγοι και κοινωνιολόγοι που στηρίζουν τις θεωρίες τους στο γενετήσιο ένστικτο, πως η γυναίκα που από τη φύση είναι πλάσμενη να θερμαίνει τον έρωτα, πρέπει να μην αφήσει ποτέ να σβύσει η ερωτική εστία.

Μα είναι κατορθωτό αυτό, αφού στους άνδρες άρσει η ερωτική αλλαγή μια που έτσι τους έπλασε η φύσι για την καλύτερη και αποδοτικότερη αναπαραγωγή του ανθρώπινου είδους; Στο ερώτημα αυτό απαντούν ότι στις πολιτισμένες κοινωνίες που ισχύει ο θεσμός της μονογαμίας, όλοι μας ζούμε κάτω από εξωτερικούς και εσωτερικούς ανασταλτικούς περιορισμούς και γι' αυτό δεν κάνουμε ό,τι θα θέλαμε, αλλά ό,τι θέλει η κοινωνία που άσκει κυριαρχικό ρόλο σ' όλες τις εκδηλώσεις μας.

Αφού λοιπόν είναι έτσι, η γυναίκα μπορεί να συγκρατήσει τον άνδρα της, αρκεί στη λειτουργία των συζυγικών σχέσεων να μην παίξει παθητικό ρόλο.

Αν το κατορθώσει αυτό, τότε θα εξασφαλίσει την οικογενειακή της ευτυχία.

★

Έρχονται όμως άλλοι που διαφωνούν. Καλά και άγια όλα αυτά, αλλά πρώτ' απ' όλα πρέπει να υπάρχει — λένε — η βαθύτερη αμοιβαία κατανόηση. Αν δεν υπάρχει η κατανόηση, το ερωτικό οικοδόμημα γκρεμίζεται. Μπορεί μια γυναίκα να έχει όλα τα σωματικά προσόντα, όμορφη, χαρι, ερωτικό πάθος κλπ., αλλά να μην έχει καλλιεργημένο εσωτερικό, ψυχικό κόσμο. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τους άνδρες. Κι' αυτοί μπορεί να μην έχουν τα ψυχικά χαρίσματα που τους κάνουν ευχάριστους και καλούς οικογενειάρχες. Η αμοιβαία κατανόηση, υποστηρίζουν οι όπαδοι της θεωρίας αυτής, είναι η βασική προϋπόθεση που συντελεί σε μεγάλο βαθμό στην αρμονική συμβίωση. Αν λείπει η αμοιβαία κατανόηση, τότε όλα φαίνονται στραβά και όλα φαίνονται και η συνέχεια είναι η γκρίνια και ένα σωρό άλλα γνωστά επακόλουθα.

Φέρνουν μάλιστα και παραδείγματα. Πολλές φορές — όταν υπάρχει η αμοιβαία κατανόηση — και άσχημες γυναίκες με το να είναι προικισμένες με ψυχικά προσόντα, με το να έχουν δηλαδή πνευματική καλλιέργεια, καλώςσυν, προσαρμοστικότητα στις συνθήκες της ζωής, έγιναν οι καλύτεροι σύζυγοι.

Όπως βλέπουμε, τα πράγματα δεν είναι καθόλου απλά. Το συμπέρασμα λοιπόν είναι πως αυτό που λέμε ευτυχία δεν έχει το ίδιο περιεχόμενο για όλους.

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΜΠΗ

Όπως είπαμε στο προηγούμενο μας άρθράκι και όπως ξέρετε, το παιδί όταν γεννιέται είναι γυμνό, δεν έχει καθόλου δόντια στο στόμα του φυτρωμένα.

Είναι πολύ σπάνιες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα παιδί μπορεί να γεννηθεί με ένα, δυο ή και περισσότερα μπουστάκια δόντια. Το γεγονός αυτό θεωρείται σαν προμήνυμα ευνοϊκό για την τύχη του παιδιού. Τέτοιες περιπτώσεις παρατηρήθηκαν και στα πολύ παλιά χρόνια, αλλά και στα νεώτερα, σε επιφανείς άνδρες, όπως στο Λουδοβίκο 14ο, στον Μιραμπώ, στον Ναπολέοντα τον 1ο. Τα δόντια αυτά κατά κανόνα τα βγάζουμε γιατί εμποδίζουν το θηλασμό.

Κανονικά τα δοντάκια του μωρού σας, τα πρώτα του δηλαδή δόντια, τα νεογιά, όπως τα λέμε επιστημονικά, θ' αρχίσουν να παρουσιάζονται στο στόμα, να φυτρώνουν δηλαδή, την εποχή που τα πεπτικά όργανα (στομάχι, έντερα) του παιδιού θα είναι σε θέση να δεχθούν και να χωνέψουν και άλλες τροφές, εκτός από το γάλα, που χρειάζονται κάποια επεξεργασία στο στόμα.

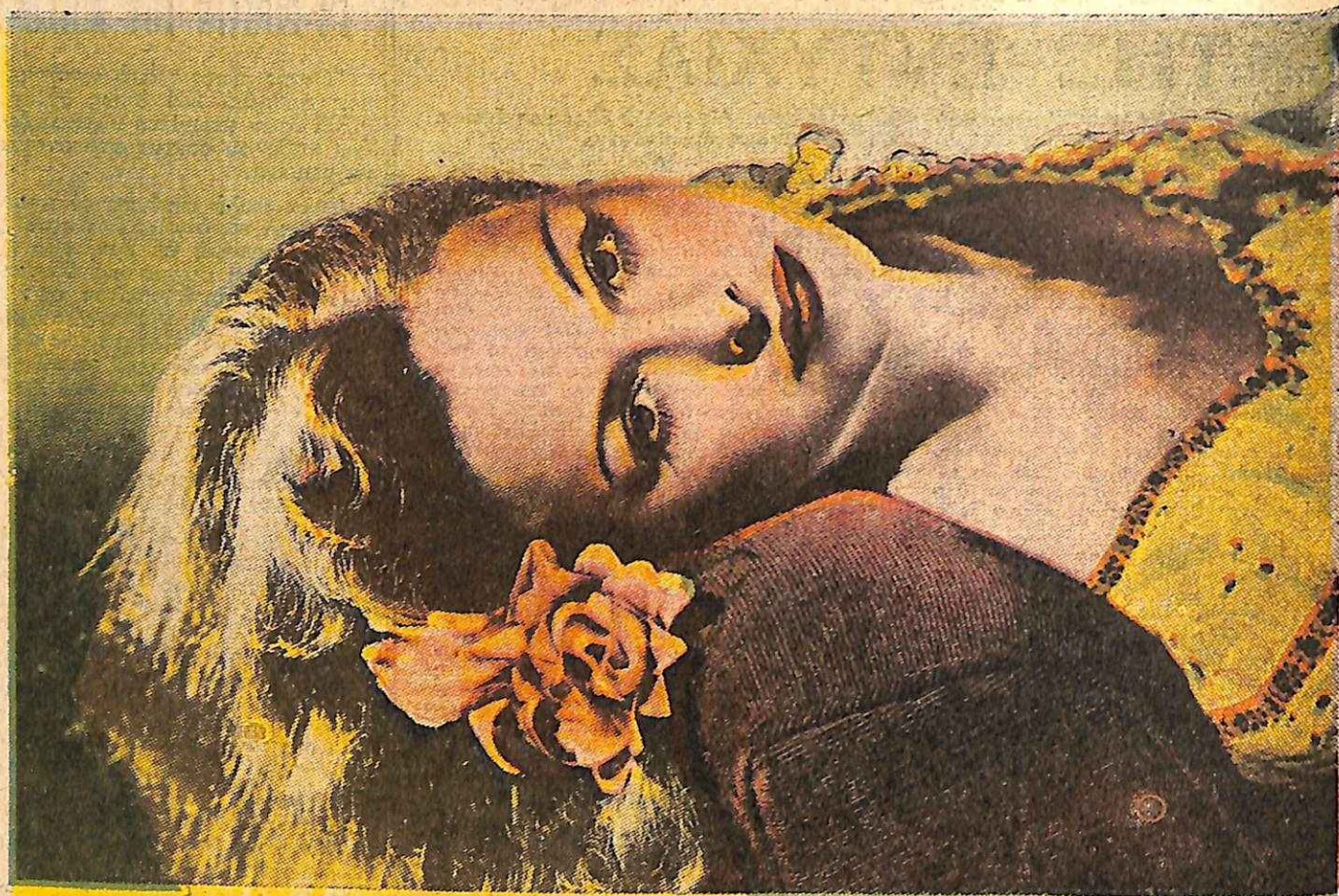
Έτσι τα δόντια του μπεμπέ θ' αρχίσουν να φυτρώνουν στο στόμα του από τον 5ο, 6ο ή 8ο ακόμη μήνα μετά τη γέννησή του.

Τα πρώτα δόντια, δηλαδή τα νεογιά, είναι δλα-δλα είκοσι, δέκα στην άνω σιαγόνα και δέκα στην κάτω. Έτσι σε κάθε μισή σιαγόνα είναι ένας κεντρικός τομέας, ένας πλάγιος τομέας, ένας κυνόδους, και δύο γομφίοι (τραπεζίτες).

Όπως ξέρετε, τα δοντάκια του μπεμπέ σας δεν θα φυτρώσουν όλα μαζί και απότομα, μονομιάς. Φυτρώνουν λίγα-λίγα και με μια ωριμή σειρά, και συγκεκριμένα:

Ο κάτω μέσος τομέας θα φυτρώσει τον 6—8 μήνα. Ο άνω μέσος τομέας τον 7—9 μήνα. Ο άνω πλάγιος τομέας τον 7—9 μήνα. Ο κάτω πλάγιος τομέας τον 8—10 μήνα. Ο κάτω πρώτος γομφίος τον 12—16 μήνα. Ο άνω πρώτος γομφίος τον 13—17 μήνα. Ο κάτω κυνόδους τον 15—20 μήνα. Ο άνω κυνόδους τον 16—21 μήνα. Ο κάτω δεύτερος γομφίος τον 20—30 μήνα. Ο άνω δεύτερος γομφίος τον 21—30 μήνα.

Όπως βλέπουμε, τα κάτω δόντια φυτρώνουν γενικά μερικές εβδομάδες πιο μπροστά από τα πάνω. Εξαιρεί μονάχα αποτελούν οι πλάγιοι άνω τομείς που βγαίνουν πιο μπροστά από τους αντίστοιχους κάτω. Κάθε εξάμηνο περίπου φυτρώνει μια ομάδα δοντιών. Πρώτα οι κάτω μέσοι τομείς, ύστερα οι άνω μέσοι τομείς, ύστερα οι άνω πλάγιοι τομείς, οι κάτω πλάγιοι κλπ.

ΤΖΗΝ ΚΡΕΗΝ

‘Η βασίλισσα των έξωφύλλων

“Όλες σχεδόν οι κοπέλλες που θα ανακηρυχθούν σ’ ένα οποιοδήποτε μέρος της Αμερικής βασίλισσες της όμορφιάς, θα πάρουν κατόπιν το δρόμο για το Χόλλυγουντ. Τον ίδιο δρόμο θα πάρουν και όσες φιγουράρησαν στο έξωφύλλο ενός περιοδικού, γιατί έτυχε να τις ανακαλύψει ένας φωτογράφος. Στο Χόλλυγουντ οι περισσότερες χρησιμοποιούνται για βουδα πρόσωπα και για άσημαντους ρόλους, προκειμένου να επιδείξουν τις ωραίες γάμπες τους ή το αρμονικό στήθος τους. Μόνο λίγες απ’ αυτές, που συνδυάζουν την όμορφη και με δραματική τέχνη, κατορθώνουν να επιβληθούν και ν’ αναγνωρισθούν ως αστέρες πρώτου μεγέθους.

Μια τέτοια συνηθισμένη περίπτωση ήταν και η περίπτωση της Τζην Κρέην. Γεννήθηκε το 1926 στο Μπαρστού της Καλιφόρνιας και στο κολλέγιο που σπούδαζε ανακηρύχθηκε σ’ έναν διαγωνισμό καλλιστείων βασίλισσα. Αργότερα ανακηρύχθηκε «βασίλισσα της καλλονής» ολοκλήρου της περιφέρειας και χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές για τα έξωφύλλα περιοδικών. Έτσι πήρε μοιραία τον δρόμο του Χόλλυγουντ, όπου υπέγραψε για πρώτη φορά το 1944 συμβόλαιο με την εταιρία «20ος Αιώνας».

Ήταν μια ήσυχη και άπλοϊκή κοπέλλα, που δεχόταν χωρίς αντίρρηση όλους τους ρόλους που της έδιναν, έστω κι’ αν ήταν άσημαντοι. Μελετούσε όμως πολύ τους ρόλους της και παρακολουθούσε συγχρόνως μαθήματα δρα-

ματικής τέχνης. “Έτσι γινόταν διαρκώς και πιο ικανή για μεγαλύτερους ρόλους. Η κρυφή της επιθυμία ήταν ν’ αναγνωρισθί ως μεγάλη δραματική ηθοποιός και αυτό το πέτυχε πέρυσι με το έργο «Πίνκυ».

Η «Πίνκυ» ήταν ένα από τα πιο δραματικά έργα της χρονιάς και είχε προταθή μάλιστα και για το βραβείο «Όσκαρ». Η πιο δραματική σκηνή του έργου είναι εκείνη που ο αγαπημένος της Πίνκυ την εγκαταλείπει και φεύγει.

Ο κ. Καζάν που σκηνοθέτησε το έργο, ζήτησε από την Κρέην να παίξει την σκηνή αυτή ξαναζωντανεύοντας μια παρόμοια προσωπική της ανάμνηση.

Δυστυχώς όμως η Τζην Κρέην δεν είχε παρόμοιες αναμνήσεις. Η ζωή της από την παιδική της ηλικία κυλάει ήσυχα και απλά, χωρίς τραγωδίες. Τον μοναδικό άνδρα που αγάπησε, τον παντρεύτηκε και ζούν από τότε μια ζωή αρμονική κι’ ευτυχισμένη.

Γνωρίστηκε με τον άντρα της, τον Πάλ Μπρίνιμαν, όταν ήταν 16 χρονών και παντρεύθηκαν την πρωτοχρονιά του 1946. “Έτσι όλη η νεανική ζωή της καλύπτεται από την παρουσία του μοναδικού αυτού άντρα, που έγινε σύ-

ζυγός της. Τώρα έχουν δυο παιδιά, τον Μιχαήλ, 3 ετών, και τον Πάλ, 1 1/2 ετών, και σ’ αυτά η Τζην Κρέην δίνει όλο τον καιρό που έχει διαθέσιμο μετά την δουλειά της.

Η Τζην Κρέην είναι κι’ αυτή ένα χαριτωμένο παιδί ακόμα. Στο τελευταίο της έργο «Μιά ντουζίνα παιδιά», παίζει την μεγαλύτερη κόρη από τα δώδεκα παιδιά του Κλίφτον Γουέμπ, που είναι τώρα... πατέρας νάυλον. Ο μεγαλύτερος γιός της Τζην Κρέην, που πήγε μια μέρα στο στούντιο να την ιδεί να παίξει, της ζητάει τώρα συνεχώς να μείνει σπίτι να παίξει μαζί του και όχι να πάει στο στούντιο.

Παρ’ όλο όμως ότι είναι τόσο νέα, ξέρει πάρα πολύ σφά να διατηρή την οικογενειακή της ευτυχία. “Όταν τη ρωτάνε να δώσει συμβουλές για το θέμα της οικογενειακής ευτυχίας, απαντάει: «Σ’ αυτό το πράγμα δεν χωρεί καμιά συμβουλή. Την ευτυχία την κατακτά κανείς!...».

Η Τζην είναι φανατική λάτρης των σπόρ και ιδίως της κολυμβήσεως. “Όλες οι όμορφες κάθε μέρα κολυμπάνε στην πισίνα του σπιτιού της μαζί με τα παιδιά της. Της αρέσουν ιδιαιτέρως οι βουτιές από μεγάλο ύψος, συχνά 7 και 8 μέτρων. Επίσης κωπηλατεί περίφημα και είναι άσος της ιστιοπλοΐας, λαμβάνοντας συχνά μέρος στους σχετικούς αγώνες που διοργανώνονται από τις διάφορες οργανώσεις.

ΜΥΡΙΑΝ ΜΠΡΑΪ ΤΟΝ

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟ ΠΟΥΑΝΤΙΓΙΕ ΜΟΝΤΕΛΟ

Κομψότατο αμερικανικό μοντέλο από ρεγίων κρέμ με άσπρα πουάν. Ένα άμπιεσεμάν στον ώμο, συγκρατεί με πολύ πρωτότυπο τρόπο το πλάτος του κορσάκι και του μανικιού, που τελειώνει με πολλή χαρι κάτω από τον άγκώνα. Ένα ξένο, έσωτερικό, λευκό

ζιλέ, με γιακαδάκι, δίνει ανοιξιάτικο τόνο στο φόρεμα, σε συνδυασμό με τα κουμπιά και το λευκό πικεδένιο κατελλάκι. Φούστα ίσια με ελαφρές σούρες εμπρός και πέτσινη ζώνη. Το μοντέλο αυτό λανσάρεται ήδη από τις γοητευτικότερες στάρ.

"Έγινε κλέφτης για την αγάπη της, αλλά στο τέλος...

Κάθε τόσο ο Μαρσέλ με ρωτούσε:
— Πότε, επί τέλους, θα παντρευθούμε;...
Κι' εγώ του απαντούσα:
— Όχι ακόμη, αγαπημένο μου. "Ας περιμένουμε να γίνουμε λίγο πιο πλούσιοι."
— Πλούσιοι!... Μά είμαστε κιόλας...
"Αγαπιόμαστε! Τι ωραιότερο θα μπορούσαμε να επιθυμήσουμε;
Και όμως! Η φτώχεια με φόβιζε, γιατί δεν μπορούσα ακόμη να ξεχάσω τις αναμνήσεις μιας δυστυχισμένης παιδικής ηλικίας.
"Εξ άλλου είμαστε ακόμη νέοι. Ο Μαρσέλ ήταν μόλις είκοσιδύο χρόνων και εργαζόταν σε μια μικρή Τράπεζα. "Εγώ, τρία χρόνια μικρότερη του, κέρδιζα το ψωμί μου εργαζόμενη σε ένα μεγάλο μοδιστράδικο. Ήμουν το δεξί χέρι του προϊσταμένου μου

Χαιοτήσαμε και φύγαμε.
Στο δρόμο είπα στον Μαρσέλ, χωρίς να το καλοσκεφθώ:
— "Χαριτωμένο" αυτός ο κύριος...
"Ο Μαρσέλ έκαμε ένα δυσάρεστο μορφασμό:
— Ναί, είδα πώς σου έκαμε αρκετή εντύπωση.
Σήκωσα τους ώμους μου:
— Είσαι κουτός, του είπα. Και οι υπαιτιγμοί σου απολύτως άδικοι...
"Ο άνθρωπος μας φέρθηκε ούλ' ευγενικά.
"Η συζήτηση συνεχίστηκε σ' αυτό τον τόνο κάμποση ώρα. Όταν θάσαμε στο Παρίσι, είμαστε ήδη ψυχραμένοι.
"Ενα απόγευμα, δαίνοντας από το ατελιέ είχα μια συνάντηση, η οποία, όμως, δεν με εξέπληξε πολύ. Ο κ. Ντέ Ροζέλ ήταν μπροστά μου.

Με είχαν συνδέσει τόσα πράγματα με τον Μαρσέλ...
"Ενα πρωί, διαβάζοντας τις εφημερίδες σταμάτησα σε μια μικρή είδηση: «Υπό όργων της Ασφαλείας συνελήφθη ο Μαρσέλ Μπρετώ, κατηγορούμενος για κατάχρησι εις βάρος της Τράπεζας, εις την οποίαν εργάζεται. Τα χρήματα ανευρέθησαν εις την οικίαν του, πριν προλάβη να τα χρησιμοποιήσει».
"Εμεινα κατάπληκτη. Λοιπόν, ο Μαρσέλ ήταν ένας κλέφτης; Αγαπούσα ένα κλέφτη, χωρίς να το ξέρω. Ο τελευταίος δεσμός που μας συνέδεε είχε κοπεί.
Το άλλο πρωί δέχθηκα την επίσκεψιν ενός νέου.
— Δεσποινίς, μου είπε. Είμαι ο κ. Λαρός, δικηγόρος του κ. Μαρσέλ Μπρετώ... Δεν με έστειλε εκείνος σε σας. Έρχομαι από δική μου πρωτοβουλία. Έρχομαι, γιατί ο Μαρσέλ βρίσκεται σήμερα στη φυλακή για σας!...
— Για μένα;
— Ναί, για σας! Ο νέος αυτός σας αγαπά. Και νομίζοντας ότι θα σας έχανε,

...Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΖΕΙ

και το όνειρό μου ήταν να κάμω δικό μου ατελιέ.
Μια μέρα ο Μαρσέλ μου είπε:
— Έχω μια έκπληξη για σένα, αγάπη μου. Θα κάνω μια έκδρομη έξω από το Παρίσι με ένα διπλό ποδήλατο, που αγοράσα σε τιμή ευκαιρίας.

★
"Εκείνη την Κυριακή βρεθήκαμε πολύ μακριά από το Παρίσι, τρέχοντας σ' ένα μικρό εξοχικό δρόμο. Φαίνεται πως ο Μαρσέλ πρόσεχε πολύ το πραγματικά ωραίο τοπίο και δεν άντελλήθη έγκαιρα ένα σκύλο, που είχε πεταχθεί απότομα από κάποιον κήπο, στο δρόμο. "Ετσι αναγκάστηκε να κάμει μια απότομη κλίση του τιμονιού, με αποτέλεσμα να ανατραπεί το ποδήλατο και να βρεθούμε και οι δυο κάτω στο δρόμο.
Ευτυχώς οι ζημιές μας δεν ήταν και πολύ σοβαρές: κάτι επιπλοαίες γρατσουνιές στα γόνατα και τους αγκώνες.
Καθώς σηκώνομουν, είδα πλάι μας ένα ξένο. Ήταν περίπου σαράντα χρόνων και φορούσε κυνηγετικό κοστούμι. Στόν ώμο του ήταν κρεμασμένο ένα τουφέκι.
— Λυπούμαι πολύ, είπε. Αίτια του ατυχήματός σας είναι ο σκύλος μου. Σας παρακαλώ να με συγχωρήσετε και να μου επιτρέψετε να επανορθώσω όσο γίνεται το κακό που σας έπροξένησε το ιλιθίο αυτό ζώο. Μένω στο σπίτι, που βλέπετε εκεί κάτω, στη στρ., η του δρόμου. "Αν θέλετε να κάνετε το κόπο να με συνοδεύσετε ως εκεί, θα σας παράσω κάθε δυνατή πεποίηση.
Με ψυχρή ευγένεια ο Μαρσέλ απειποιήθη την προσφορά:
— Είσαστε πολύ ευγενικός κύριε... "Αλλά δεν έχουμε ανάγκη από τίποτε.
"Ο άγνωστος επέμεινε:
— Έλάτε, είπε. Βλέπω ότι η κυρία είναι ελαφρά τραυματισμένη. Πρέπει πάντα να προσέχουμε ένα τραύμα, όσο μικρό και επιπόλαιο κι' αν είναι...
Τέλος ο Μαρσέλ, βλέποντας ότι και το ποδήλατο είχε πάθει κάποιες ζημιές, απεφάσισε να δεχθεί την πρόσκληση.
Και ακολουθήσαμε τον άγνωστο στο σπίτι του — ένα πραγματικό μικρό πύργο. Καθώς μπαίναμε, ο άγνωστος είπε:
— Ξέχασα να παρουσιάσω: Λέγομαι Ζερώμ ντέ Ροζέλ και είμαι ακόλουθος πρεσβείας.
"Αφού επιδέσαμε τα τραύματά μας και ο κ. Ντέ Ροζέλ έδωσε έντολη να επισκευασθεί το ποδήλατο, άς προσκάλει να φάμε μαζί του.
Ο Μαρσέλ δέχθηκε με δυσφορία την πρόταση.

★
Είχε αρχίσει να σκουρύνω όταν ο Μαρσέλ σηκώθηκε.
— Κύριε, έπτε αρκετά ψυχρά, είμαστε υποχρεωμένοι να φύγουμε για το Παρίσι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την ευγένειάν σας συμπεριφορά.

— Καλησπέρα, δεσποινίς, έπτε με πολλήν ευγένεια. Η τύχη, όπως βλέπετε, μας φέρνει για δεύτερη φορά στον ίδιο δρόμο.
"Όχι και τόσο η τύχη...» σκέφθηκα.
— Κύριε, του απάντησα, είμαι ευτυχής, που μπορώ για δεύτερη φορά να σας ευχαριστήσω για την ευγενική σας συμπεριφορά...
"Ετοιμαζόμουν να φύγω, αλλά εκείνος με σταμάτησε:
— Μη φεύγετε τόσο γρήγορα. Θα ήθελα τόσο πολύ να κάνω μια λίγη παρέα. Έλάτε να σας προσφέρω ένα ορεκτικό.
Τον ακολούθησα. "Αλλά δεν μείναμε πολύ μαζί. Σε λίγο χωρίσαμε.
"Όταν είδα τον Μαρσέλ, του άφηγήθηκα το περιστατικό.
— Θα του είχες δώσει ασφαλώς ραντεβού, έπτε εκείνος δύσπιστος και κατσουφιασμένος.
— Αυτό πάει πολύ, Μαρσέλ.
"Επικολούθησε δεύτερη φιλονεικία και οι σχέσεις μας χειροτέρευσαν. Είχα αρχίσει να νευριάζω με τον τρόπο του Μαρσέλ...
"Υστερα από λίγες ημέρες, ο κ. Ντέ Ροζέλ βρέθηκε πάλι στο δρόμο μου.

— Σας σκεπτόμουν πολύ αυτές τις μέρες, μου έπτε. Και θέλω να σας ξαναδώ...
"Ανταμώσαμε και άλλες φορές, εν συνεχεία. Δεν είχα το θάρρος να τον αποκρούσω. Ξεχνούσα, άλλως τε, τη στενοχωρία που μου προξενούσε ο Μαρσέλ.
"Ενα βράδυ, μόλις είχαμε χωρίσει, συνήτησα τον Μαρσέλ. Μας είχε παρακολουθήσει. Και έρχοταν τώρα με αποδείξεις...
— Αυτή τη φορά, φώναζε, δεν θα μπορέσω να πής τίποτε. Σας είδα! Σε κρατούσε από το μπράτσο και σύ τριβόσουν πάνω του σαν γάτα. Είσαι ερωμένη του, έ;...
"Ό! καταλαβαίνω πώς τον προτιμάς από μένα... Είμαι πλούσιος κι' εγώ φτωχός... Μαρία—Λουίζα, ξέρεις τι είσαι!... Είσαι μια...
Μου πέταξε κατά πρόσωπο την άτιμητική ύβρι και έφυγε. Δεν ένοιωσα πόνο, αλλά μάλλον αηδία. "Ορκίσθηκα να μη τον ξαναδώ. Και όταν μου ξανάγραψε, ξέσχισα το γράμμα του.
Στο μεταξύ η φιλία μας με τον Ντέ Ροζέλ γινόταν πιο τρυφερή. Βλεπόμαστε συχνά.
Μου έπτε ότι ήταν παντρεμένος, αλλά ότι βρισκόταν σε διάσταση με τη γυναίκα του. Και σε λίγο έπρεκει να εκδοθεί το διαζύγιό τους. Μου πρότεινε να γίνωμε φίλοι, να ενώσωμε τις τύχες μας. "Αλλά απέφυγε να μου κάμει λόγο για γάμο...
Δίσταζα να δεχθώ τις προτάσεις του

θέλησε να σας κρατήσει κοντά του, προσφέροντάς σας όλη την πολυτέλεια και την καλοπέραση, που σας προσέφερε κάποιος άλλος, τον όποιον φαινόσαστε να προτιμάτε. Νά γιατί, δεσποινίς, ο Μαρσέλ Μπρετώ έκλεψε τις 120.000 φράγκα από την Τράπεζα. Αυτά είχα να σας πω, δεσποινίς. Χαίρετε.

★
Μια ανατροπή έγινε μέσα στην ψυχή μου. Λοιπόν, ο Μαρσέλ με αγαπούσε τόσο πολύ, ώστε να διακινδυνεύει την τιμή του!... Κι' εγώ τον περιφρονούσα. Κι' ετοιμαζόμουν να πωληθώ σ' ένα πλούσιο που δεν με αγαπά καθόλου και σε λίγο θα με εγκαταλείψει ασφαλώς. Τρόμαξα...
Την άλλη μέρα, αφού πέρασα μια λευκή νύχτα, έτρεξα στη φυλακή, όπου έκρατειτο ο Μαρσέλ. "Αλλά δεν μου επέτρεψαν να τον δω. Ουμνήθηκα, τότε, ότι σε λίγο είχα ραντεβού με τον Ντέ Ροζέλ. "Απεφάσιζα να μην πάω στο ραντεβού και να διακόψω κάθε σχέση μαζί του. Και ευτυχώς έγκαιρως. Σκέφθηκα, όμως, τι καλά θα ήταν να τον έβλεπα για τελευταία φορά, για να του ανακοινώσω την απόφασή μου.
Με περίμενε συγκινημένος. Είχε διαβάσει κι' εκείνος την είδηση για τον Μαρσέλ. Του έπανέλαβα τα λόγια του δικηγόρου του. "Η συγκίνησής του μεγάλωσε.
— Φτωχή μου φίλη, μου έπτε ο κ. Ντέ Ροζέλ. Είμαι κατά μέγα μέρος υπεύθυνος για το κακό αυτό. Και θα προσπαθήσω, όσο μπορώ, να το επανορθώσω. Έχω φίλους, που γνωρίζουν τον διευθυντή της Τράπεζας, στην οποία εργαζόταν ο Μαρσέλ. Θα τους ζητήσω να μεσιτεύσουν. Θα προσπαθήσω να αποσυρθεί η μήνυσις. Και ο Μαρσέλ θα απαλλαγεί.
Ευτυχώς έτσι έγινε. Ο Μαρσέλ, ύστερα από λίγες ημέρες αποφυλακίστηκε. Έτρεξα να ριχθώ στην αγκαλιά του.
— Ακριβέ μου, σ' αγαπώ, του φώναξα. Και δεν έπαυα να σ' αγαπώ ποτέ... "Ο,τ' έγινε, έγινε από δικό μου λάθος. Θα συγχωρήσεις ποτέ την επιπολαιότητά μου;
"Εκείνος με φίλησε θερμά:
— Φταίω κι' εγώ, Μαρία—Λουίζα. Φέρθηκε απότομα και άπρεπα. "Αλλά όλα τελείωσαν τώρα. Έμαθα πολλά στη διάρκεια των θλιβερών αυτών ημερών. Θα δής... Θα σε κάμω ευτυχισμένη.
"Υστερα από λίγες ημέρες έγινε ο γάμος μας. Ο Μαρσέλ μπόρεσε και βρήκε καλή δουλειά σε ένα έμπορικό οίκο, όπου και προώδευσε γρήγορα.
Και τώρα περιμένουμε με ανυπομονησία το πρώτο μας παιδί...
ΜΑΡΘΑ ΛΟΤ

Γαλλικό αισθηματικό διήγημα

ΣΕΜΙΖΕΤΕΣ

Οι σεμιζέτες βρίσκονται στην ήμερησία διάταξη, αλλά διακρίνονται για την εξαιρετική απλότητά τους. Είναι εντελώς απαραίτητες με τα πολύ ανοικτά ανοιξιάτικα και θερινά ταγιέρ. Μερικές φορές δεν έχουν μανίκια, άλλοτε πάλι δεν έχουν ώμους, αλλά είναι πάντα χαριτωμένες.

- 1.—Σεμιζέτα από σουρωτή μουσελίνα. Το γιακαδάκι με τις τσικιστές μύτες φοριέται με λαιμοδέτη σμόκιν (3 μέτρα 25 τών 90 πόντων).
- 2.—Για το παλιό ταγιέρ από σαντογκ ή λινό. Τετράγωνο αμπισεμέν, γιακάς μυτερός, φοδραρισμένος (1 μέτρο 75 τών 90 πόντων).
- 3.—Από ποπλίνα, για να συνοδεύσει πολύ ανοικτό ταγιέρ (2 μ. 50 τών 90 π.).
- 4.—Από τυσό. Οι μεγάλες της μα-
- 5.—Από λινό πλισέ. "Η δεμένη εσάρπα περνά μέσα από μια σχισμή του κορσάκ. (2 μέτρα 50 τών 90 πόντων).
- 6.—Από γκρογκράιν, ή σουρά, ταιριάζει περίφημα με το βραδυό φουρώ ή τη φούστα του ταγιέρ.
- 7.—Από βατίστα ή λεπτό λινό, πλισέ, κουμπώνει έως επάνω στο λαιμό, που τελειώνει με λοξό (2 μέτρα 25 τών 90 π.).

Ο ψυχολόγος καθηγητής "Άλμπερτ Έντουαρντ Γουίγκαν, ειδικευμένος στα ζητήματα του γάμου και γενικότερα των οικογενειακών σχέσεων, διατυπώνει σε ένα άρθρο του μερικά ενδιαφέροντα ερωτήματα, στα οποία δίνει απαντήσεις βασισμένες στα συμπεράσματα των επιστημονικών ερευνών.

Ερώτηση 1: Ποιοι ομιλούν περισσότερο για τον έρωτα: οι άνδρες ή οι γυναίκες;

Απάντηση 1: Οι γυναίκες. Πολύς έρευνας που έγιναν σε διάφορα κολέγια, αλλά και σε άλλους χώρους συγκέντρωσης αγοριών και κοριτσιών, απέδειξαν ότι τα κορίτσια συζητούν πολύ περισσότερο από τα αγόρια για τον έρωτα. Αυτό οφείλεται ίσως στο γεγονός ότι τα αγόρια αν έχουν να πουν κάτι, το λένε απ' ευθείας στα κορίτσια.

Ερώτηση 2: Είναι οι γυναίκες περισσότερο υπερέχουσες για την ευφυΐα και τις άλλες ικανότητες των ανδρών τους ή οι άνδρες για τις γυναίκες τους;

Απάντηση 2: Κατά κανόνα οι γυναίκες. Γενικά οι γυναίκες επιθυμούν να έχουν έναν άνδρα, που θα μπορεί να κυτάξει αυτές και τα παιδιά τους. Έκείνο που πιο πολύ αγαπούν οι γυναίκες στους άνδρες δεν είναι τόσο η ομορφιά και η γοητεία, αλλά η δραστηριότητα — με άλλα λόγια η ικανότητά να φέρει ψωμί στο σπίτι. Οι άνδρες φοβούνται και δυσπιστούν προς τις πολύ ωραίες γυναίκες. Κι' αυτό γιατί οι γυναίκες αυτές θέλουν να αποκτήσουν έναν άνδρα για να τις εμφανίζει στον κόσμο και να αναδεικνύεται η ομορφιά τους.

Ερώτηση 3: Πρέπει οι άρραβωνισμένοι να ενημερώνονται αμοιβαίως ως προς το ζήτημα του αν θέλουν ή όχι να αποκτήσουν παιδιά;

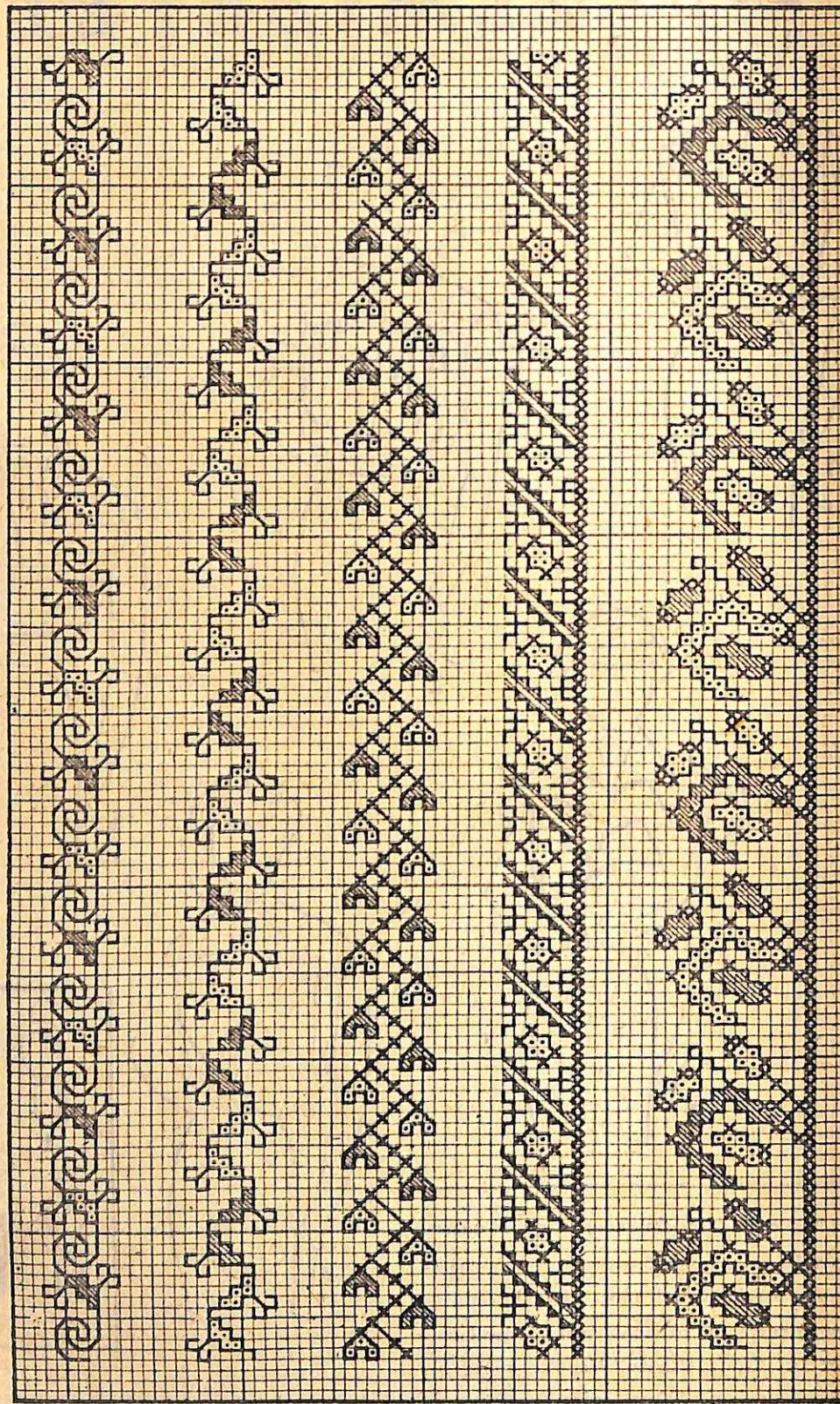
Απάντηση 3: Ασφαλώς, αν και πολλά ζεύγη μνηστευμένων ούτε καν το συζητούν πολλές φορές. Και όμως το ζήτημα αυτό είναι σημαντικώτατο για τις σχέσεις τους ως συζύγων. Οι έρευνες που έγιναν έδειξαν ότι η έλλειψη παιδιών, αν είναι επιτηδες, δεν μειώνει την ευτυχία του ζεύγους. Άλλα αν υπάρχει ριζική διαφορά των συζύγων, τότε η κατάστασις παρουσιάζεται πολύ άσχημη.

Ερώτηση 4: Η μητέρα του συζύγου είναι περισσότερο επικίνδυνη για καυγάδες ή η μητέρα της συζύγου;

Απάντηση 4: Η μητέρα του άντρα, γιατί πάρα πολλοί νέοι επηρεάζονται περισσότερο από τη μητέρα τους παρά τα κορίτσια. Η πείρα απέδειξε ότι η υπερβολική τρυφερότητα πολλών μητέρων προς τα αγόρια τους έχει ως αποτέλεσμα να μη μπορούν τα παιδιά αυτά να έχουν ανεξάρτητη σκέψη ακόμη και όταν ενηλικιωθούν. Οι δε μητέρες ζηλεύουν πολύ τις συζύγους, γιατί τους παίρνουν το παιδί τους.

Ερώτηση 5: Τι θεωρούν οι νέοι ως το πιο σημαντικό γνώρισμα του βέλτου συντρόφου της ζωής των;

Απάντηση 5: Δύο στατιστικές παρατηρήσεις που έγιναν, έδειξαν ότι τα εξής οκτώ χαρακτηριστικά έρχονται κατά σειράν προτιμήσεως στην πρώτη γραμμή: 1) Σταθερότης χαρακτήρος, 2) Οριμότητα διανοητική και συναισθηματική επιφυλακτικότητα, 3) Φιλοδοξία και δραστηριότητα, 4) Αγάπη για το σπίτι και τα παιδιά, 5) Αποχή από τα οινόπνευμα, 6) Καλή υγεία (και καλή κληρονομικότητα), 7) Υποχωρητικότητα στη συμπεριφορά (προθυμία), 8) Σεξουαλική αγνότητα. Η διαοργία ήθε δω δέ κ α τ η στη σειρά και για τα δυο φύλα.

Στην προσπάθειά μας να δώσουμε στις αναγνώστριάς μας όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ποικιλία σχεδίων για εργοχείρα, δίνουμε σήμερα αυτές τις εξαιρετικά ωραίες μετρητές μπορντουρές.

Κάθε αναγνώστριά θα μπορέσει να τις χρησιμοποιήσει ανάλογα με την προτίμησή της και το αντικείμενο του κεντηματός της. Σε μίαν ώρα π.χ. λευκή ή κρέμ καλοκαίρινη μπλούζα ταιριάζουν οι τρεις στενότερες μπορντουρές, που μπορούν να γίνουν με τρία χρώματα.

Οι μπορντουρές αυτές ταιριάζουν ακόμη σε πολύ λεπτά πετσετάκια και σε φορεμάτα μωρού, όποτε υπογραμμίζουν άμψις έναν που συγκρατούν σούρες.

Οι δυο φαρδύτερες μπορντουρές ταιριάζουν σε παιδικές ποδιτσές, σε μεγαλύτερα πετσετάκια, σε τραπέζομάνηλα τραγιού και ακόμη σαν πλαίσια σε μετοητά μαξιλάρια. Από το γούστο σας λοιπόν όσον αφορά τον συνδυασμό των χρωμάτων θα εξαρτηθεί η επιτυχία του κεντηματος.

Ζωγράφοι που αγάπησαν τὰ μοντέλα τους

Συχνά βλέπει κανείς να χτυπά την πόρτα του ατελιέ ενός ζωγράφου ένα κορίτσι, μία γυναίκα. Η γυναίκα αυτή είναι συνήθως πολύ φτωχικά ντυμένη, αλλά έπάνω στη φορεσιά της, στην εμφάνισή της, διακρίνει κανείς ολόφανερη την προσπάθεια να κρυφτεί ή φτώχεια πίσω από ένα κάπως επιτηδευμένο γούστο. Το πρόσωπο της κοπέλλας είναι σχεδόν πάντοτε κουρασμένο, τα χαρακτηριστικά του προσώπου την εξαντλήσι. Η πόρτα του ατελιέ ανοίγει, η κοπέλλα χαιρετά και αρχίζει άμέσως να γδύνεται, χωρίς διατυπώσεις, ενώ συγχρόνως ανταλλάσσει μερικά λόγια με το ζωγράφο. Σε λίγο ανεβαίνει στο δάθρο και παίρνει τη στάσι, που της υποδεικνύει ο καλλιτέχνης. Και η εργασία αρχίζει. Σε λίγο τις γραμμές της γυμνότητος της αρχίζει να τις μεταφέρει νευρικά το πινέλο πάνω στο τελάρο...

Αυτά είναι συνήθως τα μοντέλα των ζωγράφων.

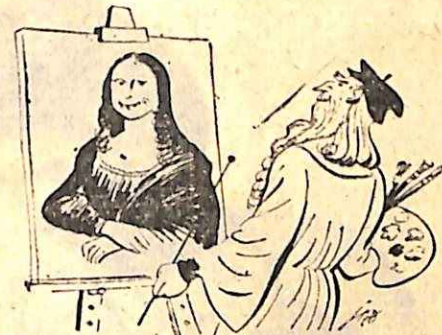
Όμως η ιστορία της τέχνης αναφέρει συχνά περιπτώσεις, στις οποίες οι γυναίκες αυτές εστάθηκαν για τους καλλιτέχνες κάτι περισσότερο από απλά, ψυχρά μοντέλα. Υπήρξαν στον κόσμο μοντέλα που ένεπνευσαν αληθινά καλλιτέχνες, που αγαπήθηκαν και ελατρεύθηκαν απ' αυτούς. Όλες όμως δεν έκαναν και ευτυχισμένους εκείνους που στον έρωτά τους αποζητήσαν ιδανικές μορφές, και τις υψηλές εμπνεύσεις. Υπήρξαν μερικές που τους έκαναν ένα δι-σκαρμένο μαρτύριο, μία ατελείωτη τραγωδία τη ζωή, όπως και άλλες που εξεπλήρωσαν κοντά τους μία μεγάλη αποστολή, που τους έπαρηγόρησαν στη δυστυχία τους, που τους έκαναν πιο ωραίες τις ευτυχισμένες στιγμές του σταδίου τους...

Είναι γνωστή η μεγάλη αγάπη που ο πρόδρομος της Ιταλικής τέχνης, ο Τζιοττό, έτρεφε προς ένα μοντέλο του, την ωραιότερη Καικιλία, όπως είναι επίσης γνωστό και το φάρμακο με το οποίο η ανάγια αυτή γυναίκα έπότησε πάντοτε την ψυχή του μεγάλου ζωγράφου. Στο τέλος τον εγκατέλειψε σε οίκτη κατάστασι, κουρέλι πραγματικό, χωρίς καμιά δρεξί για εργασία. Η μοιραία αυτή γυναίκα κατόρθωσε να σκοτώσει ένα μεγάλο ταλέντο!

Αντιθέτως ο Ροϋμπενς είχε την ευτυχία να γνωρίσει δυο γυναίκες που αληθινά τον έδωσαν για ν' αναδειχθεί και να καταλάβει τη θέση που του ανήκει στην τέχνη.

Το πρώτο του μοντέλο ήταν η 'Ισαβέλλα Μπράντ. Την αγάπησε παράφορα και την έκαμε γυναίκα του. Την έ-ζωγράφησε πολύ, δεν έχορτασε να αποτυπώνει στους πίνακές του τη φυσιογνωμία της, τις πλαστικές γραμμές της θείας γυναικότητός της. 'Αλλά η μοίρα εφθόνησε την ευτυχία του ζωγράφου. Και η αγαπημένη του 'Ισαβέλλα ξεψύχησε ένα βράδυ στην αγκαλιά του Ροϋμπενς, ο οποίος έθρηνησε σά μωρό παιδί...

Ο καλλιτέχνης έμεινε πολλόν καιρό άπαρηγόρητος. Και θά χανόταν ώρι-

σμένως από τη μελαγχολία και τη θλίψη του, αν δεν δρισκότανε στο δρόμο του μία ευγενική ψυχή, ένα τρυφερό πλάσμα, η 'Ελένη Φούρμεντ, για να του εμπνεύσει και τάλη τον πόθο και την δρεξί της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Αυτή ήταν το δεύτερο μοντέλο, αλλά και η δεύτερη γυναίκα του ζωγράφου. 'Αν η 'Ισαβέλλα ένεπνευσε στο Ροϋμπενς τις μετωμένες γυναικείες συνθέσεις του, που είναι γεμάτες από πάθος και θερμότητα, η 'Ελένη του έδωσε πίνακες στους οποίους διακρίνεται η λεπτή χαρι μίας παρθενικής σεμνότητος. Αυτή επίσης του έδωσε και το πολυαγαπημένο παιδί του, που ζωγρά-φισε σε τόσες και τόσες άριστου-ματικές του εικόνες. Ο Ροϋμπενς εστάθηκε ένας από τους ευτυχέστερους ζωγράφους όλων των εποχών.

Ένας άλλος ζωγράφος, από τους μεγαλύτερους, ο Ρέμπραντ, εστάθηκε πολύ δυστυχής στη ζωή του. 'Αγάπησε παράφορα τη γυναίκα του Σάσκια, και σ' αυτήν οφείλει τις ωραιότερες συνθέσεις του. 'Αλλά η ευτυχία του δεν έκράτησε πολύ. Η αγαπημένη του γυναίκα πέθανε, και με τον θάνατό της η δυστυχία ήρθε να χτυπήσει την πόρτα του καλλιτέχνη.

Ο Ρέμπραντ έπεσε σε αληθινή αθλιότητα. Δεν ανεγνώριζε πια τον εαυτό του, δεν αισθανότανε πια καμιά δύναμη μέσα του για να παλαίψη με τη φτώχεια, με την καταδρομή της τύχης. 'Αλλά μία γυναίκα τον έσωσε: η Χέντρικε Στόφφελς.

Η Χέντρικε ήταν ένα φτωχότατο κορίτσι του λαού. 'Ερμη κι' άπροστά-τευτη, ήρθε μία ημέρα να ζητήσει εργασία στο ατελιέ του ζωγράφου. Η παρθενική δροσερότητα της κόρης, η φτώχεια της, η τρυφερότητα της, έσυγκίνησαν τον απογοητευμένο Ρέμπραντ. 'Αρχισε να εργάζεται με κάπως μεγαλύτερη δρεξί. Η Χέντρικε τον εναθάρρυνε, η λαλιά της έκανε βόλαμο στην πληγωμένη καρδιά του καλλιτέχνη.

Ο Ρέμπραντ επάλαψε μαζί της ήρωικά ενάντια στη δυστυχία, στην κακομοιρία. Η Χέντρικε έμεινε κοντά του ίσαμε τον θάνατό του, όχι πια απλό μοντέλο, αλλά φύλακας άγγελος και αγαθό πνεύμα του ατελιέ του. Η γυναίκα αυτή είναι, μία από τις πιο τρυφερές φυσιογνωμίες που αναφέρει η ιστορία της τέχνης.

Ευτυχισμένος στον έρωτα υπήρξε ο Ραφαήλ. Η Φορναρίνα του, που πέθανε κατόπιν σ'α χέρια του, στον άνθο της ηλικίας της, τον ελάτρεψε κυριολεκτικά.

Αυτή είναι η ιστορία των μοντέλων των μεγάλων ζωγράφων, που τα βλέπουμε και τα θαυμάζουμε σήμερα στους πίνακές των, χωρίς να υποπτευόμαστε την καλωσύνη ή την κακία τους, την αγαθότητα τους ή τον διεστραμμένο χαρακτήρα τους.

περιποιηθήτε και προφυλά-
ξετε τὰ χειμωνιατικά σας

Τώρα που η άνοιξη μπήκε πια για τα καλά στη ζωή σας και τα χειμωνιατικά ρούχα αντικαταστάθηκαν όριστικά απ' τα άνοιξιάτικα είναι πιθανόν ότι έχετε κιάλας καθαρίσει τα χειμωνιατικά και τάχετε ήδη τακτοποιήσει στα συρτάρια. 'Αν όμως οι άλλες σας δουλειές δεν σας άφησαν καιρό γι' αυτή τη φροντίδα, σας δίνουμε μερικές πρακτικές συμβουλές για το καλύτερο καθαρίσμα, που μπορεί να σας διευκολύνει.

ΓΙΑ ΤΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Τα γουνάρικα λερώνονται κυρίως στο λαιμό, στις άκρες των μανικιών και στις άκρες της τσέπης. Για να τα καθαρίσουμε ζεσταίνουμε σε μία κατσαρόλα πίτουρα που πρέπει να τα ανακατεύουμε αδιάκοπα με μία ξύλινη κούτάλα για να μη καούν. 'Απλώνουμε ύστερα το γουνάρικο, το πασπαλίζουμε με πολλά ζεστά πίτουρα και το τρίβουμε επάνω κάτω ώσπου τα τελευταία πίτουρα που θα χρησιμοποιήσουμε να δρούνε καθαρά. 'Υστερα τινάζουμε γερά το γουνάρικο και το κτυπάμε κι' από την ανάποδη, ώσπου να πέσει και το τελευταίο ίχνος απ' τα πίτουρα. 'Υστερα μπορούμε να χτενίσουμε το γουνάρικο αλλά προσεχτικά και με χτένι με ά-ραια δόντια.

Η μέθοδος αυτή του καθαρίσματος κάνει για όλα τα άνοιχτά ή σκούρα γουνάρικα. Μόνο το άσπρακάν δεν καθαρίζει μ' αυτόν τον τρόπο και δεν δέχεται άλλο από τίνανγμα.

Εάν το γουνάρικό σας είναι λευκό, αλείψατέ το με μία αρκετά νερούλη ζύμη από τάλκ και καθαρή βενζίνη. Έτσι που να διεισδύσει παντού. 'Αφήστε την να ξεραθεί κάμποσες ώρες στον αέρα κι' όταν στεγνώσει τελείως τινάζτε την καλά να πέση η σκόνη.

ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Για το καθαρίσμα ενός καπέλλου δυο πράγματα μπορούν να γίνουν: πρώτα καθαρίσμα με ένα κομμάτι απορροφητικό πανί βουτηγμένο στη βενζίνη και ύστερα—αφού στεγνώσει το καπέλλο και αν χρειάζεται—καθαρίσμα με καθαρό νερό.

Μπορεί κανείς να ξεκαλλίση εύκολα τη φόδρα ενός ασκέτου και να την πλύνει ξεχωριστά στο νερό, χωρίς να βρέξει το ύφασμα του κασκέτου, που' αλλιώς θα κινδύνευε να χάση τη φόρμα του.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Ο καλύτερος τρόπος για να καθαρίσουν καλά τα μάλλινα, χωρίς να χαλάση το μάλ-λι τους είναι ο ακόλουθος:

Τα βάζετε να μουσκεύουν, περίπου μία νύχτα, σε κρύο νερό με λίγη κρυσταλλική σόδα.

Αν το νερό είναι άσβεστούχο, διπλασιάζετε ή τριπλασιάζετε την ποσότητα της σόδας.

Ύστερα, αφού τα στίψετε καλά, τα ξαναβάζετε σε λίγο νερό με σόδα και λίγο άσπρο σαπούνι που να έχετε βουτήξει προηγουμένως σε λίγο ζεστό νερό. 'Αν δεν θέλετε να το κάμει αυτό βουτήξετέ τα μέσα σε χλιαρή σαπουνάδα. Ζουπήξέτέ τα και ξεπλύντε τα με πολλά χλιαρά ή κρύα νερά (το τελευταίο πρέπει να είναι όπωσ-δήποτε κρύο). Στίψτε τα και απλώστε τα να στεγνώσουν. Θα έχετε τότε καθαρά και μαλακά μάλλινα άσπρόρροχα.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΜΑΓΙΟ ΝΤΕ ΠΙΕΣ

Ο καιρός για τα μπάνια έφθασε πιά. Λαχταράτε να παραδώσετε το κορμί σας στον υγρό έναγκαλισμό της θάλασσας και να χαρτίτε κατόπιν τη ζεστή θωπεία του ήλιου, ξαπλωμένη στη μαλακή άμμουδιά. Αλλά για να χαρτίτε το μπάνιο σας σ' όλη του την πληρότητα είναι ανάγκη να είσθε ντυμένη ανάλογα με την περίσταση. Γιατί οι κοινωνικοί τύποι απλώνονται και φθάνουν έως τις πιο απλές χαρές της ζωής. Και όπως πρέπει να είσθε κατάλληλα ντυμένη στο δρόμο, στο σπίτι ή στην εργασία, έτσι πρέπει να είσθε κατάλληλα «γδυμένη» όταν κάνετε το μπάνιο σας.

Το μαγιό που σας δίνουμε είναι πολύ της μόδας. Αν τηρήσετε ακριβώς τις οδηγίες μας και προσέξετε φυσικά τις διαστάσεις, που πρέπει ν' ανταποκρίνονται στις διαστάσεις του σώματός σας, τότε η χαρά σας θα είναι διπλή: Γιατί και τη φύση θα απολαύσετε και θα μπορέσετε να είσθε ταυτοχρόνως έλκυστική, γοητευτική και ώραία.

Υλικά: 65 δράμια μαλλί Πεγκουέν Ναζέρ, σέ σκούρο πράσινο χρώμα, 2 δελόνες Νο 2 και 1 μέτρο λάστιχο.

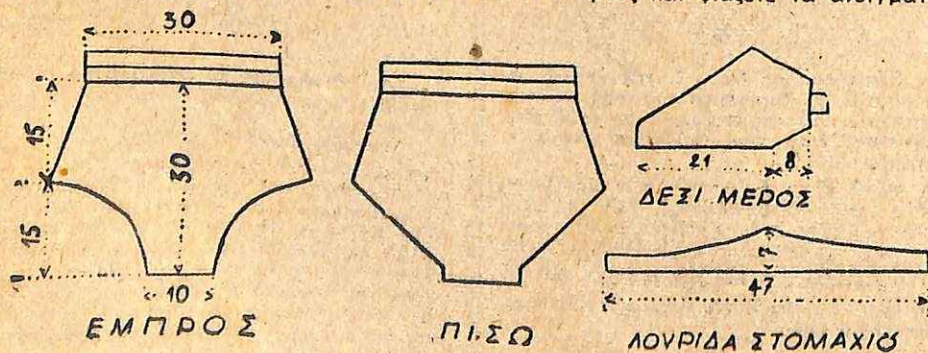
Πλέξι: 1ον) Ζερσέ (1 σειρά ίσια, 1 σειρά ανάποδη). 2ον) Λάστιχο μιά και μιά (1 π. ίσια, 1 π. αν.). 3ον) Πουάν Μους (πάντα στην ίσια). 4ον) Λάστιχο αγγλαίς (1η σειρά 1 π. ίσια, 1 ριζίμο, 1 π. περαστός στην ανάποδη (άπλετος), 2 π. μαζί στην ίσια, που σχηματίζονται με το ριζίμο και τον άπλετο π. της προηγούμενης σειράς. Η δεύτερη αυτή σειρά επαναλαμβάνεται πάντα.

ΚΥΛΟΤΑ

Εμπρός

Αρχίζετε από τον καβάλο. Πιάστε 33 π. και πλέξετε αγγλικό λάστιχο. Στα 6 εκατ. από την αρχή, προσθέστε σε κάθε πλευρά από 1 π. κάθε 6 σειρές (2 φορές) 1 π. κάθε 4 σειρές (3 φορές), έπειτα κάθε 2 σειρές 1 π. (12 φορές), 2 π. (6 φορές) και 3 π. Έπειτα κόψετε 1 π. από κάθε πλευρά κάθε 1 εκατ. και 3 χιλιοστά (10 φορές). Σε απόσταση 30 εκατοστών από την αρχή, εργασθείτε με ζερσέ, μοιράζοντας 24 ανοίγματα και πλέκοντας τα ριζίματα χωριστά, για να επιτύχετε 102 π. Πλέξετε 2 1/2 εκατοστά, 1 σειρά ανάποδη στην καλή, άλλα 2 1/2 εκατοστά ζερσέ και κόψετε.

Πιάστε 33 π. και πλέξετε αγγλικό λάστιχο. Στα 2 εκατοστά ύψους, προσθέστε από 1 π. σε κάθε πλευρά, κάθε 6 σειρές (2 φορές), κάθε 4 σειρές (10 φορές) και έπειτα κάθε 2 σειρές: από 1 π. (16 φορές), από 2 π. (3 φορές). Έπειτα κό-

ψετε 1 π. από κάθε πλευρά κάθε 1 εκατ. 3 χιλ. (10 φορές). Τελειώστε όπως και το εμπρός.

Συναρμολόγησι: Κάμετε τις πλαϊνές ραφές. Γύρω στο άνοιγμα για τα πόδια ράψτε μια λουρίδα πλεγμένη με πουάν μους, πλάτους 5 εκατ. Φιάξτε τη ραφή του καβάλου. Στη ζώνη κάνετε ένα στρίψιμο γυρίζοντας το στην ανάποδη σειρά και περάσετε το λάστιχο.

ΣΟΥΤΙΕΝ—ΓΚΟΡΖ

Δεξιά πλευρά: Πλέκεται κάθετα και αρχίζει από τις μύτες της πλάτης. Πιάστε 4 π. Πλέξετε 10 σειρές μους και αφήστε τους πόντους να περιμένουν. Στη δεξιά ούγία, σηκώστε 5 π., πλέξετέ τους με 4 σειρές αγγλικό λάστιχο και περάστε δεξιά στη δελόνα τους π. που περιμένουν. Πλέκετε πάντα τους 4 π. της άκρης με πουάν μους και φιάξτε τα ανοίγματα

στα λάστιχα, πριν από τους π. αυτούς. Φιάξτε τα από 1 π. κάθε 6 σειρές (11 φορές), κάθε 4 φορές (11 φορές) και κάθε 2 σειρές (16 φορές). Πλέξετε ευθεία 4 σειρές, έπειτα κόψετε άριστερά: 1 π. κάθε 4 σειρές (2 φορές). Κόψετε τότε δεξιά από 1 π. κάθε 6 σειρές και ταυτοχρόνως συνεχίστε να κόβετε άριστερά από 1 π. κάθε 4 σειρές (10 φορές). Πλέξετε ακόμη 2 σειρές και κόψετε πλέκοντας τους π. 2 με 2 (3 π. μετρώντας τα ριζίματα). Σηκώστε πάνω στους 12 κλεισμένους π. 16 π. Πλέξετε τους 12 πρώτους π. με λάστιχο 1)1 και τους 4 τελευταίους π. με πουάν μους. Κόψετε στη 10η σειρά. Κόψετε την άριστερη πλευρά προς την αντίστροφη κατεύθυνση, αλλά αφού κόψετε τους πόντους φιάξτε μια ραφή με τη δεξιά πλευρά.

Λουρίδα για το στομάχι: Πιάστε 160 π. Πλέξετε 2 εκατ. ζερσέ, 1 σειρά ανάποδη σε καλή, έπειτα πλέξετε με ζερσέ 2 εκατ. Κόψετε 22 π. από κάθε πλευρά, έπειτα κάθε 2 σειρές: 14 π., 10 π. (2 φορές), 8 π., 3 π. (4 φορές), 2 π. (2 φορές).

Συναρμολόγησι: Ένώστε με ραφή τη λουρίδα στη βάση των δυο κομματιών του σουτιέν. Διπλώστε ένα στρίψιμο πάνω στην ανάποδη σειρά και περάστε μέσα λάστιχο. Φιάξτε στην κάθε άκρη της λουρίδας μια θηλειά. Φιάξτε 2 κορδόνια 8 εκατ. με 7 κλωστές μαλλί. Ράψτε τα στις μύτες των 2 κομματιών του σουτιέν και περάσέ τα μέσα στις θηλειές, σταυρώνοντάς τα στην πλάτη. Τελειώστε με ένα φιόγκο δεμένο σε απόσταση 2 εκατ. από την άκρη.

ΣΤ'

Η χριστιανική θρησκεία, όσο ήτανε περαιομένη σε μικρό κύκλο πιστών στους πρώτους αιώνες της ζωής της, μπορούσε να κρατήσει ψηλά τα ήθικα της ιδανικά. Όσο όμως ξαπλωνότανε περισσότερο και κυρίως άφθου έγινε θρησκεία του κράτους, δρέθηκε υποχρεωμένη να προσαρμόζεται διαρκώς με τις εξωτερικές συνθήκες της ζωής και μπροστά στον κίνδυνο να ξεφασιστή, έθυσιασε το ένα μετά το άλλο τα περισσότερα ιδανικά της.

Στις αρχές του Μεσαίωνα έτσι ήτανε οργανωμένη η οικονομική ζωή, ώστε ήτανε απαραίτητη για την παραγωγή των αγαθών ή υπαρχε μιάς πολυάριθμης τάξεως ανέλευθρων εργατών (των δουλοπαροίκων). Κι' η θρησκεία αναγκάστηκε ν' αναγνωρίσει αυτό το σύστημα.

Κάθε άγροικία, κάθε φεουδαρχικός πύργος, αποτελούσαν με τα χωράφια και τα δάση τους ένα μικρό οικονομικό κέντρο, όπου οι κάτοικοι έπρεπε να φκιάνουν οι ίδιοι δτι τους χρειαζότανε. Ο άρχοντας κάθε περιοχής ήτανε ο κύριος των δουλοπαροίκων του, κύριος και της εργασίας τους και της ζωής τους. Μιά παλιά παροιμία του καιρού εκείνου εκφράζει επιγραμματικά αυτή την εξάρτησι των δουλοπαροίκων από τον άρχοντα: «Είναι δουλοπαροίκος μου, μπορώ να τον δράσω ή να τον ψάσω». Το αγγλικό έθιμικό δικαίο του 13ου αιώνα λέγει: «Ο δουλοπαροίκος δεν μπορεί να κατέχει τίποτα» δεν ξέρει τί δουλειά θα κάνει κάθε πρωί, μπορεί να φάγη έυλο, να διωχθή ή να φυλακιστή από τον άσένη του» δεν έχει άλλη θέλησι παρά του άσέντη του κλπ.».

Η Εκκλησία μπορούσε να ισχυρίζεται πως είχε κατασκήνησι τη δουλειά και πως έγινε το καταφύγιο των φτωχών και άδικημένων» όμως τα όργανα της, οι δεσποτάδες ή οι παπάδες, άσκούσαν τα ίδια κυριαρχικά δίκαια απέναντι των δουλοπαροίκων, όπως και οι λαϊκοί άρχοντες. Η τύχη δηλ. των δουλοπαροίκων στα μοναστήρια δεν ήτανε καλύτερη από των δουλοπαροίκων της ίππωνσύνης.

Η δουλοπαροικία διαφέρει σε τούτο από τη δουλειά. Το δούλο μπορούσε να τον αγοράσει και να τον πουλήσι ή άφέντης του» μπορούσε να τον πιάσι αιχμάλωτο στον πόλεμο και να τον κάνει δούλο του. Ο δουλοπαροίκος όμως ήτανε άναπόσπαστος από το χτήμα που γεννήθηκε κι' όταν το χτήμα αυτό το κυριεύε με πόλεμο άλλος άφέντης ή το πουλούσε ο ίδιος χτήτης του σε άλλον άφέντη κι' οι δουλοπαροίκοι περνούσανε στη άλλα χέρια μαζί με τα χωράφια, τα δάση, τα χωριά, τα πηγάδια κλπ.

Αφού, λοιπόν, δεν μπορούσε κανείς ν' αγοράσει στο παλάσι δουλοπαροίκους, έπρεπε να τους φυλάη καλά, γιατί ή δουλειά τους ήτανε απαραίτητη και στη γεωργία και στη βιοτεχνία. Τα μοναστήρια ήταν πολύ πλούσια και τους χρειαζότανε πολλοί δουλοπαροίκοι. Και γι' αυτό είχανε πάρει σοβαρά μέτρα άναφορικά με το γάμο των ανθρώπων τους. Τα μοναστήρια του αυτού τάγματος κάνουνε κουμπιερές άναμεταξύ τους σε ίσον αριθμό δουλοπαροίκων, ώστε ούτε ή άναλογία άρσενικών και θηλυκών να γαλάη, ούτε πάλι να παντρεύονται άνευέσθ τους οι δουλοπαροίκοι κάθε μοναστηριού για να μην έκφυλίζονται. Κ' έπρεπε οι άπόγονοι να είναι χερσάθιοι. Το ίδιο κάνανε και οι λαϊκοί ήγεμόνες: θα σου δώσω ένα δουλοπαροίκο για γάμπρο ή νύφη, αλλά θα μου δώσης έναν άλλον άρσενικόν ή θηλυκόν! «Αν ό άλλος άφέντης δεν έδινε άντικαταστήτη, τότε έπρεπε να πληρώνη φόρο στον πρώτον» είδεμυ αυτός ο πρώτος είχε το δικαίωμα να άρπάξη διά της βίας τη γυναίκα που έδωσε και μαζί μ' αυτήν και τα μισά παιδιά μου δε λοναριότανα μπροστά στην άγιοτήτητα της ιδιοκτησίας.

Άρσενικοί λοιπόν και θηλυκοί δουλοπαροίκοι είχανε την ίδια μοίσα. Και συνέβαινε τούτο το παράδοξο: ή δουλειά της γυναίκας ήτανε πιο περιζήτητη από τη δουλειά του άντρός. Γιατί οι γυναίκες κάνα-

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

νε τις πιο πολλές και τις πιο βαρείες δουλειές του άρχοντικού. Οι πυργωδεσποτες, λαϊκοί κι' εκκλησιαστικοί, είχανε στα σιφλίκια τους, στους πύργους και στα μοναστήρια, μεγάλα εργαστήρια, όπου συχνά έως 300 γυναίκες κλώθανε το νήμα, ύφαιναν, ράβανε και κεντούσαν. Το μαλλί και το λινάρι το προμήθευε πάλι ή δουλειά των γυναικών. Αυτές κούρευαν τα πρόβατα και βερζιζαν τις φούτες του λινιριού.

Σ' αυτά τα εργαστήρια δούλευαν οι γυναίκες από την άνατολή ως το βασίλειμα του ήλιου — γιατί πολύ άργότερα, στα τέλη του μεσαίωνα, χρησιμοποιήσανε τεχνικό φως, ώστε να δουλεύουνε και τη νύχτα. Η άμοιβή τους ήτανε μόνονα το φαγι τους κι' αυτό λίγο, ή όταν δεν τους δινανε φαγι, τις πληρώνανε μιά πεντάρα για τη συντήρησι τους.

Μιά έπιστάτισσα, που συνήθως ήταν ή πυργωδεσποίνα διέθυνε τη δουλειά τους. Υπήρχαν σχεδίστριες που φκιάνανε τα πρότυπα των κεντημάτων, που βάσανε στις φορεσιές άντρών, και γυναικών» υπήρχαν νταντελίστρες και κορδελίστρες, που φκιάνανε νταντέλες και μεταξωτές κορδέλες για τους άντρες και για τ' άλλα. Ο,τι φκιάνανε δεν προσριζότανε μόνονα για τον άφέντη και τη φαμίλια του, παρά και για τους άκολουθους του, που τον συνοδεύανε στις κονταρομαχίες και στις έπισημες γιορτές, καθώς και για τους έγγενεις, που κονεύανε στο άρχοντικό. Έτσι στα εργαστήρια των γυναικών ή δουλειά δε σταματούσε ποτέ.

Σ' αυτές τις δουλειές βοηθούσανε κι' οι πυργωδεσποίνα κι' οι θυγατέρες τους. Το να κλώθει και να γνέθι μιά γυναίκα το θεωρούσανε τότε για τη μεγαλύτερη άρετή της. Συχνά βρίσκει κανείς στα έπιτάφια επιγράμματα των γυναικών του Μεσαίωνα αυτόν το λόγο: «Ήτανε εύσεβης και έκλωθε»!

Πολύ βαρύτερη από τη δουλειά των εργαθριών ήτανε ή δουλειά των χωραφιών. Έκει οι γυναίκες δουλεύανε όχι μόνονα για τον άφέντη τους, παρά και για τη δικιά τους την οικογένεια. Πριν έξευρεθώ ο νερόμυλος, οι γυναίκες άλέθανε το σιτάρι με τα χέρια τους» γυρίζανε δηλαδή τη μυλόπετρα οι ίδιες. Έπίσης κουβαλούσανε για τα γιγαντιαία τζάκια του πύργου μεγάλα κομμάτια έυλα» άνεδάσανε το νερό στον πύργο με μεγάλους κουβάδες από στα πηγάδια της αυλής ή την έξω πηγή. Καθαρίζανε και συγκοιζαν» την κουζίνα και τα δωμάτια και κάνανε μαζί και τις δουλειές του σταύλου και των κήπων. Μαγειρεύανε, σερβίριανε στο τραπέζι και υπηρέτουσανε την πυργωδεσποίνα και τα κορίτσια της. Έπί πλέον υπηρέτουσανε και τους άντρες του πύργου: βοηθούσανε τον άφέντη τους και τους ξένους του να ντυθούν, να ξεντυθούν, τους έτοιμάσανε το μπάνιο τους, τους φέρνανε τα έσώρρουχά τους — κι' όταν ό άφέντης ή οι ξένοι τους γουστάρανε οι γυναίκες, τις οδηγούσανε στην καμάρια τους. Στα τέλη του Μεσαίωνα αυτό το συνήθειο είχε γίνει δικαίωμα κάθε φιλοξενομένου.

Έτσι τα εργαθήρια, που δουλεύανε οι

δουλοπαροίκες κατόντωναν με τών καιρό χαρέμια των ήγεμόνων και των ίπποτών. Και το περίφημον «δικαίον της πρώτης νυκτός», ίσχυε παντού κι' άς μην ήτανε γραμμένο πουθενά.

Η κακομοίρα ή δουλοπαροίκα ήτανε συγχρόνως σκλάβος της δουλειάς και σκλάβος της ήδονής. Η άνηθικότητα είχε πάρει άμέτρητες διαστάσεις, ενώ ή δυστυχία του λαού αύξανε άκατάπαντα έξ αιτίας των άτελειών των πολέμων, τοπικών, έξωτερικών ή έμφυλιών. Κυρίως οι τυχοδιωκτικές στανροφορίες συντελέσανε για την έσχατη έκλυσι των ήθών και για τη γενική παρακμή στον Μεσαίωνα. Από τη μιά μεριά λείπανε πολλά χρόνια από το σπίτι τους και πολύ φυσικά οι γυναίκες το ρίχνανε έξω κι' από την άλλη, όταν γυρνούσανε κάτωτε, φέρνανε στο σπίτι τους την πολυτέλεια και τις άκολασίες της Άνατολής.

Οι μισθοφορικοί στρατοί σέφνανε πίσω τους δλάκερα κοπάδια γυναίκες, που όλο και πληθαίνανε. Γιατί, όπου πατούσανε το πόδι τους αυτοί οι μισθοφόροι, σφάζανε τους άρσενικούς και διάζανε τις γυναίκες — κι' όταν ήταν νέες και ώραίες, τις παίρνανε μαζί τους: τις ντύνανε πολυτελέστατα και τις τραδούσανε μαζί τους καβάλλα στα άλλα ή μέσα σε καρότσες ή φορείας. Οι παλλακίδες των λαίκων και των εκκλησιαστικών άρχόντων τότε συνοδεύανε στις «διαίτες» (σύνοδοι Γερμανών άρχόντων), στα συνέδρια, στον πόλεμο. Τετρακόσιες κοπέλλες καβαλλάρισες κι' όχτακόσιες πεζολάτισσες άκολουθούσανε τον Ισπανό δούκα της Άλβας, όταν μπήκε για διοικήτης στις Κάτω Χώρες.

Οι περισσότερες απ' αυτές τις «περιπλανώμενες δεσποινίδες» άκολουθούσαν τους ήγεμόνες και τους πολεμιστάδες είτε διά της βίας, είτε από πείνα. Όχι όμως όλίγες άκολουθούσαν από έρωτα τους άγαπητικούς των. Κι' όσο και να είναι τα τραγούδια της εποχής αυτής λιγάκι άξεστα, διακρίνει κανείς μέσα σ' αυτά τον άληθινόν έρωτα. «Όταν ο τραγουδιστής μιλή για τη «γενοαία του φίλη», πρέπει να θαυμάσουμε την πραγματική γενοαϊότητα αυτών των απαλλωμένων γυναικών τόσο περισσότερο, όσο ξέρουμε πως αυτοί οι περιπλανώμενοι άντρες και γυναίκες και κυρίως οι άντρες, ήταν άνθρωποι εκτός νόμου και εκτός τιμής!

Ο ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟΣ ΡΟΛΟΣ

Η Γαλλία ήθοποιός του κινηματογράφου Έντβίλ Φεγιέρ σημείωσε πραγματικό θρίαμβον στο φίλμ «Κυρία με τας Καμελίαν», ύποδυμένη το ρόλο της Μαρ-γαρίτας Γκατιέ. Ένας κριτικός έγραψε πως «ή Έντβίλ Φεγιέρ έδειξε να πεθαίνει καλλίτερα από κάθε άλλη». Έπί τη ευκαιρία υπενθυμίζεται ότι ο ρόλος της Μαρ-γαρίτας Γκατιέ είναι ο δημοφιλέστερος ρόλος μεταξύ του κόσμου των καλλιτεχνών, αλλά και του κοινού. Από την πρώτη δημιουργία του ρόλου αυτού από την Γαλλία ήθοποιόν κυρία Ντός, στα 1852, ή συγκινητική μορφή της ηρώιδος του Δουαί ενσαρκώθηκε από 2986 καλλιτέχνιδες τόσο λυρικές όσο και δραματικές, γιατί το πασιγνωστό μελόδραμα του Βέρντι, ή «Τραδιότα» δεν είναι τίποτα άλλο παρά «Η κυρία με τας Καμελίαν» μεταποιημένη. Οι δύο μεγαλύτερες έρμηνευτριες της έρωμένης του Αρμάνδου Ντυβάλ υπήρξαν ή Σάρα Μπερνάρ και ή Έλεονόρα Ντούζε. Αργότερα την υποδύθησαν ή Τζέιν Χάντιγκ, ή Αίμι Τεσσαντιέ, ή Άδελίνα Παττί, ή Φάνυ Χέλντι, ή Βίνα Μποσού, ή Μαντελν Σορία κ.λπ. Στον κινηματογράφο καλλίτερες Μαργαρίτες υπήρξαν ή Γκρέτα Γκάρμπο, ή Υθόν Πρεντάν και τώρα ή Έντβίλ Φεγιέρ.

Την Μαργαρίτα Γκατιέ υπέδυσθ και μιά μικρή ήθοποιός, ή Φλόρενς Νίλλς και ένας Κινέζος: ο Μεί Λαγκ Φάνγκ. Ακόμη και παραδίες της παίχθηκαν, από τις όποιες ή ώραϊότερη ήταν εκείνη που παίχθηκε στην Τουλόνη της Γαλλίας με τον διάσημο Γάλλο κομικό Ραιμού. Στην αρχή όλοι έλυσαν. Μάς στο τέλος οι ήθοποιοί παρενόθησαν τόσο από το κείμενο και έπαιξαν τόσο δραματικά, ώστε τα γέλια δεν άργισαν να μεταβληθούν σε δάκρυα!

Λευκό σπέρ φορεματάκι, κατάλληλο για την πλάζ, που έχει λανσαρισθεί από αμερικανικό ραπτικό οίκο. Έμπρός κλείνει με κορδελάκι περαστό μέσα από τρυπούλες, σε κανονικές αποστάσεις. Το κορσάκι χα-

μηλώνει όπισω στη μέση, αφήνοντας ελεύθερη και ανοικτή ολόκληρη την πλάτη. Μιά φαρδεϊά ντραπέ ζώνη συγκρατεί το πλάτος έμπρός από κορσάκι και στη φούστα και δένει προς τα πίσω σε φιογκό.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ ΑΛΛΑ ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΔΕΝ ΒΡΗΚΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ, ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΕΙΧΕ ΠΛΑΣΕΙ Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑ, ΚΑΙ ΧΩΡΙΣΕ. Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΠΑΦΕ ΝΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΗ ΤΗΝ ΕΣΩΣΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ένα ωραίο αισθηματικό διήγημα

Η Λορέττα άκουμπισμένη στην κουπα-στη κύτταζε το λιμάνι που χάνονταν στο βάθος. Ο καιρός ήταν δημοφής και μικρά άσπρα κομματάκια έτρεχαν πάνω στη γαλάζια απεραντώσυνή του Ωκεανού. Τώρα που διέκοπτε κάθε σχέση με το παρελθόν κι άρχιζε μία καινούργια ζωή, η Λορέττα ήθελε να ξαναθυμηθεί για λίγες στιγμές, τι άφησε πίσω της.

Έφτιαξε με το χέρι της τα μαλλιά της, και σήκωσε το γιαντά του πανωφοριού της. Ο άνεμος μαστίγωνε το παιδικίσιο πρόσωπό της, που είχε διατηρήσει, έπειτα από έννεα χρόνια συζυγικής ζωής, όλη του τη φρεσκάδα. Ναι, ο Άλαιν... Η Λορέττα τον ξανάβλεπε, μπροστά της: Το βλέμμα του, οι κουβέντες του, είχαν κάτι το συγκρατημένο. Αυτό την είχε γοητεύσει. Το ευγενικό του ύφος, το λίγο υπερήφανο. Τον είχε αγαπήσει ίσως... Μά εκείνος; Όχι. Είχε μείνει πάντοτε ψυχρός κι επιφυλακτικός. Ακόμα και οι τρυφερές του κουβέντες έμοιαζαν με εντολές προς το χρηματιστήριο.

Έπειτα από μάταιες προσπάθειες να δημιουργήσει μαζί του μία ατμόσφαιρα θερμότητας, η Λορέττα έδγαλε το συμπέρασμα:

«Έτσι θά'ναι ο χαρακτήρας του», έσκέ-εθηκε. Ο Άλαιν δεν είναι αισθηματικός. Μά γιατί τον είχε παντρευτεί; Από υπερηφάνεια και για να εξασφαλίσει μιάν άνετη ζωή.

Τον ξανάβλεπε μπροστά της ψηλό, αδύνατο, με άμεμπτες πάντοτε φορεσιές και με την μανία του για την ακρίβεια σε κάθε πράγμα. Δεν ζούσε παρά για τα χρήματα.

Ω, χρήματα κέρδιζε πολλά. Και της έκανε άφθονα δώρα. Η Λορέττα είχε δύο γούλινα πανωφόρια, ακριβά κοσμήματα, τρία αυτοκίνητα. Κι όμως δεν ήταν ευτυχισμένη. Κάτι της έλειπε. Της έλειπε ο έρωτας.

Όταν, μην αντέχοντας άλλο, του μίλη-σε για διαζύγιο, ο Άλαιν ούτε μία στιγμή δεν φάνηκε πως συγκινήθηκε.

— Όπως θέλεις, χρυσή μου. Δεν μπο-ρώ να σε κρατήσω με τη βία...

Και βγήκε από το σαλόνι, ψυχρός όπως πάντοτε, χωρίς να προσθέσει άλλη λέξη.

Κατά το χρόνο της εκδόσεως του δια-ζυγίου η Λορέττα είχε γνωρίσει τον Μπρού-νο, τον Μπρούνο, με τον οποίο ταξίδευε τώρα. Είχε συνδεθεί μαζί του και πήγαιναν τώρα να παντρευτούν στην Αμερική.

Καλή τύχη, της είχε πη ο Άλαιν την τελευταία φορά που είχαν συναντηθεί. Σου εύχομαι να βρης την ευτυχία που δεν μπόρεσα εγώ να σου χαρίσω.

Η Λορέττα γέλασε λίγο νευρικά. Θα-λεγε κανένας πως ο Άλαιν μιλούσε προς το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας του. Η Λορέττα άναρωτήθηκε αν θα τη φιλού-σε. Της είχε σφίξει απλώς το χέρι.

— Θα κρυσώ, σκέφθηκε.

Ο Μπρούνο θα την περίμενε στο μπάρ. Έπρεπε έξ' άλλου να πάη στην καμπίνα της και να τακτοποιήσει τα πράγματά της.

Στάθηκε για να τον παρατηρήσει. Στε-κόταν άρθιος μπροστά στο μπάρ κι έ-φερε ένα ποτήρι στα χείλη του. «Τι υπέ-ροχος άντρας!» σκέφθηκε. Κάθε φορά που τον έβλεπε δεν μπορούσε να μην αισθαν-θή ένα ρίγος θαυμασμού. Τα μαλλιά του ήταν τόσο καστανά όσο του Άλαιν ήταν ξανθά. «Σε λίγες μέρες θα είναι ο άντρας μου», σκέφθηκε. Κι ήταν περίεργο. Ήταν περίεργο να σκέπτεται ότι ως το τέλος της ζωής της θα είχε τον Μπρούνο κοντά της. Ένα ερωτικό κύμα την πλημμύρισε. Μία πόρτα έκλεινε προς το παρελθόν, μία άλλη άνοιγε προς το μέλλον. Η Λορέττα ένοιωσε ένα μικρό ήλιγγο. Έκανε ένα δη-μα. Έκείνος την είδε κι ήρθε προς το μέ-ρος της. Έσφίξε τα χέρια της μέσα στα δικά του. Το φωτεινό του χαμόγελο απε-κάλυπτε δυο σειρές από κατάλευκα δόντια.

«Υστερ' απ' το φαί η Λορέττα και ο Μπρούνο ξαναγύρισαν στην καμπίνα τους. Ήταν κουρασμένοι κι ήθελαν να ξεπλώ-σουν νωρίς. Η Λορέττα πέταξε την τσάν-τα της πάνω στο κρεβάτι κι έτοιμαζόταν ν' ανοίξη το ντεσεαίρ της, όταν κάτι τρά-δηξε την προσοχή της. Ήταν ένα μικρό μπουκέτο από κόκκινα τριαντάφυλλα. «Τι ευγενικός που είναι», σκέφθηκε. «Ο Ά-λαιν δεν θα το σκεπτόταν ποτέ».

Εκείνη τη στιγμή έμπαινε ο Μπρούνο. Η Λορέττα πήγε προς το μέρος του κι έκρυψε το κεφάλι της μέσα στο στήθος του.

— Ευχαριστώ... μουμούρισε. Τίποτε δεν μπορούσε να μου κάνει μεγαλύτερη ευχαρίστησι απόψε.

Ο Μπρούνο κύτταζε τα λουλούδια, πλη-σίασε, άγγιξε με το χέρι του τα μαδιά πέταλά τους και εσφίκα έσκασε στα γέλια.

— Είμαι άσυγχώρητος, είπε. Άσυγχώ-ρητος, που δεν σκέφθηκα να...

— Άσυγχώρητος... Γιατί;

— Πρέπει να σου ομολογήσω ότι αυτά τα λουλούδια δεν προέρχονται από μένα.

— Δεν προέρχονται από... είπε η Λο-ρέττα απογοητευμένη.

— Όχι, χρυσή μου... Πήγε κι' εκείνη κονά στα λουλούδια. — Μά ποιος μπορεί να τάζει; — Δέν έχουν έπισκεπτήριο. — Ίσως ο καπετάνιος, είπε ο Μπρούνο γελώντας. Παρετήρησα ότι όλο έσένα κύτ-ταζε στο τραπέζι. Πρέπει να του πω ότι εί-μαι ζηλιάρος.

Την ξαναπήρε στην άγκαλιά του και βάλθηκαν να γελούν μαζί...

Δέν τάχε στείλει ο καπετάνιος τα λου-λούδια. Το ώμολόγησε ο ίδιος στη Λορέτ-τα όταν εκείνη πήγε να τον ευχαριστήσει. Έπρεπε λοιπόν να συμπεράνη ότι στο κα-ράβι δρισκόταν κάποιος άγνωστος θαυμα-στής της.

Την άλλη μέρα δόθηκε χορός στο κα-ράβι. Η Λορέττα χόρεψε, ήπιε σαμπάνια, διασκέδασε. Όταν άργα τη νύχτα γύρισε στην καμπίνα της κουρασμένη, το πρώτο πράγμα που αντίκρισε ήταν ένα μικρό μπουκέτο τριαντάφυλλα πάνω στο κρεβά-τι. Καί τούτη τη φορά το μπουκέτο δεν είχε έπισκεπτήριο...

— Δέν μ' αρέσει καθόλου αυτή η ιστο-ρία, είπε ο Μπρούνο συμφωνώντας.

— Δέν βλέπω τίποτα το κακό σ' αυτό, είπε η Λορέττα. Έξ' άλλου τι θέλεις να κάνω εγώ;

Την τρίτη μέρα τα λουλούδια συνωδευ-όντουσαν από ένα σημείωμα. Η Λορέττα δεν ήξερε τον γραφικό του χαρακτήρα. Ή-ταν ένα ερωτικό γράμμα, που άρχιζε έτσι: «Σε σένα που αγαπώ...».

— Αυτό είναι απαράδεκτο! φώναξε ο Μπρούνο. Αν τον είχα μπροστά μου αυ-τόν τον παληάνθρωπο...

Ήταν πράσινος από το θυμό του και δημάτιζε γρήγορα μέσα στην καμπίνα. Είχε στιγμές που γινόταν πρόστυχος.

— Αν τον είχα μπροστά μου...

Η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

— Δεν είσαι παρά μία παλιογυναίκα, της είπε φωνάζοντας.

Η γυναίκα μόδα ένοιε να καταπλήξει τον κόσμο με την πρωτοτυπία της. Στην 'Αμερική — δεκάδες πουνά — άλλου δεν θα μπορούσε να γίνει αυτό! — οι σχεδιαστές γυναικείων καπέλων έφτιαξαν αυτά τα περίεργα μοντέλα που βλέπετε στη δημοσιευμένη φωτογραφία. Οι σχεδιαστές των εξωφρενικών... χαριτωμένων αυτών καπέλλων ισχυρίζονται ότι συνέλαβαν την ιδέα όταν επισκέφθηκαν μιάν έκθεση πουλερικών. «Άλλωστε υποστηρίζουν ότι αστα γυναικεία κεφάλια πηγαίνει ο,τιδήποτε!»

ΛΙΓΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

(Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα)

— Κάποιος θέλει ν' άστειευτή, είπε η Λορέττα για να τον καλύψει. Δεν μπορεί παρά νάναι άστειό. Δεν ξέρω κανένα στο καράβι...

★
Ήταν φανερό πως ο άγνωστος είχε βαλθεί να της χαλάσει το ταξίδι της. Ο μνηστήρας της γινόταν όλο και πιο κατσούφης και σιωπηλός. Η Λορέττα τον έπιανε πολλές φορές στο τραπέζι να παρατηρή έναν-έναν όλους τους έπιδατες.

Τα γράμματα γινότουσαν όλο και πιο μεγάλα. Τα μπουκέτα πολλαπλασιάζοντουσαν. Τώρα ο άγνωστος της έστελνε δύο την ημέρα. Οι καμαρώτοι δεν ήξεραν τίποτα. Κανένας δεν ήξερε τίποτα. Η Λορέττα έπαψε να δείχνει στον Μπρούνο τα γράμματα για να μην τον κάνει να υποφέρει. Αυτό εξώργισε ακόμα περισσότερο τον Μπρούνο...

— Είναι στιγμές που αναρωτιέμαι, αν δεν είσαι συννενομένη μαζί του! ούρλιαξε. Άλλοιώς δεν θα μπορούσε να στέλνει τα λουλούδια και τα γράμματα! «Αν τον πιάσω θα του σπάσω τα μούτρα!»

Γιατί τα λέει αυτά; μουρμούριζε η Λορέττα. Πώς μπορώ να ξέρω;...

— Ξέρεις ποιος είναι! Βάζω το χέρι μου στη φωτιά! Ίσως, μάλιστα τον ένε- θάρρυνες... Του έδωσες... Ω, αν ήμουν βέβαιος...

— Ξέρεις καλά ότι δεν μένω ούτε μιά στιγμή μόνη μου... Πότε θα μπορούσα...

— Είναι περίεργο, σκεπτόταν. Άγαπάς έναν άντρα και κατά βάθος δεν τον ξέρεις. Μέσα της τώρα κάτι είχε σπάσει.

★
Διάβαζε τα δυο καθημερινά γράμματα κρυφά σχεδόν τώρα. Στην πραγματικότητα ντροπέταν. Ο Μπρούνο γινόταν όλο και πιο ψυχρός. Μόνη, καταμεσίς στον ωκεανό, δεν είχε πια παρά αυτά τα γράμματα ενός άγνωστου, που τα τρυφερά τους λόγια την λίκνιζαν σαν ένα άριστο, απρα- γματοποίητο όνειρο. «Γιατί δεν παρουσιάζε- ται; Γιατί κρύβεται;» σκεπτόταν. Σε λί- γο θα έφτανε στη Νέα Υόρκη, τη μεγάλη πολιτεία. Η Λορέττα φοβόταν. Τί θα συνέ-βαινε; Θα γινόταν ο Μπρούνο όπως ήταν πρώτα; Θα μπορούσαν να συνεχίσουν τη ζωή μαζί; «Η... Η... Κι' ο άγνωστος θα έπαυε να την παρακολουθεί;» Η αυτό το μυστήριο θα πλανιόταν διαρκώς πάνω στη ζωή της; «Θα είναι κάποιος μανιακός, σκεπτόταν. Κάποιος μισάνθρωπος ποιη-

Προσέξτε τον εαυτό σας

ΟΛΕΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΕΣ

Μπορεί να σας φαίνεται λιγάκι από-λυτο και κάπως απόφθεγματικό αυτό, αγαπητές μου αναγνώστριες, αλλά έ-τσι είναι: έξω από μερικές, σπανιό-τατες περιπτώσεις, μεγάλων άδικιών της φύσεως, δεν υπάρχουν ά-σχημες γυναίκες. Υπάρχουν μονάχα αδιάφορες γυναίκες που αφήνουν χέρσο και άκαλλιέργητο κάτι που μπο- ρούν να εκμεταλλευθούν — και με με-γάλη απόδοσι! — τα φυσικά τους χαρί-σματα. Όκηρη, άμέλεια, αποθάρρυν-σι; Τι φταίει απ' όλα αυτά; Ίσως όλα μαζί. Κι' ακόμα η άγνοια. Γιατί μ' όλα του όλες οι γυναίκες φροντίζουν να μά-θουνε τί πρέπει και τί δεν πρέπει να κά-νουνε, ωστόσο δεν είναι πάντοτε εύκο-λο να είναι κανείς πάντοτε αντικειμενι-κός για τον εαυτό του και συμβαίνει συχνά σε πολλές γυναίκες να κάνουνε πράγματα που δεν πάνε στον τύπο τους, που ξεπερνούν τις δυνάμεις τους.

Δεν υπάρχει γυναίκα που να φροντι-ζει ικανοποιητικά, αποτελεσματικά τον εαυτό της και να μην είναι όμορφη κι' εύτυχισμένη. Συμβαίνει αυτό με σας; Ρωτήστε τον εαυτό σας κι' αν αυτό δεν συμβαίνει φροντίστε να αναθεωρήσετε το πρόγραμμά της ζωής σας και να πάρε-τε τις κατάλληλες αποφάσεις.

Πρώτ' απ' όλα: να ξέρουμε τί θέλουμε.

Κι' ύστερα: να κάνουμε ό,τι πρέπει για να το πραγμα-τοποιήσουμε.

Οι περισσότερες γυναίκες δουλεύουν και ο προϋπολογισμός τους τους άφή-νει μικρά περιθώρια για την όμορφή τους.

Το πάν είναι να μάθουν να χρησιμο-ποιούν στο μέγιστο το χρόνο και το γρήμα που διαθέτουν. Χρειάζεται όμως ακόμα να ξέρουνε καλά τον εαυτό τους και συχνά τον άγνωστο. Έννιά φορές στις δέκα, όλοι οι άνθρωποι έχουνε λα-θωμένη ιδέα για τον εαυτό τους. Κι' αυτό δεν είναι καθόλου έκπληκτικό. Η εικόνα που μας δίνει ο καθρέφτης μας είναι συνήθως άνακριδής, γιατί έμεις προσέχουμε άσυνειδήτως ώρισμένες μο-νάχα όψεις της και γιατί έλάχιστες γυ-ναίκες έχουνε στη διάθεσί μας έναν κα-θρέφτη με τρεις όψεις: μιά κανονική του-αλέτα που να μας έπιτρέπει να δούμε το κεφάλι μας αν φάς, προφίλ κι' από τη ράχη.

Κι' ύστερα μερικές γυναίκες δίνουν μεγάλη σημασία σε μερικά τους έλατ-τώματα κι' απογοητεύονται. Δεν ξέ-ρουν να τα σκιάσουν, να τα κρύψουν και ν' αναδείξουν εκείνα τα χαρακτηριστί-κτα, που αποτελούνε το ιδιαίτερό τους θέλγητρο.

Ξέρετε ότι οι περισσότερες στάρ του κινηματογράφου, που τόσο ζηλεύετε ή θαυμάζετε πάνω στην οθόνη, ξέρουν κυ-ρίως αυτό: να εκμεταλλεύονται όχι μο-νάχα τα προτερήματά τους, αλλά και τα έλαττώματά τους;

Αυτό που δίνει γοητεία σε μιά γυ-ναίκα δεν είναι τόσο η κανονικότητα των χαρακτηριστικών της όσο η προ-σωπικότητά της, ο χαρακτήρας της, η ιδιομορφία της, ο προσωπικός της άερας. Αυτό το ιδιαίτερο, το προ-σωπικό στοιχείο είναι που πρέπει να φωτισθ, να τονισθ, να καλλιεργηθ κι' ωστόσο πάρα πολλές γυναίκες αυ-τό το θάβουν, το άφανίζουν, προσπα-θώντας να μιμηθούν δουλικά, ν' αντι-γράφουν το χτένισμα της τάδε ή το μα-κιγιάζ της άλλης.

Μείνετε λοιπόν αυτή που είστε, καλ-λιεργήστε τον τύπο σας, αναδείξτε τα προσωπικά σας χαρίσματα και κάμετε να λάμψ, ή δεχωριστή σας προσωπι-κότητα, το προσωπικό σας θέλγητρο. Δεν θα μετανοιώσετε.

Λίγη ώρα αργότερα έτρωγαν σ' ένα έ-στιατόριο. Έντελως ήρεμος ο Άλαιν μι-λούσε για διάφορα πράγματα.

— Απεφάσισα ν' αφήσω για λίγον και-ρό τη δουλειά μου, έλεγε. Κουραζόμουν πολύ. Η ζωή είναι τόσο σύντομη! Τί θα-λεγεσ για ένα μεγάλο ταξίδι στον Ειρηνι-κό;

Η Λορέττα δεν άπάντησε και χαμογέ-λασε. Άργα το βλέμμα της στηλώθηκε στα μάτια του...

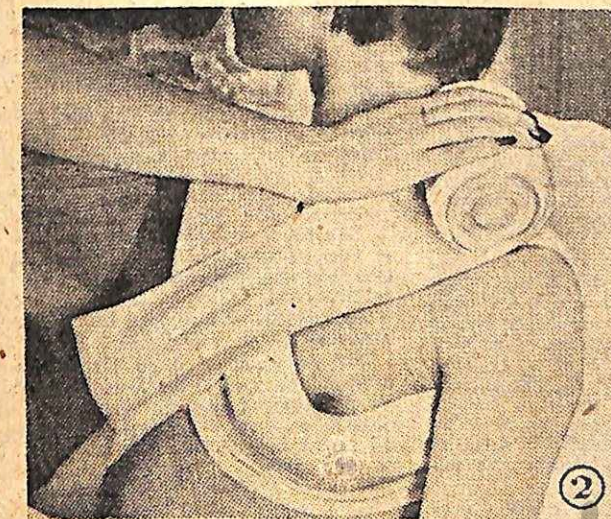
— Ω, θαρχόμουν εύχαρίστως, του έπτε. ΖΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

Πώς αποφεύγεται ή πτώσις του στήθους

ΕΝΑΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΚΑΚΟ

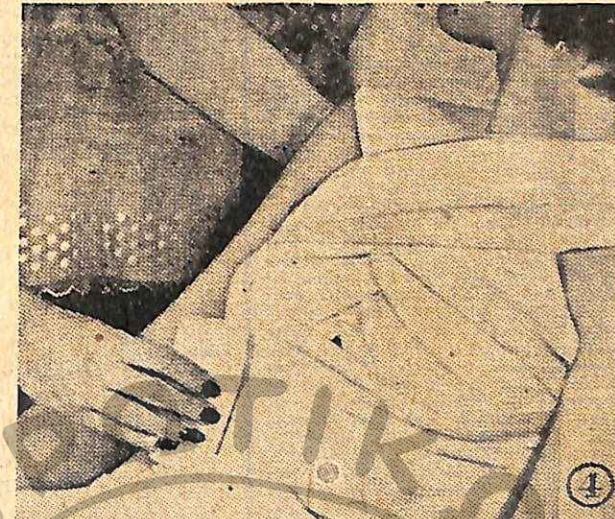
Να κάνετε τον επίδεσμο ακολουθώντας το σχήμα του στήθους συμπίεζόντάς το με πολύ φαρδιές λουρίδες από ένα στερεό αλλά και μαλακό πανί.

Κάθε λουρίδα πρέπει να σφίγγει το μέρος του στήθους, το οποίο τυλίγει ακολουθώντας προσεκτικά και με ακρίβεια πάντα το σχήμα του μαστού.

Η κάθε βόλτα πρέπει ν' ακολουθ, ακριβώς το σχήμα των μαστών και το σφίξιμο να είναι όσο πρέπει. Το πολύ σφίξιμο είναι πάντοτε βλαβερό.

Αφού γίν, το περιτύλιγμα των μαστών, θα φέ- ρουμε δύο-τρεις βόλτες τον επίδεσμο κάτω από τους μαστούς και ακριβώς στη θωρακική χώρα.

Η επίδεσις έχει τελειώσει και μοιάζει με μικρό κορσέ που φτάνει ως το λαιμό. Με τον κορσέ όμως αυτό δεν έχετε να φοβηθ, τίποτα το δυσάρεστο.

Περίληψις τῶν
προηγούμενων

Και τώρα βρίσκεται στα πόδια της Μιμι Πηλουτέ ένας υπαυργός. Ή Μιμι όμως δεν αβάνησε απλά καρμια κλίσι πρὸς τὴν πολιτική. Τὴν ἀφίνει, λοιπὸν, γιὰ νὰ μὴ στὸν ἔρωτα. Στὸν ἔρωτα τὸν ἀληθινὸ, ποὺ ἡ παρνεκὴ της καρδιά δεν ἔχει γινώρισι ἔως αὐτὴ τὴ στιγμή. Καὶ ὁ ἔρωτας αὐτὸς κρυπαίει γιὰ τὴν πρώτη φορὰ τὴν πόρτα τῆς καρδιάς της μὴ ἐμμενωστικὴ χιονισμένη νύχτα.

ΓΚΟΥΪΝΤΟ ΝΤΑ ΒΕΡΟΝΑ

Τὰ Μί-Μπλου, μετριῶνταν τώρα σὲ ἐκατοντάδες. Ὁ κάθε μαέστρος, ἀκόμη καὶ οἱ μικρότεροι, προσπαθοῦσε νὰ λανσάρῃ τὸ δικό του. Ἀλλὰ, ὁ Λίμνα ἐπαίπε τὸ κλασσικό Μί-Μπλου, τὸ πρώτο, ἐκεῖνο ποῦ εἶχε γραφῇ γιὰ τὴ θεία Μπλουέντ.

Ἀπὸ τῆ θέσι πού στεκόταν ἡ Γκράντ Ρουκίν δὲν μπορούσε νὰ τὸν ἰδῇ, γιατί τῆς ἔκρυβε τὴ θέα μιὰ στήλη ἀπὸ κουτιά μὲ

Στὸ διάστημα αὐτό, ἡ Φλορίνα Μπ
τορμαζόταν ν' ἀρχίσῃ τὸ νούμερό της.

Τὸν κυττοῦσε ὑποδουλωμένη, λίγο παρ-
μένη, ἀκούοντας τοὺς κτύπους τῆς καρ-
τῆς ποὺ θανατιόταν· ἡ καρδιά μιᾶς πε-
δούλας. Συγχρόνως ἐνοιοῖσθε κάτι σάν κ-
κία ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, μιὰ κρούη-
λεῖα γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἤ-
γι' αὐτὴν παρά ἕνα ἄγνωστος. Δὲν ἦτο
ἡ ἀλήθεια εἶναι, παρά μιὰ ὥραία ἐξήγ-

Φαντασίες πολύ μακρινές ξαναγυρίζουν
στη μνήμη της, ράκη από ξεφλούδισμένους
όνειρα σαν τριαντάφυλλα που το άρωμα
τους επέπλεε, στις φλογισμένες φλέβες
της, σελίδες έρωτος, σκόρπιες σε ώρα

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ῆς ἀρχαίας καὶ σύγχρονης Ἑλλάδας.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

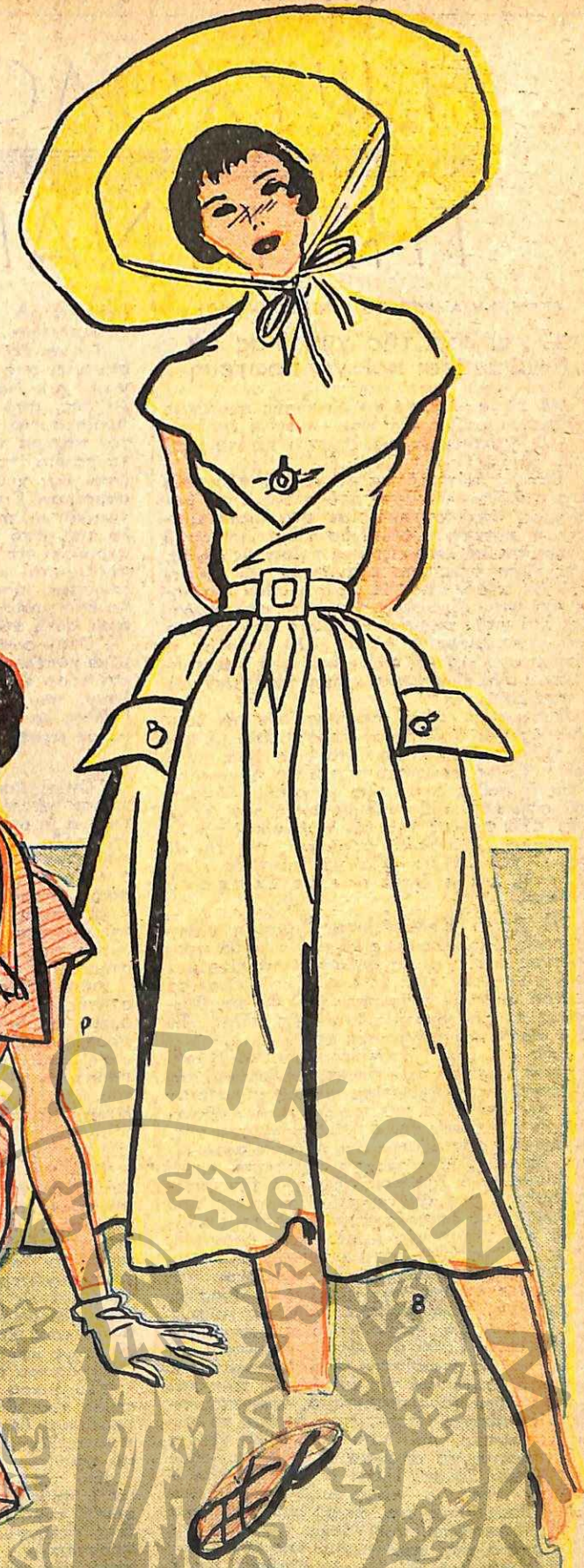
- 1.— Πολύ χαριτωμένο και όλοδρόσο καλοκαιρινό φορεμάκι από ριγιέ περκάλι, με μεγάλο πικεδένιο γιακά σε τύπο κάπας, κατάλληλο για νέα κοπέλλα. Φαρδεϊά πικεδένια ρεβέρ στολίζουν τις μεγάλες τσέπες. Κορσάζ εφαρμοστό και κουμπιά από πάνω ως κάτω.
- 2.— Φόρεμα από λευκό λινό γαρνιρισμένο με κόκκινη τρέσα. Δύο φύλλα εμπρός σχηματίζουν διπλή κουφωτή στη μέση και πιέτες στα πλάγια της φούστας. Στο επάνω μέρος τσέπες που κλείνουν με κουμπιά. Ζώνη σουεντ.
- 3.— Χαριτωμένο φόρεμα για άπογευματινά πάρτυ σε κήπο, από έμπριμέ ρεγιόν. Τα πλαϊνά φύλλα σχηματίζουν επάνω τσέπες με καπάκι και πιέτες, από τις τσέπες έως κάτω. Ίδιότροπος γιακάς με δυο κουμπιά. Ζώνη από το ίδιο ύφασμα με άγκράφα, μανίκια ζαпонέ με στρογγυλό καπάκι.

- 4.— "Όλο το πλάτος σ' αυτό το νεανικό φόρεμα από τη βάση του αμπισεμάν και σφίγγεται στην κοιλιά. Φουσκωτά μανικάκια, γαρνιρισμένα με τρέσα. Η φούστα τελειώνει με φαρδύ λοξό βολάν, που γραμμίζεται στην ένωση με το γαλόνι των μανικιών.
- 5.— Φόρεμα για τις πολύ ζεστές ημέρες από ταιλ πριμέ. Μια ζωνίτσα συγκρατεί το μπουφάν και πίσω σε φιδέγκο. Πικεδένιος γιακάς με μύτες τσέπες επίσης από άσπρο πικε.

- 6.— Έμπριμέ άπογευματινό φορεμάκι γαρνιρισμένο με λευκό κέντημα στο ντεκολτέ, τα μανίκια και τις τσέπες. Φούστα σκέτη, λοξή, κορσάζ εφαρμοστό, κουμπωτό εμπρός, δημιουργεί την έντυπωσι ζιλέ.

- 7.— Καλοκαιρινό φόρεμα περιπάτου από μεταξωτό ριγιέ ύφασμα γαρνιρισμένο με λοξό βολάν στην πλατειά φούστα. Ντεκολτέ μεγάλο, που περιβάλλεται από διπλό λοξό γιακά, με μύτες και με τις ρίγες αντίθετα.
- 8.— Ό γιακάς σε σχήμα πελερίνας, σ' αυτό το λινό καλοκαιρινό φόρεμα είναι προσθετός και μπορεί να δοαίνη τις ώρες της μεγάλης ζέσης. Φούστα φαρδεϊά σουρωτή εμπρός, με δυο καπάκια στα πλάγια που δημιουργούν την εντύπωσι τσέπης.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Ο πόθος της γυναίκας να διακρίνεται και να πρωτεύει

Με τη φιλαρέσκεια της γυναίκας συνδέεται στενά ο πόθος να κάνει εντύπωση, να διακρίνεται, να έρχεται πρώτη μέσ' στις άλλες.

Βλέπετε αυτή, όταν οι κυρίες φλυαρούν στα σαλόνια, ακούστε στα σκολιὰ τις μαθήτριες, όταν συνομιλούν στα διαλείμματα: η μοναδική φροντίδα κάθε ώριμου ή ανώριμου θηλυκού είναι να πείσει τις άλλες, πώς είναι πρόσωπο εξαιρετικό και ανώτερο! «Η πρώτη!», «Η πρώτη στην αντίληψη και στην εξυπνάδα, η πρώτη στην όμορφη και στον πλούτο, η πρώτη στην ούστο του ντυσίματος ή στην καλή καρδιά, η πρώτη στο καλό ή στο κακό, στα προτερήματα ή στα ελαττώματα, που τα θεωρεί για... προτερήματα!»

Φυσικά οι άλλες αναγνωρίζουν τον εαυτό τους για πρώτο και προσπαθούν με κάθε τρόπο να επιβάλουν το δικό τους πρωτείο! Το να θεωρηθεί πρώτη η γυναίκα είναι ο πόθος όλων των γυναικών. Ακόμα και στη Βίβλο βρίσκουμε αυτή την άρετή: «Τὰ παιδιά της την τιμούν και την ενομαζούν ευδαιμόνα, ο άντρας της την επαινεί και λέγει: «Πολλές γυναίκες είναι άξιες, μα η δικιά μου τις ξεπερνά όλες».

Η Σόνια Κοβαλέφσκα, διάσημη μαθηματικός, ομολογούσε ειλικρινά πως θα προτιμούσε αντί για τη δόξα της να είχε μια ζωή σαν όλων των γυναικών και να νάναι το κέντρο μερικών ανθρώπων που θα την θεωρούσαν για πρώτη μέσα στις άλλες. Το ίδιο έλεγε και η Μαντρίν ντε Στάλ.

«Ας μη μάς εκπλήττουν αυτά. Γιατί καμιά γυναίκα που την κορτεζάρει και την λατρεύει ένας ώριμος κύκλος προσώπων και την θεωρούν για πρώτη, δεν θάνει την γυναίκα που την δοξάζουν τάεργα της, εκτός εάν φαντάζεται ότι η δόξα αυτή είναι θαυμασμός προς το πρόσωπό της.

Η γυναίκα δεν φροντίζει για την ύστεροφημία. Είναι άμελητες οι γυναίκες που κάνουν σωρό φευδερίες σε διαφόρους κλάδους της πρακτικής ζωής: στην υφαντική, στην επιπλοτική, στη ραφτική, στο κέντημα, στη μαγειρική, στη φαρμακοποιία, τραγούδια, που μέινανε στη λαογραφία του έθνους των, χωρίς να είναι γνωστό το όνομά τους. Γιατί δεν είχανε καμιά φιλοδοξία να τις γνωρίσουν οι μεταγενέστεροι. Δεν ζητούσανε για τις φευδερίες τους και για τα έργα τους παράσημα, χρήματα, τιμές. Η Μαρία Αρέλ, που έφευρε το τυρί Καμπερ, που πριν από λίγα χρόνια της στήσανε το αγάλμα της, θα γελοούσε πρώτη εάν ζούσε. Γιατί δεν έκανε την έφευρεσή της για τους μελλόντες άγνωστους θαυμαστές της, παρά ικανοποιήθηκε με το παραπάνω, που έδειξε την αξία της στον άντρα της, στα παιδιά της και στους συμπολίτες της κι' αναγνωρίσθηκε ως η καλύτερη σύζυγος και μητέρα — ή πρώτη τη τυροκόμος!

★

Όσο είναι για τη γυναίκα ο μεγαλύτερος καύμος της να φαίνεται πρώτη, άλλο τόσο είναι η μεγαλύτερη της δυστυχία να νοιώθει τον εαυτό της κατώτερον είτε στην όμορφη είτε στην εξυπνάδα είτε στην αρετή είτε στον πλούτο: κατώτερον από τις άλλες γνωστές της γυναίκες, είτε είναι

τά μικρά τους αδερφάκια, γιατί εύχρηστίούνται να τα προστατεύουν, παρά τα μεγαλύτερα, που θα μπορούσανε μ' αυτά να συνεννοηθούν καλύτερα και να διασκεδάζουν.

Φιλοδοξία, μετριοφροσύνη

Η φιλαρέσκεια, δηλαδή ο πόθος της γυναίκας να εύρη συνεχώς τον κύκλο των προσώπων στα οποία άρέσει, μαζι με τον πόθο να διακρίνεται, να πρωτεύει, να προτιμείται και να είναι απαραίτητη, αποτελούν το σύνολο των φιλοδοξιών της. Αυτές της οι φιλοδοξίες διαφέρουν από τις φιλοδοξίες του άνδρος.

Ο άντρας ο κανονικός, πολύ δλίγο προσπαθεί ν' άρέσει, δε δίνει σημασία στο να ξεχωρίσει και να θεωρηθεί από τον μικρό του κύκλο (άντρων ή γυναικών) ως ο ωραιότερος, ο καλύτερος, ο κομψότερος, ο πιο πρωτότυπος, ο πιο πνευματώδης, η ο απαραίτητος και ο προτιμώμενος. Υπάρχουν, φυσικά, και τέτοιοι τύποι ανδρών στην κοσμική ζωή των μη εργαζομένων τάξεων, αλλά αυτός ο τύπος αποτελεί παρέκβαση και γίνεται μάλλον αντικείμενο ειρωνείας, παρά έπαινων από μέρους άρσενικών και θηλυκών.

Ο άντρας που ξεπερνά τον μέσον όρο του φύλου του, δεν επιθυμεί τίποτε άλλο με περισσότερη ζήση παρά να κριθεί το διδλίο του ως το καλύτερο και το ωραιότερο — ή έφευρεσί του ως η πρωτοτυπώτερη — κι' αυτό όχι μονάχα από το στενό κύκλο των προσώπων που τον περιβάλλουν, παρά από όλους, αν είναι δυνατό, τους ανθρώπους.

Η δόξα, ο πλούτος, η δύναμη, η αναγνώριση της αξίας του έργου που έδημιούργησε, αυτά είναι το αντικείμενο της ανδρικής φιλοδοξίας — κι' αυτά είναι εντελώς ξένα για τη φιλοδοξία της γυναίκας. Και στην περίπτωση δέβαια αυτήν υπάρχουν πολλές διάσημες γυναίκες, είτε των γραμμάτων, είτε της επιστήμης, που μοιάζουν με τους άντρες, αλλά αυτές οι γυναίκες αποτελούν εξαίρεσι.

Ο κανόνας όμως είναι τούτος: η γυναίκα θέλει να πρωτεύει με την προσωπική κριτική της όχι μέσω του έργου της. Η γυναίκα θέλει να διαλάβει όχι για ν' αποκτήσει πλούτη, φήμη και τιμές μα μονάχα για ν' άρέσει, για ν' άρέσει περισσότερο από τις άλλες γυναίκες. Θέλει να είναι πρώτη από τις άλλες, που τις γνωρίζει και την γνωρίζουν κι' όχι από όλες τις γυναίκες όλου του κόσμου: και μονάχα όσο ζή και όχι για τις μελλούμενες γενεές.

Η γυναίκα δάζει όλη της τη θέληση και τη συνειδησί της σ' ενέργεια για να τελειοποιήσει την προσωπικότητά της, ν' αγαπιέται και να προτιμείται από τους γνωστούς της, ενώ στο έργο της (ποητικό, καλλιτεχνικό, επιστημονικό) ενεργεί μάλλον αυθόρμητα και υποσυνείδητα.

Αυτή η σχετική αδιαφορία της γυναίκας για το έργο της και το μεγάλο της ενδιαφέρον για την προσωπικότητά της, κρίνεται από τον κόσμο ως μετριοφροσύνη. Κι' αυτή της η μετριοφροσύνη αποτελεί ένα από τα θέλγητρα της γυναίκας, που τραβούν τον άντρα σ' αυτήν περισσότερο και εύκολη τη συνεννόησι ανάμεσά τους, την αγάπη και το δεσμό. Ο άντρας εύχρηστίεται και κολακεύεται να βλέπει τη γυναίκα του να θέλη να του άρέσει κι' η γυναίκα εύχρηστίεται και κολακεύεται, όταν βλέπει τον άντρα της να την θαυμάζει ως προσωπικότητα κι' όχι για τα έργα της. Κι' όταν ακόμα η γυναίκα πετύχει με το έργο της πλούτη και δόξα και τιμές, δεν είναι τόσο εύτυχης, όσο είναι δυστυχής όταν δεν την θεωρούν για γυναίκα!

★

Το ότι δεν μοιάζουν ψυχολογικά οι γυναίκες και οι άντρες, έχει μεγάλη σημασία για το συζυγικό βίο και για την κοινωνική ισορροπία. Δεν υπάρχει ανταγωνισμός στις επιδιώξεις των δύο φύλων. Έπομένως μπορούν να συνεννοούνται και να συνυπάρχουν αρμονικά. Γι' αυτό είναι πολύ βλαβερό θέλουμε να διορθώσουμε τη «γυναικεία ματαιότητα». Αυτή ακριβώς είναι η φύσι της κι' ο προσρισμός της.

ΑΝΔΡΙΚΟ ΜΑΓΙΟ

Η θάλασσα καλεί στις δροσερή της αγκαλιά μεγάλους και μικρούς. Είσατε έτοιμη να τρέξετε κοντά της; Η ακροαλιά σας περιμένει κι' η άμμουδιά ανυπομονεί για να θυθείτε τα ποδαράκια σας στο ζεστό της χάδι.

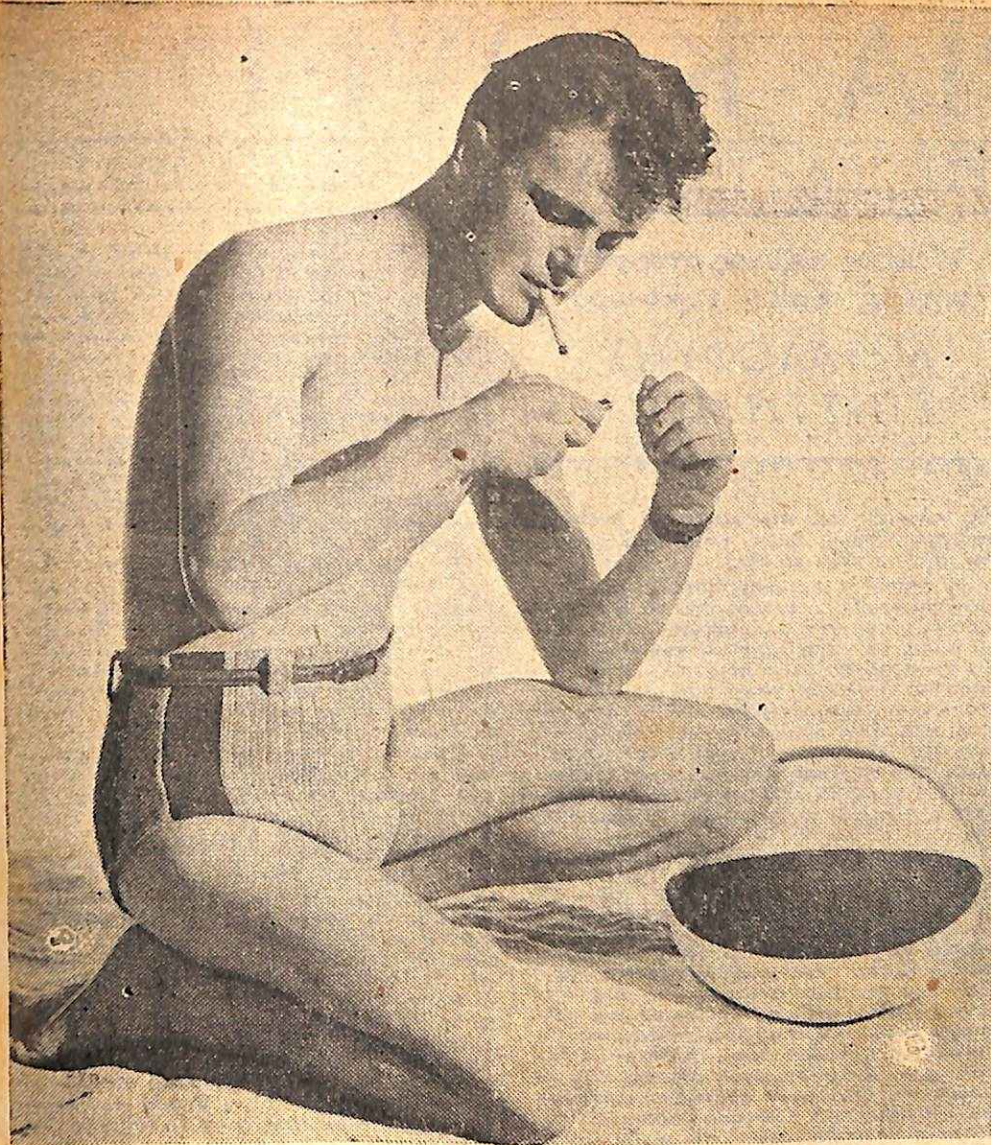
Ετοιμασθήτε, λοιπόν, γρήγορα. Φιάξετε για τον καλό σας ένα ωραίο μαγιό, με δυο χρώματα, που θα τον κάνει να φαντάζει στην πλάζ σαν θαλασσινός θεός. Τα μέτρα των πλεκτών είναι φυσικά για κανονικά, μέτρια σώματα. Αν θέλετε να τα κάνετε πιο μικρά ή πιο μεγάλα, δεν έχετε παρά ν' αλλάξετε τις αναλογίες.

Υλικά: 25 δρ. μαλλι Περικουέν Ναζέρ, γκρι ανοικτό και 25 δρ. μαλλι χρώματος έγκλαντίν, ως και 2 βελόνες Νο 2 1/2.

Πλέξι: 1ον) λαστίχο 3 και 1, δηλαδή 3 π. ίσια και 1 π. ανάποδη. 2ον) Κάλτσα ανάποδη, δηλ. 1 σειρά αν., 1 σειρά ίσια και 3ον) Κάλτσα καλή, δηλ. 1 σειρά ίσια, 1 σειρά ανάποδη.

Αναλογίες: 20 π. είναι ίσοι με 6 εκατ. και 3 χιλιοστά. 20 σειρές είναι ίσες με 5 εκατ.

Εμπρός: Πιάστε 35 π. με γκριζό μαλλι και φιάξετε λαστίχο 3 και 1. Σε απόστασι 7 εκατ. από τη βάση, προσθέστε σε κάθε πλευρά, κάθε 2 σειρές: 1 π. (23 φορές), έπειτα προσθέστε με μαλλι έγκλαντίν σε κάθε πλευρά, κάθε 2 σειρές: 2 π. (4 φορές), έπειτα 8 π. Πλέκετε πάν-

Η ΕΥΤΥΧΙΑ είναι συνήθεια

Είσατε εύτυχης; Νομίζετε πως δεν είσθε μόνο και μόνο γιατί χθες δεν είχατε καθόλου κέφι; Αυτό πάντως δεν είναι λόγος για να θυγάτε το συμπέρασμα πως είναι άτυχη ή ζωή σας. Πριν καταλήξετε σε διαστικά συμπεράσματα σκεφθήτε τις τελευταίες είκοσι τέσσερες ώρες που περάσαν. Ήταν πραγματικά πολύ δυστυχισμένες; Γιατί σας έφεραν τόση αναστάτωση;

Κανείς δεν είναι «πάντα» εύχρηστίμενος. Εύχρηστίμενος είναι ο άνθρωπος που αισθάνεται εύτυχης στις 51 από τις 100 ημέρες της ζωής του. Μονάχα όταν σκεφθήτε ότι περάσατε εύτυχισμένες ώρες, ημέρες, εβδομάδες ή χρόνια, μόνο τότε μπορείτε να θεωρήσετε τον εαυτό σας εύτυχη ή δυστυχή.

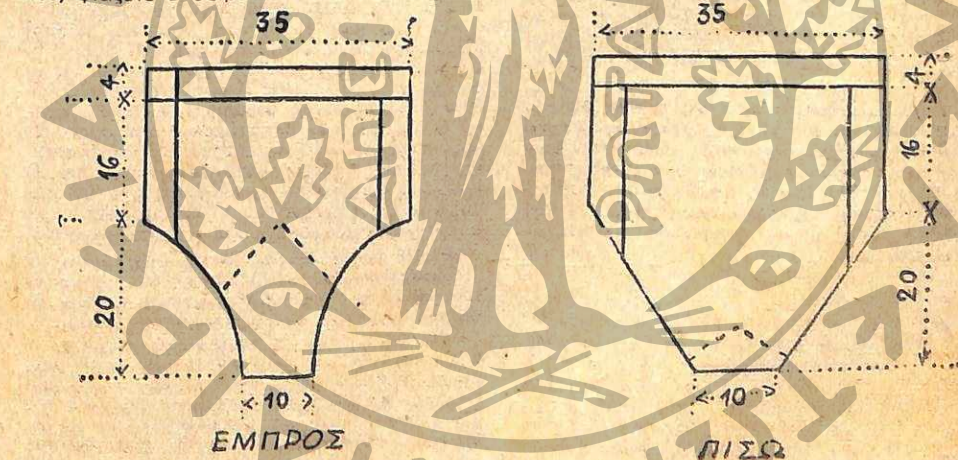
Κάθε βραδυά που νομίζετε πως ή ημέρα σας έδωσε λιγώτερη εύτυχία από όση σας αξίζει, εξετάστε για ποιά αίτια συνέβη αυτό. Διαθέστε λίγα λεπτά κάθε ημέρα για να εξετάσετε αντικειμενικά τον εαυτό σας. Θα ιδείτε συχνά ότι δεν ήταν όλα και τόσο πολύ μαύρα. Άσκηθήτε να διακρίνετε τις καλές πλευρές της ζωής. Τότε θα αποκτήσετε τη συνήθεια της εύτυχίας. Μάλιστα, δεν πρέπει να σας φανη παράδοξο: Η εύτυχία είναι συνήθεια!

Αυτιά: Πιάστε 12 π. με μαλλι έγκλαντίν. Πλέξετε 1 π. ίσια, περάστε το μαλλι εμπρός στο πλεκτό, αφήστε απλεκτο 1 π. στην ανάποδη και ξαναβάλετε την κλωστή όπισω. Στην επόμενη σειρά πλέκετε στην ίσια τους απλεκτούς πόντους της προηγούμενης σειράς και αφήνετε απλεκτούς τους άλλους π. που είχατε πλέξει, με τον ίδιο τρόπο. Συνεχίστε το πλέξιμο σύμφωνα με αυτή τη δεύτερη σειρά που σχηματίζει διπλό πλέξιμο. Στα 5 εκατ. ύψους, κόψετε. Κάμετε ένα άλλο αυτί με χρώμα έγκλαντίν και 2 με χρώμα γκρι.

Καδάλιο: Πιάστε 24 π. με μαλλι γκρι. Έργασθήτε με ζερσεύ. Στα 7 εκατ. από την αρχή, προσθέστε σε κάθε πλευρά, κάθε 2 σειρές: 1 π. (5 φορές), πλέξετε ίσια και σε απόστασι 12 εκατ. από την αρχή, κόψετε σε κάθε πλευρά 3 π. έπειτα κάθε 2 σειρές: 2 π. (2 φορές) και 1 π. ώσπου να σωθούν οι πόντοι.

Πιάστε 24 π. με μαλλι έγκλαντίν. Προσθέστε από κάθε πλευρά κάθε 4 σειρές: 1 π. (3 φορές), κάθε 2 σειρές: 1 π. (6 φορές). Κόψετε από κάθε πλευρά 3 π. κάθε 2 σειρές ώσπου να σωθούν οι πόντοι.

Συναρμολόγησι: Σιδερώσετε. Φιάξετε τις πλαινές ραφές. Ένωστε τα δυο κομμάτια κάτω. Βάλετε τον καβάλο και κατόπιν κάνετε τα στριφώματα στα άνοιγματα των ποδιών. Φιάξετε το στρίφωμα ψηλά και ράψετε τα αυτιά σε απόστασι 15 εκατ. το ένα από το άλλο, εμπρός και όπισω.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἡ Μαρία Σκλοντόφσκα γεννήθηκε τὸ 1867 στὴν Βαρσοβία, τὴν πρωτεύουσα τῆς Πολωνίας. Ὁ πατέρας τῆς ἦταν καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς, διωρισμένος εἰς ἓνα γυμνάσιο τῆς Βαρσοβίας. Ἡ Μαρία ἦταν τὸ μικρότερο ἀπὸ τὰ πέντε παιδιά τῆς οἰκογενείας καὶ ἦταν γι' αὐτὸ τὸ πιὸ χαϊδεμένο παιδί. Ἡ οἰκογένεια Σκλοντόφσκα εἶχε· γ' ἀντιμετωπίσει πολλὰς δυσκολίες. Τὰ οικονομικά τῆς δὲν εἶναι καθόλου καλὰ καὶ μόλις καταφέρουν νὰ τὰ δγάσουν πέρα μετ' ὅν πενιχρὸ μισθὸ τοῦ καθηγητοῦ.

Ἡ ἀτμόσφαιρα στὴ Βαρσοβία δὲν εἶναι εὐχάριστη, γιὰτὶ ὀλόκληρη ἡ χώρα πωλοῦρε ἀπὸ τὴν τσαρική κατοχή. Στους Πολωνούς μὲ τὸν ἐντονο ἐθνικισμό τους εἶναι ἀπαράδεκτη ἡ σκλαβία αὐτὴ καὶ ἡ τρομοκρατία μὲ τὴν ὁποία ὁ κατακτητὴς θέλει νὰ σπᾶσὶ τὸ ἐλεύθερο φρόνημα τῶν Πολωνῶν. Ἡ οἰκογένεια Σικλοντόφσκα ζῇ καὶ αὐτὴ ἐντονα τὴν ἐθνικὴ τραγωδία καὶ ἀπρωτοστατεῖ σὲ κάθε μυστικῇ ἐπαναστατικῇ κίνησι. Ἡ Μαρία εἶναι ἡ πιὸ ἐνθουσιώδης ἀπὸ ὅλους.

Ἄλλα με ὅλες αὐτὲς τὶς ὑλικὲς καὶ ἠθικὲς στερησιεὶς καὶ στενωψώριες ἐνὰ πρᾶγμα πὺν δὲν ἔλειψε ποτὲ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς οἰκογενείας Σκλοντόφσκα εἶναι ἡ μόρφωσις. Ὁ καθηγητὴς τοὺς εἶχε δώσει καὶ δυνατότητα νὰ μορφωθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν σοφὴ ἐπίβλεψιν του. Τὰ παιδιὰ ριχτήκαν μὲ τὰ μούτρα στὶς σπουδὲς του, ἀρίστευαν συνεχῶς, ἕνας πραγματικὸς πνευματικὸς ὀργασμὸς ἐκπαιτοῦσε στὸ σπῆτι.

Τὴν εὐτυχισμένη αὐτὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ σπιτιοῦ τὸν Σκλοντόφσκα ἤρθε το 1876 καὶ τὴν παράξοι οὐ θάνατος μίας μεγαλύτερης ἀδελφούλας τῆς Μαρίας καὶ το 1878, δύο χρόνια ἀργότερα, οὐ θάνατος τῆς μητέρας τους. Τὸν ρόλο τῆς μητέρας παίρνει τώρα ἡ πιο μεγάλη ἀδελφὴ ἡ Ἑλένη ἔτσι οἱ ὑπολοίτοι τρεῖς οὐ Γίος, ἡ Μπρόνια καὶ ἡ Μαρία ὑπόρσαν καὶ τελειοῦν το γυμνάσιο. Τὶ θὰ κάνουν τώρα; Ὁ Γίος θὰ σπουδάσει γιατρός, ἀλλὰ οἱ κοπέλλες δὲν μποροῦν νὰ ἐγγραφοῦν στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βαρσοβίας, γιατί δὲν δεχόταν γυναῖκες.

Ἄλλα οἱ δύο μικρὲς Σκλοντόφκα δὲν τὸ
βάζουν κατὰ τὴν Ἀποφασίζουσα πρὸς φυγὴν ἡ
Μπρόνια γιὰ τὸ Παρίσι ὅπου θὰ σπουδάζει
ιατρικὴν, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Μαρίας. Ἡ
Μαρία γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ χρήματα
αὐτὰ γίνεται δασκάλα καὶ γυρίζει ἐσωτε-
ρικὴ ἀπὸ σπιτί σὲ σπιτί. Ἐπὶ ἑξή χρόνια
ἀπὸ τὸ 1885 ἕως τὸ 1891 ὑποφέρει τὰ
πένθεινα, ἀλλὰ κάνει ὑπομονή. Τέλος ἡ
Μπρόνια τελειώνει τὸ Πανεπιστήμιον, πέρνει
τὸ δίπλωμά της, παντρεύεται ἕναν συμπα-
τριώτη της συμφοιτητὴ καὶ καλεῖ κοντά
τὴν ἀδελφὴν της.

Ἐπὶ τέλους τὸ ὄνειρο τῆς Μαρίας πραγματοποιεῖται καὶ φτάνει τὸ φθινόπωρο τοῦ 1891 στὸ Παρίσι γιὰ νὰ ἐγγραφῇ στὴν Σορβὸν. Εἶναι μιὰ κοπέλλα σχεδὸν μόνη καὶ ἄγνωστη κι' ὅμως τὸ θάρρος της εἶναι μεγάλο.

Στὴν ἀρχὴ ἔμεινε στὸ σπίτι τῆς Μιρόγιας. Ἀλλὰ τὸ σπίτι τοῦ γιαιτροῦ γίνεται σιγά-σιγά κέντρο ὅλων τῶν ἐξορίστων Πολωνῶν καὶ πολλῶν διανοσούντων καὶ παρουσάζει πολλὰ κινήσι καὶ θόρυβο. Ἡ Μαρία δὲν μπορεῖ νὰ διαβάσῃ ὅσο θέλει καὶ γι' αὐτὸ λίγο καιρὸ ἀργότερα μετακομίζει σὲ μιὰ σοφίτα, ὅπου θὰ μείνῃ μόνῃ ὡς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τῆς.

Ἡ Μαρία στὴ σοφία της δὲν ἔχει καθόλου καιρὸ γιὰ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ νοικοκυριό της, νὰ ἀκουστίη καὶ νὰ μαγειρεύῃ. Τρῶε συνέχεια ψωμί καὶ τυρί καὶ ζῆ σ' ἑνα δρώμιμο περιβάλλον. Τ' ἀποτελέσματα δὲν ἀργοῦν νὰ φανοῦν καὶ μιά μέρα λιποθυμαί ἀπὸ τὴν ἐξάντλησι. Τὴν μεταφέρουν στὸ σπítι τῆς ἀδελφῆς της, ὅπου ἔμεινε λίγες μέρες. Οἱ φροντίδες τοῦ γιατροῦ καὶ

Ἰδεώδης σύζυγος, στοργικὴ
μητέρα, καλὴ νοικοκυρά

ΜΕΓΑΛΟΦΥΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

τῆς γυναίκας του τὴν κάνουν ν' ἀναλάβῃ γρήγορα. Μόλις ὁμως πῆγε στὴ σοφίτα τῆς, ἄρχισε πάλι τὰ ἴδια!

Ἡ Μαρία κλεισμένη διαβάει συνεχῶς γιατί πλησιάζει ὁ καιρὸς ποὺ θὰ δώσει τίς ἐξετάσεις της γιὰ τὸ δίπλωμα. Λογαριάζει μόλις τὸ πᾶν νὰ φύγει γιὰ τὴν Πολωνία ὅπου καὶ θὰ μείνι ὀριστικά. Λίγο πρὶν πᾶρῃ τὸ δίπλωμα γνωρίζεται μὲ τὸν Πέτρο Κιουρί, ἕναν ὑπέροχο νεαρὸν ἐπιστήμονα ποὺ ἦταν ἥδη καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Φυσικῆς. Ὁ Πέτρος Κιουρί μείνει γοητευμένος ἀπὸ τὴ σοφί, τὴν ἥρεμη καὶ δυναμικὴ αὐτὴ κοπέλλα ποὺ ἔκρυβε μέσα της τέτοια φλόγα καὶ πάθος γιὰ τὴν ἐπιστήμην της.

‘Ο Πέτρος θέλει νά τήν κρατήσῃ κοντά του. Αὐτὴ ὅμως φεύγει γιὰ τὴν Πολωνία μόλις πέρνει τὸ διπλῶμα, ἀλλὰ ἐνδίδει ἐπὶ τέλους στὶς παρακλήσεις τοῦ Πέτρου καὶ γυρίζει τὸ φθινόπωρο τοῦ 1894 στὸ Παρίσι. ‘Ο Πέτρος εἶναι τυφλὸς ἀπὸ τὴν χαρά του. Τὴν πηγαίνει στοὺς γονεῖς του. Μένουν κι’ αὐτοὶ ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν μέλ- λουσα νύφη τους ποὺ εἶναι συγχρόνως τό- σο ὁμορφὴ καὶ τόσο σοφὴ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Πέ- τρος εἶναι ἕνας ὑπέροχος ἄνθρωπος, κατέχει σημαντικὴ θέσι στὸν ἐπιστημονικὸ κόσμον τῆς Γαλλίας, ἔχει περίφημο χαρακτῆρα καὶ λατρεύει κυριολεκτικῶς τὴν μικρὴ Πολω- νίδα.

Παντρεύονται το καλοκαίρι του 1895 και ξεκινάνε με τὰ ποδήλατά τους γιὰ το ταξίδι τὸ μάλιστα. Γυρίζουν τίς χαρούμενες ἐξοχές τῆς Βρετάννης, διανυκτερεύουν σὲ φτωχὰ πανδοχεῖα, τρώνε σὲ μικρὰ ταβερνεῖα μὲ ζωμάχους καὶ δουλευτές. Χαίρονται τὸν ἥλιο καὶ τὸ πράσινο, συζητοῦν γιὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα καὶ κάνουν σχέδια γιὰ τὸ μέλλον. Γιατὶ μόλις γυρίσουν στὸ Παρίσι τοὺς περιμένει πολλὴ δουλειά. Ὁ Πέτρος ἔχει τίς παραδόσεις του καὶ ἡ Μαρία πρέπει νὰ κάνῃ τὴν μελέτη τῆς γιὰ διδακτορία.

Διαλέγει ως θέμα της μελέτης της τις «μαγνητικές ιδιότητες του θαμμένου ατσαλιού». Αυτό έχει μεγάλη σημασία, γιατί συνεχίζοντας και επεκτείνοντας τις μελέτες της πάνω σ' αυτό το θέμα θα φτάση άρδωτερα, με την πολύτιμη συμβολή του άντρα της, στην ανάκαλψη του ραδίου.

Ἡ περίοδος αὐτῆς τῆς ζωῆς τῶν Κιουρὶ εἶναι ἀσφαλὴς ἢ πὺρ σκληρὴ καὶ δύσκολη ἀλλὰ καὶ ἡ πιὸ φάτια. Γιὰ νὰ κἀνὴ τὴν ἔρυνες του τοῦ ζεύγους Κιουρὶ μεταχειρίζεται ἓνα ὑπόστεγο τῆς Σχολῆς Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ποὺ το μετατρέπανε πρόχειρα σὲ ἐργαστήριον. Στὸ «ἐργαστήριον» αὐτὸ συγκεντρώνουν τόνους μεταλλεύματος, ποὺ το λυώνουν καὶ τὸ κατεργάζονται γιὰ νὰ κα-
τορθώσουν ἐπὶ τέλους τὴν ἀπομινύσων του στοιχείου ποὺ προκαλοῦσε τὴν ραδιενέργεια.

Είναι πολύ δύσκολο να περιγραφῇ με τὴς συνηθισμένες ἀνθρώπινες λέξεις τὸ ἔπος αὐτὸ τῆς ἔντονης προσπάθειάς καὶ ἀναζητήσεως γιὰ ν' ἀπομονωθῇ τὸ ράδιο.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Μαρία δὲν εἶναι μόνον μιὰ σοφὴ ἐρευνήτρια ἀλλὰ καὶ μιὰ καλὴ νοικοκυρὰ καὶ τρυφερὴ μητέρα, γιατί ἔχει ἔρθει στὸν κόσμο ἡ πρώτη της κόρη: ἡ Εἰρήνη. Ὑστερα ἀπὸ τὰ πολυπλοκά περάματα, καὶ τὴν λύσι μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ ἀντρός, τῆς δυσκόλου μαθηματικῶν προβλή-

μάτων, ἔχει νὰ πλύνῃ τὰ πανιά τοῦ μικροῦ,
νὰ τοῦ ἐτοιμάσῃ τὸ φαί του, νὰ τὸ κοιμήσῃ.

Τέλος ύστερα από τεσσάρων ετών συ-
νχειρίσει έρευνες, πηγαίνοντας ένα βράδυ στο
έργαστήριό, βλέπουν κάτι να λαμπυρίζει
μέσα στο σκοτάδι: είναι το ράδιο! Τώρα πια
κανείς δεν μπορεί ν' αμειοβήτη την ύ-
παρξή του. Ο θόρυβος από την ανάκαλυσή
είναι μεγάλος και θ' αύξηση ακόμα όταν
γνωστούν οι πρώτες του εφαρμογές στην
Ιατρική. Ή Σουηδική Άκαδημία τους απο-
νέμει το Νόμπελ. Ξένες Άκαδημίες και Πα-
νεπιστήμια τους κάνουν μέλη τους και τους
αποδίδουν τιμές. Μόνον η Γαλλία δεν τους
δοξάζει.

«Δεν θέλουν πολλά. Να γίνουν μόνον ο Πέτρος καθηγητής στη Σορβόνη για να διορθωθούν λίγο τα οικονομικά τους και να αποκτήσουν ένα καλό εργαστήριο. Οι μισθούς και οι στενοχωρίες αυτών των ετών που ακολουθούν την μεγάλη τους ανακάλυψη, είναι τεράστιες. Άλλα είναι ευτυχισμένοι γιατί τις αντιμετώπιζαν μαζί και γιατί δουλεύουν για ένα κοινό ιδανικό».

Τέλος τα πράγματα αρχίζουν να καλλιεργούνται. Ο Πέτρος γίνεται καθηγητής στη Σορβόνη και αργότερα μέλος της 'Ακαδημίας των 'Επιστημών. Σοφικά όμως σε λίγο έρχεται και η καταστροφή. Στις 19 'Απριλίου 1906 ένα άμαξι παρασύρει και σκοτώνει τον Πέτρο... Το πλήγμα είναι τεράστιο για την Μαρία: 'Ο αναπάντεχος αυτός χαμός την συντρίβει ολοκληρωτικά και δεν θα είχε το θάρρος να συνεχίσει την ζωή της, χωρίς την σκέψη 'Εκείνου που έφυγε και της ευθύνης που είχε να ολοκληρώσει το έργο τους. Παιρνει την θέση του στη Σορβόνη και γίνεται η πρώτη γυναίκα-καθηγήτρια Πανεπιστημίου. 'Αργότερα θα γίνει και η πρώτη γυναίκα-ακαδημαϊκός, παρά την λυσσώδη αντίδραση των συνηρητικών. Λίγα χρόνια αργότερα θα πάρη για δεύτερη φορά το Νόμπελ...

Στὴ δουλειὰ τῆς καὶ στὰ μητρικὰ τῆς καθήκοντα γιὰ τὶς δύο κόρες τῆς, ἡ Μαρία Κιουρή ἔβριχε τὴν δύναμι γιὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν ὁδὸν γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ ὑπερχορῶν ἄντρα τῆς. Δημιούργησε μόνη τῆς μιὰ νέα ζωή. Δούλευε συνέχεια: εἶχε τὶς παραδόσεις τῆς στὴν Σορβὸν καὶ τὶς ἐρευνᾶς τῆς στὸ νῆο μεγάλο ἐργαστήριον, τὸ "Ινστιτοῦτο" τοῦ Ραβίου, ὅπου κατεύθυνε τὶς ἐργασίες ἑκατοντάδων σοφῶν.

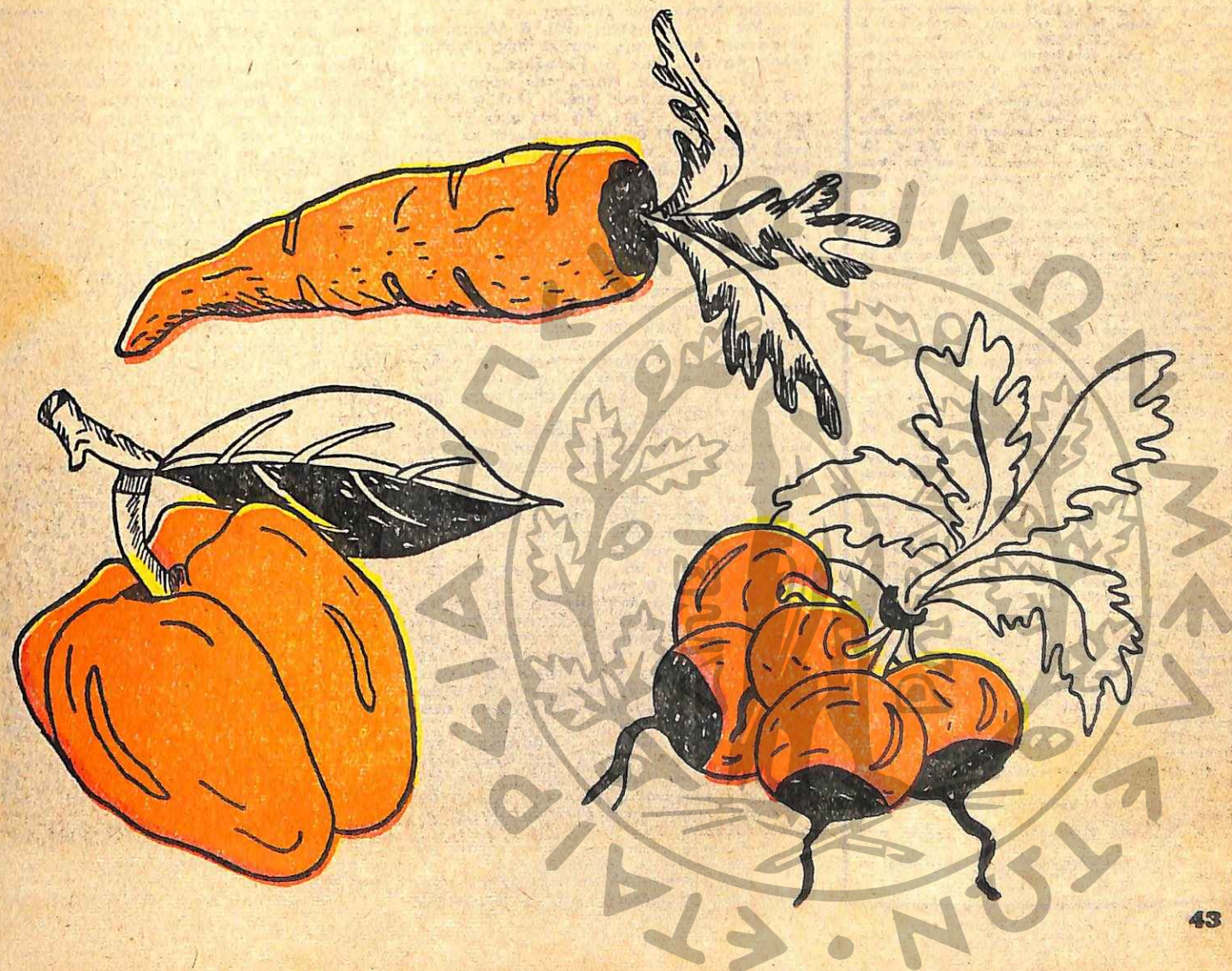
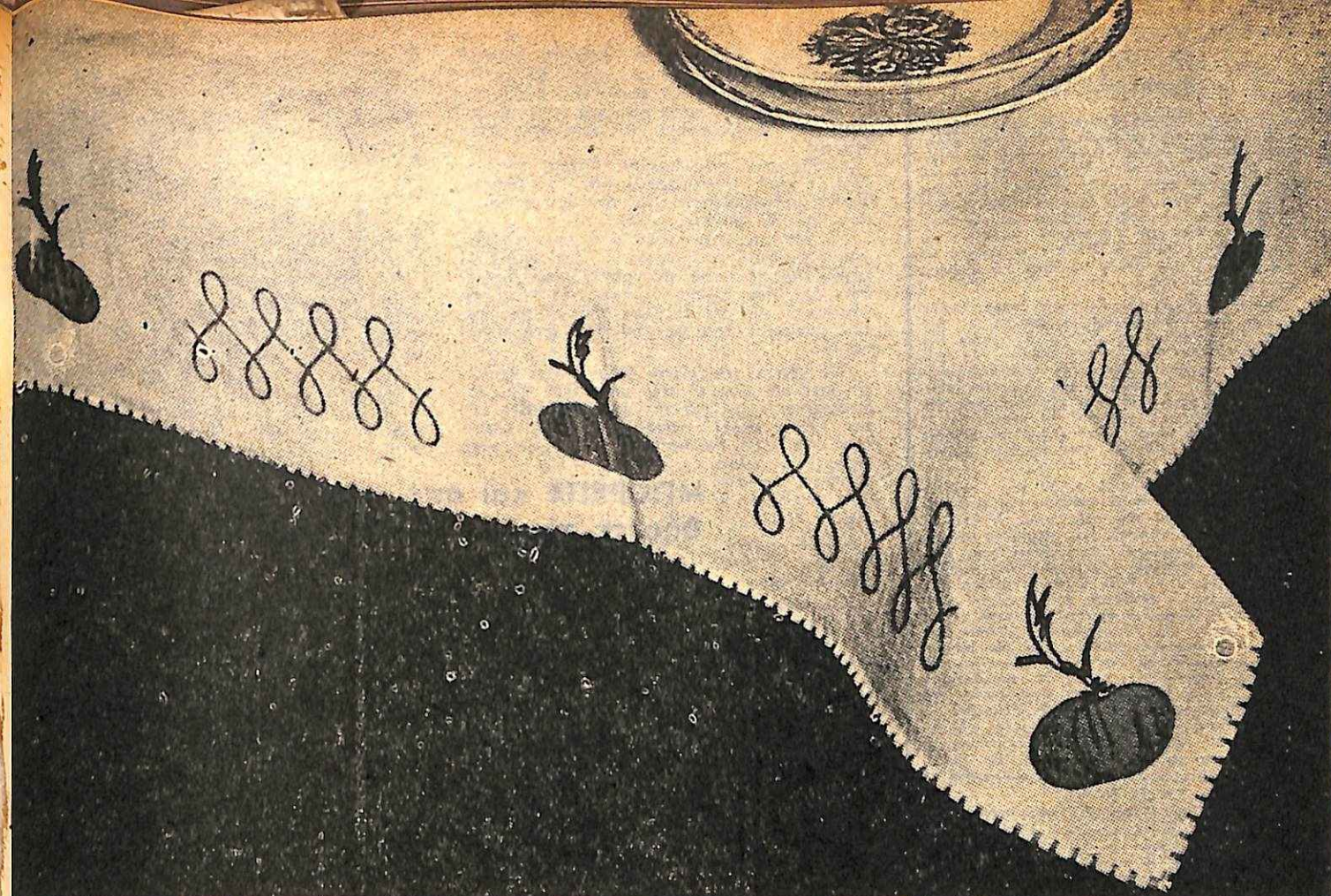
Για να βρῇ τὰ χρήματα πού χρειάζονταν γιὰ τὴν ἀποκτίση τοῦ Ἰνστιτούτου τὴν ἀπαραίτητη ποσότητα τοῦ ραβίου, ἀναγκάστηκε νὰ κἀν ἓνα ταξίδι στὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ ἐνὰ ἔρανο πού διεξάγεται ἐκεῖ. Ποτὲ δὲν ἀποθεώθηκε τόσο πολὺ ἄνθρωπος, ὅσο ἡ συνεσταλμένη καὶ ἡρεμὴ αὐτὴ γυναίκα, πού ἔγινε ἀφορμὴ γιὰ ἓνα ἀληθινὸ παραλήρημα λατρείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Η ζωή της έκτοτε είναι συνεχής κίνηση. Ταξιδεύει στις διάφορες χώρες για να επισκεφθεί τα Πανεπιστήμια και τις 'Ακαδημίες που την κάνουν μέλος τους, να μιλήσει, να κάνει διαλέξεις, να δεχθεί τιμές, διπλώματα, μετάλλια. Τη μεγαλύτερη χαρά της δοκιμάζει όταν καταθέτει τον θρόνιό της στο θρόνο του Ραββίνου στην Βασιλεύσα που είναι πια ελεύθερη.

Γυρίζει πάντα στο Παρίσι για να συνεχίσει τις έρευνές της, να συμβουλευθεί, να κατευθύνει. Κι' έτσι κυλάνε τα χρόνια της φιλομνηστικής αυτής γυναίκας ως τις 6 'Ιουλίου 1934 που τη βρήκανε ο θάνατος. Την ένταφιαζουν ήσυχα, χωρίς επίσημοτητα κοντά στον Πέτρο της στο ήρεμο κοιμητήριο του Σω.

Αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ ὑπέροχη καὶ μεγαλειώ-
δης ζωὴ τῆς Μαρίας Κιουρί. Ἦθελε καθὼς
ἔλεγε «νά πιάσῃ στὰ χέρια τὴν ἓνα ἀστέ-
ρι». Καὶ τὸ κατῴρθωσε. Γιὰ χάρι τῆς ἀν-
θρωπότητας ποὺ ὑποφέρει καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων ποὺ προσμένουν ἀνακούφισι...

Σ.

Περίληψης των προηγούμενων

Ο φοιτητής Μπόρις Γκρέμποφ προσλαμβάνεται δασκάλας στο εξοχικό κτήμα του στρατηγού και της κυρίας Γκορέλιν για να προετοιμάσει τον γιο τους Ευγένιο και για να μάθει γαλλικά στην άρτια μεγάλη δέσφουλα του Λύντια. Ένα θερμό ερωτικό αίσθημα συνδέει άμεσα τον νεαρό φοιτητή με την Λύντια και οι δύο νέοι υπόγονται αμοιβαία να παντρευτούν, μάλιστα ο Μπόρις τελειώνει το Πανεπιστήμιο και θεσπίζει να βρει να εξασφαλίσει μια ζωή άνετη.

Στο ίδιο κτήμα των Γκορέλιν υπηρετεί, σαν δούλακι, ένα συμπαθητικό μά όρσανο και δυστυχισμένο κορίτσι, η Σόνια. Η εποχή της δουλοπαροικίας έχει βέβαια περάσει. Γι' αυτό και η κακομεταχείριση της φτωχής μικρούλας από τους ανθρώπους του κτήματος προκαλεί την αγανάκτηση του Μπόρις, που την προστατεύει όσο περνά απ' το χέρι του. Η προστασία αυτή και η καλωσύνη του Μπόρις ξυπνούν στη Σόνια ένα βαθύ αίσθημα ευγνωμοσύνης.

Ξαφνικά, στο γειτονικό κτήμα των Γκορέλιν καταρρέει μια μέρα ο δαδύλματος γιος, ένας παλιός φίλος του στρατηγού, ο πρίγκιπας Αρμιάνοφ. Η άφιξη του Αρμιάνοφ άρσασα τον κυριελεκτικό τη στρατηγία που, βλέποντας στο πρόσωπό του έναν ιδεώδη γαμπρό για την Λύντια, κ' έναν αληθινό σωτήρα για τα ξεπεσμένα οικονομικά του συζύγου της, συλλαμβάνει το σχέδιο να τους παντρεύει. Και η Λύντια, παρ' όλο το αίσθημά της προς τον φοιτητή, συγκατατίθει κάπως από την άσπαστη παρουσία του πρίγκιπα, που είναι φανερό πως βέλγεται κι' αυτός απ' την όμορφιά της. Έτσι, ο Μπόρις, που υποτιμάται και διαισθάνεται αυτή την επιρροή, αρχίζει να περνά αγωνιώδεις στιγμές. Βλέποντας την ευτυχία του να υπονομεύεται και διαπιστώνοντας την ευγένεια και την εντιμότητα του νεαρού πρίγκιπα, αποφασίζει να του εξομολογηθεί το αίσθημά του για τη Λύντια.

Μια μέρα, η αυταρχική στρατηγία εξοργίζεται τόσο πολύ από κάποια απροσεξία της μικρής Σόνιας, που την δίδωνει από το κτήμα. Ταυτόχρονα, ο μικρός Ευγένιος, χολωμένος από κάποια τιμωρία που του βάζει ο δασκάλας του, τον εκδικείται κάνοντας έτσι ώστε η μητέρα του να τσακώσει τον Μπόρις σε μια στιγμή που εκείνος φιλάει την αδερφή του την Λύντια. Έπαυλα, η στρατηγία, τρελλή από το θυμό της, ρίχνει να τη χτυπήσει τον δασκάλο. Μάταια ο Μπόρις προσπαθεί να την πείσει για τη σοβαρότητα του αίσθηματός του και της ζητάει το χέρι της κόρης της. Η υπάκουη εκείνη μητέρα που έχει άλλα σχέδια για την Λύντια, του απαντά με υπερπολύτιμο σαρκασμό και τον διώχνει κι' αυτόν όπως έκαμε με την Σόνια. Ο Μπόρις αποφασίζει να πάρει μαζί του τη φτωχή όρσανο και να την τοποθετήσει κοντά στη μητέρα του. Έτσι, προς μεγάλη θλίψη του καλού αλλά άδουλου στρατηγού Γκορέλιν, ο Μπόρις κι' η Σόνια αφήνουν ύστερ' από λίγο το κτήμα. Μα όταν φτάνουν στο σταθμό, ο έρωτας τους φοιτητής ανίχνει για λίγο εκεί τη μικρούλα και, ξαναγυρνώντας κρυφά στο κτήμα, καταφέρνει να συναντηθεί με την Λύντια: «Έχω μια τεράστια εκεί κάτω, στο σταθμό, με ξεκουράσει όλο το βράδυ. Θέλεις να έρθεις μαζί μου; Θα σε πάρω στη μητέρα μου και ο παπας της Γκρέμποφ θα μας παντρεύει. Μα η Λύντια, που τρομάζει από την πρότασή του, μωρηλαρίζει:

—Να φύγω μαζί σου κρυφά;... Να παντρευτούμε;... Κ' η μαμά;... Όχι... δεν μπορώ... δεν τολμώ να το κάνω αυτό... Δε σε φτάνει που σ' αγαπά και θα παύσει;... Και ο Μπόρις, αφού την παίρνει στην αγκαλιά του για μια τελευταία φορά κι' ανανεώνει τους όρκους του, φεύγει με δάκρυα.

Λίγη ώρα αργότερα, ο πρίγκιπας Αρμιάνοφ, μαθαίνοντας τα γεγονότα από την εξαόλη στρατηγία, από την Λύντια κι' από τον μετανοημένο μικρό Ευγένιο, μενει κατάπληκτος στην αρχή, αλλά σε λίγο αποφασίζει να τρέξει, να περπάτη τον Μπόρις στο δρόμο. «Αν έβρισκε άσχημα στην Λύντια — συλλογίζεται — τον σκοτώνω. Αν πάλι του φερόταν άσχημα ο Γκορέλιν, τότε βλέπουμε. Και, πραγματικά, τον Γκορέλιν, τότε βλέπουμε. Ύστερ' από κυνηγητό μιας δολοφονικής νύχτας, έφτανε το λεωφορείο του φοιτητή και της Σόνιας. Ο Αρμιάνοφ κάλεσε τον εκπληκτικό Μπόρις κοντά του και οι δύο νέοι έρχισαν τις εγγήσεις:

—Ποιός είναι οι σχέσεις σας με τη δεσποινίδα Γκορέλιν;

—Την αγαπά και δέχεται να γίνει γυναίκα μου.

—Από πότε χρονολογείται το αίσθημά σας;

—Εδώ και δυό μήνες. Πριν έρθετε σεις στο κτήμα.

—Γιατί άρνηθηκαν οι γονείς της αυτό το γάμο;

7ον —Γιατί είμαι φτωχός, είπε ο Μπόρις με πικρό γέλιο. Δε χρειαζόταν να το ρωτήσετε αυτό.

Ο Αρμιάνοφ σκέφτηκε μια στιγμή, κι' ύστερα, απλώνοντας το χέρι του στον Μπόρις:

—Είμαστε φίλοι! είπε. Πέστε τά μου όλα με κάθε λεπτομέρεια. και σάς δεσβαίω δε θα μετανοιώσετε για την εμπιστοσύνη που θα μου δείξετε.

Ο Μπόρις, τονωμένος απ' το εγκάρδιο εκείνο σφίξιμο του χεριού κι' απ' την ελκρινή έκφραση του πρίγκιπα, του διηγήθηκε όλα όσα είχαν γίνει απ' το πρωί, ακόμα και για το διώξιμο της Σόνιας και την απόφασή του να την πάει στη μητέρα του.

Τα μάτια του είχαν θαυλωώσει ξαφνικά και τα χλωμά του μάγουλα έδειχναν αρκετά πως οι δυο εκείνες τελευταίες μέρες είχαν φέρει κάποιο σοβαρό κλονισμό στη γερή του κράσι. Ο Αρμιάνοφ το πρόσεξε, αλλά κράτησε τις σκέψεις του για τον εαυτό του.

—Κι' ύστερα, τι θα κάνετε; τον ρώτησε.

—Ύστερα, θα ξαναρχίσω τις τακτικές ασχολίες μου! Θα διπλασιάσω τα μαθήματά που δίνω.

—Αυτό όμως, δε θα επιδοθήσεις τις δικές σας μελέτες;

—Θα κοιμάμαι λιγώτερο, ά αποκρίθηκε ο Μπόρις. Από οικονομική άποψη, έχω σα το καλοκαίρι μου. Γι' αυτό πρέπει να δουλέψω διπλά τον χειμώνα.

—Μα μου φαίνεται, είπε ο Αρμιάνοφ με κάποιο διαγματο, νόμια πως είχατε. Τέλος πάντων, πως οι Γκορέλιν...

—Ω! να τους πάρω την κόρη τους και τα χρήματά τους μαζί! είπε ο Μπόρις με πικρία. Όχι! Το ένα μου φτάνει. Έξ' άλλου, αφού δε συνεπείρωσα το χρονικό διάστημα της συμφωνίας μας, δεν μπορούσα να δεχτώ καμιάν εξόφληση...

—Έτσι, λοιπόν, δε φεύγετε πιο κερδοσιμότες απ' ότι ήγνατε;

—Ακριβώς, είπε ο φοιτητής γυρίζοντας αλλού το πρόσωπο στενοχωρημένος. Άλλά δεν ξέρω γιατί τα συζητάμε δι' αυτά που δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον. Ο πρίγκιπας δεν απάντησε. Παρόλο που ο Μπόρις του είχε μιλήσει ανεπιφύλαχτα, στην αρχή της γνωριμίας των, για την οικονομική του κατάσταση και για τα μελλοντικά του σχέδια, ο Αρμιάνοφ φοβόταν μήπως, κάτω από τις παρούσες συνθήκες, είχε φανη λιγάκι αδιάκριτος και τον είχε πληγώσει.

Ύστερ' από δέκα λεφτά, αποφάσισε να σπάσει τη σιωπή, με κίνδυνο πάλι να εξαγριώσει τον μελαγχολικό του συνταξιοδότη.

—Αντί για μαθήματα, γιατί δεν φροντίζετε να βρείτε μια μόνιμη θέση κοντά σε κάποιον επιφανή επιστήμονα που θα σας εμπιστευτούν το διάβασμα των χειρογράφων του ή θα σας έπαιρνε σαν βοηθό στην εργασία του;

Φυσικά, θα προτιμούσα ένα τέτοιο είδος δουλειάς, αλλά οι θέσεις αυτές είναι σπάνιες, σχεδόν ανύπαρχτες. Θα ξαναρχίσω πάλι το μαγανωτήγαδο, είναι κάτι πιο σίγουρο γιατί τόχω ξανακάνει.

Κι' ο Μπόρις εξακολουθούσε να κυττάζει επίμονα τα μονότονα τοπία που περνούσαν μπροστά του.

—Ακούστε, Μπόρις. Ίδανόβιτς, του είπε ο πρίγκιπας ύστερ' από αρκετή σιωπή, πρέπει κι' εγώ να σάς πω όλη την αλήθεια. Ήμουν έρωτες με τη δεσποινίδα Γκορέλιν και σκεφτόμουν να ζητήσω το χέρι της.

Ο Μπόρις γύρισε και τον κύτταξε με μάτια που μενέμει κι' ανήσυχα.

—Άλλά φτάνει το ότι σάς έδωσε προγενέστερες υποσχέσεις για να παραιτηθώ

από κάθε δική μου αξίωση. Βρεθήκατε κοντά της πριν από μένα, και πήρατε την ελεύθερη συγκατάθεσή της... εγώ λοιπόν θγαίνω από τη μέση, κι' αυτό σάς το λέω μ' όλη μου την ειλικρίνεια.

Αντί να χαρή, ο Μπόρις ένοιωσε ξαφνικά να γίνεται πιο βαρεία η μελαγχολία του. Με μεγάλη προσπάθεια, κατόρθωσε να αρθρώσει τα παρακάτω:

—Θάπρεπε ίσως να την αφήσουμε ελεύθερη να διαλέξει ανάμεσα στους δυο μας... Άνάμεσα σε δυο υπάρξεις τόσο διαφορετικές πρόσθεσε χαμηλόφωνα.

—Αν μπορούσε να διατάξει για μια τέτοιαν αίτια, αποκρίθηκε σοβαρά ο πρίγκιπας, τότε δε θάταν αξία ούτε για σάς μα ούτε πια και για μένα.

Ο Μπόρις, χωρίς να πη λέει, τούσφειξε δυνατά το χέρι.

Ο σταθερός φαινόταν κιόλας. Ο Αρμιάνοφ είχε πη πως το άμαξί του θα σταματούσε σε κείνο το σημείο. Άντάλ-

ΜΠΟΡΕΙΤΕ και από σήμερα να παρακολουθήσετε τη...

ΣΟΝΙΑ

Τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα του ΑΝΡΥ ΓΚΡΕΒΙΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΠΛΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΕΜΑΤΗΣ ΑΠΟ ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΝΟΤΗΤΑ

λασαν λίγα λόγια ακόμα.

Ο φοιτητής ήταν έτοιμος να ξαναπείσει πάνω στο λεωφορείο του.

—Έχετε ένα φίλο, του είπε ο Αρμιάνοφ τη στιγμή που αποχαιροετισμού, ξαναπείσει πάνω στον οποίο μπορούσε να υπολογίζετε. Σ' όποιον περιστάσει με ζητήσετε θα με βρήτε πάντα πρόθυμο. Κι' από μέρους μου, σάς υπόσχομαι να μη ζητήσω να ξαναβιβά τη δεσποινίδα Γκορέλιν.

Η υπόσχεση, αυτή ήταν περιττή. Ο τρόπος με τον οποίο η Λύντια, αρραβωνιασμένη μ' έναν άλλον, είχε δεχτεί τις φιλοφρονήσεις του πρίγκιπα, τον άπομακρυναν ολότελα απ' αυτήν. Και μάλιστα, αν τολμούσε, θάλεγε στον Μπόρις πως κι' αυτός δε θάπρεπε ναχή πολλή εμπιστοσύνη στη σταθερότητα της φιλάρεσκης εκείνης κοπέλλας.

Αλλά δεν τούπρεπε λόγος, και σώπασε. Λίγα λεφτά αργότερα, τα δυο άμαξία έπαιρναν αντίθετους δρόμους, κι' ο Μπόρις λιγώτερο λυπημένος, ξανάβρισκε, μαζεμένο στο πλευρό του, το μικρό σαστιμαμένο πλάσμα που δεν είχε στον κόσμο κανέναν άλλον εξόν απ' αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΥ

Το βράδυ της τρίτης μέρας ύστερ' απ' αυτή τη συνάντηση, η καλή κυρία Γκρέμποφ πήγε και κάθησε στη γωνία του κήπου της, κάτω απ' το μεγάλο ξύλινο κιόσκι που χρησίμευε γι' καταφύγιο έναντι στη βροχή ή τον καυτερόν ήλιο. Το μέρος εκείνο σχηματίζει ένα μικρό ύψωμα και δέσποσε το δράματικό διασχίζει το χωριό καθώς και κείνον που ώδηγούσε στον αλσύλιο του ταπεινού της σπιτιού.

Αφινοντας πάνω στα γονατά της τις κάλτσες που έπλεκε για τον αγαπημένο της το γιο, η κυρία Γκρέμποφ είχε σταυρώσει τα χέρια της και κύτταζε ήρεμα τους αγρότες που ξαναγύριζαν στην αγορά, όταν ένας μακρινός ήχος από κουδουνάκι, τραβήξε την προσοχή της.

—Ντάσσα! Ντάσσα! φώναξε στην καμαριέρα, μάς έρχονται διζίτες. Βάλε γρήγορα το σαμοβάρι να ζεσταθώ και πες να φουνώσουν τα ψωμάκια.

Το σπίτι δεν ήταν πολύ μακριά. Το άνοιχτόκαρδο πρόσωπο της Ντάσσας, πλαισιωμένο με γκριζα μαλλιά, φάνηκε στο παράθυρο.

—Μάλιστα, κυρία, αποκρίθηκε. Άλλά

ποιός μπορεί ναόρη; Είδαμε όλους τους γειτόνους τώρα τελευταία.

—Θάνα, πιστεύω, ή γρηά Ποπόφ...

Η Ντάσσα χάθηκε απ' το παράθυρο και η κυρία Γκρέμποφ ξανακάθησε περιμένοντας να φτάσει η επίσκεψη.

Σέ λίγο, το ταχυδρομικό άμαξί έφτασε καλπάζοντας μπροστά απ' τον κήπο.

—Μαμά! φώναξε ο Μπόρις ανεμίζοντας το κασέτο πάνω απ' το κεφάλι του.

—Μεγάλε Θεέ! έσύ σαι, Μπόρις! φώναξε η μητέρα σαστισμένη απ' τη χαρά της. Ά, τα πόδια μου δε με βαστάνε πια, να που δεν μπορώ να τρέξω!

Ο Μπόρις είχε πηδήσει το φράχτη, το άμαξί σταμάτησε στην πόρτα, κι' ο νέος γονάτισε μπροστά στη μητέρα του. Γελώντας και κλαίγοντας μαζί, εκείνη, δεν μπορούσε πια να προσφέρει λέει, και σκέπαζε το μέτωπο του μοναχογιου της με το σημείο του σταυρού ανακατεμένο με φιλία.

—Παιδάκι μου, πως μεγάλωσες! τι όμορφος που είσαι! Τι καλά που έκανες νάρθης! Άλλά γιατί δε μου τήγραιμεις;

Δεν πρόλαβα, αποκρίθηκε κείνος, βρέθηκα ελεύθερος πολύ γρηγορώτερ' απ' ότι περίμενα.

—Μπράβο, μπράβο, τόσο το καλύτερο! Πόσον καιρό θα μέινεις;

—Έναν ολόκληρο μήνα, καλή μου μητέρα.

—Κυρία, το τσάι είναι έτοιμο! φώναξε χαρούμενα η Ντάσσα.

—Έλα να δάλης κάτι στο στόμα σου, θάσαι κουρασμένος, είπε η γρηά κυρία άκουμπώντας με περηφάνεια στο μπράτσο του γιου της.

Ενώ κόντευαν να μπουν στο σπίτι, η κυρία Γκρέμποφ είδε τη Σόνια που, και ο Μπόρις την είχε ολότελα ξεχάσει. Με το μικρό μογαλάκι της στο χέρι, άκουμπισμένη στον τοίχο, η μικρούλα κύτταξε με πένθιμο ύφος όλο εκείνο το ξένο περιβάλλον που δεν έλεγε τίποτα στην ψυχή της.

—Ποιά είναι αυτή εκεί; είπε η κυρία Γκρέμποφ βλέποντας με άπορία το παράξενο κοριτσάκι που έμοιαζε και λίγο με γύφτισσα.

—Είμαι μια καμαριερούλα που σου έφερα, αποκρίθηκε γελώντας ο Μπόρις. Σκέφτηκα πως η Ντάσσα δεν είναι πια πολύ νέα, και της βρήκα μια βοηθό.

—Δε γέρασα δα και τόσο, δόξα σοι ο Θεός για νάχω ανάγκη από βοηθό! είπε η Ντάσσα, ριχνοντας ένα έχθρικό βλέμμα στο άδουμο πλάσματάκι. Νά σου πετύχη και βοηθός!

—Άστειεύομαι, Ντάσσα, διάστησε να πη ο Μπόρις. Είν' ένα καλό κοριτσάκι που με υπηρετεί πιστά. Κι' ακόμα, είναι μια όρανη από πατέρα και μητέρα, δίχως στέγη ούτε ψωμί, και σε παρακαλώ μητέρα να τη δεχτής.

Η κυρία Γκρέμποφ έκανε το σταυρό της, κι' ύστερ' άπλωσε το χέρι της στη μικρή.

—Ο Κύριος, μάς παράγγειλε να δεχάμαστε όλους όσους έρχονται με τ' όνομά του, είπε. Καλώς ήρθες, κόρη μου, να φας μαζί μας ψωμί κι' αλάτι. Έκει όπου υπάρχει φαγητό για πέντε, υπάρχει και για έξη. Ντάσσα, πάρε την στην κουζίνα, δός της να φάη, κι' ύστερα βλέπουμε τι άλλο θα κάνουμε γι' αυτήν.

Εκείνο το βράδυ, ο Μπόρις διηγήθηκε στην κυρία Γκρέμποφ όλα όσα μπορούσε να της πη για τη διαμονή του στους Γκορέλιν, χωρίς ν' αναφέρει τίποτα, φυσικά, για τον έρωτά του προς τη Λύντια. Ήταν αποφασισμένος να κρατήσει τη μητέρα του μακριά από τις αγωνίες ενός τόσο αδέσποτου μέλλοντος. Για δικαιοσύνη του πρόωρου έρχομού του, είπε πως είχε αναγκάσει από την κακομεταχείριση που έκανε η κυρία Γκορέλιν στη Σόνια, και η καλή γρηούλα πολλές φορές σκούπισε τα μάτια της ακούγοντας τις δυστυχίες της μικρής όρφανης. Κι' όταν ο Μπόρις τελείωσε.

—Καλά έκανες και μάς την έφερες, του είπε. Θα τη χρησιμοποιήσουμε σε δουλειές του σπιτιού, θα της βρούμε σίγουρα κάτι να κάνει, κι' όσο για το ψωμί, δε θα μάς λείψει. Τουλάχιστον, μπορείς να κρίνεις και μόνος σου!

Καί, λέγοντας αυτά, φόρτωνε τα πιάτα

του γιου της με ζεστά χρυσωπά κι' ολόστρογγυλά ψωμάκια που έδειχναν άρκετά την ικανότητα της γρηάς μαγειρίσσας.

Όλοι οι υπηρέτες μέσα σε κείνο το σπίτι ήταν γέροι όσο και η κυρά τους.

Οι μέρες πέρασαν και η Σόνια άρχισε να συνηθίζει το καινούργιο της περιβάλλον.

Από την πρώτη μέρα, ανάλαβε να φροντίζει τον Μπόρις, πράμα που δυσχερούσε αρκετά τη γρηά καμαριέρα, που είχε ναυουρίσει στα γονατά της τον νεαρό άφέντη, και ξαφνικά έβλεπε με της αραϊρούν το μονοπάτι των περιποιήσεών της σ' αυτόν.

Η Ντάσσα έκανε τα παράπονά της, αλλά ο Μπόρις την παρηγόρησε με λίγα καλά λόγια και η Σόνια εξακολουθούσε να υπηρετεί τον κύριό της με την άφοβησι έμκεινή του υποταγμένου ζώου που την έκανε τόσο παραξένια βελκτική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΥ

Είχαν περάσει δεκαπέντε μέρες άπότου βρισκόταν ο Μπόρις στη Γκρέμποφ. Κάθε μέρα γινόταν και πιο μελαγχολικός. Πήγε δυό φορές μονάχος του κι' έριξε κάποια μυστηριώδη γράμματα στο ταχυδρομείο, κι' ακόμα δεν είχε λάβει καμιά είδηση από τη Λύντια.

Η ανησυχία τον εξαντλούσε. Είκοσι φορές σκέφτηκε να ξαναρχισώ το μακρινό εκείνο ταξίδι και να πάη μονάχα να την δει χωρίς να της μιλήσει. Άλλά κάποιο σοβαρό ζήτημα τον είχε συγκρατήσει: δεν τούμενε πια πενήτα.

Επιτέλους, μια μέρα γύρισε απ' το ταχυδρομείο γεμάτος χαρά. Απ' την ημέρα που γυρισίον του, η μητέρα του δεν τον είχε δη ποτέ τόσο χαρούμενο. Έφυγε και χάθηκε δυό—τρεις φορές ως πέρα στο λαχανόκηπο για να διαβάσει και να ξαναδιαβάσει το μικρό γράμμα που είχε λάβει το πρωί.

Ήταν πολύ σύντομο εκείνο το γράμμα. Ένας κριτής άμερόληπτος θαύρισκε πολύ φτηνή κι' ανάγια λόγου εκείνη την απάντησι στις τόσες διαχύσεις της καρδιάς του έξοριστου αρραβωνιαστικού.... Ήταν όμως το γράψιμο της Λύντιας, ήταν το πρώτο έρωτικό του γράμμα!

Κι' αν ακόμα δεν είχε μέσα παρά μονάχα την υπογραφή της, ο Μπόρις θάταν και πάλι ευχαριστημένος.

«Αγαπητέ Μπόρις, του έγραφε, έλαβα τα δυό γράμματά σου. Σε παρακαλώ, μη μου γράφεις τόσο συχνά, γιατί η Ντούνια μου δήλωσε πως δεν μπορούσε να πηγαίνει στο ταχυδρομείο περισσότερο από μια φορά κάθε δεκαπέντε μέρες. Λέει πως είναι πολύ μακριά. Κι' έχει δίκιο, είναι πάρα πολύ μακριά. Φοβάμαι, μήπως από κανένα λάθος, φέρουν το γράμμα σου στο σπίτι μας, και τότε, ξέρεις τι θα γινόταν. Ή μαμά είναι πάντα πολύ θυμωμένη. Ο πρίγ-

—Φύγε από δω, άνόητη! είπε ο Μπόρις πολύ θυμωμένος.

Δε θα όλολογούσε σε κανέναν πως το γράμμα ήταν από τη Λύντια. Όμως τα μάτια εκείνου του μικρού κοριτσιού τον είχαν ταραξεί. Τάβαζε με τον εαυτό του, και με κείνην ακόμα περισσότερο. Έτσι, η Σόνια έπεσε σε δυσμενεια δυό ολόκληρες μέρες.

Το βράδυ της τρίτης μέρας, καθώς έμπαινε στην καμάρα του να κοιμηθώ, κι' ήταν ή ώρα αρκετά περασμένη, είδε κάτι σαν μικρό μπόγο, σωριασμένο καταχαμα στο πόδι του κρεβατιού.

—Ποιός είναι κεί; ρώτησε παραξενεμένος.

—Εγώ είμαι, άφέντη, είπε η Σόνια άνασθώνοντας τ' άδουτο κορμάκι της.

Καθόταν γονατιστή και κυριομένη κοντά στο κρεβάτι.

—Σας περίμενα, συνέχισε, για να σάς ζητήσω συχώρεσι.

—Για ποιο πράμα; ρώτησε ο Μπόρις λιγάκι ταραγμένος.

—Για κείνες τις βλακείες μου προχτές. Δεν είναι δική μου δουλειά, Μπόρις, τ' άνανοβις, το ξέρω, κι' ώστόσο πείσμαιόσασα και σάς θυμώσα, ούτε μου μιλάτε πια....

Γονατιστή πάντα, τον ζύγωνε σιγά—σιγά, και σουρωμένα μπροστά του με ύφος ικετευτικό.

—Συχωρέστε με... ποτέ, ποτέ πια δε θα το ξανακάνω, πιστέψτε με...

—Καλά, καλά, είπε ο Μπόρις έκνευρισμένος και συγκινημένος μαζί. Σε συχωρώ, πήγαμε να κοιμηθώ.

—Με συχωράτε; φώναξε η Σόνια και πέταχτηκε όρθι.

—Ναι, είπε ο Μπόρις.

Και θα μου μιλάτε όπως πρώτα... και θα με μαλώνετε όταν κών κάτι που δεν πρέπει;... Χτες δεν έφερα επίτηδες το νερό στην καμάρα σας, σκέφτηκα πως έτσι θ' αναγκαζόσαστε να μου μιλήσετε για

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
Z ΚΟΠΤΙΚΗΣ
ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΑΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Ecole Pigier
Supérieure
ΔΙΠΛΩΜΑ
TIMHΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
INTERNATIONAL
AKAΔHMIA KOΠTIKHΣ
DAIOY FILS
HMEPEHIA KAI
BPAΔYNA
EΓΓΡΑΦΑ
KAI EΚΔΑΣΤΗN
INSTITUT
DE COUPE
MODE DE PARIS
MHTPOΠOΛEΩΣ ΠIETEΛHΣ 3
Tηλέφωνον 33248

να με μαλώσετε. 'Αλλά σεις πήγατε και το πήρατε μόνος σας χωρίς να πείτε λέξη!... Προτιμά να με μαλώνετε παρά να μη μου μιλάτε καθόλου. Μπόρις 'Ιδανόβιτς!...

Ο νέος δεν μπόρεσε να μη γελάσει, και, αγγίζοντας με το χέρι του το κεφαλάκι του κοριτσιού:

—Πήγαμε να κοιμηθής, μικρό μου αγόρι, έπρεπε, σου υπόσχομαι: να σε μαλώνω γερά όταν σου χρειάζεται.

Με μάτι που έλαμπαν από χαρά, η Σόνια έβλεπε το χέρι του Μπόρις, το σκέπασε με φιλία, και γλύστρησε απ' το δωμάτιο σαν ποντζάκι.

Οι διακοπές του Μπόρις τελείωναν, είχε μπει ο Σεπτέμβριος, και τα Πανεπιστήμια ξανάνοιγαν τις πόρτες τους.

Ένα ωραίο φθινοπωρινό πρωινό, ο νεαρός φοιτητής άφηνε τη Γκρέμποδα, τη μητέρα του, στο δωμάτιο του μικρού κι έλειπε στο κόσμο του, και τη Σόνια που αγχωμένη κάθεται πάνω του και δεν ήθελε να τον αφήσει να φύγει.

—Πάρτε με μαζί σας, τούλεγε, θα σας περιποιηθώ και θα φροντίζω για ό,τι σας χρειάζεται. Δεν πρέπει να έχετε κάποιον να λουστράρει τις μπότες σας και να σας ετοιμάει το τσάι; Πάρτε με, και δε θα σας κάνω ποτέ να το μετανιώσετε.

Μάταια παρακλήσεις! Η Σόνια έμεινε στο χωριό, κοντά στην κυρία Γκρέμπον, και σ' αυτήν έδωσε σιγά-σιγά, όλη της την αφοσίωση.

Δύο μήνες ύστερ' απ' την αναχώρησι του Μπόρις, η μητέρα του τελείωνε έτσι ένα γράμμα της:

«Το μικρό σου αγόρι εξημερώθηκε μαζί μου. Κάθε απόγευμα έρχεται και κάθεται στα πόδια μου και με παρακαλεί να της μάθω να πλέκει με τις βελόνες. Έννοείς ότι σπάει από αυτές τσάνες, όσες μέρες έχει ο μήνας, αλλά έχει καλή θέληση. 'Όσο, καιμιά φορά την πιάνει ένα πείσμα που με φέρνει σε απελπισία. Πήρε από αντιπάθεια την πλίστρα μας κι' είναι αδύνατο να την καταφέρουμε να την βοηθήσει και κείνη λιγάκι, ενώ γίνεται θυσία για μένα και την Ντάσσα. Την ανοίγει θα την δαλουμε να δουλέψει στον κήπο. Τώρα, καθώς είναι η πιο ευκίνητη μέρι στο σπίτι, με σερβίρει στο τραπέζι. 'Αλλά καταρωθώσαμε να την πείσουμε να φορέσει παπούτσια. Την έρχομένη φορά πρέπει να μου γράψης πως θέλεις να φορέσει κάλτσες και παπούτσια. Θα της το διαβάσω κι' έτσι ίσως καταφέρουμε να την ντύσουμε λιγάκι ανθρωπινά».

Ο Μπόρις γέλασε με την καρδιά του, κι' αμέσως έγραψε αυτό που του ζητούσε η μητέρα του. Δεκατέντε μέρες αργότερα, είχε την ικανοποίησι να μάθει πως οι διαταγές του εκτελέστηκαν με μεγάλη προθυμία.

Ξαναγέλασε πάλι, και το γέλιο εκείνο τούκανε καλό, γιατί απ' το φθινόπωρο η ζωή του γινόταν όλο και πιο μαύρη. Η Λύντια είχε επιστρέψει στη Μόσχα με τους γονείς της, κι' ο Μπόρις κανόνιζε έτσι ώστε να την βλέπει κάθε φορά που έβγαίνει μόνη της μαζί με τη καμαριέρα της τη Ντούνια, που αναγκαστικά είχε μπει και κείνη στο μυστικό. 'Αλλά οι συναντήσεις αυτές οι τόσο σπάνιες και σύντομες, πληρώνονταν ακριβά στη στιγμή της Ντούνιας. Ο Μπόρις αναγκαζόταν να στερήσει πολλά πράγματα για να μπορεί να δώσει κρυφά μερικά χρήματα στη χούφτα της δυσκόλης καμαριέρας.

Υστερα, η Λύντια άρχισε να πηγαίνει σε κοσμικές διασκεδάσεις. Σηκώνονταν αργά, και δε γουστάρει πια να βγαίνει έξω το πρωί. Τ' απόγευμα κινδυνεύουν να τους συναντήσει κανένα γνωστό πρόσωπο. Το βράδυ η Λύντια πηγαίνει στο θέατρο, στο χορό, ή δέχονται οι γονείς της στο σπίτι. Τέλος ο Μπόρις την έβλεπε πολύ λίγο.

Θλιμμένος, σχεδόν αποθαρρυνμένος, ρίχτηκε με τα μούτρα στη μελέτη και δεν ξαναβγήκε απ' το δωμάτιό του παρά μονάχα σ' εξαιρετική περίπτωση.

Ένα βράδυ που μελετούσε μονάχος του, στο φως μιάς λάμπας που κάπνιζε τούφεραν ένα γράμμα.

Διαβάζοντάς το, ο Μπόρις νόμιζε πως ώνειρευόταν, κι' άρχισε πολλές φορές απ' την αρχή ώσπου να φτάσει στο τέλος. Να τι του έγραφε ο πρίγκιπας 'Αρμιάνοφ:

«Ένας σοφός φιλόλογος ο Μ. Ν....., φί-

λος του μακαρίτη του πατέρα μου, ζητάει να δροί για βοηθό στην έρευνα του έναν νέο δοσμένο αποκλειστικά στη φιλολογία. Είναι πλούσιος και χωρίς οικογένεια. Νομίζω πως μπορεί να τον πείσω ή αμοιβή σας να μην είναι κατώτερη από δυο χιλιάδες ρούβλια.

Το μόνο που απαιτεί, είναι η απόλυτη ήθικη του υποψηφίου, γιατί θα του παραδώσει έργα που είναι ακόμη ανέκδοτα, καρπούς μακρών αναζητήσεων. Ο σοφός αυτός θα περάσει το χειμώνα του στην Πετρούπολη για να τελειώσει την αναδίφηση των χειρογράφων της αυτοκρατορικής Βιβλιοθήκης. Υστερα, στις αρχές της άνοιξης θα φύγει για το εξωτερικό, συνοδευόμενος από τον γραμματέα του, και θα περάσει δυο χρόνια στις διάφορες Βιβλιοθήκες της Ευρώπης. Στο τέλος αυτής της εργασίας, ο γραμματέας θα μπορεί να υπολογίζει σε μια επί πλέον αμοιβή ανάλογη με τις υπηρεσίες που θα έχει προσφέρει.

«Επειδή δεν ξέρω αν οι προτάσεις αυτές σας ικανοποιούν, δεν πρόσερα ακόμα τί' όνομά σας. 'Ισως δεν θέλετε ν' αφήσετε τη Μόσχα, και προτιμάτε να διατηρήσετε την έλευθερία σας. 'Όσο, ένας φίλος ελκρινής θα σας συμβούλευε να δεχτείτε με κάθε τρόπο. Περιμένω, λοιπόν, ένα βετικό «ναί», και από κείνη τη στιγμή, μπορείτε να θεωρήτε την υπόθεσι τελειωμένη. Αν δεχτείτε, μην ανησυχείτε για καμιά υλική δυσκολία. Θα κανονιστούν όλα υπό τους καλύτερους όρους. 'Εξ άλλου, απόγονος στην Πετρούπολη, θα ρηθε αμέσως να με βρήτε στο σπίτι μου, και θα σκεφτούμε μαζί».

Η πρώτη εντύπωσι του Μπόρις ήταν μιά απέραντη χαρά. Το να συνεχίσει τις μελέτες του κάτω από τέτοιες συνθήκες, ήταν πραγματική εύτυχια!

Υστερα όμως, τον έπιασε αβάσταγχε απελπισία. 'Ο αποκρινόμενος στη Λύντια; 'Αδύνατο! Τέλος σκέφτηκε πως δεν μπορούσε να πάρει μιά τόσο σοβαρή απόφασι πριν συνηγορή με την αγαπημένη του.

Την άλλη μέρα ήταν Κυριακή. Είχε κάποια πιθανότητα να την δει στην εκκλησία. Πριν απ' τις δέκα, ο Μπόρις βρισκόταν στο προαύλιο της περιήμερης εκκλησίας του 'Αγίου Βασιλείου, παραμυθώντας τον έρχομό της αρραβωνιαστικιάς του. Περιμένα τρία τέταρτα της ώρας μέσα σε αδιάκοπη αγωνία, τέτοια, που μονάχα όσοι περιμένασαν κι' αυτόν, μπορούσαν να τη νοιώσουν. Τέλος, η Λύντια συνοδευόμενη απ' την καμαριέρα της, φάνηκε στην άκρη της μεγάλης πλατείας.

Με τη μέση καλά σφιγμένη μέσα στο μαύρο δελουθινό πανωφόρι της, μ' ένα μικρό καπελάκι ροζ που πλαισίωνε το φρέσκο της προσωπάκι, με τα χέρια κρυμμένα μέσα στο μανδύ της, η Λύντια προχωρούσε με δέμα άρρο, λιγάκι λικνιστό και γεμάτο χαρί. Η ακόλουθός της, κοντόχοντρη και άχαρη έκανε, δίπλα της, την πιο χτυπητή αντίθεσι.

Ο Μπόρις τις κύτταζε χωρίς να τολμάει να τις πλησιάσει. Όταν βρέθηκαν λίγα μονάχα βήματα μακριά του, η Λύντια που τον είχε αντιληφθεί, τούκανε ένα μικρό νόημα με το κεφάλι, κι' αυτός την ακολουθούσε μέσα στην εκκλησία.

Χώθηκαν κάτω από τις σκοτεινές στοές, όπου το φως των αναμμένων κεριών μπροστά στις εικόνες των αγίων, που αστραφταν από χρυσάφι και πολύτιμους λίθους, σκορπούσε παράξενες και μυστικοπαθές ανταύγειες σε ήμισυ σκονισμένα σημεία, ενώ ο υπόλοιπος χώρος ήταν βυθισμένος σ' ένα σκοτάδι υποβλητικό.

Η Λύντια άκούμπησε σε μ' κλώνα απόμειρη και σκ' ειν' έκανε δυο τρεις φορές μηχανικά το σταυρό της, κι' ύστερα, γυρίζοντας στον Μπόρις:

—Φαίνεται αδιόλετο, του είπε, δε θα πρέπει να βγής σήμερα.

—Είχα κάτι πολύ σπουδαίο να σου πώ, της αποκρίθηκε ψιθυριστά.

—Τι έχεις πάλι να μου πής; Κάτι δυσάρεστο, σίγουρα... είπε λιγάκι βαρετά.

—Όχι, αγέλε μου, όχι έντελως δυσάρεστο....

Και της είπε την πρότασι που του είχαν κάνει, χωρίς ν' αναφέρει όμως ποιος του την έκανε. Όταν τέλειωσε, εκείνη έξακολουθούσε να σιωπάει.

—Λοιπόν; τη ρώτησε ο Μπόρις παρανεμένος από τη δροσμάρα της.

—Ε, λοιπόν, τί; 'Εσύ τι αποφασίζεις;

—'Εγώ δεν αποφασίζα τίποτα. Θα κάμω ό,τι μου πής. Αν θέλεις να μείνω, θα μείνω.

Δίχως να λυπηθείς: ρώτησε η Λύντια συγγικμένη.

—Δίχως να λυπηθώ, αφού εσύ θα το θέλεις. Ξέρεις καλά πως δε ζω παρά μονάχα για σένα.

Η Λύντια έσφιξε το χέρι που κρατούσε το δικό της. Οι ψάλλες γέμιζαν την ατμόσφαιρα με την ακατάλυτη ομορφιά των δυζαντινών ήχων. Ο Μπόρις, με σκυμμένο το κεφάλι, περίμενε την απόκρισι που θ' αποφάσιζε οριστικά για το μέλλον του.

—Και γιατί να μείνεις; του είπε με κάποια ντροπή ανακατεμένη με θλίψη. 'Εδώ δεν μπορείς να κάνης τίποτα. Πήγαμε κει, μακριά, να ετοιμάσης το μέλλον σου.

—'Εσύ μου το συμβουλεύεις αυτό; μουρμούρισε ο Μπόρις με πονεμένη καρδιά.

Είχε έλπίσει πως θα τούλεγε να μείνει. —Ναι, νομίζω πως έτσι θάναί καλύτερα.

—Είσαι βέβαιη;

Την κύτταζε σαν για να διαβάσει σ' ωραίο εκείνο πρόσωπο τη βαθύτερη σκέψης. Δεν μπόρεσε όμως να συλλάβη καμιά ξεκάθαρη έκφρασι.

—Θα μείνεις μονάχη σου, δίχως έμένα; Μπορείς να ζήσης δίχως έμένα;

Το χέρι της Λύντια έτρεμε μέσα στο δικό του. «Κύριε έλεσον!» ξανάλεξαν οι ψαλτάδες σε τόνο μινώρε γεμάτο μελαγχολία. Το παρόνοιο άπλωνόταν κάτω απ' τους θόλους, λές και κάποια καρδιά άγγελου ξεσκιζόταν εκεί πάνω ψηλά, σ' αστέρια.

Ο Μπόρις ξανάπε:

—Θέλεις να φύγω;

—Ναι, του αποκρίθηκε ανέκφραστα.

—Λύντια, το σκέφτηκες καλά αυτό που λές; Δυο χρόνια, τρία χρόνια χωρίς να ίδω-

θούμε καθόλου;

—'Ελπίζω πάντα πως θα την τρώμαζε ο μακρύς χωρισμός.

—Θα είναι καλύτερα έτσι, του είπε για δεύτερη φορά.

Γονάτισε κοντά της σαν για να προσευχηθεί, κι' άκούμπησε στα χείλη του το χέρι της βρένοντάς το με φλογερά δάκρυα. «Εκλαίει και κείνη με» στο σκοτάδι της εκκλησίας. Ποιά γυναίκα θα μπορούσε ν' αντισταθεί σε τέτοια έρωτική αγωνία;

Υστερ' από λίγα λεφτά, εκείνη έσκυψε προς ο μέρος του:

—Σήκω, του είπε, θα μάς καταλάβουν.

Ο Μπόρις υπάκουσε, και ή φυσιογνωμία του πήρε μιά παγερή αγαλλοιγία έκφρασι.

—'Όστε το θέλεις, Λύντια; 'Ας είναι. Σ' ευχαριστώ, είσαι πιο γενναία από μένα. Δε θα τ' αποφασίζα ποτέ μου, αλλά είναι για το καλό και των δυο μας. Σε δυόμισι χρόνια, θα ξαναγυρίσω, και τότε θαμαι πλούσιος κι' ένδοξος... και θα γίνης δική μου;

Η Λύντια έγειρε καταφατικά το κεφάλι.

—Πες το μου, πως θα γίνης δική μου, ξανάπε κείνος επίμονα.

—Ναι, αποκρίθηκε ψιθυριστά η Λύντια. Μιά παράξενη ιδέα πέρασε κείνη τη στιγμή απ' το μυαλό του Μπόρις. Είχε ανάγκη από ένα επίσημο δείγμα, από έναν απαραίτητο όρκο για ν' αποκτήσει έμπιστοσύνη.

Μπροστά στην εικόνα, είπε δείχνοντας τον Σωτήρα που τους κύτταζε ήρεμος και σοβαρός, με τη γήινη σφαίρα στήνα του χέρι και τ' άλλο σηκωμένο ψηλά προς τον ουρανό. Μπροστά στο Σωτήρα, όρκισον μου πως θα γίνης δική μου.

—Δεν μπορώ να όρκιστώ, είπε η Λύντια ανατριχιάζοντας, είν' άμαρτία. Σου το υποσχέθηκα, δε σου φτάνει;

—Τότε προσευχήσου μαζί μου, πρέπει να ενδώσουμε τις προσευχές μας, της αποκρίθηκε με φωνή που μαρτυρούσε την πυρετική του κατάστασι.

Και την τράβηξε μπροστά στην εικόνα που μόλις φωτιζόταν απ' την τρεμάμενη φλόγα ενός καντηλιού κι' από δυο τρία μικρά άγιόκεριά. 'Εσφιγγε με δύναμι το χέρι που κατούσε, κι' η Λύντια αναγκάστηκε να κάνει ότι έκείνος ήθελε. 'Επτεσαν στα γόνατα δίπλα δίπλα. Ο Μπόρις δεν προσευχόταν, αλλά σκεφτόταν έντονα, προσπαθούσε να ένωθι με τη θέλησι με τη νεαρή εκείνη κοπέλλα, την γονατισμένη κοντά του και περιμένη την ευλογία του Θεού.

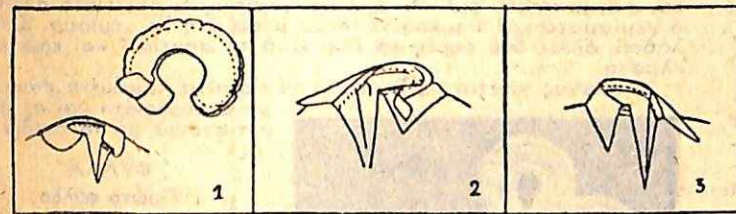
Σ'Ο ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ :

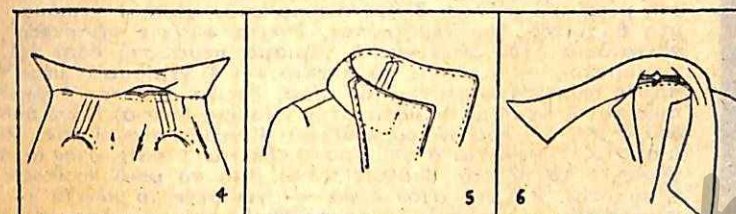

ΣΥΝΕΧΕΙΑ 7η

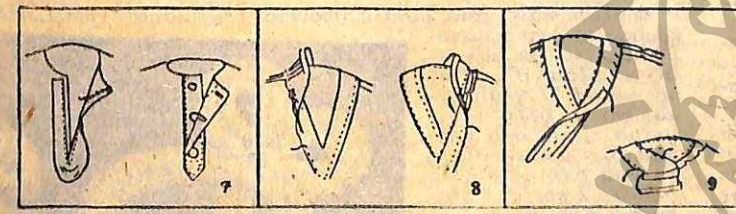
1.—ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΓΙΑΚΑΔΑΚΙ : Ράψετε τα 2 κομμάτια του γιακά, καλή με καλή. Γυρίστε το γιακά, τρυπώστε τον γύρω-γύρω και σιδερώστε τον. Αν θέλετε μπορείτε και να τον φοδράσετε πριν ράψετε τη ραφή. 2.—ΓΙΑΚΑΣ ΜΕ ΛΟΞΟ : Τρυπώστε προσεκτικά με μικρές βελόνες και έπειτα γαζώστε προσεκτικά το λοξό και το γιακά μαζί στην άκρη του λαιμού στην έξωτερική πλευρά. Τρυπώστε μ' ένα γυρίσμα το λοξό στο έσωτερικό του λαιμού και ράψτε το στρίψωμα αυτό με πολύ λεπτές βελόνες. 3.—ΑΝΔΡΙ-

ΚΟΣ ΓΙΑΚΑΣ : Μέσα στην επάνω ραφή του ξεχωριστού κομματιού του γιακά, ράψτε το γιακά και μέσα στην κάτω ραφή τρυπώστε και ράψτε το λαιμό. Ντουμπλάρετε γαζώνοντας την επάνω ραφή. Γυρίστε, κάνετε ένα στρίψωμα και γαζώστε τα δυο στην άκρη. 4.—ΣΙΟΣ ΓΙΑΚΑΣ : 'Αφού τρυπώσετε με μικρές βελόνες, γαζώστε, γυρίστε και σιδερώστε καλά το γιακά, ράψτε το έσωτερικό του μέρος επάνω στην άκρη του λαιμού, καλή με καλή. Στην έξωτερική πλευρά στρίψωστε το γιακά με κρυφές βελόνες και αν το ύφασμα είναι χονδρό το ράβετε άνετα χωρίς να το γυρίσετε. 5.—ΓΙΑΚΑΣ ΜΕ ΡΕΒΕΡ : Τρυπώστε το γιακά φοδραρισμένο με τσεάλ, σιδερωμένο, τελειωμένο στο έξωτερικό μέ-

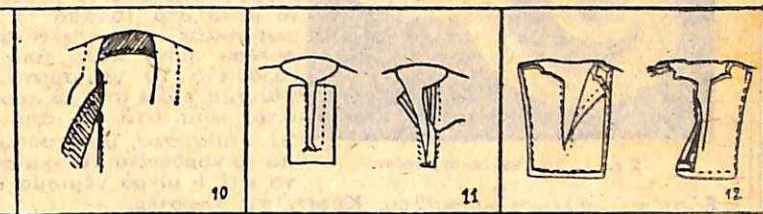

ρος του λαιμού και το ρεβέρ γύρω στο άνοιγμα και πάνω στο γιακά, έως τις ραφές του ώμου. Γυρίστε το ρεβέρ. Βάλετε ένα λοξό στρίψωμα στην πλάτη από το ένα ρεβέρ έως το άλλο. 6.—ΓΙΑΚΑΣ ΕΞΑΡΠΑ : Είναι προτιμότερο να τον κώψετε έντελως λοξό. Συνενώστε όπως και τον ίδιο γιακά. Οι δυο άκρες γαζώνονται πρώτα με έσωτερική ραφή και κατόπιν γυρίζονται, τρυπώνονται στην καλή και σιδερώνονται προσεκτικά. Στρίψωστε το πλάι του λαιμού. 7.—ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΕ ΠΑΣ : Τεντώστε το λοξό στη μύτη του ανοίγματος καθώς το ράβετε και γαζώστε το. Στρίψωστε στη μέση πλευρά. 7 α.—ΠΑΣ ΜΕ ΚΟΥΜΠΙΑ : Ράψτε την κάτω πιάς και την επάνω πιάς με έσωτερική ραφή. Ένωστε

με ένα τρίγωνο γαζι στη βάση. 8.—ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΜΕ ΞΕΝΟ ΛΟΥΡΙΔΑΚΙ : Κώψτε τη λουρίδα σύμφωνα με το πατρόν σας, ράψτε τη στο λαιμό καλή με καλή, ανοίξτε τη ραφή. Γυρίστε τη λουρίδα, τρυπώστε, σιδερώστε, κάνετε ένα γυρίσμα και πατήστε ένα ψιλό γαζι. 9.—ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΛΟΞΟ : Γαζώστε ένα φαρδύ λοξό, γυρίστε, τρυπώστε την άκρη, καρικόψτε και ράψτε το από μέσα. 9 α.—ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΛΟΞΟ : Γυρίστε προς τα μέσα τις δυο πλευρές της λοξής λουρίδας, τρυπώστε, τσακίστε με το

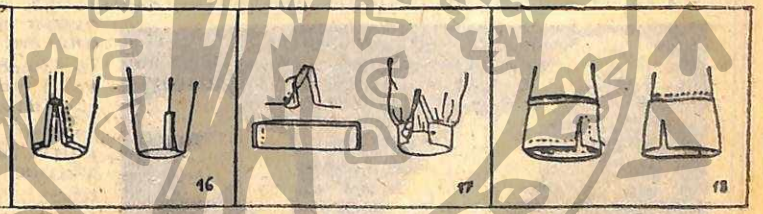
σίδηρο και γαζώστε με ψιλό γαζάκι τσίμα. 10.—ΖΑΚΕΤΑ ΧΩΡΙΣ ΓΙΑΚΑ : Ράψτε τη φάσα στο έξωτερικό, καλή με καλή. Κάνετε ένα γυρίσμα. Γυρίστε τη λουρίδα στο έσωτερικό. Στρίψωστε την άκρη και στερεώστε τη λουρίδα με ένα γαζι ή με κρυφές βελόνες, που να μη φαίνονται στην καλή. 11.—ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΕ ΙΣΙΑ ΞΕΝΗ ΛΟΥΡΙΔΑ : Τρυπώστε στην έξωτερική πλευρά με ίσια λουρίδα. Ράψτε τις πλευρές σ' απόστασι 1/2 εκατ. από τη μέση και 1 εκατ. από τη βάση. Κάνετε μιά σχισμή και δυο λοξές

φαλιδίες στη βάση. Γυρίστε το έξω και στρίψωστε. 12.—ΡΕΒΕΡ : Κάνετε ένα γαζιό γυρίσμα στις άκρες της μίστρας. Έφαρμόστε το μέσο της μίστρας στη μέση του φορέματος. Γαζώστε τα γύρω γύρω του ανοίγματος. Κώψτε, γυρίστε, σιδερώστε και στερεώστε τις άκρες με άορατες κρυφές βελόνες. 13.—ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΜΕ ΦΑΣΑ : Ράψτε το λοξό στην έξωτερική άκρη. Γυρίστε προς τα μέσα, στρίψωστε φορμάροντας τις γωνίες. 13 α.—ΣΤΡΙΨΩΜΕΝΟ ΑΝΕΒΑΤΟ : 'Αφού ετοιμασθή το λοξό, ράψτε το άνετα στην άκρη, φορμάροντας τις γωνίες. 14.—ΡΕΛΙΑΣΜΕΝΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ : Κάνετε ένα γυρίσμα στο ντεκολτέ. Τρυπώστε στην άκρη του μιά λουρίδα λοξή, διπλωμένη

στα δυο. Φορμάρετε προσεκτικά τις γωνίες. Κάνετε ένα γαζι τσίμα γύρω, γύρω, στην έξω πλευρά. 15.—ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΜΕ ΣΤΡΟΓΓΥΛΕΜΑ ΣΤΟ ΛΑΙΜΟ : Έφαρμόστε μιά λοξή λουρίδα στο λαιμό, καλή με καλή. Φαλιδίστε γύρω, γύρω, στη στρογγυλάδα της πλάτης. Γυρίστε τη λουρίδα στο έσωτερικό, τρυπώστε, σιδερώστε, στρίψωστε με κρυφές βελόνες. 16.—ΜΑΝΣΕΤΑ ΜΕ ΦΕΡΜΟΥΑΡ : Τελειώστε το γυρίσμα της μανσέτας με έξτραφάρ, ή λουριδάκι, γαζώστε τις δυο πλευρές του ανοίγματος και ράψτε το έξτραφάρ στο γαζι, μπήγοντας τις βελόνες επάνω στο γαζι. 17.—ΦΑΡΔΥ ΜΑΝΙΚΙ ΜΕ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗ ΜΑΝΣΕΤΑ : Ρελιάστε από μέσα το άνοιγμα της μανσέτας μ'

ένα λουριδάκι. Σουρώστε το κάτω μέρος του μανικιού για να το εφαρμόσετε μέσα στη διπλωμένη λουρίδα, που την γαζώνετε στην ένωσι, αφού κάνετε προς τα μέσα ψιλό γυρίσματάκι. 18.—ΜΑΝΙΚΙ ΜΕ ΞΕΝΗ ΜΑΝΣΕΤΑ : Ένωστε με έσωτερική ραφή το μανίκι με το επάνω μέρος του παραμάνικου. Σιδερώστε και ανοίξτε τη ραφή. Γαζώστε το επάνω και το κάτω καλή με καλή. Γυρίστε, σιδερώστε, καρικόψτε και ράψτε το κάτω μέρος.

48

Ατομικό σερβίτιο

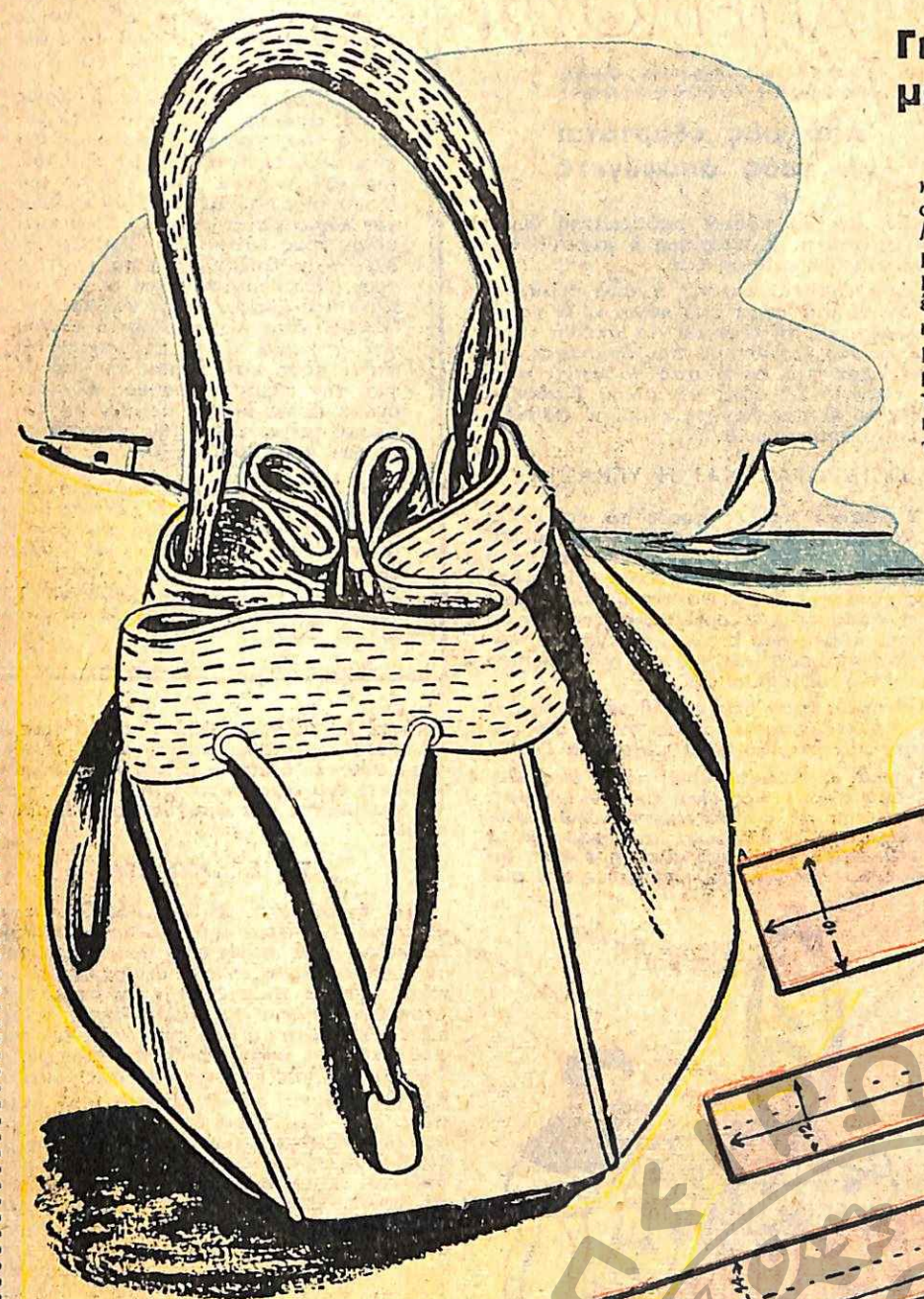
Αυτό το ωραιότατο και απλούστατο σχέδιο μπορεί να διακοσμήσει το ατομικό σας σερβίτιο με πολύ πρωτότυπο τρόπο. Το λουλούδι γίνεται κόκκινο ή μώβ, σε δύο τόνους, ή καρδιά κίτρινη και τα φύλλα λαδοπράσινα, σε δύο τόνους επίσης, με πολύ ψιλή ριζοδελονιά.

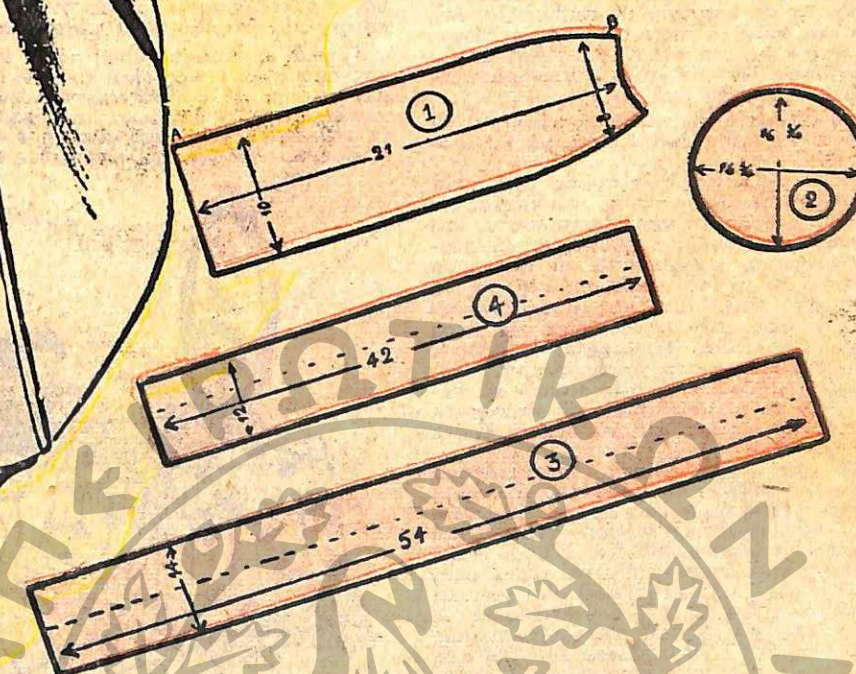
ΜΙΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΤΣΑΝΤΑ

Για όλες τις ώρες ακόμη και για τα μπάνια σας

Αυτή την τσάντα μπορείτε να την κάνετε μόνες σας από πικέ ασπρο ή από ό,τι άλλο ύφασμα σας αρέσει. Μπορείτε να την κάνετε από νάυλον ή μουσαμά, όποτε θα σας δολέψη για τα μπάνια σας. Με έναν πηχυ ύφασμα θα έχετε μια τσάντα πολύ σίκ. "Αν την κάνετε από νάυλον ή μουσαμά για τα μπάνια σας, θα χρειασθίτε περισσότερο ύλικό γιατί πρέπει να γίνει πιο μεγάλη, ώστε να χωρέσει το μαγιό σας και ό,τι άλλο σας χρειάζεται για την πλάζ.

ΠΑΤΡΟΝ
Θα κόψετε 6 κομμάτια από το ύπ. αριθ. 1, ένα κομμάτι από το ύπ. αριθ. 2, ένα από το ύπ. αριθ. 3 και ένα από το ύπ. αριθ. 4, στο μέγεθος που αναφέρει το κάθε σχέδιο.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Θα ενώσετε τα 6 κομμάτια ύπ. αριθ. 1 ως εξής: Το Α με Α και το Β με Β (εάν θέλετε, μπορείτε να προσθέσετε σε κάθε ραφή ένα φυτίλακι στην ύφασματένια από το ίδιο χρώμα και το ίδιο ύφασμα. "Αν πρόκειται για την τσάντα του μπάνιου, μπορεί να είναι από άλλο χρώμα). Το ράψιμο θα γίνει κανονικό. Ραφές από την ανάποδη. "Αφού ενώσετε όλες τις ραφές, θα πάρετε το κομμάτι ύπ. αριθ. 2, που είναι για τον πάτο και θα το ενώσετε με την περιφέρεια Α από την καλή μεριά. Ράψτε το. Τώρα κόψετε ένα χαρτόνι (μάλλο χοντρό) στις διαστάσεις ύπ. αριθ. 2, γυρίσατε την τσάντα από την ανάποδη και εφαρμόσατε το στον πάτο.

Στερεώσατε το με βελονιές από την μία μεριά στην άλλη, για να μη φεύγει. "Εάν θέλετε να τα φοδράρετε, θα κόψετε όπως και για την τσάντα τα ίδια κομμάτια, με την διαφορά ότι θα παραλείψετε το κομμάτι ύπ. αριθ. 3. Το δε κομμάτι ύπ. αριθ. 1 να γίνει κατά 2 πόντους μακρύτερο, δηλαδή αντί 21 πόντους, που εκόψατε το προηγούμενο, θα κόψετε 23 πόντους. Και αυτά θα τα γαζώσατε κατά τον ίδιο τρόπο, όπως γαζώσατε τον πάτο με μικρές δε-

λονιές καθώς και μερικά από τα κομμάτια. Τρυπώσατε το επάνω μέρος γύρω - γύρω. Γυρίσατε την τσάντα από την καλή. Διπλώσατε προς τα μέσα και στην μέση το κομμάτι που έχετε βάλει γύρω - γύρω στην περιφέρεια Α (δηλαδή το ύπ. αριθ. 3).

Τρυπώσατε το, ράψτε το, αφού γυρίσατε λίγο την κάτω άκρη του μέσα μέρους. "Οταν το ράψετε περνάτε μερικά γαζιά, όσο κοντά θέλετε, για να στεκόουν. Πάρτε το κομμάτι ύπ. αριθ. 4 και τσακίστε το από την ανάποδη στη μέση, για να γαζώσατε το γύρω γύρω εκτός από την κάτω μεριά, για να μπορούσατε να το γυρίσετε. "Αμα το γυρίσατε από την καλή, του περνάτε μερικά γαζιά, όπως κάνατε και για την μπορτούρα και έχετε έτοιμο το χέρι της τσάντας σας. Το τοποθετείτε ακριβώς στη μέση από το μέσα μέρος. "Αφού ετοιμάσατε, λοιπόν, την τσάντα, πάτε σε οποιοδήποτε κατάστημα, που περνούν καψουλία και σας τα δίνουν σε κανονικές αποστάσεις. "Όσον αφορά το κορδόνι, εάν θέλετε, αγοράζετε έτοιμο ή το φτιάχνετε και πάλι μόνη σας, από το ίδιο ύφασμα.

"Εάν θέλετε το πατρόν σε κανονικό μέγεθος, ζητήσατε το από τα γραφεία μας.

ΧΙΛΙΟΙ ΔΥΟ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ

Από σās εξαρτάται να τούς αποφύγετε

μηνών, αν δεν πάθετε σοβαρότερη ζημιά και μείνετε π. χ. ανάπηρη ή παραμορφωμένη για όλη σας τη ζωή.

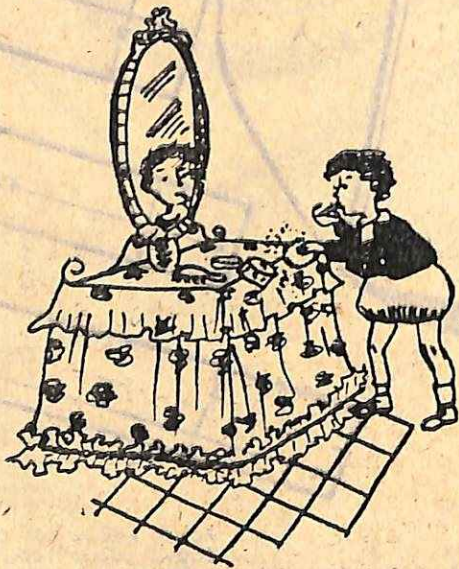
Από άμελεια επίσης ή από τεμπελιά θα βγείτε μία μέρα που κάνει κρύο χωρίς πανωφόρι με τη δικαιολογία ότι θα πάτε μονάχα στο κατάστημα που βρίσκεται δυο τετράγωνα πιο κάτω από το σπίτι σας. Τί πλάνη! Σ' αυτή τη μικρή διαδρομή μπορείτε να κρυολογήσετε και ν' αρπάξετε καμμία πνευμονία.

Ο ΙΔΡΩΤΑΣ ΚΑΙ Η ΥΓΡΑΣΙΑ

Συμβαίνει πολλές φορές το καλοκαίρι να χορεύετε ένα θράδυ σ' ένα κέντρο και θελήσατε κατόπι να κάνετε έναν περίπατο στο σεληνόφως, ενώ είσατε ιδρωμένη. Σας παρέσυρε η μαγεία της βραδυάς. Αυτή η άπροσεξία μπορεί να σας στοιχίσει μια προσβολή στο στήθος, και να σας κάνει να πληρώσετε ακριβά τον άπερίσκεπτο ρομαντικό περίπατό σας.

Γι' αυτό, όταν σās συμβή τέτοιο πράγμα, πρέπει επιστρέψοντας σπίτι σας να κάνετε μια έντριδη ή να πιείτε ένα ζεστό.

Γενικά, ο ιδρώτας είναι τόσο επικίνδυνος, όσο ευεργετικός είναι στην υγεία μας. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να αποφεύγουμε μια καλή εφίδρωση την ημέρα κατά το καλοκαίρι. Ο ιδρώς είναι η φυσική διέξοδος των τοξινών που υπάρχουν στο σώ-

μα μας. Γι' αυτό και επιβάλλεται τόσο από τους γιατρούς στην περίπτωση ώριμων ασθενειών και ιδίως του κρυολογηματος. Αν όμως μια καλή εφίδρωση είναι ευεργετική δια κρυολογήματα, η ίδια εφίδρωση, όταν είμαστε υγιείς, μπορεί να αποβή τραγική, αν δεν προσέξουμε τόν εαυτό μας. Ιδίως πρέπει να προσέχουμε την απότομη ψύξη, την έξοδό μας δηλ. ιδρωμένον από το ζεστό στο κρύο, και την έκθεσι του ιδρωμένου σώματός μας στα ρεύματα, όσο ελαφρά και αν είναι.

Κι' η υγρασία επίσης έχει δυσάρεστα αποτελέσματα. Να είσατε προνοητική. Ένα καλό αδιάβροχο και ζεστά παπούτσια στοιχίζουν λιγότερο από μια οποιαδήποτε Ιατρική θεραπεία.

Τί να πούμε για τα ρεύματα; Μπορούν κι' αυτά να γίνουν αιτία δυσάρεστων συνεπειών. Όσοι υποφέρουν από νευραλγίες,

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

★ Σ' ένα γαλλικό εργοστάσιο κυτιοποιίας διεπιστώθη ότι οι εργάτριες παρήγαγαν δέκα φορές περισσότερα κουτιά από τους αρρενές συναδέλφους τους.

★ 'Επί είκοσι χρόνια ο κύριος Σμιθ, από το Λονδίνο, είχε το μυστικό του, για το οποίο όμως δεν είχε μιλήσει ποτέ στη γυναίκα του. Μια μέρα πήραν να δουν τον κύριο και την κυρία Σμιθ κάτι φίλοι τους από την Αυστραλία. Και τότε άπεκαλύφθη το μυστικό τους. 'Επιθυμούσαν και οι δύο να πάνε να ζήσουν στην Αυστραλία. 'Επειτ' από λίγες μέρες ο κύριος και η κυρία Σμιθ έπουλυσαν το σπίτι τους και πήραν το καράδι για την πέμπτη ήπειρο. Δεν ξέρουμε όμως αν θα μείνουν κι' ευχαριστημένοι από την πραγματοποίηση του 20ετούς όνειρού τους.

★ 'Η 'Ελένα Ζόντι, μια χριστιανή Ιθαγενής του Νατάλ, έκτισε μοναχή της μια ολόκληρη εκκλησία. 'Εργάστηκε νύχτα μέρα επί δυο χρόνια μεταφέροντας από άποστασι δέκα χιλιομέτρων ολόκληρους κορμούς δέντρων. Μετέφερε δε συνολικά 500 κορμούς.

από το λαιμό τους, από τ' ατύτιά τους, από τα δόντια τους, πρέπει να τ' αποφεύγουν σαν τον διάβολο. Είναι πιο εύκολο να κλείσετε ένα παράθυρο ή μια πόρτα, παρά να γιαιτρέψετε μια άμυγδαλίτιδα ή μια ωτίτιδα.

ΤΑ ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ

Τα εγκαύματα, επίσης, οφείλονται σε άπροσεξίες. Ρίξτε μια ολόκληρη κατσαρόλα καυτό νερό πάνω στα πόδια σας. Γιατί; 'Απλούστατα, γιατί δεν χρησιμοποιήσατε για να πιάσετε την κατσαρόλα τα «τσουκάλιοπιάσματα» που είχατε φτιάξει ειδικά γι' αυτή τη δουλειά, αλλά ένα πανί που σκάλωσε στην γωνιά του τζακιού, το ένα χερούλι της κατσαρόλας σās έφυγε από το χέρι και το ζεματιστό νερό έπεσε πάνω σας. Και τώρα βάλετε αλοιφές πάνω στα εγκαύματα και πονάτε και υποφέρετε. Κι' όλ' αυτά τα πάθετε από μια μικρή άμελεια. Από χίλιες δυο αιτίες μπορείτε να καήτε. Προσέχετε, λοιπόν, πώς χρησιμοποιήτε τα διάφορα πράγματα που μπορούν να σας προκαλέσουν εγκαύματα κι' ιδίως μην αφήνετε κοντά οινόπνευμα και βενζίνη. Θα θέλατε να μείνετε σ' όλη σας τη ζωή σημαδεμένη στο πρόσωπο;

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

★ Αν είσατε προνοητική για τόν εαυτό σας, πρέπει να είσατε ακόμα περισσότερο για τα παιδιά σας. Γιατί αυτά είναι μικρά και δεν έχουν κρίσι. Πριν βγείτε, δεβαιωθείτε αν η μπαλκονόπορτα είναι κλειστή; Βάλατε μια μουγιότα στα πόδια του μωρού σας; Κιττάξατε καλά μήπως η μουγιότα έρχεται σ' επαφή με τα πόδια του και τούς προκαλέσετε εγκαύματα; Φροντίσατε να μην αφήσετε σε μέρος που μπορεί να τ' πιάση το παιδάκι σας, το κοκινάδι σας, την πούντρα σας, την οδοντοπαστά σας, πράγματα που έλκουν φοβερά τα μικρά; Τα μαχαίρια, τα ψαλίδια, οι δελόνες οι καρφίτσες, στα χέρια τών παιδιών σας μπορούν να γίνουν τρομερά φονικά σύνεργα... Όταν τα χρησιμοποιήτε τα βάλετε μέσα στο συρτάρι σας; Βεβαιωθείτε καλά γι' αυτό.

★ Όλοι αυτοί οι κίνδυνοι, που απειλούν έσας και τούς δικούς σας, όσο σοβαροί κι' αν φαίνονται, από σās εξαρτάται να τούς αποφεύγετε. Στο μέλλον, λοιπόν, να είσατε τακτική, προσεκτική, προνοητική.

νάχα ύστερ' από τις τρεις εβδομάδες αρχίζουν να φανερώνονται τα άγαθα αποτελέσματα της εξοχής. Κι' άλλες τόσες μέρες σās χρειάζονται για να σας δώσει ο καθαρός αέρας, τα λουτρά, οι ασκήσεις, οι έκδρομές, υγεία, ξαναναια, δυνάμεις.

Επομένως οι κοιματιστές διακοπές, που τις συνήθιζον πολλοί, νομίζοντας πώς κερδίζουν, είναι καιρός χαμένος. Δέκα μέρες εδώ, δέκα μέρες αλλού κι' έπειτα πάλι αλλού μπορεί να είναι διασκεδαστικές, μα δεν είναι ευεργετικές για τόν οργανισμό. Αυτές οι διαρκείς μεταποτίσεις, αντί να επανορθώνουν τις βλάβες του οργανισμού, τόν κορμίζουν περισσότερο και τότε συμβαίνει το εξής δυσάρεστο: ύστερ' από τις διακοπές ξαναρχίζουν τη δουλειά τους τόσο κομμένοι, όσο κι' όταν πήραν την άδεια τους.

2. Πρέπει, όταν κάνουμε τις διακοπές μας, να ζούμε με το δικό μας ρυθμό.

Κάθε άνθρωπος έχει το ρυθμό του. Ο ένας θέλει πολύ ύπνο και φυσικές ασκήσεις ή διαίες ή πολλών ώρών ο άλλος θέλει γαλήνια ζωή, στοχαστική ή εργάζεται πνευματικά (διδάσκει και γράφει) και κάνει περιπάτους ή σιγής ή αγάπης το κουνετολόγιο· άλλος προτιμά να κοιμάται νωρίς και να ξυπνά άργα· κι' άλλος να κοιμάται και να ξυπνά με τις κόπτες.

Οτι δεν ταιριάζει με το ρυθμό μας, μās υποχρεώνει να καταβάλλουμε ξεχωριστή προσπάθεια για πολύ καιρό, που μās εξαντλεί. Οτι ταιριάζει με το ρυθμό μας, δεν απαιτεί κόπο. Γι' αυτό είχε δικό εκείνη η γνωστική μάνα, που συμβούλευε την κόρη της φεύγοντας για την εξοχή: «Πρό παντός μην ανασταύσαι υπερβολικά· αυτό θα σε κουράσει!».

Και τί είναι ο ρυθμός για κάθε άνθρωπο; Να κάνη ό,τι θέλει, ό,τι τόν ευχαριστεί, ν' αφήνεται στον εαυτό του κι' όχι πότε να μās τραβά μια παρέα σε κάποια έκδρομή, που δεν έχουμε κέφι να πάμε και τότε να μās σέρνουν σε κάποιο φιλικό σπίτι για γλέντι, που δεν τόν επιθυμούμε, και τότε να διακόπτουμε την κούρα της αναπαύσεως και να ασχολούμεθα με τις δουλειές μας ή με τὰ οικογενειακά μας. 'Ετσι είναι περίπλοκη η πολιτισμένη ζωή μας, που πάρα πολύ όλγοι κάνουν αληθινές διακοπές υγείας. Ευτυχισμένοι όσοι πάνε στην εξοχή και δεν δρίσκουν γνωστούς ή συγγενείς για να τούς... περιποιηθούν. Αν έχουν σιγά σιγά σβήση το αίμα ελαττωματικό και κάνουνε λουτρά και κούρα, ωστόσο, ύστερα από τούς περιορισμούς που επιβάλλει η θεραπεία τους, είναι καλύτεροι να ζήσουν με το δικό τους ρυθμό, χωρίς κανέναν να τούς εμποδίζει.

Και μην παραξενευτήτε, αν σās συστήσω, και στις άντρες και στις παντρεμένες, διακοπές μονήρεις! Τ' άντρες άρκετους μήνες τόν χρόνο ζούν υποχωρώντας ό ένας στον άλλον. Πρέπει ενάμιση περίπου μήνα να χωρίζονται (χωρίς δέβαια προηγούμενο καυγά, αλλά με καλή θέληση) και να πηγαίνουν σε ξεχωριστές εξοχές, όπου να

★ Αλλ' έμάς εδώ μās ενδιαφέρει η τελειωμένη πιά δοντοστοιχία τών ενήλικων γυναικών. Να ξέρετε πώς δεν υπάρχουν έλάττωμα τών μπουγιών μας δοντιών, που να μην μπορεί να το διορθώση ο γιατρός. Θα λιμάρη κι' εν ανάγκη θ' αντικαταστήση τούς κακοκταγμένους κοπτήρες και κύνοντες και θ' αποχτήσει δοντία... κινηματογραφικού άστερος! Αυτό θα γίνη σε περιπτώσεις που δεν έχουν άλλη λύσι. Αλλά, κανονικά, θά φροντίζουμε τα δόντια μας με καθημερινή υγιεινή περιποίηση. Και μια φορά το χρόνο θά πηγαίνουμε στον οδοντίατρο να μās καθαρίζη τα δόντια από τις ακουρίες κι' από την άπειλή της «περφόνορας».

★ Αν από φυσικό μας δεν έχουμε πρώτης τάξεως δόντια, όμως μπορούμε ν' αποκτήσουμε δόντια λευκά και γερά. Βούρτσισμα τών δοντιών. — Ξέρετε να δουρτίσετε καλά τα δόντια σας; Αμφιβάλλω. Οι περισσότεροι, άντρες και γυναίκες, τρίβουν λίγα λεπτά τα δόντια τους με τη δούρτσα οριζόντιας και ξεμπερδεύουν. 'Εν πρώτους, πρέπει να έχετε δυο δούρτσες, γιατί πρέπει να τούς δίνετε καιρό να στεγνώσουν. Γιατί, αν όχι τρεις φορές την ημέρα: το πρωί που θα ξυπνήσετε, το μεσημέρι όταν θ' αποφαγείτε, και το βράδυ πριν κοιμηθήτε, τουλάχιστο δυο φορές (πρωί και βράδυ) πρέπει να δουρτίζετε τα δόντια σας.

★ Αν σπρίξετε τη δούρτσα στην άκρη τών δοντιών και με κίνηση κυκλική θά τριψετε όλη την εξωτερική τους επιφάνεια, από την κομψή ως τη ρίζα. 'Υστερα θά δουρτίσετε τούς τραπέζιες. Το ίδιο θα κάνετε και για την εσωτερική επιφάνεια τών δοντιών σας.

★ Αν βαρύνσατε να δουρτίζετε τα δόντια σας δυο και τρεις φορές την ημέρα, τότε να ξέρετε, πώς το δοντιό δουρτισμα είναι πιο ώφέλιμο από το πρώτο. Γιατί τη νύχτα οι τροφές παθαίνουν περισσότερες ζυμώσεις μέσα στο στόμα παρ' όσο την ημέρα. Γι' αυτό να μάθετε τα παιδιά σας να πίνουν το στόμα τους κάθε βράδυ πριν πέσουν στο κρεβάτι.

★ Αν τα δόντια είναι σφιχτά κι' οι τριγές της δούρτσας δεν μπαίνουν στα διάμεσά τους, τότε θά χρησιμοποιήτε και οδοντογλυφίδες και κλωστή.

★ Αφού ξεπλύνετε το στόμα σας, να σκουπίζετε τα δόντια μ' ένα στεγνό πανί. Επίσης να σκουπίζετε και τις βουρτσες σας, για να ευκολύνετε το στεγνώμα τους.

★ Όταν χρησιμοποιήτε οδοντόπαστες, να τις τοποθετήτε στη δούρτσα χωρίς να την βρέξετε πρώτα.

★ Να μασάτε καλά ότάν τρώγετε. Το μασάμα δυνάμυνει το ούλα. Οι περισσότεροι άνθρωποι τρώνε διάσπικά. Δέ μασάνε· καταπίνουν. Αυτή η κακή συνήθεια είναι η κυριώτερη αιτία τού εκφυλισμού τών δοντιών.

★ Ένα ώμο μύλο, καλά μασσημένο, πριν κοιμηθήτε, ωφελεί και στο στομάχι κι' απολυμαίνει και το στόμα. Τούνοτιον, το να μασουλάτε μπουμπονία και καραμέλλες πριν

ΟΙ ΑΝΥΠΑΝΔΡΟΙ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΑΠΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ

Αυτοί είναι οι λόγοι, αγαπητές μου αναγνώστριες, που έκαναν τους αστέρες αυτούς που κυριαρχούν σήμερα στο Χόλλυγουντ να μείνουν ανύπαντροι. Όπως βλέπετε, όχι μόνο σκέπτονται ώριμα και σοβαρά, αλλά είναι και πολύ συναισθηματικοί και περιμένουν την «βασίλισσα» του παραμυθιού! Κι' έπειτα σου λένε ότι οι άνδρες είναι κυνικοί, σκληροί και εύκολοι...

— Δέν πρέπει νά παίρνη κα-
γείς στ' αστέια τών έρωτα καί
τόν γάμο, πού είναι θέματα πολ-
λῶς σοβαρά, λέει ὁ Ντούγκλας Ντίκ.
Χαίρομαι γιατί δέν ἐξιά-
στηκε νά παντρευτώ, πράγμα
πού θά μ' ἐμπόδιζε ἴσως καί
στήν καριέρα μου. Σήμερα πρῶ-
τεύει νά γίνω ἕνας καλός ἡθο-
ποιός καί μετὰ νά κυττάξω γιά
γάμο. Πάντως εἰμαι λίγο κα-
θυστερημένος καί θέλω στερεές
βάσεις γιά τόν γάμο μου, πού
θέλω νά στηρίζεται στήν ἀμοι-
βαία συναισθησι τῆς εὐθύνης,
στήν εὐλικρίνεια καί στήν ἰκα-
νότητα νά παραβλέπῃ ὁ ἕνας
τά λάθη τοῦ ἄλλου καί νά συγ-
χωρή.

Ὁ γάμος εἶναι σο-
βαρή υπόθεση γιά
τόν Ντούγκλας Ντίκ

ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΝΤΙΚ

Ὁ Χόουαρντ Ντάφ
εἶναι ἀκατάστατος

— Τό νά εἶσαι μόνος καί ἐ-
λεύθερος δέν εἶναι ἀσχημὸ πρᾶ-
γμα, λέει ὁ Χόουαρντ Ντάφ.
Ἀλλά γιά νά ολοκληρώσῃ κα-
νεῖς τῇ ζωῇ του πρέπει νά βρῇ
μιὰ γυναῖκα — τὴν Γυναῖκα.
Εἰμαι πολὺ ἀκατάστατος καί
μιὰ γυναῖκα θά μὲ βοηθοῦσε
πέρα πολὺ στή ζωῇ μου. Νομι-
ζῶ ὅτι θά εἶμαι καλὸς σύζυ-
γος, παρ' ὅλον ὅτι δέν ξέρω
τούς κανόνες τῆς συζυγικῆς
ζωῆς. Πιστεύω ὅμως ὅτι μαθαί-
νονται πολὺ εύκολα!

ΧΟΟΥΑΡΝΤ ΝΤΑΦ

Σκέπτεται τίς δυσκο-
λίες ὁ Ρόμπερτ Στάκ

— Πῆγα πολὺ νωρίς στό
στράτο καί ἔμεινα ἀνύπαντρος
ὡς τώρα, λέει ὁ Ρόμπερτ Στάκ.
Μόνον ὅταν βρίσκεται κανεῖς
στά εἰκασί τοῦ χρόνι θέλει μὲ
κάθε τρόπο νά παντρευθῇ. Κα-
τόπιν, ὅταν περάσουν τὰ χρό-
νια, σκέπτεται ὅλο καί περισ-
σότερο τίς δυσκολίες καί τὰ ἐμ-
πόδια. "Εβλεπα πολλοὺς συν-
τρόφους μου στό στράτο νά
μετανοιώνουν πού εἶχαν παν-
τρευθῇ διαστικά κι' αὐτὸ μού
ἐγίνε μάθημα. Θά ἔρθῃ καί σ'
ἐμένα κάποτε ὁ Μεγάλος "Ε-
ρωτας, ἀλλά ὡς τότε θά δοθῶ
ἀπερίσπαστος στήν σταδιοδρο-
μία μου. Ἡ ἐπιτυχία μου θά μὲ
βοηθήσῃ ἔτσι νά γίνω περισσό-
τερο εὐτυχισμένος.

ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΑΚ

Μιλᾷει ὁ Μοντ-
γκόμερυ Κλίφτ

— Δέν σκοπεύω νά μείνω ἀ-
νύπαντρος, λέει ὁ Μοντγκόμερυ
Κλίφτ. Ἀπλῶς περιμένω νά
βρῶ τὴν κατάλληλῃ γιά μένα
γυναῖκα. Δέν μ' ἐνδιαφέρει νά
εἶναι πολὺ ὁμορφῇ, οὔτε καί τὸ
ἐπάγγελμά της. Ὅλα αὐτὰ εἶ-
ναι ἐντελῶς δευτερεύοντα, ὅταν
ὑπάρχῃ ἡ συνεννόησι καί ἡ ἀ-
μοιβαία κατανόησι πάνω στά
μεγάλα θέματα τῆς ζωῆς.

Μὲ κατηγοροῦν ὅτι εἰμαι ἀ-
διάφορος καί σκληρὸς μὲ τίς
γυναῖκες. Δέν εἶναι ἀπολύτως
σωστό. Μ' ἀρέσει ἡ συντροφιά
τῶν γυναικῶν κι' ἐκτιμῶ πολὺ
τὴν προσφορά τούσ στή ζωῇ
μας, ἀλλά δέν μπορῶ νά ἀνε-
χθῶ τούς ἐπιπόλαιους ἐρωτες
καί τούς πρόχειρους αἰσθηματι-
κοὺς δεσμούς. Ὅλα αὐτὰ ἄλ-
λωστε στέκονται πολλές φορές
ἐμπόδιο στήν καριέρα μας. Ἡ
μοναδική μου ἐπιθυμία εἶναι νά
γίνω ἕνας μεγάλος ἡθοποιός
κι' ἔως ὅτου τὸ ἐπιτύχω πι-
στεύω ὅτι τὸ καλύτερο θά εἶναι
νά μείνω ἐλεύθερος.

ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΚΛΙΦΤ

Στοργή καί τρυφε-
ρότητα ζητάει ὁ
Φάρλεϋ Γκρέϊντζερ

— Τί πειράζει πού εἰμαι γε-
ροντοπαλλήκαρος; λέει ὁ Φάρ-
λεϋ Γκρέϊντζερ. Ὅταν ἀρχίκα
τὴν καριέρα μου ἤθελα ὀπω-
δηποτε νά παντρευτώ. Ἐν τῷ
μεταξὺ ἦρθε ὁ πόλεμος, πῆγα
στό στράτο καί ὅταν ἀπολύθη-
κα ἔβλεπα τὰ πράγματα πῶς
ἦρμα. Δέν θά παντρευτώ ἂν
δέν βρῶ τὴν γυναῖκα πού θά εἶ-
ναι ἀξία γιά ὅλη μου τὴν ἀ-
γάπη. Στόν ἔρωτα δέν ζητά-
με παρὰ στοργή καί τρυφερότη-
τα, πού θά μᾶς βοηθήσουν ν'
ἀντιμετωπίσουμε καλύτερα τίς
δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Εἶχα πολλές αἰσθηματικές
περιπέτειες ἔως τώρα στό Χόλ-
λυγουντ. Ἡ ὁμορφιά καί ἡ γοη-
τεία μιᾶς γυναίκας εἶναι θέ-
σια χαρίσματα πού φαίνονται
ἀμέσως, ἀλλά ἡ εὐλικρίνεια, ἡ
τιμιότητα καί ἡ σεμνότητα χρει-
άζονται πολὺ καιρὸ γιά ν' ἀ-
ποκαλυφθοῦν. Ἡ πραγματικὴ
γνώρισι μιᾶς γυναίκας δέν εἶ-
ναι οὔτε τυχαῖο πρᾶγμα, οὔτε
εύκολο.

Ὁ Πῆτερ Λόουφορντ
περιμένει τὴν «γυ-
ναῖκα τῶν ὁνείρων»

— Οὔτε ἐγὼ εἰμαι «γεροντο-
παλλήκαρος» ἐκ πεποιθήσεως,
λέει καί ὁ Πῆτερ Λόουφορντ.
Εἶχα ὑποσχεθῇ στόν ἑαυτὸ μου
νά παντρευθῶ ὅταν θά ἔφθανα
τά 25 χρόνια. Ἀλλά τὰ ἔφτα-
σα καί τὰ πέρασα χωρίς νά ἐ-
ρωτευθῶ ποτὲ σοβαρά. Βεβαί-

ΦΑΡΛΕΪ ΓΚΡΕΪΝΤΖΕΡ

ΠΗΤΕΡ ΛΟΟΥΦΟΡΝΤ

ὁ μόνος τρόπος νά μείνετε εὐπαρουσίαστῃ κι' ὅταν ἀκόμα
βγαίνετε ἀπ' τὸ νερό κι' ὅταν ἀκόμα φυσᾷ ὁ ἀέρας. Ἀμα
εἴστε στὴ θάλασσα πρέπει γιά φορά τὴ δροσιά νά κάνε-
τε ἕνα σαμπῦν με λᾶδι, γιατί ὁ ἀέρας ὁ θαλάσσιος καί
ἡ ἀριμὴ τοῦ νεροῦ, ξηραίνουν πολὺ τὰ μαλλιά. Καί κάθε
δρόμῳ, ὅσο κι' ἂν εἰσατέ κούρασμεν ἀπὸ τὰ σπορ καί
τόν ἥλιο, νά δουρτοῖτε πολλὴν ὥρα τὰ μαλλιά σας. Αὐτὸ
τὸ δουρτοῖσμά θά σας προφυλάξῃ ἀπὸ κροῖσι κεφαλῶν-
του, ὅταν θά ξαναγυρίστε στήν πολιτεία.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν διακοπῶν ἀφήστε τὸ δέρμα σας νά
ἐκκουρασθῇ. Εἶναι δέδια μεγάλες πρῶτα νάχετε δέρμα
λεπτὸ καί μάτ, χρειάζεται ὁμῶς νάει καί στέρεο. Ἡ πολ-
λὴ περιποίησι τοῦ δερματος μὲ καλλυντικά φτάνει δέρμα
φιν, ἀλλὰ τόσο εὐδύνατο, πού τσαλακώνεται σάν τοιγάρ-
χαρτο. Γιατὶ ἡ πολλὴ περιποίησι ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιδερ-
μίδα τὴ φυσικὴ τῆς ζωτικότητα, γιατί τῆς ἀφαιρεῖ τὰ μέσα
τῆς ἀμύνης τῆς.

Ὅλες τίς ἐβδομάδες πού μένετε στήν ἐξοχή, νά μεταχει-
ρίζεστε μονάχα κρέμες προστατευτικές. Ἀν φοδότε τὸ
μαυρισμα ἀπὸ τὸν ἥλιο ἢ μαυρίζετε δοχημα, τότε τὰ θυαί-
νετε σὺν ἡλίῳ μ' ἕνα πλᾶν ψάθινο καπέλλο. Ἀν ὁμῶς
μαυρίζετε ὥρα καί ὁμῶς ἡ μύτη σας κοκκινίζει ἢ ξεφλου-
δίζει, ἀδειφέτε τὴν μὲ κρέμα πού περιέχει κινίνη.
Ἀν τὸ δέρμα σας εἶναι εὐδυστο, ἀδειφέτε το, πρὶν
μπεῖτε στὴ θάλασσα μὲ κρέμα ἀμυγδαλῶν. Τὰ νερά δερ-
ματα τὸ νερὸ τῆς θάλασσας τὰ τὸναι καί τὰ σφίγγει.
Ὅταν θύγετε ἀπὸ τὸ μπάνι σας ν' ἀδειφέτε τὸ πρόσωπό
σας μὲ ἀμυγδαλάδο. Νὰ τὸ κουδάτε πάντοτε μαζί σας,
καθὼς καί μερικὰ χάρτινα πετοετάρια, γιά νά σφυγι-
ζετε τὸ πρόσωπό σας.

Ἀν τὸ δέρμα σας ἔχη ἐρεθιστὴ ἀπὸ τὸν ἥλιο, κάνετε
κάθε δρόμῳ μιὰ μάσκα ἀπὸ καρπούς, ροδάκινο, φράουλα,
ἀγγούρι. Ἀφήστε τὴ μάσκα ὅσα λεπτὰ κι' ὕστερα ξε-
πλύνετε.

Ὅταν θυαίνετε σὲ μακρινὲς ἐκδρομὲς καί μάλιστα μ'
ἀνοιχτὸ αὐτοκίνητο, ἀδειφέτε μὲ κρέμα γιατί ὁ ἀνεμῶς
δαίτετι πολὺ τὸ πρόσωπο. Ὅταν φτάσετε σὸ τέμα, δρο-
σίστε τὸ πρόσωπό σας μὲ γάλα ἀγγουριῦ. Κι' ἀφήστε ὁ-
λα τὰ περιττοκα μασάζ. Γιατὶ ὅταν ζῆτε διαρκῶς σὸ ὁ-
παιθρο κι' ὅταν κάνετε σπορ, οἱ ἀδενες σας λειτουργοῦνε
θεωσια καί τὸ δέρμα σας ἀφελείται πολὺ.

Ὅταν θάγετε ἱδρώσει πολὺ, κάνετε μιὰ δροσιστικὴ λο-
σιὼν τοῦ προσώπου κι' ἂν οἱ πόροι σας ἔχουνε τάσι νά δια-
στελλῶνται, τότε μεταχειριθῆτε λοσιὼν μὲ καμφορά.
Κι' ὅταν βρέξη, νά θυαίνετε μὲ ἀσκήσαστο κεράσι. Τί-
ποτα δέν ἀφελεῖ περισσότερο ἕνα δέρμα πού ἔχει υγεία.
Τὸ ἡλιοκαμένο πρόσωπο πού γυαλίζει ἀπὸ φυσικοῦ τοῦ,
θεορεῖται πολὺ σὶ σὶν ἐξοχή. Καί νά μακιγιασοθε τόσο
μονάχα, ὅσο νά μὴ φαίνεστε πῶς μόνις σηκώθηκετε ἀπὸ

τὸ κρεβάτι. Μὴ μεταχειρίζεστε ἄλλου εἶδους πούδρα, πα-
ρὰ μονάχα ρό. Εἶναι διάφανη καί δέν κρύβει τὸ ἡλιοκαμα.
Τίποτε σὶτὰ θάφερα καί σὶς θάφεριδες. Ἀν, ὁστόσο,
θέλετε νά διακριθῆτε ἢ καμπύλῃ τῶν θάφρων σας, χρη-
σιμοποιεστε μιὰ σταγὼνα λᾶδι.

Νὰ μὴ βερνικώτε κοκκίνα τὰ νύχια τῶν χερῶν σας. Νὰ
τὰ τρίβετε καλά μὲ τὴ δουροίσινα, πού τὰ γυαλίζει (πο-
λισουάρ). Καί νά διατηρῆτε τὰ χέρια σας μαλακά δουτῶν-
τας τὰ κάθε δρομάδα μέσα σὲ ζεστὸ ἀμυγδαλάδο. Ἐτοι
θάγετε τὰ χέρια σας περιποιημένα, ἀλλὰ χέρια τοῦ ὑπαί-
θρου! Ἀν προκειται νά πᾶτε σὲ κανένα δειπνο τὸ δρόμῳ,
μπορεῖτε νά χρησιμοποιοῦτε βερνικὸ γιά τὰ νύχια, ἀλλὰ
τέτοιο, πού μ' ἕνα πλῆσιμο τὸ πρᾶι νά φύγῃ. Θέλω μὲ
κάθε τρόπο νά σας κᾶν ν' ἀποφενεστε τὰ διαλυτικά καί
τούς ἄλλους μελάνδες τῆς πολιτείας.

Ἀλλά γιά τὰ νύχια τῶν ποδιῶν σας, ἡ ἀντίθετη συμβου-
λὴ. Πρέπει νά τὰ βερνικώτε μὲ ὅσο τὸ δυνατὸ πῶς κοκκι-
νο βερνικὸ. Γιατὶ, τίποτα δέν ὁμορφαινὶ τόσο ἕνα γυνὸ
ποδαί, ἀπὸ τὸ πολὺ κοκκίνο νύχι. Ἐπίσης νά τριβετε τίς
φτέρνες καί τὰ σφυρά σας μὲ ἐλαφοπέτρα καί νά τὰ λα-
δωνετε ἐλαφρά.

Τίς γάμπες καί τὰ μπράτσα σας νά τὰ ἀποτριχωνε-
τε, ὅσο τὰ ἔχετε γυμνά. Καί νά τ' ἀδειφέτε μὲ μιὰ κρέμα ἐλ-
δική, ξηρὴ καί μάτ, πού σκεπάζει ὅτι κουσούρι ἔχει τὸ
δέρμα.

Κι' ἂν εἶναι νά λάθετε μέρος τὸ δρόμῳ σὲ κανένα ἐπί-
σημο γεῖμα, ὅπου θά σας χρειαστῇ νά παρουσιασθῆτε ντε-
κολνέ, τότε ἀνοιχτε τὴ δαλντσα σας καί θάγετε ἕνα καλὸ
φουστᾶν, συμμάζεψτε τὰ μαλλιά σας, θάγετε λίγο κοκ-
κινῶδι σὶτὰ μάγουλα, θάγετε τὰ μεταποισιούρα σας μὲ φικ-
σίδι προσονομαυρο ἢ μαυρογάλο — ἀλλά τὸ ὅλο πρᾶι
νά ξεθαφῆτε καί νά ξαναγίνετε πάλι... ἐξοχικῇ.

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ

Τὰ χειμωνιάτικα σπορ, καυμὰ δεκαρὶά μέρες σπορ δου-
νὸ, μὲ τὰ χιόνια καί τὰ ἔλατα, εἶναι πῶς θαυματουργὰ ἀπὸ
τίς καλοκαριάτικες ἐξοχές. Καί καλὸ θά εἶναι νά γίνωνται
ὅταν πλησιάζῃ ἡ Ἀνοιξί, γιά νά πᾶστε δυναμίεις, γιατί
σὶτὸ τέλος τῆς χειμωνιάτικης σαιζὼν ὅλοι οἱ ὁργανισμοὶ εἶ-
ναι κουρασμένοι.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΤΕ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ

Γιά τὴν ἀσφάλεια τῆς ὁμορφιάς σας σὶτὰ χειμωνιάτικα
σπορ νά ἔχετε ὑπ' ὄφει τὸ ἀκόλουθο ἀξίωμα: Ὅλα εἶναι
εύκολο νά τὰ προλάβετε καί ὅλα εἶναι δύσκολο νά τὰ ἐπα-
νοβάστε. Συνῆθες ἀπὸ μιὰ στιγμιαία ἀπρνοσησιᾶ μίπο-
ρεῖ νά κινδυνεύῃ τὸ δέρμα σας.
Γι' αὐτὸ, πρὶν ξεκινήσετε, θά ἐτοιμάσετε μαζί μὲ τὸ
βαλντοκί τῆς τουαλέτας σας κι' ἕνα μικρὸ φαρμακεῖο τοῦ
τεξιδιου.

ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ

- 1.— Κομπιναιζόν από ελαφρό μεταξωτό, γαρνιρισμένο με ένκρυστασιόν από μαύρη δαντέλα.
- 2.— Κομπιναιζόν κλός, γαρνιρισμένο στον ποδόγυρο με στεφάνια από ύφασμα διαφορετικού χρώματος, κεντημένα και τριγυρισμένα λεπτά βολάν.
- 3.— Άπλο κομπιναιζόν γαρνιρισμένο με άνεβατό κέντημα.
- 4.— Στις πολύ λεπτές κοπέλλες πηγαίνει αυτό το ωραίο μοντέλο, γαρνιρισμένο με βολάν στο στήθος, κάτω από την μέση και στον ποδόγυρο.
- 5.— Μεσοφόρι από γαλάζιο μεταξωτό, κεντημένο με ανάβετα μοτίφ γύρω-γύρω στο στήθος και κεντητό βολάν στον ποδόγυρο. Μια δελουδινή κορδέλα γαρνίρει το κομπιναιζόν επάνω από το βολάν.

- 6.— Πρακτικό και κομψό κομπιναιζόν, ανοικτό. Μια κορδέλα συγκρατεί το άνοιγμα, δεμένη στο πλάι. Όλα τα μπόρ είναι γαρνιρισμένα με κεντητό τούλι.
- 7.— Κομπιναιζόν ντε πιές. Το σουτιέν, το άμπιεσεμάν της μέσης και ο ποδόγυρος είναι γαρνιρισμένα με πουά και με βολάν γύρω-γύρω.

- 8.— Πρωτότυπο κομπιναιζόν για πλατεία φορέματα. Ένκρυστασιόν από μαύρη δαντέλα, που πλουτίζει εξαιρετικά το εμπρός.
- 9.— Κάτω από ένα πλατύ άμπιεσεμάν ανοίγει ένα πλατύ σουρωτό μεσοφούστανο. Δύο βολάν με μαύρα δελουδάκι από πάνω δίνουν μεγάλη χάρι και αέρα στο βάδισμα.

ΕΙΝΑΙ ΨΕΜΑ Ο ΕΡΩΤΑΣ;

Ένα συγκινητικό αίσθημα οδηματικό διήγημα

— Για στάσου, Σούζι, σου είχα υποσχεθεί ότι θα σε παντρευτώ; Δεν φανταζόσουν νομίζω, ότι θα μέναμε κολλημένοι αιώνια ο ένας στον άλλο...

Τα τελευταία λόγια του Ντανιέλ αντηχούσαν ακόμη στ' αυτιά μου σαν μία νεκρώσιμη κωδονακρουσία. Με είχε αφήσει πριν από κάμπουσα λεπτά στη γωνιά του δρόμου όπου είχαμε δώσει το τελευταίο μας ραντεβού και όπου για πρώτη φορά χωριστήκαμε χωρίς ν' ανταλλάξουμε ένα φιλή.

— Τελείωσε... τελείωσε.
Δεν κατάφερα να πείσω τον εαυτό μου για τη σκληρή, την παρορμητική πραγματικότητα. Από ένα χρόνο τώρα δεν είχε περάσει μέρα χωρίς να νοιώσω το γλυκό συναίσθημα της αναμονής ή ν' αντικριώσω το βλέμμα του αγαπημένου μου.

Ήδη μέσα στη ψυχή μου τον έλεγα άρραβωνιαστικό μου και ανακάρτα του όνομά του σε όλα μου τα σχέδια για το μέλλον. Ζούσα στο Παρίσι μακριά από την οικογένειά μου, κι' ο Ντανιέλ ήταν το πλάν για μένα. Και άρκεσαν δυο ώρες για μένα για να με απομακρύνει από κοντά του, σαν να ήμουν κανένα κουρέλι.

Ο πόνος ήταν τόσο μεγάλος που μου έρχόταν να ουρλιάσω. Τα δάκρυα πλημμύριζαν το πρόσωπό μου. Μου φαινόταν ότι ζούσα έναν εφιάλτη ή ότι θα έχανα τα λογικά μου.

— 'Ο Ντανιέλ... 'Οχι ήταν αδύνατον... Θα ξαναγυρίσει... Δεν θα μπορούσε να χωρισθεί από μένα...

Αλλά η ώρα περνούσε και ανάμεσα στους διαβάσεις που περνούσαν δίπλα μου, δεν έβλεπα εκείνον που δυο βδομάδες πριν έτρεχε για να με συναντήσει.

— 'Α! ο πόνος ήταν ανυπόφορος. Κιττούσα σαν χαμένη την ασφάλτο όπου διασταυρώνονταν τ' αυτοκίνητα. Μία στιγμή θάρρους ήταν αρκετή για να βρω την απολύτρωση.

Ωστόσο δεν εύρισκε αυτό το θάρρος για να κάμω τη μοιραία κίνηση. 'Υστερα πάλι, με κυριεύσε ο φρικτός πόνος. Τότε κλεινόντας τα μάτια ώρμησα για να πείσω κάτω από τις ρόδες ενός αυτοκινήτου.

Μου φάνηκε ότι έχασα την ισορροπία μου, αλλ' αντί να αισθανθώ τη σκληρότητα του εδάφους, αισθανόμουν κάποιους να με συγκρατούν, να με τραβούν προς τα πίσω, να με παίρνουν μαζί του. Δεν είχα χάσει τις αισθήσεις μου, αλλά έμενα εξουθενωμένη, σε σημείο που να μη μπορώ να σηκώσω τα βλέφαρά μου. 'Υποκώφως όμιλεις έφθαναν έως τ' αυτιά μου.

— Πληγώθηκε; 'Οχι... είναι τρελλή... Τύχη είχε... Θέλετε να σας βοηθήσω; 'Υπάρχει φαρμακείο εδώ κοντά... Είναι περιττό. 'Αφήστε θα την φροντίσω εγώ...

Ήταν η ίδια φωνή, κάπως αυταρχική, που μερικά λεπτά αργότερα με ανάγκασε να κυττάζω τριγύρω μου, να ξαναβρω τη ζωή.

— 'Ελάτε, λίγο θάρρος, πιείτε!

Αισθάνθηκα στα χείλη μου την έπαφη ενός ψυχρού ποτηριού και ένα οινόπνευμα-τώδες μίγμα που άναψε το στόμα, το στήθος. Το μικρό καφενείο όπου με είχαν παρσύρει ήταν έρημο και όλα τα κενά αυτά τραπέζια κι' έκαναν να αισθάνωμιν κάποια μικρή ανακούφιση. Κάπως σαστισμένη βέχτηκα να κυττάζω τον σωτήρα μου. Μου χαμογέλασε.

— Αισθάνεσθε καλύτερα;... Θα φοβηθήκατε πολύ;

— Γιατί μ' έμποδίζατε να πεθάνω; Δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά μου.

— Σας παρακαλώ, είπα εκείνος, μην κλάιτε, δεν ωφελούν τα δάκρυα.

— Πονά τω...
— Δεν σας ρωτώ, αλλά μαντεύω... Μία πρώτη απογοήτευση... Θα ήταν πολύ ωραίο αν η καρδιά δεν γελιόταν ποτέ. Πιστέψτε με, ξεχνάει κανείς... Κι' ύστερα δεν είναι όλοι οι άνδρες άστατοι.

— Δεν ήξερα ότι μπορούν τόσο εύκολα να λένε ψέματα...

Το ποτήρι μου τώρα είχε αδειάσει. 'Ο νέος με ανάγκασε να πιω από το δικό του και μου μίλησε με τόση ευγένεια που η απογοητευμένη μου ψυχή ένοιωσε λίγη παρηγοριά.

— 'Ονομάζομαι Λουσιέν Ροστέν. Οι γονείς μου ζουν στην επαρχία και βρίσκομαι έρημος. 'Ονειροπολώ καμιά φορά να γνωρίσω μία κοπέλλα που να φωτίσει τη ζωή μου, που να είναι τρυφερή... που να σας μοιάζει...

Το πρόσωπό του συντρόφου μου πλησίαζε το δικό μου. Τον άπώθησα με κάποια κούρση.

— 'Οχι, τελείωσε, δεν έχω πια εμπιστοσύνη σε κανένα.

— 'Απόψε ίσως, αλλά έχετε μπροστά σας μέρες, μήνες, χρόνια. Πιστεύετε ότι εγώ θα ήθελα ποτέ να κάμω να κλάψουν μάτια όμορφα σαν τα δικά σας;

— 'Επειδή με κυττούσε επίμονα, δρέθηκα σε δύσκολη θέση.

— Θα με δρίσκετε τόσο άσχημη που να προξενώ φόβο, τραύλισα.

— 'Ορίστε που ξαναγίνεσθε φιλάρεσκη, είναι καλό σημάδι αυτό. Μη φοβάσθε τίποτα, είστε τρομερά χαριτωμένη!

Ο Ντανιέλ μου το είχε πει πολλές φορές αυτό και καθώς το θυμήθηκα, μου ξανάρθε να κλάψω. Για να συγκρατηθώ κατάπια δυο-τρεις ρουφηξίες κονιάκ.

Σιγά-σιγά οι σκέψεις υπερδεύτηκαν μέσα στο μυαλό μου. Τα λόγια του συντρόφου μου μου φάνηκαν σαν να έρχονταν από πολύ μακριά. Στιγμές-στιγμές μου φαινόταν ότι είχα ακόμη στο πλάι μου τον Ντανιέλ.

— 'Ο Λουσιέν μ' έπιασε από τη μέση κι' εγώ άκουμπησα το κεφάλι μου στον ώμο του, γιατί με κυριεύσε ο φόβος μήπως βρεθώ πάλι μόνη στο δρόμο.

— Είσαδε κουρασμένη, είπε ξαφνικά ο σύντροφός μου.

Σε λίγο αισθάνθηκα να με στηρίζει ένα μπράτσο, ν' ανοίγει η πόρτα ενός ταξί και ύστερα να ξανακλείνει. 'Ούτε σκεπτόμουν να ρωτήσω αυτόν τον άγνωστο που με πήγαψε.

— 'Επειτα όλα έγιναν όνειρο. Ήταν ο Ντανιέλ, ένας Ντανιέλ μετανοιωμένος που με κρατούσε σφιχτά επάνω του και με ξάπλωνε με τρυφερότητα.

— 'Υστερα ήρθε το απότομο ξύπνημα, ή πάλι έναντιόν ενός αγνώστου που ήθελε να μου επιβάλει τον πόθο του, μία πάλι σύντομη, γιατί καθώς ήμουν μισομεθυσμένη οι κινήσεις μου δεν ήταν σταθερές.

Τσακισμένη, εξηντημένη, έπεσα σ' ένα βαθύ ύπνο. Όταν συνήλθα, με κεφάλι βάρυ και μέλη κουρασμένα, δυσκολευόμουν να συγκεντρώσω τις σκέψεις μου. Τί εσήμαιναν αυτό το δωμάτιο και αυτά τα αουνα που ήταν πεταμένα κατά γης; Ποιός ήταν αυτός ο άνθρωπος που κοιμόταν στο πλάι μου; Σάν κομμάτια κινηματογραφικής ταινίας περνούσαν μπροστά απ' τα μάτια μου μερικές σκηνές της προηγούμενης μέρας. Βρέθηκα όρθη μ' ένα πήδημα και σε τέτοια ψυχική κατάσταση που θα ήμουν ικανή να σκοτώσω. Λόγια μίσους και απειλίσιας ανέβηκαν στα χείλη μου.

— 'Ο Λουσιέν με κυττούσε μ' έκπληξη.

— Σούζι, είπα με γλυκό τρόπο.

— Σας απαγορεύω να με λέτε με τ' μικρό μου όνομα.

— Με μισείτε γιατί σ' αγάπησα άμέσως; Είμαστε τόσο λιγίτινοι και οι δύο, τόσο μόνοι...

— Μ' έκαμπε να πιω για να καταχρασθώ ύστερα... Είναι άνθρωδο, συχαμένο αυτό που κάματε.

— Ναι, χάσαμε τη λογική μας.

— 'Εξακολουθούσε να μου μιλά και ξανάβρισκα στα χείλη του τα λόγια που έλεγε ο Ντανιέλ, αυτά τα λόγια που με μεθούσαν και που ήσαν όλα ψεύτικα.

Κυριευμένη από μία απέραντη αηδία δεν σκεπτόμουν τίποτα άλλο παρά να φύγω και αφού ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα, κατέβηκα τέσσερις-τέσσερις τις σκάλες.

— Νομίζω ότι η ανάμνηση αυτής της περι-

πέτειας με πείραξε ακόμη πιο πολύ από την ερωτική μου απογοήτευση. Παντού έδωπα το δόλο, την ψευτιά. 'Όταν κανένας νέος μου χαμογέλουσε γύριζα το κεφάλι μου από το άλλο μέρος. Δεν πίστευα πια στον έρωτα.

Στο μεταξύ, αθέλα μου, περιπλανόμουν συχνά στους δρόμους όπου, τις ευτυχισμένες μέρες συναντούσα τον Ντανιέλ. 'Ετσι, κάποιο βράδυ, περνούσα μπροστά από το καφενείο όπου με είχε παρσύρει ο Λουσιέν. 'Από τα τζάμια, ή αίθουσα φαινόταν αδειανή. Ξαφνικά, μία σιλουέτα μ' έκανε ν' ανατριχιάσω. Στη θέση όπου είχαμε καθήσει βρισκόταν εκείνος που δεν μπορούσα να τον σκεφθώ χωρίς μνησικακία.

Με είδε η μάντευση την παρουσία μου, στο πεζοδρόμιο; Τον είδα ξαφνικά να προβάλλει. Μ' έπιασε πανικός κι' άρχισα να περπατώ γρήγορα. Τον αισθανόμουν πίσω μου.

— Σούζι, μουρμούρισε, Σούζι, άκουσε με...

— Σε μισώ.

Μου έπιασε το μπράτσο με δύναμη.

— 'Οχι, δεν θα σ' αφήσω να μου φύγεις τώρα που σε ξαναβρήκα. Είναι μέρες και μέρες που γυρίζω στους δρόμους με την ελπίδα να σε συναντήσω... Πρέπει να σου εξηγήσω... 'Ημουν τρελλός, όμως είμαι βέβαιος ότι μπορώ να σε κάμω ευτυχισμένη... Γιατί δεν θέλεις να γνωρίσεις την ευτυχία;

Η φωνή του προκαλούσε μέσα μου αισθήματα συγκεχυμένα και έπρεπε να επιβληθώ στον εαυτό μου για να μη καμφθώ.

— 'Υστερα, όλα αυτά που είχα υποφέρει μου έκλεισαν απότομα την πόρτα της καρδιάς και ή επιθυμία της εκδικήσεως έμπνυσε μέσα μου. Είτε ήταν ελκυστική είτε όχι, ο Λουσιέν θα πληρώνει για τους αλλους. Προσπονήθηκα ότι πείσθηκα.

— Θα σβύσω λες τις κακές αναμνήσεις της πρώτης μας συναντήσεως, έλεγε ο Λουσιέν, δεν θέλω να ιδω πια το προσωπάκι σου θλιμμένο.

— 'Εγώ την ώρα εκείνη σκεπτόμουν μ' ευχαρίστηση τη στιγμή που θα έδωπα στα χαρακτηριστικά αυτού του έρωτευμένου τα σημάδια της απογοητεύσεως, ίσως του πόνου.

Δέχτηκα να τον ξαναϊδώ και κάθε βράδυ έρχόταν και με περίμενε στην έξοδο του γραφείου. Οι φίλες μου με κοροϊδευαν: — Πού είναι οι ώριμες αποφάσεις σου... πιστεύουμε ότι ήθελες να περάσεις τη ζωή χωρίς άνδρα...

Τις άφασα να γελούν και εξακολουθούσα να ξεπατάω τον Λουσιέν. Κάθε μέρα συνδεόταν και πιό στενά μαζί μου, αλλ' αν μου έκλεβε πού και πού κανένα φιλή, ποτέ δεν του έδωσα τα χείλη μου.

— 'Ενα Σάββατο απόγευμα αντελήφθη ότι είχε ξεχάσει το πορτοφόλι του στο συρτάρι του γραφείου του. 'Επειδή ο έκδοτικός οίκος όπου εργαζόταν δεν ήταν μακριά, μου πρότεινε να πάω μαζί του.

— Θα ιδής έτσι το μέρος όπου εργαζόμουν και αφού θα μείνεις εκεί μερικές στιγμές, θ' αφήσεις κάτι από τον εαυτό σου που θα μου είναι πολύ γλυκό.

Το κτίριο ήταν έρημο. 'Ο φύλακας που φύλαγε τα γραφεία μας υποδέχθηκε μ' ένα χαμόγελο. — Ανοίξε ο ίδιος την πόρτα του ασανσέρ. 'Όταν μείναμε μόνοι μέσα στη στενή καμπίνα ο Λουσιέν δεν μπόρεσε να συγκρατηθεί και μ' αγκάλιασε. 'Εγώ κύτταξα να του ξεφύγω, όπως έκανα συνήθως, αλλά σε λίγο στριμωγμένη στο τοίχωμα της καμπίνας, δεν μπόρεσα ν' αποφύγω τα χείλη του που άκούμπησαν με φλόγα επάνω στα δικά μου.

Τότε μία παράξενη αναστάτωση με κυριεύσε ολόκληρη. Ποτέ κανένα φιλή δεν είχε ζυπνήσει αυτή τη φωτιά στις θλέδες μου, αυτή τη γλυκεία συγκίνηση...

Θαμπωμένη απ' αυτή την απόκαλυψη, αισθάνθηκα ότι κανένας άνδρας δεν μπορούσε να μου γίνει τόσο αγαπητός όσο ο Λουσιέν. Και τότε χώθηκα σαν γατούλα στην αγκαλιά του.

— Σούζι, Σούζι μου, μουρμούρισε.

— Σ' αγαπώ!

— Σε λατρεύω...

Αυτή τη φορά δεν λέγαμε ψέματα ούτε ο ένας ούτε ο άλλος. 'Ο Λουσιέν μου έδωσε την πιο μεγάλη απόδειξη αγάπης, αφού μ' έκαμε γυναίκα του.

Και αυτή ήταν η πιο ωραία μου έκδ-

ικηση.

ΣΟΥΖΥ ΜΠΟΚΟΥΡ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Το κύριο «επάγγελμα» κάθε γυναίκας κι' αν ακόμα είναι γυναίκα εργαζόμενη (επιστήμονας, υπάλληλος, εργάτρια), είναι τα «οίκιακά», που λένε οι νομικοί, ή η «νοικοκυρά», που λέει ο λαός. Δύσκολο να βρεθεί γυναίκα, που να μην έχει ιδέα από νοικοκυρά. Πάντως η καλή οικοκυρά είναι και πολύτιμη σύτροφος για τον άντρα της και εξαίρετη μάνα για τα παιδιά της.

— 'Εκείνες που πρωταρχίζουν την οικογενειακή τους ζωή κι' αναλαμβάνουν την κυβέρνηση του σπιτιού και τις αμέτρητες ευθύνες του, βρίσκονται συχνά μπροστά σε πολλές δυσκολίες κι' απορίες. 'Αλλά και οι έμπειρες οικοκυρές, όχι σπάνια, έχουν ν' αντιμετωπίσουν καινούργια προβλήματα.

— 'Επομένως οι συμβουλές που θα δώσουμε από το περιοδικό μας ενδιαφέρουν εξ' ίσου και τις άμαθες και τις ξεσκολισμένες οικοκυρές.

Οι συμβουλές αυτές είναι όλες πρακτικές. Κι' αφορούν όλα τα προβλήματα του σπιτιού: το ψώνιο, το μαγειρέμα, τα διορθώματα, τα ξελεκίσματα κλπ. — κι όλα αυτά για να γίνεται καλά η δουλειά στο σπιτίου και προ πάντος οικονομία χρόνου και χρήματος.

ΚΑΛΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΩΛΗΤΕΣ. Το καλό ψώνιο είναι η μισή επιτυχία του νοικοκυριού. 'Αλλά το να ψωνίζουμε καλά δεν είναι καθόλου εύκολο στην αρχή. Χρειάζεται πείρα και πολλές φορές θα καοούμε στο ψώνιο μας, όσο να μάθουμε να μην τη παθαίνουμε.

Προ πάντος μην ψωνίζετε φτηνά πράγματα, είτε φαγώσιμα, είτε ρουχικά, είτε σκεύη και επίπλα. Το φτηνό ψώνιο είναι πρακτικά ακριβότερο. Π.χ. το φτηνό κρέας είναι κι γέρικο ή άπαχο ή όλο κόκκαλα και νεύρα. 'Όσο να μάθετε να ξεχωρίζετε το καλύτερο από το χειρότερο, φρόνιμο είναι να πληρώνετε σε γνωστό σας χασάπη και να μη του κάνετε παζάρια. 'Όταν σας εξυπηρετήσει, όπως το θέλατε, μην παραλείψετε να τον ευχαριστήσετε. Και τέτοιες μικρολεπτομέρειες δημιουργούν καλές σχέσεις μεταξύ εμπόρου και πελάτου.

Φυσικά θα του λέτε τι φαγί πρόκειται να μαγειρεύετε για να σας δίνει το κατάλληλο κρέας. Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο. 'Ενα πρακτικό μέσο να το καταλάβετε είναι να το πιέσετε με το δάχτυλό κι' αν το δάχτυλό σας δουλιάξει, τότε είναι καλόβραστο.

Φυσικά θα του λέτε τι φαγί πρόκειται να μαγειρεύετε για να σας δίνει το κατάλληλο κρέας.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο. 'Ενα πρακτικό μέσο να το καταλάβετε είναι να το πιέσετε με το δάχτυλό κι' αν το δάχτυλό σας δουλιάξει, τότε είναι καλόβραστο.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο.

Αν πρόκειται για μοσχάρι, είναι πολύ δύσκολο να ξέρετε, αν το κομμάτι που παίρνετε, είναι βραστό ή κακόβραστο.

ΠΙΑΣ. Λυώστε ένα μέρος ρετσίνας μέσα σε 6—8 μέρη χοιρινό λίπος. 'Αφήστε το να κρυώσει κι' ύστερα αλείψτε τα σκουριασμένα σιδηρικά σας.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΞΕΡΟΚΟΜΜΑΤΑ. Του ψωμιού τ' απομεινάρια, αν τα ψέσετε στο φούρνο γίνονται θαυμάσια για τη σούπα. Κι' αν τα κοπανάσετε, τα χρησιμοποιείτε στις κροκέτες, στα όργανα κλπ. αντί για γαλέτα.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΛΙΠΗ. Αυτούς τους λεκέδες στα χαλιά σας μπορείτε να τους τρίψετε με πτύουρο μουσκεμένο σε μπενζίνη και καλά στραγγισμένο.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΛΕΚΕΔΕΣ ΣΤΑ ΞΥΛΑ. Αυτούς τους λεκέδες στα κουφώματα, στα τραπέζια σας, στις καρέκλες σας κλπ. τους βλέπετε με απελπισία, κι' ενώ είσατε καλή νοικοκυρά κι' έχετε τέλεια περιποιημένο το σπιτικό σας, δεν ξέρετε πώς να τους πολεμήσετε. Να η εύκολη συνταγή: Λιώνετε μέσα στο νερό μία κουταλιά σόδα και μία τσιμπίδα ασβέστι. Βρέχετε μέσα σ' αυτήν τη διάλυση ένα πανάκι και, τρίβετε τους λεκέδες. Κατόπι σκουπίζετε τα σχετικά μέρη μ' ένα άλλο καθαρό πανί.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΜΕΛΑΝΗ. 'Όταν ο λεκές είναι φρέσκος,

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

δουτήχτε το σχετικό μέρος του υφάσματος μέσα σε ζεστό γάλα. 'Επαναλάβετε τρεις ή τέσσερις φορές το ίδιο πράγμα κι' ύστερα σαπουνίζετε το υφάσμα και ξεπλύνετε το.

Μη χρησιμοποιείτε ποτέ το δακτυλίδι οξεί σε χρωματιστά υφάσματα.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΞΗΡΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΝΩΝ. Παίρνετε ένα δοχείο, το γεμίζετε με αλεύρι και μέσα στ' αλεύρι βάζετε το μάλινο και το στριφογυρίζετε, σαν να το πλένετε. 'Υστερα το τινάζετε στον αέρα.

Αυτό το μέσο δεν είναι συμφορτικό. Γι' αυτό δεν θα το χρησιμοποιείτε παρά μονάχα, όταν διάξεστε και δεν έχετε καιρό για πλυσίματα.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΙΝΕΣ ΠΟΛΥ-

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΧΑΛΚΙΝΩΝ ΣΚΕΥΩΝ ΤΕΧΝΗΣ. 'Ο πσκέος χάλκινος έχει καλλιτεχνική αξία (φρουτιέρες, μπρίκια, αγγαματάκια κλπ.) δεν πρέπει να τα καθαρίζετε με οξεία, γιατί τα οξεία τρώνε το μέταλλο. 'Αγοράστε βαζελίνη καθαρή και λίγη σκόνη ελαφοπέτρας. 'Ανακατέψτε τα και βάζετε μία ζύμη πηχτή. Μ' αυτήν θα τρίψετε τα σκεύη σας κι' ύστερα θα τα σκουπίζετε μ' ένα καθαρό πανί.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

ΓΛΥΚΟ ΜΗΛΑ ΜΕ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΑ. Καθαρίζετε τα μήλα, τα κόβετε και τα βάζετε να βράσουν με ζάχαρη. 'Όσα μήλα (εις βάρος) τόση ζάχαρη. 'Αφού βράσουν και είναι έτοιμο να βράσει το γλυκό, προσέστε φέτες πορτοκαλλίου.

Αυτό το επίχρισμα αφαιρείται μονάχα με την μπενζίνη.

φου δγαλέτε τὰ κουκούτσια (ποσότητα πορτοκαλλίου: τὸ ἓνα τρίτο τοῦ ὅλου κλυκού). Κατεβάστε σὲ λίγο τὸ γλυκό, ἀφήστε το νὰ μισοκρυώσει κι' ὕστερα τὸ βάζετε γρήγορα στὰ δάα.

Τὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

ΑΓΝΟ ΚΑΙ ΝΟΘΕΥΜΕΝΟ ΞΥΔΙ. Πὼς μποροῦμε νὰ τὰ διακρίνομε; Ρίξετε λίγο ἀπὸ τὸ ξυδι ἀπάνου σὲ κιμωλία σκόνη. 'Αν λύσῃ ἡ κιμωλία, τὸ ξυδι σας εἶναι ἀγνὸ.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΖΩΝΗΣ. Οἱ ἀσπρες πέτινες ζώνες εὐκόλα λεκιάζουν. 'Απλώστε τὴ ζώνη μέσα σὲ μιά λεκάνη καὶ πλύνετε τὴ με καθαρὸ πετρέλαιο. 'Αφήστε κατόπι τὴ ζώνη σας στὸν ἀέρα νὰ στεγνώσῃ.

Φυσικὰ αὐτὴ τὴ δουλειὰ δὲν θὰ τὴν κάνετε κοντὰ στὴ φωτιά ἢ κοντὰ σὲ λάμπα.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

ΤΟ ΝΕΡΩΜΕΝΟ ΓΑΛΑ. Γεμίστε με γάλα μιά μικρὴ μποτίλιτσα ἀπὸ διάφανο γυαλί (ἢ ἓνα στενόμετρο ποτηρί) κι' ἀφήστε το δυὸ μέρες σ' ἓνα δροσερὸ μέρος. 'Υστερ' ἀπὸ δυὸ μέρες, ἀν τὸ γάλα εἶναι νερωμένο, τὸ νερὸ θὰ ξεχωρίσῃ καὶ θὰ κατακάτῃ στὸν πάτο.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΜΠΕΡΝΤΕ-ΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΛΙ. Αὐτοὶ οἱ μπερντέδες εἶναι πολὺ λεπτὸι κι' εὐκόλα σκίζονται. Γι' αὐτὸ τοὺς βάζετε πρώτα μέσα σὲ κρύο καθαρὸ νερὸ νὰ μουσκεψοῦν μιά ὁλόκληρη νύχτα. Τὸ πρωὶ θὰ τοὺς σαπουνίσετε με χλιαρὸ νερὸ, σχεδὸν κρύο. Τὴ λεκάνη μ' αὐτὸ τὸ νερὸ καὶ με τοὺς μπερντέδες μέσα, θὰ τὴ βάζετε σὲ σιγανὴ φωτιά, ὅσα νὰ τὰ πλένετε. 'Υστερα τὸ τινάζετε στὸν ἀέρα.

Αὐτὸ τὸ μέσο δὲν εἶναι συμφορτικό. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ το χρησιμοποιεῖτε παρά μονάχα, ὅταν διάξεστε καὶ δὲν ἔχετε καιρὸ γιὰ πλυσίματα.

Γιὰ τὸ σιδερωμα θὰ χρησιμοποιήσετε ἀραιὰ κόλλα, ὅπου θὰ τοὺς δουτήχτε, θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ στεγνώσουν ὅσο κρατοῦν ἀκόμα τὴν ὑγρασία τους κι' ὕστερα θὰ τοὺς σιδερώσετε.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΧΑΛΚΙΝΩΝ ΣΚΕΥΩΝ ΤΕΧΝΗΣ. 'Ο πσκέος χάλκινος ἔχει καλλιτεχνική ἀξία (φρουτιέρες, μπρίκια, αγγαματάκια κλπ.) δὲν πρέπει νὰ τὰ καθαρίζετε με ὀξεία, γιατί τὰ ὀξεία τρώνε τὸ μέταλλο. 'Αγοράστε βαζελίνη καθαρή καὶ λίγη σκόνη ελαφοπέτρας. 'Ανακατέψτε τα καὶ βάζετε μιά ζύμη πηχτή. Μ' αὐτὴν θὰ τρίψετε τὰ σκεύη σας κι' ὕστερα θὰ τὰ σκουπίζετε μ' ἓνα καθαρό πανί.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε με πελτέ μήλο καὶ κιδώνι.

Αὐτὸ ἴδιο μπορε

Η ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Τὸ τεμπέλικο ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ

Μιά φορά κι' έναν καιρό ήταν ένα γουρουνάκι που είχε κατασάρη νουρά. Αυτό το γουρουνάκι ζούσε μονάχο του μέσα σ' ένα σπιτάκι. Όλη τη μέρα δούλευε στον κήπο του και κάθε χρονιά κέρδιζε στην έκθεσι βραβεία για το καλό σιτάρι και τις ωραίες πατάτες που παρυσίαζε.

Μιά μέρα ο Κατσαρονούρης είπε με το νου του:

—Κουράστηκα πιά να δουλεύω όλημερίς. Θα φύγω να πάρω τα μάτια μου να βρω την τυχή μου. Θέλω να κάμω από δω και πέρα καμμιαν εύκολη δουλειά.

Κλείδωσε λοιπόν την πόρτα του σπιτιού του, βγήκε από τον κήπο του και ξεκίνησε.

Περπατούσε γρήγορα και σε λιγάκι ξεφτάσε σ' ένα σπιτάκι. Μιά γλυκειά μελωδία έβγαине μέσ' από το σπιτάκι. Τού Κατσαρονούρη του άρεσε ή διαρρη μουσική.

—Θα πάω μέσα να δω από πού βγαίνει αυτή ή μουσική, είπε:

Χτύπησε την πόρτα και μιά φωνή του αποκρίθηκε:

—Περάστε.

Το γουρουνάκι μπήκε μέσα και είδε τη γάτα που έπαιζε βιολί. Τραβούσε το δοξάρι πάνω κάτω, πάνω κάτω, πάνω στις χορδές.

—Ω! Είπε με το νου του. Εύκολο είναι. Ρώτησε λοιπόν με μεγάλη ευγένεια:

—Φίλη δεσποινίς γάτα, με μαθαίνετε και μένα να παίζω;

—Ευχαρίστως, απάντησε ή γάτα. Κάνετε όπως κι' εγώ.

Ο Κατσαρονούρης πήρε το βιολί. Τράβηξε το δοξάρι πάνω στις χορδές. Γκρ! Γκρ! Γκρ! Ακούστηκε! Λες και γρυλίζανε γουρουνάκια, την ώρα που ζητούνε να φάνε.

—Ω! Είπε το γουρουνάκι. Δεν παίζει καλά το δοξάρι μου.

Η γάτα φαναπήρε το βιολί.

—Πρέπει να μελετήσης πολλά χρόνια για να απορρήσης να παίζης καλά και γλυκά, είπε στο γουρουνάκι.

—Τότε πρέπει να φύγω, να ψάξω να βρω κάτι άλλο, είπε αναστενάζοντας ο Κατσαρονούρης. Θα ήθελα να κάνω κάτι εύκολο.

Αποκατέβησε τη γάτα και πήρε πάλι βράβο, με τώρα δεν περπατούσε τόσο γρήγορα, όσο πριν. Γρήγορα ξεφτάσε σ' ένα μικρό σπιτάκι.

Ο Πιστός, το σκυλάκι, έπηξε τυρί στην κουζίνα.

—Μπορώ να σε κυττάζω που πήγεις το τυρί; ρώτησε ο ευγενικός Κατσαρονούρης.

—Με μεγάλη ευχαρίστηση. Μπορεί να σου άρεση να πήγεις κι' εσύ τυρί, αποκρίθηκε ο σκύλος.

Εύκολο φάνηκε στον Κατσαρονούρη να πήξει το τυρί. Ένθουσιάζτηκε λοιπόν πολύ, με ή ζέση του φαινόταν άυποφορη. Κάθισε κάτω και άρχισε να αερίζεται.

—Δεν πρέπει να σταματήσης! φώναξε ο Πιστός. Θα χαλάσης το τυρί.

—Μα είναι δύσκολη δουλειά! Έγώ ζητάω κάτι εύκολο, είπε ο Κατσαρονούρης.

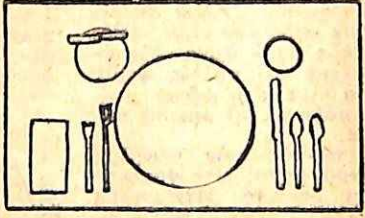
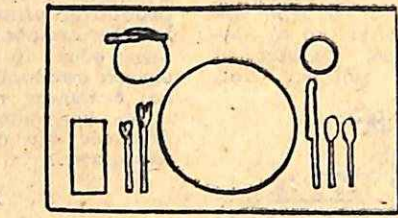
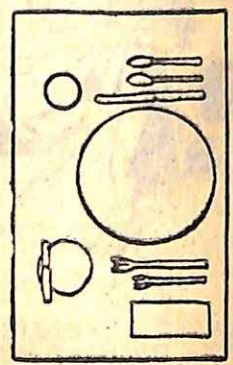
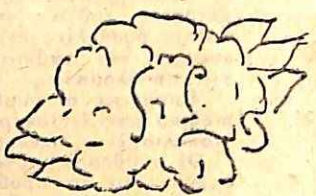
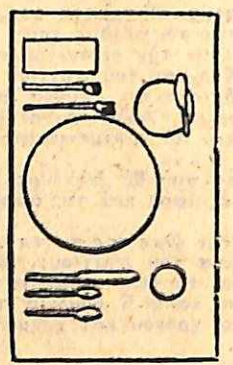
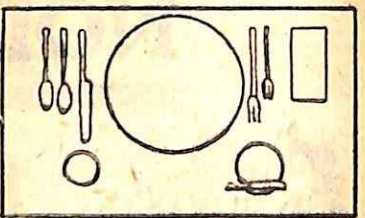
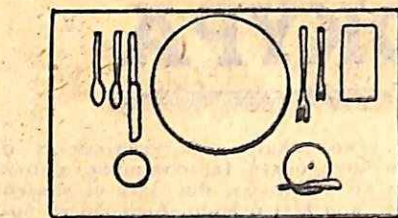
—Τότε δεν έχεις δουλειά εδώ πέρα, είπε ο σκύλος. Έδώ δεν κάνουν οι τεμπέλικες.

Ξεκίνησε λοιπόν πάλι ο Κατσαρονούρης λυπημένος και με δίμα ακόμα πιο άργα.

Εκεί που πήγαινε είδε έναν άνθρωπο που έβγαζε μέλι από την κυμέλη.

—Νά ζωή για μένα είπε. Πλήθος μέλι για να τρώω και λίγη δουλειά. Άρχισε λοιπόν να χορεύη μέσα στο δρόμο και να τραγουδά:

Μέλι και τεμπελιά
καμμιά, καμμιά δουλειά
τραλά, τραλά, λαρά
και μέλι και χαρά
Χόρευε άρεκετά ο Κατσαρονούρης κι' ο

Τὰ κοριτσάκια παίζουν τις κουμπάρες

Χαρές και πανηγύρια! Τὰ παιδιά σας, μαζί με τους φίλους και τις φιλενάδες τους παίζουν τις κουμπάρες και τους κουμπάρους. Βαφτίζουν την κούκλα της Μιμής!

Πρέπει όμως να στρώσουν και τραπέζι, για να γίνη το γλέντι σωστό. Οδηγήστε τα σ' αυτή τη δουλειά. Τὸ παιχνίδι δὲ μάθη πὼς πρέπει νὰ στρώνουν τὸ τραπέζι και πὼς νὰ σερβίρουν.

Σὲ χάρτινα ἀτομικά σερβίτσια, θὰ βάλουν τὸ πιάτο τοῦ φαγητοῦ, τὸ πιάτο γιὰ τὸ ψωμί και τὸ δούτυρο, μετὸ μαχαίρι γιὰ τὸ βούτυρο και τὸ φρούτο, τὴν πετσέ-

τοθήκη μετὴν πετσέτα, μαχαίρι, κουτάλι, σουπιάς και κομπόστας, πηρούνι φαγητοῦ και πηρούνι γιὰ τὸ γλυκό. Τὰ πιάτα εἶναι χάρτινα. Τὸ ποτήρι ἐπίσης. Τὰ πηρούνια εἶναι ἀπὸ κλαράκια. Τὰ κουτάλια μετὸ ξυλάκια τυλιγμένα μετὸ χαρτί. Τὰ παιδιά μπορούν νὰ τοποθετήσουν μπροστὰ σὲ καθεστὴ τις κούκλες τους πάνω σὲ χάρτινες ἢ ξύλινες καρέκλες, φτιαγμένες ἀπὸ ξυλάκια σκούπας. Τὰ παιδιά θὰ τοὺς φέρνουν τὸ φαγητὸ γιὰ νὰ φάνε και τὸ γλέντι τους θὰ εἶναι ἀσφαλὼς πολὺ μεγάλο.

Τὸ αὐγὸ

Εἰμ' ἕνα μικρὸ παλάτι
δίχως στέγη και ταράτσα
Μὴτε γύρω παραθύρια,
μὴτε πόρτα, μὴτε φάτσα.

Ἀπὸ μέσα εἶμαι γιομάτο
μ' ὅλο ἀσῆμ και χρυσάφι
κι' ἔχω κι' ἕνα μουσαφίρη
που δὲν κάνει πιά νισάφι.

Ἐβαρέθηκεν ὁ δόλιος
και γυρεύει νὰ τὸ στήψῃ
τίκι—τίκι μετὴ μύτη
κι' ὅλο πολεμὰ ν' ἀνοίξῃ.

Ὅπου νὰν' θὰ πέσῃ ὁ τοῖχος
κι' ἀπ' τὴν τρύπα θὰ προβάλλῃ
ταῖο-ταῖο ἕνα πουλάκι
μετὸ ξεφτέριστο κεφάλι.

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

Τὸ ἴνστιτούτο Γκάρντνερ — τῆς Ἀμερικῆς — ἔκαμε τελευταίως μιὰ ἔρευνα γιὰ τὴν αὐπνία τῶν κατοίκων ὀκτώ χωρῶν: τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τοῦ Καναδά, τῆς Ὁλλανδίας, τῆς Δανίας, τῆς Σουηδίας και τῆς Νορβηγίας. Καὶ ἐξηκρίβωσε ὅτι πενήντα ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν ἡλικίας ἀνω τῶν 20 ἐτῶν κοιμούνται ἀσχημα. Σχεδὸν τὸ ἕμισυ τοῦ ἐνῆλικος πληθυσμοῦ. Οἱ Γάλλοι, οἱ Ἀγγλοὶ και οἱ Ὁλλανδοὶ κοιμούνται μὲ λιγὺ καλύτερα. Ἀντιθέτως οἱ Σκανδιναβοὶ εἶναι σχετικῶς ὑπναρδοί. Γιατὶ ἐκεῖ μόνον ἕνας ἐπὶ τεσσάρων κατοίκων παραπονείται γιὰ αὐπνία.

Ἡ ἔρευνα ἐπέτρεψε νὰ γίνουν οἱ ἀκόλουθες ἐπίσης διαπιστώσεις:

α) Οἱ ἔγγαμοι κοιμούνται καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἀγάμους. Οἱ χωρισμένοι και οἱ χήροι—ἡ χήρες — ὑποφέρουν περισσότερο ἀπὸ αὐπνία, παρὰ οἱ ἄλλοι.

β) Οἱ γυναῖκες κοιμούνται λιγώτερο καλὰ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες.

γ) Ἡ νευρική ὑπερέντασις εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη τῶν ἐρωτηθέντων, μιὰ ἀπὸ τὶς βασικώτερες αἰτίες τῆς αὐπνίας.

δ) Τέσσερα πρόσωπα ἐπὶ δέκα δὲν κάμνουν ἀπολύτως τίποτε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, παρὰ περιορίζονται νὰ στριφογυρίζουν στὸ κρεβάτι τους. Οἱ ἄλλοι παίρνουν ὑπνωτικά.

ε) Οἱ ἄνδρες που ἔχουν κάμει μέσες ἢ ἀνώτερες σπουδὲς κοιμούνται περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους που ἔχουν περιορισθῇ στὴ στοιχειώδη μόρφωσι. Γιὰ τοὺς πρώτους τὸ κύριο αἶτιο τῆς αὐπνίας εἶναι οἱ ἐπαγγελματικές και οἰκονομικὲς στενοχώριες και ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς. Γιὰ τοὺς δεύτερους ἡ αἰτία ὀρίζεται στὴν νευρική ὑπερέντασι που προκαλεῖ ἡ ἐξαντλητική ἐργασία.

στ) Ἐκείνοι που λέγουν πὼς εἶναι εὐτυχισμένοι, και τὸ πιστεύουν, κοιμούνται καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καὶ ἐκείνοι που νομίζουν πὼς εἶναι δυστυχισμένοι, κοιμούνται πολὺ χειρότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἐν συνεχείᾳ αὐτῆς τῆς ἐρευνῆς ἐγιναν μελέτες σὲ ὅλον τὸν κόσμον γιὰ τὴν αὐπνία και γενικῶς γιὰ τὸν ὕπνον. Καὶ οἱ μελέτες αὐτὲς ἀπέλξησαν σὲ πολὺ ἁπλὰ πρακτικὰ ζητήματα και σὲ προβλήματα που ἔχουν σχέση μετὴν ψυχανάλυσι. Εἰχαν δὲ πολὺ ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ξεπερνοῦν τὶς μικρὲς πρακτικὲς συμβουλές, που δίδονται στοὺς ἀνθρώπους που κοιμούνται ἀσχημα, πὼς λ.χ. νὰ παίρνουν ἕνα μπάνιο πρὶν πλαγιάσουν, νὰ διαβάσουν κανένα μυθιστόρημα και νὰ ἀποφεύγουν τὴν κόκκινη ἢ κίτρινη ταπετσαρία τῶν κοιτῶνων τους.

Τὸ ζήτημα τοῦ κρεβατιοῦ

Εἶδαμε πὼς οἱ ἔγγαμοι κοιμούνται καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἀγάμους. Ὅμως ὁ κοινὸς ὕπνος θέτει μερικὰ προβλήματα, που δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλα νὰ ἐπιλυθῶν. Πράγματι οἱ ἄνδρες και οἱ γυναῖκες δὲν κοιμούνται μετὸν ἴδιον τρόπο. Οἱ ἄνδρες ξαπλώνουν στὴν πλάτη ἢ στὸ πλευρὸ, ἀλλὰ πάντα εἶναι σχεδὸν τεντωμένοι. Οἱ γυναῖκες

Μιὰ ἀποκαλυπτική ἔρευνα

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ ΣΑΣ

παίρνουν περιέργες στάσεις. Ὃταν ξαπλώνουν στὸ ἴδιο κρεβάτι μετὸς ἄνδρες των, στὶς 87 % τῶν περιπτώσεων, οἱ Ἀμερικανίδες τοῦλάχιστον, τεντώνουν χέρια και πόδια μετὸν τρόπο, ὥστε ἀπειλοῦν νὰ ρίξουν κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι τὸν ἄνδρα τους.

Στὶς ἀγγλοσαξονικὲς χώρες εἶναι πολλοὶ οἱ ὀπαδοὶ τῶν διπλῶν κρεβατιῶν, ἐνῶ στὶς λατινικὲς χώρες προτιμοῦνται τὰ κρεβάτια μετὸ δυὸ θέσεις. Σύμφωνα μετὴν μιά στατιστική, ὁ ἀριθμὸς τῶν διαζυγίων εἶναι μεγαλύτερος γιὰ τὰ ζευγάρια που κοιμούνται μαζί.

Οἱ ἄνδρες κοιμούνται ἀνάσχημα

Οἱ γυναῖκες ροχαλίζουν λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ παθαίνουν ὠρισμένους σπασμούς τοῦ λάρυγγος, οἱ ὁποῖοι παράγουν κάτι βραχνὸς δυσάρεστους ἤχους. Κατὰ τοὺς ψυχαναλυτὰς αὐτοὶ οἱ σπασμοὶ εἶναι ἀποτέλεσμα ἐνὸς ἀσυνειδήτου συναισθηματοῦ ἐλλείψεως ἀσφαλείας. Τέλος σφυρίζουν και ἀναστενάζουν. Οἱ ἄνδρες ὁμως ἔχουν ἄλλα ἐλαττώματα. Ἀλλάζουν θέσι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου τῶν τρεῖς φορές περισσότερο ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Καὶ τρίζουν τὰ δόντια τους, γιατί, καθὼς λέγουν, οἱ ψυχαναλυτὰς, θυμοῦνται στὸν ὕπνον τοὺς τοὺς συζυγικοὺς καυγάδες.

Τί γίνεται κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου;

Ὃταν πέσετε νὰ κοιμηθῆτε, ναρκώνονται πρώτα οἱ ἀναπνευστικοὶ μῦς και κατόπιν οἱ αἰσθήσεις. Στὴν ἀρχὴ ναρκώνεται ἡ ὄσφρυσις, ὕστερα ἡ ὄρασις και στὸ τέλος ἡ ἀκοή. Ἡ ἀφῆ ἀμβλύνεται τελευταία, μετὰ τὴν γεῦσι. Κατὰ τὸ ζήτημα τὰ ἴδια φαινόμενα παρατηροῦνται, ἀλλὰ σὲ ἀντίστροφο τάξι. Ὃταν κοιμώμαστε, οἱ χημικὲς ἀνταλλαγὲς μεταξὺ τῶν κυττάρων τοῦ οργανισμοῦ μας ἐπιβραδύνονται. Ἀς δεχθῶμε ὅτι ὁ μέσος μεταβολισμὸς ἐνὸς ἀνθρώπου εἶναι 3000 θερμίδες τὴν ἡμέρα. Κατὰ τὶς ὀκτὼ ὥρες τοῦ ὕπνου του χρησιμοποιοῖ μόνον 600. Ὃ ὕπνος εἶναι πιδόθετος κατὰ τὴν πρώτη ὥρα. Καὶ γίνεται πιδό ἐλαφρὸς κατὰ τὶς τρεῖς ἢ τέσσερις ὥρες που ἀκολουθοῦν. Ὃστερα ἀκολουθεῖ μιὰ περίοδος ὕπνου, στὴν ἀρχὴ τοῦ πρωῒνου, ὁπότε ὁ ὕπνος εἶναι πιδό βαθύς. (Ὃλες αὐτὲς

οἱ λεπτομέρειες εἶναι γνωστότατες στοὺς διαρρηκτές!).

Ποιὲς εἶναι οἱ καλύτερες ὥρες γιὰ νὰ κοιμώμαστε;

Ὃ πιδό εὐεργητικὸς ὕπνος εἶναι ἐκεῖνος που πραγματοποιεῖται μετὰς 10.30 τὸ βράδυ ὥς τὶς 7.30 τὸ πρωῒ. Ἐκείνοι που κατακλίνονται πολὺ ἀργά, και ἰδίως μετὰ τὰ μεσάνυχτα, δὲν ἀποκομίζουν τὸ ἴδιο ὄφελος. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου μας ἡ καρδιά πάλλει πιδό ἀργά. Ἀπὸ τοὺς 70 σφυγμοὺς πέφτει στοὺς 54. Ἐπίσης και ἡ θερμοκρασία μας σημειώνει μιὰ κάποια πτώσι. Τὰ μόνον ὄργανα τοῦ σώματος που ἐργάζονται περισσότερο κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου εἶναι οἱ ἰδρωτοποιοὶ ἀδένες, που ἐργάζονται μετὸ διπλάσι ἐντασι και ἀποδοτικότητα. Κατὰ μέσον ὁρον ἀλλάζουμε 33 φορές θέσι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου μας. Ἀν συμβαῖν νὰ κινήσθε περισσότερες φορές, αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἴσατε νευρικός. Ἀν ὁμως δὲν κινήσθε καθόλου, τότε... εἴσατε γιὰ τὸ ψυχισμὸν τρεῖς!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ γυναῖκες προτιμοῦν νὰ κοιμούνται γυμνές;

Περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄνδρες οἱ γυναῖκες παραπονοῦνται ὅτι τὰ πόδια τους κρυώνουν στὸν ὕπνον τους και πολλές χρησιμοποιοῦν θερμφορές γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς ἐνοχλήσεως αὐτῆς. Ἐχουν δικιο. Ἡ πίεσις τοῦ αἵματος πέφτει κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου και στὰ δύο φύλα. Ἀλλὰ περισσότερο στὶς γυναῖκες. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὶς ἐμποδίζει νὰ κοιμούνται γυμνές. Αὐτὸ ὁμως δὲν εἶναι και τόσο σωστό, γιατί στὴν Ἀμερικὴ, τὴ χώρα τῶν στατιστικῶν, μόνον μιὰ ἐπὶ εἴκοσι γυναικῶν κοιμάται γυμνή.

Μποροῦμε νὰ μὴ κοιμώμαστε;

Ὃ υπάρχουν πολλές και πολὺ διάφορες θεωρίες γιὰ τὸν ὕπνον. Μερικοὶ υποστηρίζουν πὼς ὁ ὕπνος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ συνῆθεια τῶν πρωτογόνων ἀνθρώπων που δὲν ἤξεραν τί νὰ κάμουν στὸ σκοτάδι. Μερικοὶ ἐνδοκρινολόγοι τὸν ἀπορίδουν στὸν περιοδικὸ χαρακτήρα τῆς λειτουργίας τῆς υποφύσεως. Οἱ χημικοὶ βλέπουν στὴν ἐπιβράδυνσι τῶν λειτουργιῶν τοῦ οργανισμοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὕπνου μιὰ προσπαθεια ἐξουδετερώσεως τῶν τε-

ξινῶν, που εἰσῆλθαν στὸν οργανισμό κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ οἱ πιδό πολλοὶ ἐπιστήμονες νομίζουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος κοιμάται γιὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐνεργητικότητα του και νὰ ἀνανεώσῃ τοὺς ἰστούς του και ὅτι κατὰ μέγα μέρος ὁ ὕπνος εἶναι μιὰ πράξις συνειδητῇ και ἡθελημένη.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποφύγουμε τὸν ὕπνον. Ἀν ἡ μερικὴ αὐπνία εἶναι συχνή, ἡ ὀλικὴ εἶναι πρακτικῶς ἀνυπαρκτὴ και ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει πολὺ γρηγορά τὸν θάνατον.

Αὐτὰ...
ΧΑΡΟΛΤ ΓΟΥ·Ι·ΛΛΙΑΜΣ

ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ

Πέτσινά γάντια. Ὃλα σχεδὸν τὰ πέτσινά γάντια πλένονται και ἰδιαίτερα τὰ ἀμερικανικά, ἐπειδὴ οἱ βαφές τους δὲν διαλύονται στὸ νερό.

1.—Κάνετε πλούσια σαπουνάδα μετὸ πολὺ καλὸ σαποῦνι και χλιαρὸ νερό, ποτὲ κατὸ.

2.—Πλένετε ὅλα τὰ γάντια, ἐκτὸς ἀπὸ κείνα που εἶναι καμωμένα ἀπὸ δερμα ἑλαφιοῦ, φορεμένα στὸ χέρι. Γιὰ νὰ τὰ βγάλτε, τραβάτε τα πρὸς τὰ ἔξω ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ, ποτὲ ἀπὸ τὰ δάκτυλα.

3.—Ξεπλένετε τὰ γάντια μετὸ χλιαρὸ νερό και πιεστέ τα νὰ βγῇ ἡ ὕγρασις τους μέσα σὲ καθαρὴ, φλοκωτὴ πετσέτα.

4.—Μεγάλῃ ἀπογορεύσει φέρνει τὸ πλύσιμο τῶν πέτσινων γαντιῶν, ἐπειδὴ τὸ στέγνωμά τους δὲν γίνεται καλὰ. Μὴ ξεχνάτε πὼς ἡ ζέση και ὁ ἥλιος εἶναι ἐχθροὶ τοῦ ὑγροῦ δερμάτος. Τὸ ἀργὸ στέγνωμα κάνει τὸ δερμα μαλακό. Γι' αὐτὸ, δίνετε μαλακά στὰ πλυμένα σας γάντια τὸ σχῆμα τους και δαζέτε τα νὰ στεγνώσουν στὴ θερμοκρασία τοῦ δωματιοῦ πάνω σὲ μιὰ στεγνὴ πετσέτα.

5.—Ἀκριβῶς προτὶνὸν στεγνώσουν ὁλότελα τὰ γάντια, τρίψτε ἐλαφρὰ τὸ πέτσι μετὰ δάκτυλά σας νὰ μαλακώσῃ και φορέστέ τα νὰ πάρουν τὸ τελειὸ σχῆμα τους.

ΔΥΣΚΟΛΗ ΑΡΧΗ

Ἡ πασίγνωστη στὰρ Βιρτζίνια Μάγιο ἀπεκάλυψε τελευταίως πὼς ἀρχισε τὸ σταδίο τῆς στὸ Χόλλυγουντ. Στὴν ἀρχὴ ὑπῆρξε κόδερ-γκέρλ (τὴν φωτογράφιζαν σὲ διάφορες στάσεις και ἐκφράσεις γιὰ ἐξοφύλακα περιοδικῶν), ἀλλὰ τὸ ὄνειρό της ἦταν ὁ κινηματογράφος. Μιὰ μέρα προσεκληθῇ γιὰ δοκιμὲς σὲ ἕνα στούντιο. Ὃστερα ἀπὸ τὴν δοκιμή, ὁ διευθυντῆς τῆς εἶπε:

—Θὰ σας ἀρεσε ἕνας ρόλος ὑπηρετριάς;

—Δὲν ἔχει σημασία.

—Τότε πηγαίνετε νὰ ἀναλάβετε ὑπηρεσία στὴν καντίνα τοῦ στούντιο...

Στὸ «ρόλο» αὐτὸν ἔμεινε περίπου ἕξ μῆνες, ὥσπου στὸ τέλος τῆς φωνάξαν κάποτε νὰ ντυμπλάρῃ μιὰ ἀρρωστὴ ἡθοποιό, που ὑποβόταν ἕνα τριτεύοντα ρόλο.

Τὰ ὑπολοιπα εἶναι γνωστά...

Ο ΓΑΜΟΣ

μπορεί να σας θεραπεύσει;

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Φ. ΟΛΙΒΕΝ

«Όταν παντρευτής θα σου περάσει!»

Είναι μία φράση που λέγεται συχνά, μία συμβουλή που δίδεται στις δυσχερής και μελαγχολικές νέες. Σπανίως όμως η συμβουλή αυτή φέρνει το αποτέλεσμα που επιδιώκει. Συμφωνα με τις πιο αειόδοξες προβλέψεις θα χρειασθώ να περάσουν αρκετά χρόνια ακόμη για να καταλάβουμε πως ο γάμος δεν είναι φάρμακο για τα φυσικά και τα ψυχικά βάσανα.

Σήμερα, οι άνθρωποι έχουν μεγαλύτερη κατανόηση για το πρόβλημα αυτό. 'Αλλά εξακολουθεί να υπάρχει σε πολλούς η αντίληψη πως με το γάμο εξαφανίζονται πολλές ανωμαλίες που ανήκουν κατά το πλείστον στην ιατρική σφαίρα, άρχοντας από τα μπιμπικία του προσώπου και φθάνοντας στην άνοια, την παχυσαρκία ή και την ανώμαλη περίοδο.

Σχετικά με τα μπιμπικία π. χ., που παρουσιάζονται συχνά στο πρόσωπο της νέας — τα «άνθη της νεότητας», όπως τα λένε — υπάρχουν άνθρωποι που ορκίζονται ότι είδαν κορίτσια, με πρόσωπα γεμάτα μπιμπικία να αλλάζουν και να αποκτούν ολοκάθαρο πρόσωπο μετά το γάμο. 'Ετσι πρόθυμα συνιστούν στα κορίτσια, που στενοχωριούνται πολύ μ' αυτά τα «άνθη της νεότητας», σαν άλλανθαστο γιατρικό το γάμο. Το λάθος τους βρίσκεται στο γεγονός ότι τα «άνθη της νεότητας» είναι μία κατάσταση που περνά μοναχά της, με την πάροδο των χρόνων. 'Αν λοιπόν τύχ η παντρευτή μία νέα ακριβώς όταν πρόκειται να της περάσουν τα μπιμπικία, εύκολο είναι ν' αποδοθεί η εξαφανισί τους στο γάμο.

Και οι νέοι επίσης ζητούν μερικές φορές ν' ανακουφισθούν από σοβαρές δυσκολίες, απλώς με την παντρεία. 'Ανδρες που τ'όχιον στο πτωχό ή πάσχον από ένα συμπλεγμα καταστροφής και αδυνατούν να συγκεντρώσουν τη σκέψη τους — για ν' αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις — ακούν συχνά να τους συμβουλεύουν οι φίλοι τους να παντρευθούν, όταν να βρουν την «κατάλληλη» κοπέλλα.

'Ανεπίτμη δυστυχία περιμένει χιλιάδες νέες γυναίκες και φυσικά και τους άνδρες τους μαζί — μόνο και μόνο γιατί περιμένουν να βρουν στο γάμο εκείνα που είναι αδύνατο να βρουν.

Μία γυναίκα που βγήκε τρομερά τσακισμένη από ένα τέτοι-

ον «θεραπευτικό» γάμο, έγραφε: «Νόμιζα πως η μεγάλη δύναμη της αγάπης μου θα θεραπεύσει τον άντρα μου. Λαχταρούσα τόσο να τον βοηθήσω να γίνει καλά...». 'Εχομε όμως άσφαλείς επιστημονικές αποδείξεις πως οι βαθείς ριζωμένες διαταραχές της προσωπικότητας δεν μπορούν να περάσουν μόνο και μόνο γιατί δυο πρόσωπα αποφασίζουν να ενώσουν τη ζωή τους με το γάμο.

Μερικά πρόσωπα δεν ταιριάζουν με την έγγαμη ζωή. 'Αν τα σπρώξει κανείς να παντρευτούν θα μεγαλώσει τις δυσκολίες τους. 'Ας πάρουμε για παράδειγμα την κλίση για τη μοναξιά.

Παντού, μέσα στις πόλεις, υπάρχουν άνθρωποι απομονωμένοι, άλλοι νέοι και άλλοι όχι, που νιώθουν τον εαυτό τους άδειο, άδικονοποίητο και λαχταρούν πολύ να μοιραστούν τη ζωή τους με κάποιον. 'Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις απομονώσεως, που ο γάμος δεν μπορεί να τις γιατρέψει, γιατί οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν τα χαρακτηριστικά που κάνουν δυνατό τον αρμονικό γάμο. Είναι οι «θανάσιμα έρμησι» άνθρωποι, που χωρίζονται σε δυο κατηγορίες.

Στη μίαν απ' αυτές ανήκουν εκείνοι και εκείνες που δεν παντρεύονται γιατί δεν μπορούν ν' αφοσιωθούν πτω σε κανένα. Δεν μπορούν να δώσουν όλο τον εαυτό τους, γιατί φοβούνται πως ο σύντροφός της ζωής τους θα τους καταπιεί. 'Ο μεγάλος τους φόβος είναι μην τύχουν δεθούν αναγκαστικά με υποσχέσεις. 'Ενα βασικό συναίσθημα έλλειψως ασφαλείας τους κάνει να παρμερίζουν κάθε τί άξιόλογο μέσα στη ζωή. 'Επειδή δεν έχουν αυτοπεποίθηση, περνούν στην άμυνα, βλέπουν όλον τον κόσμο με καχυποψία και δεν βέλουν να δείξουν σε κανένα αληθινή στοργή. Φοβούνται μίπως στο τέλος πληγωθούν.

Στην άλλη κατηγορία ανήκουν όσοι έχουν μεγάλον εγωισμό, χωρίς να το καταλαβαίνουν. Είναι ναρκισσιστές, που αγαπούν μονάχα τον εαυτό τους, μονάχα ο εαυτός τους τους απορροφά και γι' αυτόν κολακεύονται. Μπορούν να εμπνεύσουν αγάπη και στοργή στους άλλους, αλλά δεν μπορούν να την ανταποδώσουν, γιατί αγαπούν ήξη τον εαυτό τους.

Περνούν τη ζωή τους έρημοι κι' άς τους τριγυρίζη πάντα πο-

λύς βασίζεται, γιατί η αληθινή φιλία βασίζεται στην αμοιβαία παροχή κι' αυτό είναι άνικανο να δώσουν τον εαυτό τους. Δεν λατρεύουν να βρουν στο γάμο σύντροφο για τη ζωή, αλλά έναν παντοτεινό καθρέφτη για να θαυμάζουν την εικόνα τους.

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες, ο γάμος χάνει το νόημα του και μπορεί να γίνει πηγή θαθείας δυσσεύκειας. 'Επειτα από λίγον καιρό, οι άνθρωποι αυτοί ανακαλύπτουν πως η έρμηιά που θέλησαν να ξεφύγουν εξακολουθεί να τους τυραννά. 'Η απογοήτευση αυτή τους κλονίζει γιατί δεν διακρίνονται για την ικανότητά τους να ξεπερνούν τις δυσκολίες. Καταφεύγουν λοιπόν στο κρυφό μίσος. 'Αλλοι θεωρούν τον εαυτό τους μάρτυρα και δεν κάνουν άλλο παρά να τον λυπούνται. 'Αλλοι πέφτουν σε σκοτεινή απελπισία. 'Αφίνουν να τους ξεφεύγουν, με τον τρόπο και την εμφάνισή τους, όλα εκείνα τα μικροπράγματα που κάνουν δυο ανθρώπους να ζουν αρμονικά. Και ο γάμος αντί να τους γιατρέψει γίνεται γι' αυτούς μαρτύριο.

'Υπάρχουν και άλλες δυσκολίες και προβλήματα που δεν μπορεί να τα λύση ο γάμος. Συχνά μερικά πρόσωπα αποτυγχάνουν στο σκοπό που έβαλαν στη ζωή τους και ζητούν ν' αναπληρώσουν την αποτυχία τους αυτή σπρώχνοντας τον άνδρα ή τη γυναίκα τους να επιτύχ η εκεί όπου απέτυχαν αυτοί. Στο σημείο αυτό υπάρχει κίνδυνος, έπειδή η αδιάκοπη γκρίνια και η υπόμνηση της αποτυχίας φθάνει συχνά να αναπτύσσει μεταξύ των συζύγων το μίσος.

Για τέτοιες γυναίκες η έγγαμη ζωή είναι συχνά ένας παγιόδρομος από τον οποίο μπαίνουν προσπαθώντας να φθάσουν σ' έναν άλλο σκοπό. 'Η περίπτωση τους είναι βασικά διαφορετική από την περίπτωση της φυσιολογικής κοπέλλας, που υπερηφανεύεται φυσικώτατα για τη σταδιοδρομία του συζύγου της, χωρίς να περιτρέφεται γύρω από κανέναν ιδιαίτερο άξονα. Διαφέρουν επίσης από τον τύπο της κοπέλλας που αποδέχεται μονάχα στο χρήμα, για την οποία το ανερχόμενο άστρο του συζύγου δεν σημαίνει τίποτ' άλλο από το χρήμα που μπορεί να της δώσει.

'Ο γάμος δεν μπορεί να λύση κανένα μεγάλο πρόβλημα της προσωπικότητας, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία πως η έγγαμη ζωή ικανοποιεί πολλούς από τους ανθρώπινους πόθους.

Είναι απάντησι στον πόθο μας να έχουμε σύντροφο στη ζωή. Λύνει το σημαντικό πρόβλημα της κανονικής διεξόδου των αισθήσεων. Και ικανοποιεί στο φυσιολογικό του προσοτό τον πόθο για την κατάκτηση, που υπάρχει σε όλους τους ανθρώπους.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΟΣ 59, ΒΥΣΣΗΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΔΕΩΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Όσες παντρεύονται

...είναι έπόμενον να ενδιαφέρονται για την έκλογή μοντέρνων, ωραίων και εκλεκτών έσωρρούχων.

Η έταιρία «ΣΙΛΚΑ» «ΕΛΒΕΟ», Μητροπόλεως 446 λανσάρει τώρα τα νέα τελευταία της μοντέλα έσωρρούχων ζερεσέ «ΑΛΦΑ», άφθαστα εις κομψότητα, έξοχα σε χρωματισμούς και σε τιμές πολύ λογικές.

ΝΙΚΗ ΧΟΥΒΑΡΔΑ ΤΣΑΤΣΙΚΑ

Χειρουργός — 'Οδοντίατρος.
Δέχεται καθ' έκάστην 10 — 2 π. μ. Δευτέρα και Παρασκευή 10 π. μ. — 6 μ. μ. ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 15, Δ' όροφο. Τηλέφωνον 51-388.

Σαντούγκ...

...έλβετικά. Ποιότης — Χρωματισμός — σχέδιον εκτός συγχωρισμού. Τιμή πολύ λογική. «ΕΞΕΕ» Α.Ε., Μητροπόλεως 46.

MODES
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ—ΤΑΓΙΕΡ
ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ
PATRONS ET CROQUIS
ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ ΟΙΚΩΝ
Περικλέους και Θεσέως 2 (παράλληλος 'Ερμού). Τηλ. 34-558 'Αθήναι.

Το περιοδικόν που έλειπε στον τόπο μας έδωκε. 'Ετσι και η **ARIZONA** δεν πρέπει να λείπη από κάθε σπίτι. Για να έχετε καλογουαλισμένα παπούτσια μόνον με

ARIZONA

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

οι μεγάλοι μας φίλοι

ΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΤΑΞΙΝΟΜΟΥΜΕ

Τα βιβλία είναι οι μεγάλοι, πιστοί και πρόθυμοι φίλοι μας, έτοιμοι να μάς κρατήσουν συντροφιά όποια στιγμή τους καλέσουμε. 'Όταν είναι καλοδιαλεγμένα, καλλιεργούν το πνεύμα, ανυψώνουν τη ψυχή, μαγεύουν και διασκεδάζουν κι' ακόμα στολίζουν το σπίτι μας. 'Αξίζει λοιπόν να τα προσέχουμε, να τα φροντίζουμε και να τα περιποιούμεθα σά φίλους και πρώτα-πρώτα πρέπει να τα ντύνουμε για να μη λερώνονται και στραπατσώνονται. Το κοινό χαρτί δεν είναι κατάλληλο. Προτιμότερο είναι το διαφανές χαρτί από ζελατίνη, στέρεο και τελείως διαφανές, που προφυλάσσει το κάλυμμα χωρίς να το κρύβη.

Υστερα κόψτε τα φύλλα τους αλλά όχι με κανένα κομμάτι χαρτί ή καμμία καρφίτσα αλλά με χαρτοκόπτη ή μαχαίρι.

Πολλοί δεν ξαίρουν ν' άνοίξουν και να κρατήσουν ένα βιβλίο, έτσι που τσακίζουν τη ράχη του και το διπλώνουν, ενώ το βιβλίο πρέπει να κρατείται άνοιχτό σε σχήμα ορθής γωνίας. Δεν χρειάζεται μεγάλη προσοχή για να μην καταστρέψουμε ένα βιβλίο. Μην τσακίζετε τη σελίδα που σταματάτε. Βάζετε καλύτερα ένα χαρτάκι για σημάδι ή ένα κορδονάκι. Μη γυρίζετε τα φύλλα με ίδρωμένα δάχτυλα και μη γράφετε στα περιθώρια. Το πολύ ένα μικρό σημάδακι, αν θέλετε να ξαναβρείτε εύκολα κάποιο πολύ ενδιαφέρον κεφάλαιο.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑ. ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΕΥΤΟΜΑ

Τα βιβλία είναι εύαίσθητα στην υγρασία. Μην τ' αφήνετε ν' άκουμπάνε σε υγρό τοίχο. 'Αερίζετε τα ράφια και τις βιβλιοθήκες όταν ο καιρός είναι καλός και στεγνός.

Τα ζουζούνια που καταστρέφουν τα βιβλία δεν τρυπώνουν στο έσωτερικό τους. Για να προστατεύσετε το νύστιμο των βιβλίων — όταν είναι από δερμασφουγγίζετε τα κάθε τρεις μήνες με μία φανέλλα δουτηγμένη σε διάλυσι τερεδυνθίνης.

ΧΑΡΤΟΔΕΤΑ Η ΔΕΡΜΑΤΟΔΕΤΑ;

Τα καλοδεμένα, δερματόδετα βιβλία είναι ένα όμορφο κι' εύγενικό στολίδι για το σπίτι. 'Αλλά σήμερα, το καλό δέσιμο είναι τόσο ακριβό, που δεν μπορεί να τ' αντιμετώπιση κανείς παρά μόνο για μερικούς τόμους.

'Αν πρόκειται όμως να δέσετε κάποιο βιβλίο, διαλέχτε προσεκτικά και με γούστο βιβλιόπώλη και συνηνοητή μαζί του προκαταβολικά για το δέσιμο που προτιμάτε. Σημειώνω μονάχα πως σήμερα δένουν τα βιβλία μαζί με το έξωφύλλο και ότι δεν κόβουν τις πλευρές τους.

Είναι γνωστό ότι το φως

και κυρίως οι άμεσες ήλιακες ακτίνες ξεθωιάζουν σιγά σιγά τα χρώματα του ντυσίματος των βιβλίων και μάλιστα ώρισμα χρώματα. Οι «ράχες» των βιβλίων άλλοι άνουνται τότε δυσάρεστα. Γι' αυτό είναι προτιμότερο να τοποθετούμε τα δεμένα βιβλία στη σκιά.

ΠΟΥ ΝΑ ΤΑ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΜΕ;

Η καθαυτό βιβλιοθήκη ή κ. η, με τζαμωτές πόρτες έχει ένα μεγάλο... έλάττωμα: την τιμή της. Είναι πολύ ακριβή. Γι' αυτό προτιμούν συνήθως τα ράφια που είναι φτηνά και διακοσμητικά, αλλά προσβάλλονται πολύ από τη σκόνη και τα ζουζούνια. Φροντίστε να φυλάτε τα βιβλία σας με καθημερινό ξεσκόνισμα με το φτερό και δυο γερά καθαρίσματα κάθε χρόνο.

Η ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Είναι επίσης ακριβή. 'Αλλά μπορεί κανείς ν' αποκτήση τα κομμάτια της ανάλογα με τις άγορές βιβλίων και μπορεί να της δώσει όποιο σχήμα θέλει ανάλογα με τον τόπο που θα την τοποθετήσει.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Είναι επίσης πολύ βολική: αποτελείται από κιβωτίδια με τζάμια που μπαίνουν το ένα πάνω στο άλλο ανάλογα με το σχήμα και το ύψος του δωματίου και τα όποια, σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας, μεταφέρονται με το περιεχόμενό τους.

Έχετε επαγγελματικά άναγκη από ώρισμα βιβλία, πάντοτε τα ίδια; 'Αποκτήσατε μία περιστρεφόμενη ή φορητή μικρή βιβλιοθήκη που να μπορεί να την τοποθετήτε όπου νάναι, στο πάτωμα ή σ' ένα τραπέζι.

ΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΤΑΞΙΝΟΜΟΥΜΕ

'Υπάρχουν δυο δυνατές ταξινομήσεις ανάλογα με το χρώμα και το σχήμα και ανάλογα με το θέμα.

Η πρώτη ταξινόμηση είναι άνόητη αλλά και διακοσμητική. Τα βιβλία με το ίδιο σχήμα και δέσιμο μπαίνουν στη σειρά κι' αποτελούν όμορφες όμοιοχρωμες σειρές, που οι χρυσοί τίτλοι τις κάνουν να λαμπροκοπάνε.

Είναι όμως σωστό να βάζουμε πλάι πλάι έναν ποιητή μ' έναν οικονομολόγο, έναν ιστορικό μ' έναν μυθιστοριογράφο; Και δεν διατρέχουμε τον κίνδυνο να δάσουμε μπροστά μπροστά βιβλία χωρίς έσωτερική αξία;

Γι' αυτό οι περισσότεροι βιβλιόφιλοι υιοθετούν τη δεύτερη ταξινόμηση: κατά θέμα και συγγραφέα.

Η ταξινόμησή σας πρέπει να σας επιτρέπη να χαίρεστε όλα σας τα βιβλία. 'Αν δεν σας άναγκάζη η έλλειψις χώρου, μην βάζετε δυο σειρές βιβλία στο ίδιο ράφι, τη μία πίσω απ' την

άλλη. Η δεύτερη σειρά είναι ύποφερτη και κάπως βολική μόνον όταν βάζετε πίσω τα βιβλία με μεγάλο σχήμα, 40 ή 80, που οι τίτλοι τους εξακολουθούν να φαίνονται πάνω από τα βιβλία μικρού σχήματος, 120 ή 160, που πρέπει να μπαίνουν μπροστά.

ΚΑΡΤΕΛΕΣ

Εάν η βιβλιοθήκη σας είναι μεγάλη πρέπει να κάμετε κατάλογο των βιβλίων σας. 'Ετοιμάστε φίσσες καρτέλες τακτοποιήμένες ανάλογα με το θέμα κι' ανάλογα με το συγγραφέα.

Σχετικά με το θέμα μπορεί να υπάρξουν πολλές κατηγορίες και υποδιαίρεσεις: ιστορία πολιτική και ιστορία φιλολογική και μυθιστορήματα, δοκίμια, ταξίδια, ιατρικά κ. λ. π. Κάθε βιβλίο πρέπει να είναι γραμμένο στην αντίστοιχη καρτέλα και πρέπει ν' αναφέρεται και με το όνομα του συγγραφέα και με την ειδική υποδιαίρεσή του.

'Αν δεν θέλετε να έχετε δυο σειρές καρτέλες, άκορηθήτε στον κατάλογο κατά συγγραφέα. Κάθε βιβλίο πρέπει να έχη την καρτέλα του. Η τακτοποίησι των καρτελών πρέπει να γίνεται κατ' αλφαβητική σειρά. Κάθε καρτέλα πρέπει ν' άναφέρει το όνομα του συγγραφέα, τον τίτλο, τον έκδοτη, τη χρονολογία έκδόσεως, τη χρονολογία άγοράς, την τιμή, ενδείξεις για την κατάσταση (χαρτόδετο ή δερματοδετο παλιό ή νέο) και ότι άλλο μπορεί να σας ενδιαφέρει.

'Ετσι κάθε βιβλίο θα έχη το μητρώο του το οποίο πρέπει να συμβουλευέστε όταν πρόκειται να δανείσετε το βιβλίο σε κάποιον. Καλό είναι να διατηρήτε ιδιαίτερο κατάλογο για τα βιβλία που δανείζετε, αναφέροντας το όνομα του προσώπου στο όποιο το δανείζετε, την χρονολογία που το δανείσατε κι' ακόμα το χρόνο που συμφωνήσατε να σας το επιστρέψη για να μπορείτε να το αναζητήσετε.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Υιοθετήστε μία έπιγραφη, ή ένα σήμα, ή μία σφραγίδα που να αποτελεί απόδειξη ότι το βιβλίο αυτό είναι δικό σας, ότι προέρχεται από τη βιβλιοθήκη σας. Μπορεί το σήμα αυτό να είναι το μονόγραμμά σας, σχεδιασμένο με περισσότερη ή λιγώτερη φαντασία, ή μία όμορφη βινέτα, που τη βάζετε στο έξωφύλλο του βιβλίου κατά τον τίτλο ή όπου άλλου έσεις προτιμάτε στα πρώτα φύλλα.

Αυτό το σήμα, που είναι όμορφο να όδυση, θ' αποθαρρύνει εκείνους που συνηθίζουν να κάνουν βιβλιοθήκες από τα βιβλία που δανείζονται από τους άλλους.

Με λανίτες. 'Αν δεν έχετε έτοιμο «όφαιρετικό», στρώστε ένα κομμάτι χαρτί, δουλίχτε το σε υδροχλωρικό όξύ, περάστε το έλαφρά επάνω στη μελανία, ύστερα ξεπλύντε το σημείο της μελανίας με καθαρό νερό και στεγνώστε με καινόριο στυπώχατο.

Λεκέδες. Βουτήξτε το λεκιασμένο φύλλο σε διάλυσι τετραχλωριούχου άνθρακος. Τον ίδιο ρόλο μπορεί να παίξη το υδροχλωρικό όξύ αραιωμένο σε νερό.

Πλένετε και βείτε τα δόντια σας με ΚΟΛΥΝΟΣ...

...λέει η
Esther Williams
(ΕΣΤΕΡ ΓΟΥΙΛΙΑΜΣ)
Διότι ο καθένας από εμάς πρέπει να καθαρίζει καλλίτερα Προλαμβάνει την καταστροφή των Δροσίζει το στόμα

Γεν. Άντ. Δοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Τό νοικοκυρεμένο ζευγάρι

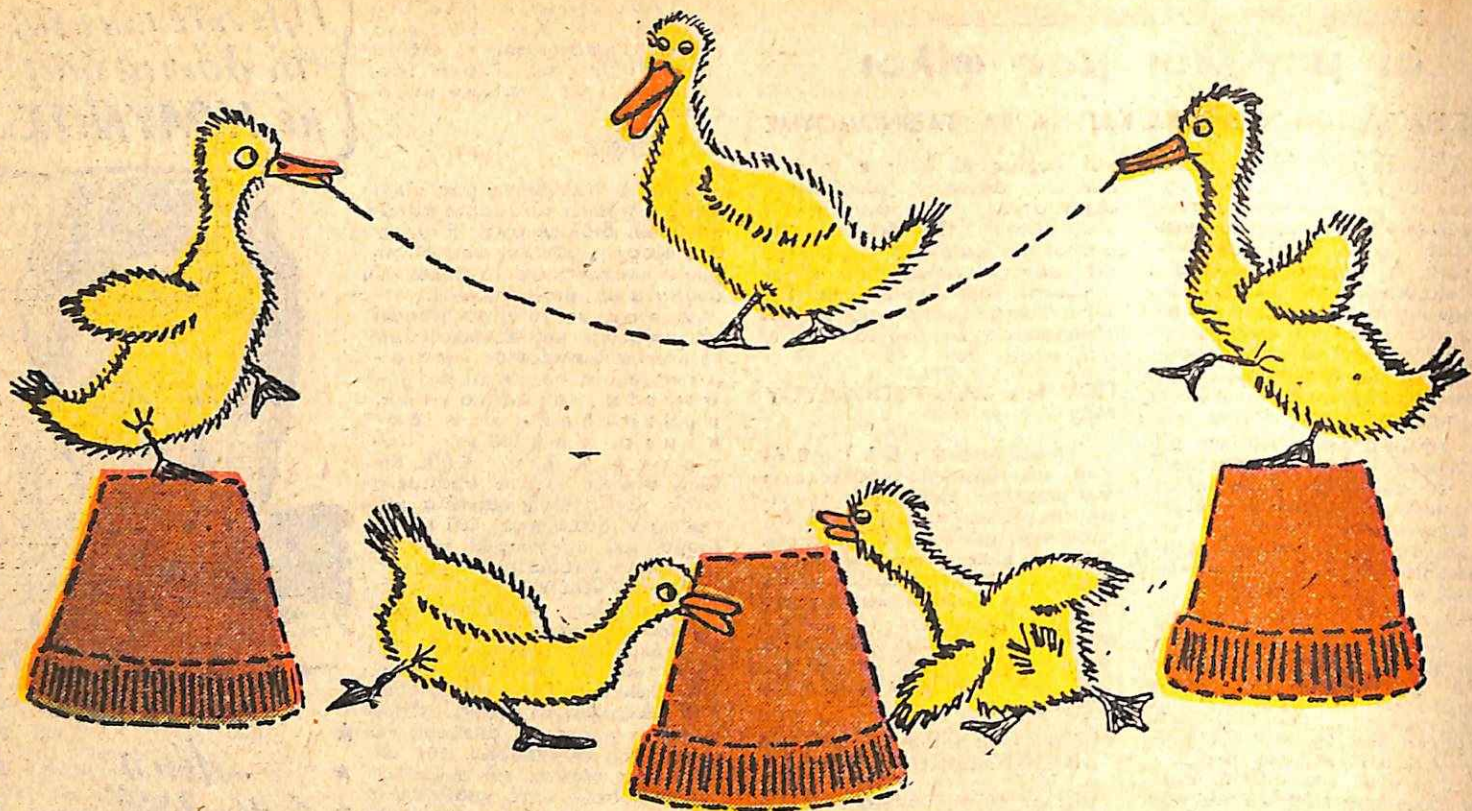

Γράψε και θερμικά Κάμε για τα παπούτσια μας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΩΝ

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΙΜΗΘΕΙΣ ΚΑΤ' ΕΠΑΛΛΗΛΗΝ ΔΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΒΕΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

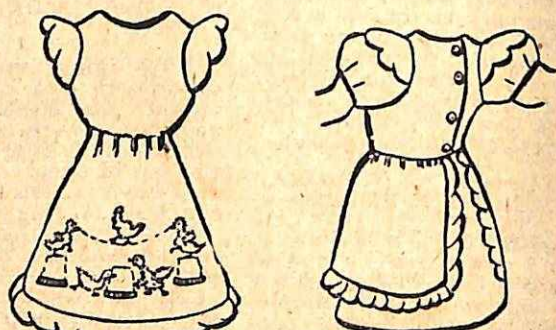
Μ. ΓΟΥΔΑ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 1 (ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ)

Δύο ώραία σχέδια για παιδικές ποδιές

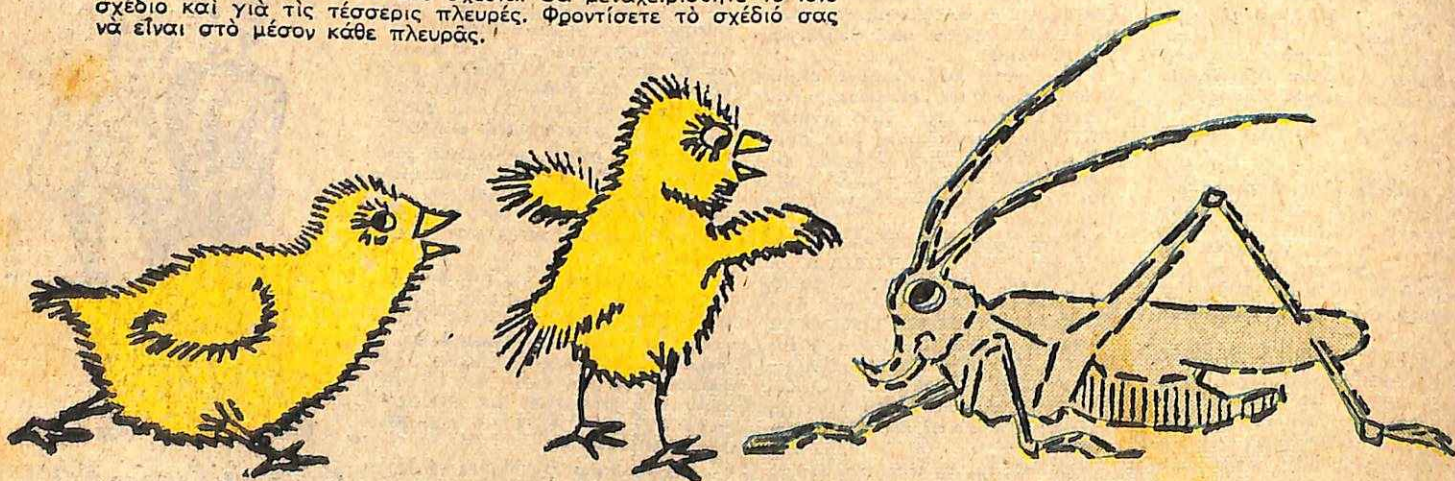
“Ερχεται το καλοκαίρι. Πρέπει τα κοριτσάκια σας να είναι ντυμένα πρακτικά και νόστιμα χωρίς έξοδα. Αυτό θα το καταφέρετε αν απασχολήσετε μόνη σας. Γι’ αυτό και μέεις φροντίσαμε να σας βοηθήσουμε, δίνοντάς σας αυτά τα δυο σχέδια, που είναι σε κανονικό μέγεθος. Μπορείτε να κάνετε αυτήν την ποδίτσα στην κορούλα σας, από κανένα παλιοφουστάνι που δεν θα παίρνετε πια για σας επιδιόρθωσι. “Εάν ακόμη δεν έχετε τίποτε το παλιό, μπορείτε να αγοράσετε κάμποι χρωματιστό, που δεν είναι ακριβό. Και πάλι θα είναι πολύ χαριτωμένη, γιατί τα χρώματα που θα μεταχειρισθήτε για το κέντημα θα είναι ανάλογα με το χρώμα του κάμποι. “Ενας ωραίος συνδυασμός είναι φυσικιά ή ποδίτσα, που θα την κεντήσετε με αυτά τα χρώματα: Κανελλί γλαστράκια, κίτρινο τα πατάκια, καφέ ανοικτό το σχοινάκι. Αυτή την ποδίτσα όταν θα την φτιάξετε στην κορούλα σας όχι μόνο θα είναι χαριτωμένη, αλλά θα απαλλαγείτε και σεις από τον κόπο να της το αλλάξετε δυο φορές την ημέρα όταν λερώνει το φουστανάκι της.

Αυτά τα ίδια σχέδια μπορείτε να τα μεταχειρισθήτε και για παιδικό τραπέζομνητάκι. Θα γίνει πολύ ωραίο. Θα βάλετε σε κάθε πλευρά ένα από τα δυο σχέδια. Θα μεταχειρισθήτε το ίδιο σχέδιο και για τις τέσσερις πλευρές. Φροντίστε το σχέδιό σας να είναι στο μέσον κάθε πλευράς.

ΕΜΠΡΟΣ

ΠΙΣΩ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Το σοβαρότερο απ’ όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενες γυναίκες, είναι αναμφισβήτητο το πρόβλημα του χρόνου.

Λίγη αριθμητική λοιπόν!

Θέλετε να σας κάμω μια ανάλυση του χρόνου που διαθέτω για τις απασχολήσεις μου κάθε είκοσι τετράωρο;

- Για την εργασία μου ώρες 8.00
- Για τον ύπνο μου » 7.00
- Για το φαγητό (10 λεπτά για το πρωινό και 40 λεπτά για κάθε μεγάλο γεύμα, μεσημεριανό και βραδυνό) » 1.30’
- Για τις μετακινήσεις μου » 2.00’
- Για την τουαλέτα μου (την πρωινή, τη βραδυνή και την τακτοποίησι των ρούχων μου) » 2.00

Σύνολον ώρες 20.30’

Δεν μου μένουν λοιπόν για το νοικοκυριό μου, το μαγείρεμα, το ράψιμο, τα ψώνια, τους λογαριασμούς, την ψυχαγωγία κλπ. ώρες 3.30’

Σύνολον ώρες 24.00

Μέσα σε τρισημί ώρες λοιπόν πρέπει ν’ αντιμετωπίσω τις οικογενειακές και οικιακές μου ασχολίες. Για να τα βγάλω πέρα επομένως χρειάζεται να καταβάλλω καθημερινώς αρκετές προσπάθειες.

“Επιστροφή προς τα πίσω. — “Όπως πολλές κοπέλλες, έτσι κι’ εγώ όταν παντρεύτηκα δεν είχα παρά άοριστες γνώσεις νοικοκυριού.

Με μόνο το θάρρος μου και την καλή μου θέλησι κατάφερα να επιτύχω εκείνο που έπρεπε.

Μετρώντας τί έχανα και τί δεν κέρδιζα από την αδυναμία μου να οργανώσω καλά τις δουλειές μου, μέσα και έξω από το σπίτι, ν’ ήθελα να κερδίσω το ακλόουθο θλιβερό συμπέρασμα: η άπειρία μου μου στοιχίζει ακριβώς ό,τι κέρδιζα.

Πήρα τότε δραστητικές αποφάσεις. Σκέφθηκα ότι όλες μου οι προσπάθειες έπρεπε να στραφούν στην εξοικονόμηση χρόνου και δυνάμεων.

Τα μέσα. — Προμηθεύθηκα μερικά βιβλία, πολύ απλά, οικιακής και τα μελέτησα. Μια καλύτερη χρήσι του χρόνου μου επέτρεψε να εξοικονομώ τις πολυτιμες στιγμές που σπαταλούσα άλλοτε. Μια καινούργια τακτοποίησι του νοικοκυριού μου μ’ έδωσε να κουράζωμαι πολύ λιγώτερο. Διαχειριζόμενη καλύτερα τα έξοδά μας κατάφερα να εξοικονομήσω τα χρήματα που χρειαζόμουν για να πάρω μια γυναίκα για τις χονδρές δουλειές και να άφηναν για τα απαραίτητα χρειώδη του σπιτιού, που έως τότε μου έλειπαν.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΜΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑ

“Ο χώρος. — “Εκείνο που φταίει κυρίως για την απώλεια χρόνου και την υπερβολική κόπωση μιας νοικοκυράς, είναι ο κακός υπολογισμός των αποστάσεων.

Βέβαια, μου ήταν αδύνατον να κάμω πιο κοντό τον πολύ μακρύ διάδρομο του διαμερισμάτος μου. Μπόρεσα όμως να κατασκευάσω τις παλιές συνήθειες και να αλλάξω τη διαρρύθμισι των δωμάτων. “Ετσι, μετέφερα την τραπεζαρία κοντά στην κουζίνα και την κρεβατοκάμαρα κοντά στο λουτρό. Τοποθέτησα τα έπιπλα κατά τρόπο πιο πρακτικό. Κατάργησα τις περιττές ταξιδιές και γενικά φρόντισα να ταξινομήσω τα διάφορα χρειώδη κατά τρόπο που θ’ α’ γλύτωναν από τα περιττά πήγαινε—έλα, από το ένα δωμάτιο στο άλλο.

Οι προμήθειες του σπιτιού. — Φυσικά, δεν μου ήταν δυνατόν να αλλάξω σπίτι και ν’ μετακομίσω κοντά τα γαρφαλάκια μου. “Εκαστα όμως κάτι άλλο. “Αντί να ψωνίζω από τα μαγαζιά της γειτονίας μου τα διάφορα απαραίτητα τρόφιμα, έπωφελήθηκα από την αγορά τροφίμων που βρίσκεται κοντά στη δουλειά μου και άρχισα ν’ ψωνίζω από εκεί. “Ετσι γλύτωσα από τους ενοχλητικούς κουραστικούς γύρους που έκανα προηγουμένως. “Επίσης έφάρμοσα το σύστημά να ψωνίζω σχεδόν όλα τα πράγματα που μου χρειαζόταν για μια εβδομάδα και όχι για μια μέρα.

Το νοικοκυριό. — Για να κερδίσω χρόνο, έφάρμοσα τη συγκεντρωτική εργασία. Π. χ. δεν τελειώνω ποτέ ένα δωμάτιο πριν περάσω και σ’ ένα άλλο. Σκουπίζω μια και καλή όλα τα δωμάτια και ύστερα τα ξεσκονίζω. Με τον τρόπο αυτό, κρατώ το σπίτι ή το ξεσκονόπανο στο χέρι, χωρίς να είμαι υποχρεωμένη να παίρνω ποτέ το ένα και πότε το άλλο.

Κάθε δεκαπέντε μέρες συνήθιζα να διαθέτω το απόγευμα του σαββάτου για πλύσιμο ή για σιδέρωμα. Με το να ρυθμίσω όμως καλύτερα τα έξοδά μας, μπόρεσα ν’ αφήσω αυτή τη δουλειά για

την παραδουλεύτρια. “Ετσι, τις ώρες αυτές τις διαθέτω τώρα για ράψιμο (μαντάρισμα, επιδιορθώσεις κλπ.) ή θγαίνω έξω μαζί με τον άνδρα μου.

Διατήρησις ασπρορρούχων και ένδυμάτων. — “Η θέσι μου στο γραφείο μου είναι τέτοια που με υποχρεώνει να εργάζωμαι πρωί και απόγευμα. “Ετσι αναγκάζομαι ν’ αφήνω για το Σάββατο το απόγευμα, που είμαι ελεύθερη, τις κάπως σπουδαίες δουλειές του σπιτιού. “Όστόσο δεν αναβάλλω ποτέ μια μικροδουλειά. Μερικά λεπτά επαρκούν κάθε βράδυ για να ράψω κανείς ένα κουμπί ή να σιδερώσω ένα κομπινιζόν.

Το μαγείρεμα. — “Όπως θ’ καταλάβατε, δεν διαθέτω πολύ χρόνο για το μαγείρεμα. Το μεσημέρι, μάλιστα, μέλις μπορώ να διαθέσω μια ώρα για την παρασκευή του φαγητού. Αυτό δεν σημαίνει ότι τρώμε ό,τιδήποτε ή ότι σηκώνομαστε από το τραπέζι και πεινάμε. Χρειάζεται λοιπόν σκέψις και ευφυετικότης για την προετοιμασία του μενού μας και για να συνδυάσω φαγητά που ψήνονται γρήγορα, φαγητά που σηκώνουν ζέσταμα, φαγητά που τρώγονται κρύα κλπ. “Εκαστα λοιπόν καταλόγους των φαγητών που μπορεί να φτιάξη κανείς ανάλογα με την εποχή και το σ’ όποιους συμβουλευόμαι την ώρα που πρέπει. “Ετσι, οι καταλόγοι αυτοί με βοηθούν να θυμάμαι άμέσως ένα φαγητό. Οι βοηθητικοί αυτοί κατάλογοι περιέχουν:

— Φαγητά γρήγορα, που δεν απαιτούν παρά 10 έως 15 λεπτά για την παρασκευή τους.

— Φαγητά εύκολα να ξαναζεσταθούν και που μπορούν να ετοιμαστούν από πριν.

— Φαγητά που μπορούν να σιγοβράσουν και να γίνουν μόνα τους, που τα βρίσκω ζεστά όταν γυρίσω.

— Φαγητά ενός είδους, που περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία ενός κανονικού γεύματος.

— Μενού που συνδυάζουν την προετοιμασία διαφόρων φαγητών μέσα σε μια μόνη φορά.

Γυρίζοντας με τα ψώνια στο σπίτι ρίχνω μια ματιά στους καταλόγους αυτών και μπορώ και διαλογώ γρήγορα το μενού που θα μου επιτρέψει την καλύτερη χρησιμοποίησι του χρόνου που διαθέτω.

Το μεσημεριανό γεύμα, λόγω του πολύ λίγου χρόνου που διαθέτω, είναι ένα φαγητό ελαφρύ και γρήγορο. “Όμως στο βραδυνό γεύμα, που το παίρνω με μέλη μας και την ήσυχία, δίνω ιδιαίτερη σημασία και φροντίζω να είναι πάντοτε καλύτερο και πλουσιότερο.

“Ανάπαυσις, ευθυμία και υγεία. — Περιμένοντας τα παιδιά, που εύχομαστε ζωηρά να αποκτήσουμε και των οποίων ο έρχομός θα τροποποιήση το σημερινό μας πρόγραμμα ζωής, έχω την βεβαιότητα ότι θα χαρίσω στο σπινθηρικό μου το μέγιστο της ανέσεως και της ευζωίας και αυτό χάρις στο διπλό μου επάγγελμα: της υπαλλήλου και της νοικοκυράς.

A. M.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

“Η ύπνις γενικά του οργανισμού και προ πάντος ο ήσυχος και χορταστικός ύπνος, αποτελούν τη βάση της υγείας των ματιών. Για να έχετε ωραία μάτια, πρέπει πρώτα—πρώτα να μάθετε να τα κλείνετε για να υποφέρετε κοιμώσαστε καλά. “Ετσι η κόρη σας θ’ αποκτήσει τη λαμπρι που θ’ έχει προσδώσει μεγαλύτερη δύναμι στη γοητεία σας, και το ασπρο μέρος του ματιού—χωρίς στίγματα και χωρίς κόκκινες φλεβίδες— την καθαρότητα και την αγνότητα.

Τις φορές ένα φρύδι δεν είναι πια της μόδας. “Αν είναι πολύ χοντρό, λεπτύνετε τα, βγάζοντας τις περιττές τρίχες από το κάτω μέρος. “Αν είναι πάλι λεπτά και κοντά, τεντώστε τα και μακρύνετε τα με το κραγιόνι για τα φρύδια.

“Η επιδερμίδα των βλεφάρων είναι πολύ λεπτή. Μην την τρίβετε ποτέ, ακόμα κι’ όταν πλενώσατε, και κάθε βράδυ να βάλετε μια θρεπτική κρέμα τόσο στα επάνω βλεφάρους όσο και στα κάτω, για να προλαβαίνετε τις ρυτίδες και το σκορλιάσμα.

Μην κάνετε μασάζ γύρω από τα μάτια σας, παρά ν’ απελευθερώσετε τα βλέφαρά, σαν χόδι, το δαχτυλό σας πάνω στα βλέφαρα, ξεκινώντας από την εξωτερική γωνία.

“Αν τα βλέφαρά σας είναι φουσκωμένα, συμβουλευθήτε πρώτα το γιατρό σας. Το πρήξιμο μπορεί να οφείλεται σε διαταραχή του ήπατος ή των νεφρών. “Αν ο γιατρός σας π’ π’ δεν έχετε καμμία πάθηση, τότε ν’ βάλετε πάνω στα μάτια σας κάθε μέρα, επί ένα τέταρτο, χλιαρές κομπρέσες από τσάι ή χαμομήλι. Ν’ αναλλάσσετε αυτές τις κομπρέσες με καταπλάσματα από άμυ τριμμένη πατάτα, και ν’ αφήνετε πάνω στα μάτια σας, επί είκοσι λεπτά.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

REDA BOOKSHOP
P.T. 15
70, SH. FASSALA
CAIRO

